

ΠΡΑΚΤΙΚΑ ΒΟΥΛΗΣ

Θ' ΠΕΡΙΟΔΟΣ (ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΜΕΝΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ)

ΣΥΝΟΔΟΣ Γ'

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΗ ΝΗ'

Παρασκευή 15 Ιανουαρίου 1999

Αθήνα, σήμερα στις 15 Ιανουαρίου 1999, ημέρα Παρασκευή και ώρα 18.15' συνήλθε στην Αίθουσα των συνεδριάσεων του Βουλευτηρίου η Βουλή σε ολομέλεια, για να συνεδριάσει υπό την Προεδρία του Α' Αντιπροέδρου αυτής κ. **ΠΑΝΑΓΙΩΤΗ Ν. ΚΡΗΤΙΚΟΥ**.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Ν. Κρητικός): Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, αρχίζει η συνεδρίαση.

Έχω την τιμή να ανακοινώσω στο Σώμα ότι ο Υπουργός Εσωτερικών, Δημόσιας Διοίκησης και Αποκέντρωσης κατέθεσε σχέδιου νόμου: "Κύρωση του Κώδικα Διοικητικής Διαδικασίας".

Παραπέμπεται στην αρμόδια Διарκή Επιτροπή.

Επίσης, ανακοινώνεται ότι η Διарκή Επιτροπή Παραγωγής και Εμπορίου καταθέτει την έκθεσή της στο σχέδιο νόμου του Υπουργείου Ανάπτυξης: "Διάφορες ρυθμίσεις θεμάτων αρμοδιότητας Υπουργείου Ανάπτυξης".

Επίσης, η Διарκή Επιτροπή Δημόσιας Διοίκησης, Δημόσιας Τάξης και Δικαιοσύνης καταθέτει τις εκθέσεις της στα σχέδια νόμων του Υπουργείου Δικαιοσύνης:

α) "Κύρωση της Σύμβασης για την προσχώρηση της Δημοκρατίας της Αυστρίας, της Δημοκρατίας της Φινλανδίας και του Βασιλείου της Σουηδίας στη σύμβαση για το εφαρμοστέο δίκαιο στις συμβατικές ενότητες και στο πρώτο και δεύτερο πρωτόκολλο που αφορούν την ερμηνεία της από το Δικαστήριο".

β) "Κύρωσης της Σύμβασης για την έκδοση μεταξύ των Κρατών-Μελών της Ευρωπαϊκής Ένωσης".

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Ν. Κρητικός): Κύριοι συνάδελφοι, εισερχόμαστε στην

ΕΙΔΙΚΗ ΗΜΕΡΗΣΙΑ ΔΙΑΤΑΞΗ

Συνέχιση της συζήτησης στην πρόταση δυσπιστίας που υπέβαλαν οι Βουλευτές της Νέας Δημοκρατίας σύμφωνα με το άρθρο 84, παράγραφο 2-7 του Συντάγματος και 142 του Κανονισμού της Βουλής.

Ο κ. Τζανής, Βουλευτής Μαγνησίας, έχει το λόγο.

ΛΕΩΝΙΔΑΣ ΤΖΑΝΗΣ: Αγαπητοί συνάδελφοι, ομολογώ τη δυσκολία μου να μιλήσω για ένα θέμα όπως αυτό που σήμερα μας απασχολεί, ύστερα από την πρόταση δυσπιστίας της Νέας Δημοκρατίας κατά του Υπουργού Παιδείας. Κι' αυτό γιατί εμπλέκονται πολλά ζητήματα, μείζονος κοινωνικού και -θα έλεγα- και εθνικού ενδιαφέροντος.

Για το χαρακτήρα και την αιτία της συζητούμενης πρότασης δεν νομίζω ότι πρέπει να πει κανείς τίποτα περισσότερο, παρά το ότι η Βουλή πληρώνει σήμερα -όπως χθες και αύριο- το άγχος και την ταραχή της Νέας Δημοκρατίας μπροστά στο πολιτικό φαινόμενο Αβραμόπουλου και στις επιπτώσεις που αυτό φαίνεται να έχει στο γερασμένο πολιτικό της οργανισμό, στον οργανισμό ενός κόμματος

που αναζητεί την ανανέωσή του έχοντας σαν κυρίαρχο μέλημά του την ανάκτηση της εξουσίας. Άλλωστε, εντελώς πρόσφατα κορυφαίο στέλεχος της Νέας Δημοκρατίας, σε συνέντευξή του σε οικονομικό περιοδικό, έλεγε: "αν δεν γίνουμε κυβέρνηση, θα διαλυθούμε".

Αυτά μόνο ως προς την πρόταση δυσπιστίας με την παραίτηση προς τους συναδέλφους της Νέας Δημοκρατίας και την ψυχραιμία τους να μη χάνουν και να μην εκλαμβάνουν τίποτα ως δεδομένο γιατί κανείς δεν αποκλείει στο τέλος να αποδειχθεί "άνθρακες ο θησαυρός".

Δεν παραβλέπω, βέβαια, ότι ο λαός βομβαρδισμένος καθημερινά από τα ραδιοτηλεοπτικά -και όχι μόνο- προϊόντα της ημιμάθειας και της σκοπιμότητας, ίσως ξεχνά τα πεπραγμένα της Δεξιάς στον τομέα της Παιδείας. Η ίδια όμως η Νέα Δημοκρατία δεν φαίνεται να ξεχνά τον εαυτό της, σκοπεύοντας να πει -αν κάποτε ο λαός την ξαναφέρει στην εξουσία- αυτό που ο αείμνηστος Κωστής Χαιρόπουλος έγραφε στην εφημερίδα "ΠΡΩΙΑ" το Μάρτιο του 1926, ότι δηλαδή: "Εκείνα τα οποία είπαμεν χθες ήσαν διά να έλθομεν εις την εξουσίαν και εκείνα τα οποία λέγομεν σήμερα είναι δια να μένομεν εις την εξουσίαν".

Δυσκολεύομαι, αγαπητοί συνάδελφοι, να αναφερθώ στο περιεχόμενο της εκπαιδευτικής μεταρρύθμισης, γιατί με εμποδίζει το τοπίο που υπάρχει γύρω μας.

Καιρό τώρα αναρωτιέμαι εάν η λογική και η λειτουργία, ιδιαίτερα ενός πολιτικού -και όχι μόνο ενός πολιτή- με βάση τους κανόνες της, είναι έννοια ασυμβίβαστη με αυτό που στην Ελλάδα αντιλαμβανόμαστε ως πολιτική.

Καιρό τώρα αναρωτιέμαι εάν ο πολιτικός μπορεί να είναι ο εαυτός του και όχι ένας συμβιβασμένος και αιχμάλωτος της σκοπιμότητας της πολιτικής του επιβίωσης άνθρωπος, ανήμπορος να μιλήσει τη γλώσσα της αλήθειας, τη γλώσσα που κατά τον Παλαμά "δεν φθάνει μόνο να λάμπει, αλλά πρέπει και να σφάζει".

Αγαπητοί συνάδελφοι, ας μην αναρωτιόμαστε γιατί η εποχή μας μοιάζει με θερμοκήπιο καλλιέργειας απολίτικων φαινομένων και ανάδειξης άκαπνων, άμαχων και απρόσωπων πρωταγωνιστών. Αυτό το θερμοκήπιο το δημιουργήσαμε όλοι εμείς, εμείς που ονομάζουμε αδιάκριτα δίκαιες καταλήψεις των σχολείων -δεν μιλάω για τα αιτήματα, για τις καταλήψεις μιλάω- δίκαιες τις εύκολες καταλήψεις των δρόμων, ακόμα και όταν οι οπαδοί μίας ποδοσφαιρικής ομάδας διαμαρτύρονται για τη σε βάρος της ομάδος τους διαιτησία!

Εμείς που ονομάζουμε δίκαιες όλες τις πράξεις που γίνονται από κάθε μειοψηφία σε βάρος μη αντιδρώσης πλειοψηφίας, μόνο και μόνο για να μην αμφισβητηθεί ο "αριστερός και προοδευτικός μας χαρακτήρας".

Εμείς που περιφρονούμε την αγωνία χιλιάδων μεροκαματιάρηδων ανθρώπων που αφιερώνουν τη ζωή τους για την

προκοπή των παιδιών τους και που βλέπουν με απόγνωση την τυφλή βία να κυριαρχεί στα σχολεία, στο σιτοβολώνα της γνώσης, στο λίκνο της γένεσης της ανθρωπίνης προσωπικότητας. Εμείς που έχουμε ταλαιπωρήσει, όλοι μας, το κορμί αυτής της χώρας με πολύχρονες άσκοπες αντιπαραθέσεις, οικοδομώντας πολιτικούς μύθους που σήμερα καταρρέουν, δημιουργώντας πανίσχυρες συντεχνίες που εξελίχθηκαν όπως το τέρας του Φρανκενστάιν, και που σήμερα αμφισβητούν ακόμη και το βασικό, το κυρίαρχο στοιχείο του δημοκρατικού πολιτεύματος, δηλαδή το δικαίωμα της Βουλής να νομοθετεί και το δικαίωμα της Κυβέρνησης να ζητεί την εφαρμογή των νόμων. Εκείνος ο διαχρονικός κανόνας ότι στη δημοκρατία γίνεται "ό,τι έδοξε τη Βουλή και τη Δύση" στις μέρες μας καταλύεται και γι' αυτό δεν φαίνεται κανείς να ανησυχεί!!!

Εμείς που επιμένουμε να θεωρούμε τη πολιτική ως ατομικό άθλημα και να αγνοούμε ότι οι κοινωνίες δεν προχωρούν στη τύχη και ότι "ο άνθρωπος", όπως λέει και ο Μάρξ, "πράττει μέσα και κάτω από τις συνθήκες που βρίσκει μπροστά του..."

Εμείς που στο διάβα του χρόνου δεν αντιληφθήκαμε ότι υπάρχουν αξίες και έννοιες που δεν θα έπρεπε ούτε καν να τις αγγίζουμε, πολύ περισσότερο δεν θα έπρεπε να τις βάζουμε στη μυλόπετρα της πολιτικής.

Τι θα έλεγε άραγε ο μπαρμπα-Γιάννης ο Μακρυγιάννης αν τα έβλεπε όλα αυτά, σκεπτόμουν σήμερα καθώς ετοίμαζα την ομιλία μου; Τι θα έλεγε αν άκουγε για παράδειγμα το διαρκώς εισαγγελικό λόγο του κ. Κωνσταντόπουλου, τον διαρκώς απορριπτικό; Τι θα έλεγε αν άκουγε τη φτώχεια των επιχειρημάτων του ΔΗΚΚΙ και του κ. Τσοβόλα; Τι θα έλεγε αν άκουγε τη μονότονα καταδικαστική, επί όλων των θεμάτων, στάση του ΚΚΕ, που κατάντησε πλέον -και αυτό είναι ιδιαίτερα ανησυχητικό- να υιοθετεί ως μορφές κοινωνικού αγώνα το γισούρτωμα και το πέταγμα των αυγών καθώς επίσης και το κλείσιμο των δρόμων, έτσι θα, για ψύλλου πήδημα;

Αλήθεια, αγαπητοί φίλοι του ΚΚΕ, εκτός από το γισούρτωμα, τις καταλήψεις, τους αποκλεισμούς, την εύκολη καταδική κάθε κυβερνητικής πράξης, τι προτείνετε για το μέλλον αυτού του τόπου; Ποια είναι η συγκεκριμένη πρότασή σας για να πάει ένα βήμα μπρος αυτός ο τόπος;

Είμαι, λοιπόν, σίγουρος ότι αν ξαναρχόταν ο Μακρυγιάννης, αγαπητοί συνάδελφοι, θα ευχόταν να μην έχει γεννηθεί. Αφήστε που θα διέτρεχε και τον κίνδυνο γισουρτώματος, πολύ δε χειρότερο και απευθείας τηλεοπτικής κάλυψης για την προβολή ενός "γραφικού τρελού", έτσι θα τον μεταχειριζόταν η εποχή μας τον Μακρυγιάννη.

Είναι πραγματικά δύσκολο στις μέρες μας να επιζηήσει η λογική. Στο εσωτερικό των κομμάτων, αγώνας για την ανάδειξη της διαφορετικής άποψης με τρόπο επιτηδευμένο και εμπορικό, ώστε να μη μας ξεχνάει ο ψηφοφόρος, μιας και δεν έχουμε τίποτε περισσότερο να κάνουμε γι' αυτόν.

Μεταξύ των κομμάτων έλλειψη πλήρους δυνατότητας επικοινωνίας και συνεννόησης ακόμη και στα πιο βασικά θέματα. Και δυστυχώς, η υιοθέτηση συνθημάτων, όπως "κάτσε καλά Γεράσιμη κι άστα όλα όπως είναι, μην αλλάξεις τίποτε". Διαβάστε σας παρακαλώ ένα σχετικό άρθρο σήμερα του καλού δημοσιογράφου Γιώργου Καρελιά στην "ΕΛΕΥΘΕΡΟΤΥΠΙΑ", για να μαθαίνουμε και να προβληματιζόμαστε εμείς οι πολιτικοί για το αν τα πράγματα είναι έτσι, όπως τα βλέπουμε μεταξύ μας.

"Κάτσε καλά Γεράσιμη, Τούμπα, Αλκαζάρ και Καλογρέζα και τα μυαλά στα κάγκελα" και πλήρης ποδοσφαιροποίηση της πολιτικής. Και αυτό λέγεται πολιτική πρακτική και πολιτική γλώσσα του συνόλου των κομμάτων της Αντιπολίτευσης, που αν δεν την χρησιμοποιούν οπωσδήποτε την υιοθετούν.

Και μέσα στη γενική ταραχή οι αείποτε επενδύοντες στη σύγχυση, διανοητές της απροσδιόριστης πάντοτε αριστεράς, οι ίδιοι που όταν, εμείς τα φτωχόπαιδα ψάχναμε να βρούμε πώς θα σπουδάσουμε, έβγαζαν τα έντυπα "της αριστεράς και της προόδου" από τις μπαγκαζιέρες των BMW τους και των τζίπ τους, αυτοί που σήμερα δεν τρώνε τίποτε άλλο από σολωμό, δεν πίνουν τίποτε άλλο από ούισκυ, δεν καπνίζουν παρά μόνο πούρα οι ίδιοι αυτοί σήμερα απορρίπτουν τα πάντα, με τη λογική ότι "δεν έχει τίποτε καλό η εκπαιδευτική μεταρρύθμιση, όλα αδιακρίτως απορρίπτονται".

Επιτρέψτε μου, αγαπητοί συνάδελφοι, την υποβολή ενός προβληματισμού: Αν μοιραζόταν αυτήν τη στιγμή έντυπο στους Βουλευτές με ένα ερωτηματολόγιο με τις εξής ερωτήσεις:

Πρώτον, ποιο το περιεχόμενο της εκπαιδευτικής μεταρρύθμισης και πού έγκεινται οι διαφωνίες;

Δεύτερον, τι προτείνει ο κάθε Βουλευτής για την αντικατάσταση αυτού του σημερινού απηρχαιωμένου, κατά την ομολογία όλων μας, εκπαιδευτικού συστήματος;

Τρίτον, αποδέχεσθε ή όχι τις καταλήψεις; Αν τις αποδέχεσθε -και απευθύνονται στην πλευρά της Νέας Δημοκρατίας- γιατί δεν συμμαζεύετε το στέλεχός σας στην ΟΛΜΕ, το οποίο δεν ξέρω, αλήθεια, που βρίσκεται όταν γίνονται ο φόνος του Τεμπονέρα...

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΛΕΒΟΓΙΑΝΝΗΣ: Στην ΟΛΜΕ.

ΛΕΩΝΙΔΑΣ ΤΖΑΝΗΣ: Και τι έκανε; Ήταν με τον Τεμπονέρα ή με τον Καλαμτσόκα τότε;

Ας γυρίσουμε να δούμε διαχρονικά τις ευαισθησίες απέναντι στην παιδεία.

Τι θα απαντούσατε, αγαπητοί συνάδελφοι, σε όλα αυτά; Θα μου πείτε τώρα "χάνεις τον καιρό σου." Όταν κραυγάζουν οι λύκοι, δεν ακούγονται οι άνθρωποι".

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Τελειώνω, κύριε Πρόεδρε. Όμως, οι κραυγές των λύκων κάποια στιγμή θα σβήσουν και μαζί με αυτές και η αγωνία σας για το φαινόμενο Αβραμόπουλου, αγαπητοί συνάδελφοι της Νέας Δημοκρατίας. Κάποια στιγμή τα αποκαΐδια των θρανίων, οι σύριγγες και τα ίχνη μιας θλιβερής περιπέτειας θα χαθούν, θα φύγουν. Τότε, θα είναι η ώρα της αποτίμησης των πεπραγμένων. Τότε, τα παιδιά θα ξαναγυρίσουν στις αίθουσες για να δουν τους καθηγητές τους στα μάτια και δεν ξέρω ποιος θα μπορεί να κοιτάξει στα μάτια τον άλλο. Τότε, θα είναι η ώρα του απολογισμού όλων. Μόνο που τότε δεν θα μετράμε σπασμένα θρανία. Τότε, θα μετράμε πόσοι περισσότεροι θα είναι οι χρήστες των ναρκωτικών από την έντεχνη απόγνωση, στην οποία οδηγούνται τα παιδιά. Τότε, αγαπητοί συνάδελφοι, θα αντικρύζουμε ζωντανά πτώματα παραπλανημένων παιδιών που σήμερα τα χρησιμοποιούν. Τότε θα φωνάζουν τα ίδια παιδιά στους δασκάλους τους "καθήστε καλά", γιατί έτσι θα έχουν μάθει.

Σ' αυτά τα παιδιά -και τελειώνω κύριε Πρόεδρε, παρακαλώ την ανοχή σας για ένα λεπτό...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Ν. Κρητικός): Αν ήμασταν σε άλλο χώρο θα σας έλεγα "κάτω τα μολύβια".

ΛΕΩΝΙΔΑΣ ΤΖΑΝΗΣ: Σ' αυτά τα παιδιά μόνο και μόνο γιατί είναι παιδιά, μπορεί να επενδύει η χώρα και πουθενά αλλού.

Σ' αυτά τα παιδιά θέλω να θυμίσω μόνο δύο πράγματα:

Πρώτον, το αίτημα για άνοιγμα της πόρτας των πανεπιστημίων και για είσοδο στα πανεπιστήμια χωρίς εξετάσεις, είναι διαχρονικό αίτημα κάθε μαθητικής κινητοποίησης. Με μπροστάρη το ΠΑΣΟΚ προβάλλεται αυτό το αίτημα.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Ν. Κρητικός): Τελειώστε σας παρακαλώ.

ΛΕΩΝΙΔΑΣ ΤΖΑΝΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, σας παρακαλώ, επιτρέψτε μου...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Ν. Κρητικός): Όχι, δεν μπορώ να σας επιτρέψω. Είναι σε βάρος άλλων συναδέλφων και το ξέρετε.

ΛΕΩΝΙΔΑΣ ΤΖΑΝΗΣ: Γι' αυτά τα αιτήματα εμείς αγωνιζόμαστε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Ν. Κρητικός): Να είμαστε και δίκαιοι.

ΛΕΩΝΙΔΑΣ ΤΖΑΝΗΣ: Τελειώνω, κύριε Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Ν. Κρητικός): Κάθε λεπτό που μιλάτε παραπάνω, το αφαιρείτε από άλλο συνάδελφο. Το γνωρίζετε αυτό.

ΛΕΩΝΙΔΑΣ ΤΖΑΝΗΣ: Το ξέρω και παρακαλώ...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Ν. Κρητικός): Αφού το ξέρετε, γιατί δεν το εφαρμόζετε;

ΛΕΩΝΙΔΑΣ ΤΖΑΝΗΣ: Αυτός ο δρόμος που σήμερα καλούνται τα παιδιά να ακολουθήσουν, είναι ο δρόμος...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Ν. Κρητικός): Μιλάμε για δικαιοσύνη, μιλάμε για ισότητα, αλλά όταν πρόκειται να εφαρμόσουμε αυτές τις αρχές και στον εαυτόν μας, τις... αξιοποιούμε.

ΛΕΩΝΙΔΑΣ ΤΖΑΝΗΣ: Αυτό το μισό λεπτό, κύριε Πρόεδρε, και τελείωσα.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Ν. Κρητικός): Όχι, σας παρακαλώ.

ΛΕΩΝΙΔΑΣ ΤΖΑΝΗΣ: ...είναι ο δρόμος που τους δείχνει ο κ. Καραμανλής, που τους δείχνουν ορισμένοι συνδικαλιστές, γιατί ο καθένας παίζει το δικό του παιχνίδι. Όμως αυτός ο δρόμος θα είναι ο τάφος όχι μόνον αυτών που τον δείχνουν αλλά και δυστυχώς και των ελπίδων αυτής της νέας γενιάς, που μόνο με αύξηση της ποιότητας γνώσης και με ένταση της προσπάθειας θα μπορέσει να επιζήσει. Ευχαριστώ πολύ, κύριε Πρόεδρε.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Ν. Κρητικός): Ο Βουλευτής Επικρατείας κ. Τζωάννος έχει το λόγο.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΤΖΩΑΝΝΟΣ: Κυρία και κύριοι συνάδελφοι, αναφερόμενος στα σχόλια που ακούμε μονότονα από τους συναδέλφους του ΠΑΣΟΚ, οι οποίοι το μόνο που έχουν να κάνουν, μπροστά στο δράμα που βιώνει σήμερα η νεολαία μας και ο ελληνικός λαός, είναι να ασχολούνται με μικροπολιτικά σενάρια. Θα έλεγα ότι ο πεινασμένος καρβέλια ονειρεύεται.

Αντί να δουν τα χάλια της κεντρικής επιτροπής του ΠΑΣΟΚ, τις σημερινές κόντρες, οι οποίες έχουν οδηγήσει σε ανυπαρξία κυβερνητικού έργου, αναφέρονται συνεχώς στη Νέα Δημοκρατία, για να παρακάμψουν το κύριο θέμα. Το θέμα μας είναι πολύ σπουδαιότερο από αυτήν καθ' εαυτήν τη λεγόμενη εκπαιδευτική μεταρρύθμιση. Είναι η διάλυση της ελληνικής κοινωνίας, το κλίμα βίας που επικρατεί, η διάλυση, η ανασφάλεια του πολίτη.

Να σας θυμίσω τα γεγονότα της οδού Νιόβης, την ανασφάλεια στις παραμεθόριες περιοχές, την εγκληματικότητα; Τα πιο εύκολα πράγματα τα έχετε μετατρέψει σε φιάσκο, το φιάσκο της Ιονικής, το φιάσκο της Ολυμπιακής κ.ο.κ.

Και ερχόμαστε τώρα να μιλάτε μόνο περί μικροπολιτικής. Αυτά είναι παλαιομοδίτικα υποδείγματα πολιτικής συμπεριφοράς, ανήκουν στο παρελθόν και ο κόσμος τα έχει καταδικάσει. Και θα έπρεπε τουλάχιστον να προσαρμοστείτε στις επιταγές του νέου αιώνα.

Αλλά μπορούμε να πούμε και κάτι άλλο, ότι πρόσφατα είχαμε και ένα άλλο σοβαρότατο γεγονός, το φιάσκο των S-300, την ταπείνωση του Ελληνισμού, η οποία ωστόσο θα μπορούσε να είχε μία θετική παρενέργεια εάν ο κ. Αρσένης προ του αδιεξόδου, που είχε δημιουργηθεί στον εκπαιδευτικό τομέα, αναλαμβάνοντας ο ίδιος και τις ευθύνες του για την υπόθεση των S-300, είχε διαχωρίσει τη θέση του από τη συλλογική κυβερνητική ευθύνη πάνω σε αυτό το θέμα. Και αποχωρώντας τουλάχιστον θα είχε δώσει διέξοδο στην κρίση, δίνοντας την ευκαιρία για την αναστολή αυτών των "μεταρρυθμίσεων" για να αποφευχθούν τα χειρότερα. Είχαμε προειδοποιήσει για την κατάσταση που επρόκειτο να δημιουργηθεί από το περασμένο καλοκαίρι και με ερωτήσεις και με επερωτήσεις. Ωστόσο οι απορρυθμιστικοί πειραματισμοί στο χώρο της παιδείας συνεχίστηκαν και συνεχίζονται και μάλιστα είχαμε και τις προχθεσινές εμπρηστικές δηλώσεις για την απώλεια της σχολικής χρονιάς.

Τελικά η όλη συμπεριφορά όλων των μελών της Κυβέρνησης, του κ. Αρσένη, του κ. Σημίτη, ποια είναι; Να διατηρηθεί η εξουσία. Και έτσι βλέπουμε ποιο είναι και το κεντρικό ιδεολογικό στίγμα του ΠΑ.ΣΟ.Κ. Η νομή της εξουσίας, η εξουσία για την εξουσία, για να μπορεί να απολαμβάνει τα προνόμιά της η κομματική νομενκλατούρα, διότι εάν υπήρχε η ευαισθησία για το γενικότερο καλό, θα υπήρχαν και οι αντίστοιχες παραιτήσεις.

Το δυστύχημα είναι ότι όλα αυτά οδηγούν σε αποσύνθεση του κοινωνικού ιστού, στη συσσώρευση προβλημάτων και αυτήν την αγωνία του ελληνικού λαού μετέφερε στο πλαίσιο της Βουλής η

πρόταση δυσπιστίας της Νέας Δημοκρατίας. Εκφράζουμε το λαϊκό αίσθημα όπως έχουμε υποχρέωση να το κάνουμε, το λαϊκό αίσθημα, που το είδατε να εκφράζεται και σήμερα σε όλη την επικράτεια. Και το πρόβλημα πλέον δεν είναι να διορθώσουμε τα κακώς κείμενα -είναι και αυτό πρόβλημα, είναι και αυτό θέμα και σας έχουμε κάνει προτάσεις, έχουμε κάνει την πρόταση για εθνικό διάλογο με συγκεκριμένο χρονικό ορίζοντα και την αναστολή των μέτρων- αλλά είναι το μείζον πρόβλημα είναι να αποφευχθεί η περιθωριοποίηση της ελληνικής νεολαίας. Με τον αλλαζονικό τρόπο που αντιμετωπίζετε τη νεολαία την οδηγείτε στα άκρα και στην περιθωριοποίηση, στο περιθώριο της κοινωνίας. Και τα αρνητικά αποτελέσματα θα τα δούμε σε απaráδεκτες συμπεριφορές, οξύτερες στα επόμενα χρόνια. Και τότε θα είναι αργά, αλλά φαντάζομαι ότι τότε θα πείτε κανένα "mea culpa" διότι μέχρι στιγμής τουλάχιστον δεν μιμείστε τον ιδρυτή σας, που είπε τότε για το Αιγαίο ένα "mea culpa". Ε, πείτε και κανένα "mea culpa". Συνεχώς λάθη κάνετε και αντί να αναγνωρίσετε τα λάθη σας έρχεστε και κάνετε μαθήματα συμπεριφοράς στη Νέα Δημοκρατία. Αν είναι δυνατόν!

Και έχετε εφεύρει και κάτι άλλο στην προπαγάνδα σας. Το αναμάσημα ότι δήθεν η Νέα Δημοκρατία δεν έχει προτάσεις. Και είναι γνωστές οι προτάσεις. Ε, λοιπόν, επειδή ο κύριος Υπουργός χθες αναφέρθηκε πολλές φορές σε αυτό το θέμα και ρωτούσε και τους συναδέλφους ποιες είναι οι προτάσεις, εγώ λέω το εξής: Θα σας στείλουμε τις προτάσεις ξανά και τα έξοδα βέβαια θα τα υποστεί η Νέα Δημοκρατία και του χαρτιού και τα ταχυδρομικά, αντίθετα με το τι κάνετε εσείς με το φυλλάδιό σας το γνωστό "Μεταρρυθμίζοντας την Παιδεία", όπου με έξοδα του ελληνικού λαού και του Κοινοτικού Πλαίσίου Στύριξης κάνετε φθηνή προπαγάνδα. Φθηνή προπαγάνδα είναι αυτό.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΑΚΡΙΤΙΔΗΣ: Δεν είναι ωραίο;

ΙΩΑΝΝΗΣ ΤΖΩΑΝΝΟΣ: Αυτό να το πληρώσει από την τσέπη του ο κύριος Υπουργός ή το κόμμα σας αν θέλετε να κάνετε προπαγάνδα και όχι το Κοινοτικό Πλαίσιο Στήριξης.

Επειδή δεν έχετε την ικανότητα να απορροφήσετε τα κονδύλια για ουσιαστικά έργα, για την εγκατάσταση ηλεκτρονικών υπολογιστών, τυπώσατε κάτι ωραίο. Το κάλυμμα είναι πάρα πολύ ωραίο. Το περιεχόμενο δεν λέει τίποτα καινούριο. Αυτό θα το καταθέσω για τα Πρακτικά.

(Στο σημείο αυτό ο Βουλευτής κ. Ιωάννης Τζωάννος καταθέτει για τα Πρακτικά το προαναφερθέν έντυπο, το οποίο βρίσκεται στο αρχείο του Τμήματος Γραμματείας της Διεύθυνσης Στενογραφίας και Πρακτικών της Βουλής)

Αλλά αυτό είναι εμπαιγμός και πρόκληση για το λαό, ιδιαίτερα δε όταν βρισκόμαστε σε εποχή φορολογικών επιδορμών, που και η τελευταία δραχμή μετράει. Να πάψετε τις δεξιώσεις, τις δημόσιες σχέσεις και τις διαφημίσεις και να νοικοκυρέψετε τα δημόσια οικονομικά. Να πάψετε να κάνετε φθηνή προπαγάνδα και διαλέξεις περί ήθους και σοβαρής πολιτικής.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΑΚΡΙΤΙΔΗΣ: Είναι ωραίο αυτό.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΤΖΩΑΝΝΟΣ: Βεβαίως, αλλά όλα αυτά πρέπει να σταματήσουν. Οι προτεραιότητες της ελληνικής οικονομίας για σύγκλιση είναι να κάνουμε οικονομίες όπου μπορούμε. Να τα κάνετε με δικά σας χρήματα. Εμείς και να κάνουμε κάποια δεξίωση, την πληρώνουμε από την τσέπη μας, ενώ εσείς την πληρώνετε από τον κρατικό κορβανά. Αυτή είναι η μεγάλη διαφορά.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Ν. Κρητικός): Όχι σε προσωπικό επίπεδο διάλογος, σας παρακαλώ. Κύριε συνάδελφε, συνεχίστε απευθυνόμενος προς το Σώμα γενικά.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΤΖΩΑΝΝΟΣ: Το θέμα είναι μείζον, διότι ακόμη και η τελευταία δραχμή που μπορεί να εξασφαλιστεί από τον περιορισμό της σπατάλης, μπορεί να βοηθήσει την παιδεία.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΑΚΡΙΤΙΔΗΣ: Είναι ωραίο και...

ΙΩΑΝΝΗΣ ΤΖΩΑΝΝΟΣ: Βεβαίως και σχετίζεται αυτό.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Ν. Κρητικός): Σας παρακαλώ, μας ακούει και ο ελληνικός λαός.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΤΖΩΑΝΝΟΣ: Επαναλαμβάνω ότι πρέπει επιτέ-

λους το σύνολο της Κυβέρνησης να επιδείξει συμπεριφορά συνετού οικογενειάρχη στη χρήση των δημοσίων πόρων, αντί να εμφανίζεται προπαγανδιστικά έντυπα είτε για την παιδεία είτε για τη σύγκλιση προς την ΟΝΕ.

ΓΕΡΑΣΙΜΟΣ ΑΡΣΕΝΗΣ (Υπουργός Εθνικής Παιδείας και Θρησκευμάτων): Μου επιτρέπεται μία διακοπή;

ΙΩΑΝΝΗΣ ΤΖΩΑΝΝΟΣ: Όχι, δεν σας επιτρέπω, κύριε Υπουργέ. Όταν πάρετε το λόγο, μπορείτε να εξηγήσετε για τις χρήσεις και καταχρήσεις του δημοσίου χρήματος.

Αλλά ειδικότερα, επειδή αναφέρθηκε ο κύριος Υπουργός χθες σε προγραμματισμό βάθους και το έντυπο αυτό κάνει αναφορές από το 1993, θα μπορούσε επιτέλους να μας εξηγήσει κάποιος -και θα περίμενα και τον Αναπληρωτή Υπουργό Εξωτερικών να μας εξηγήσει- γιατί άλλαξε η πολιτική, εφόσον υπήρχε προγραμματισμός. Γιατί αλλάξατε άρδην τα όσα είχε κάνει ο κ. Γεώργιος Παπανδρέου του Ανδρέα; Γιατί έχετε έρθει σε σύγκρουση με το ΕΣΥΠ; Αν ήταν όλα τέλεια, πώς εξηγείτε το φαινόμενο των κακογραμμένων βιβλίων, που δημιουργούν άγχος και παπαγαλία στα παιδιά του λυκείου;

Εγώ σας λέω ότι είμαι γονιός μαθήτριας Β' λυκείου, έχω δει τα βιβλία και σας λέω και ως εκπαιδευτικός ότι πολλά απ' αυτά αυξάνουν την παπαγαλία, διότι φορτώνετε ύλη η οποία είναι άχρηστη, αντί να τους μάθετε να σκέπτονται και να αναλύουν τα κείμενα.

Τελικά, έστω και στο παραπέντε, σας κρούουμε τον κώδωνα του κινδύνου και σας καλούμε να παραιτηθείτε για να αποφευχθούν τα χειρότερα. Η ψήφος των Βουλευτών του ΠΑΣΟΚ τους καθιστά όλους συνυπεύθυνους. Το ΠΑΣΟΚ τελικά είναι ενιαίο στη συλλογική ευθύνη.

Θα τελειώσω με το ευτράπελο που είπε ο κ. Σημίτης από τη Μαδρίτη, ότι όλα γίνονται για να εμποδίσουμε την πορεία προς την ΟΝΕ. Αν είναι δυνατόν! Όσον αφορά αυτές τις δηλώσεις, θα κάνω ένα τελικό σχόλιο, εξ ιδίων κρίνει ο κύριος Πρωθυπουργός τα αλλότρια.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας).

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Ν. Κρητικός): Ο κ. Κοντομαρής έχει το λόγο.

ΕΥΤΥΧΙΟΣ ΚΟΝΤΟΜΑΡΗΣ: Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, θα επιχειρήσω άμεσα, πραγματικά με επιχειρήματα να μιλήσω απέναντί σας.

Κατ'αρχήν, υπάρχει το αίτημα για κατάργηση από 'δω και για αναστολή από 'κει του νόμου και των συγκεκριμένων άρθρων. Για ποια κατάργηση μιλάμε και για ποια άρθρα;

Αυτό θέλετε να αναστείλουμε ή να καταργήσουμε; Θέλετε μήπως να καταργήσουμε την ενισχυτική διδασκαλία στα σχολεία; Θέλετε να καταργήσουμε το ενιαίο λύκειο; Θέλετε να καταργήσουμε την αξιολόγηση των καθηγητών και την επιμόρφωσή τους; Θέλετε να καταργήσουμε τα σχολικά κέντρα επαγγελματικής κατάρτισης στους νομούς και να τα αναστείλουμε;

Αφού έχετε, λοιπόν, μία πρόταση για αναστολή τι θα βάλετε εσείς στη θέση των άρθρων αυτών; Να μη γίνουν τα ολοήμερα νηπιαγωγεία; Να μην αξιολογηθούν οι καθηγητές; Να μην προχωρήσουμε στο δυνατό δημόσιο σχολείο; Τι θα βάλετε; Ποιες είναι οι προτάσεις σας, κύριε Τζωάννο; Δεν τις άκουσα. Δεν είπατε συγκεκριμένες προτάσεις εδώ στη Βουλή. Όχι να μας τις στείλετε, να μας τις πείτε. Εδώ είναι η κορυφαία διαδικασία. Εδώ κουβεντιάζουμε, στη Βουλή των Ελλήνων, ως πολιτικά κόμματα, ως Βουλευτές και κάνουμε προτάσεις.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΤΖΩΑΝΝΟΣ: Σας τις έχουμε πει, αλλά αφού επιμένετε θα σας τις ξαναπούμε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Ν. Κρητικός): Σας παρακαλώ, κύριοι συνάδελφοι. Δεν είναι διαδικασία αυτή.

ΕΥΤΥΧΙΟΣ ΚΟΝΤΟΜΑΡΗΣ: Είναι αλήθεια ότι σαφώς έγινε ο διάλογος και για το νόμο. Το ξέρετε πολύ καλά γιατί ήσασταν στην επιτροπή. Ποιο ήταν το πρόβλημα όμως; Η ηγεσία της ΟΛΜΕ έβαλε κάθετα το θέμα ότι "ή θα αποσυρθούν τα άρθρα που αφορούσαν την αξιολόγηση και την επετηρίδα ή δεν κουβεντιάζουμε τίποτα". Αυτή είναι η αλήθεια και το ξέρετε πολύ καλά.

Επίσης, ξέρετε πολύ καλά και ξέρουμε όλοι, ότι χρειάζεται και η αξιολόγηση των καθηγητών και η επιμόρφωσή τους για να βελτιωθεί η εκπαίδευση, γιατί διαφορετικά δεν μπορούμε να προχωρήσουμε.

Επίσης, ξέρουμε όλοι πολύ καλά από όλες τις πλευρές ότι η επετηρίδα στην πράξη έχει καταργηθεί. Στην ουσία πάνω από τριάντα ή πενήντα χρόνια θα περίμενε να διοριστεί με την επετηρίδα. Το ξέρετε και αυτό πάρα πολύ καλά.

Πέρα απ'αυτό, ο νόμος καταργεί τις πανελλαδικές εξετάσεις με τα τέσσερα γνωστά μαθήματα κάθε δέσμης και την παπαγαλία.

Αλήθεια, αγαπητέ Τάσο Ιντζέ, αυτό ήταν το νόημα των αγώνων του 1-1-4 και του 15%; Θέλαμε, δηλαδή, να καταλήξουμε και να υπερασπιζόμαστε μία παιδεία με παπαγαλία, με δέσμες, με τέσσερα μαθήματα, με τα φροντιστήρια, με υποβαθμισμένο το δημόσιο σχολείο και μας εγκαλείτε γιατί εμείς πραγματικά αγωνιζόμαστε γι'αυτές τις ιδέες;

ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΣ ΙΝΤΖΕΣ: Αυτό καταλάβατε από ό,τι είπα;

ΕΥΤΥΧΙΟΣ ΚΟΝΤΟΜΑΡΗΣ: Δεν πειράζει, δημοκρατία έχουμε, λέτε τις απόψεις σας.

Είναι αλήθεια ότι με το νέο τρόπο εισαγωγής το δημόσιο σχολείο καθίσταται υπολογίσιμο στην εξέλιξη του μαθητή. Με τον παλιό νόμο -το ξέρουμε όλοι- δεν λογαριάζονταν καθόλου η επίδοση του μαθητή και δεν είχε όρεξη και διάθεση ούτε ο μαθητής, ούτε και ο καθηγητής να κάνουν μάθημα σε αυτό το σχολείο που ο βαθμός του δεν έπαιξε κανένα ρόλο και όλο το βάρος σαφώς ήταν στα φροντιστήρια και στις δέσμες.

Τώρα δίνεται μεγαλύτερο βάρος και ουσιαστικό περιεχόμενο στο δημόσιο σχολείο, πέρα από τα μαθήματα που πραγματικά έχουν να κάνουν με τεχνολογία, τους ηλεκτρονικούς υπολογιστές και ό,τι απαιτεί ο 21ος αιώνας που πρέπει να γνωρίζουν τα παιδιά, οι μαθητές μας, η νέα γενιά.

Κάποιοι τους φόβισαν, τους είπαν ότι πρέπει να κάνουν φροντιστήρια σε όλα τα μαθήματα και της Β' λυκείου και της Γ' λυκείου και παντού, αλλιώς, δεν θα πάρουν το απολυτήριο. Σαφώς είναι υπερβολικοί οι φόβοι τους. Ήδη από τα θέματα που έδωσε στη δημοσιότητα ο Υπουργός φαίνεται ότι σαφώς είναι βατά αυτά που διδάσκονται στα σχολεία γιατί είναι μαθήματα που τα επιλέγουν και τα αξιολογούν οι καθηγητές που οι ίδιοι τα διδάσκουν.

Είναι αλήθεια ότι ανοίγονται πόρτες για τη Τριτοβάθμια Εκπαίδευση. Δεν ήταν αυτό το ζητούμενο για όλους μας, για το λαϊκό κίνημα, χρόνια τώρα, ώστε η πρόσβαση στα Ανώτατα Εκπαιδευτικά Ιδρύματα να είναι όσο το δυνατόν ελεύθερη, να είναι ανοικτές οι πόρτες; Αυτό δεν παλεύαμε όλοι, φίλες και φίλοι;

(Θόρυβος από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Ν. Κρητικός): Παρακαλώ, κύριοι συνάδελφοι, να μη γίνονται κρίσεις, σχόλια, διακοπές. Θα ακολουθήσετε και σεις μετά. Μπορεί να γίνεται αυτός ο σχολιασμός σε κάθε ομιλήτη; Τι εικόνα θα δώσουμε;

ΕΥΤΥΧΙΟΣ ΚΟΝΤΟΜΑΡΗΣ: Οι σαράντα χιλιάδες του 1995 που εισάγονται στα Ανώτατα Εκπαιδευτικά Ιδρύματα δεν προχωράνε στις ογδόντα, στις ογδόντα πέντε, στις ενενήντα χιλιάδες με όλο αυτό το σύστημα, με όλη αυτήν την προοπτική, που περνάει μέσα από την εξειδίκευση του νόμου και μέσα από τις διατάξεις για το ενιαίο λύκειο και για την πρόσβαση στα Ανώτατα Εκπαιδευτικά Ιδρύματα;

Είναι αλήθεια -το ξέρει αυτό ο λαός μας- ότι πάνω από είκοσι χρόνια, υπάρχει μια ακινησία στο εκπαιδευτικό σύστημα και είναι φανερό ότι απαιτείται και στην εφαρμογή του νέου συστήματος να προχωρήσουμε βήμα-βήμα με συνεχείς βελτιώσεις και με διορθώσεις εκεί που η ίδια η ζωή το απαιτεί. Αλλά βέβαια με μια προϋπόθεση, ότι και τα σχολεία και τα πανεπιστήμια, το δημόσιο σχολείο σαφώς θα πρέπει να είναι ανοικτό. Σαφώς θα πρέπει να γίνει διάλογος μέσα από την ίδια την εκπαιδευτική ζωή, μέσα από τα γεγονότα, μέσα από τη δράση, μέσα από τα αποτελέσματα.

Θέλω να θυμίσω κάτι που είπαμε στην Επιτροπή Παιδείας. Τα ίδια τα αποτελέσματα, έστω και με δυσκολίες και με τον τρόπο που έγιναν, για τους αναπληρωτές καθηγητές, τι

απέδειξαν; Κατά το Υπουργείο και με την πρόταση που κατ' αρχήν κουβεντιάστηκε -βέβαια δεν τη νομοθετήσαμε, εδώ είμαστε- για τα δύο επτάμηνα ή οκτάμηνα των αναπληρωτών όλοι αυτοί που φώναζαν ότι δούλευαν στο σχολείο και δεν θα απορροφούν, δεν θα τους έπαιρναν ως καθηγητές, τελικά απορροφώνται όλοι. Αποδείχθηκε μέσα από το διαγωνισμό και κάτω απ' αυτές τις συνθήκες, τις δύσκολες. Πολλά θα αποδειχθούν και από το διαγωνισμό του Ιουνίου και θα το δείτε και για τη Β' λυκείου και για τη Γ' λυκείου.

Εμείς τι θέλουμε; Η ίδια η πράξη, η ίδια η ζωή να δείξει τις όποιες βελτιώσεις πρέπει να κάνουμε και εδώ είμαστε.

Κύριοι συνάδελφοι από το Κομμουνιστικό Κόμμα, κάνετε μια σφοδρότατη κριτική για την Τεχνική και Επαγγελματική Εκπαίδευση. Απαιτείτε το δεκαοκτάμηνο. Ελάτε, λοιπόν, να κάνουμε μαζί μια πρόταση: Το δεκαοκτάμηνο να είναι υποχρεωτικό μέσα από τα προγράμματα του ΟΑΕΔ για όσα παιδιά τελειώνουν την τρίτη των ΤΕΕ. Ελάτε να το παλαίψουμε, κάντε προτάσεις με βάση το νόμο αυτό τι μπορούμε να κάνουμε. Να καταργήσουμε τα ΤΕΕ τελείως; Ελάτε, λοιπόν, σε θέσεις που απαντάνε και στην ανεργία και στην εκπαίδευση και στην κατάρτιση των παιδιών.

Ελάτε με τις προτάσεις που λέτε και από την πλευρά του Συνασπισμού και τις τρεις μονάδες που είναι η διαφορά στο γραπτό, να τις κάνουμε πέντε. Να το δούμε στην πράξη όμως, μετά τον Ιούνιο. Κάντε συγκεκριμένες προτάσεις.

Το Υπουργείο αφουγκράστηκε τα παιδιά και τι έκανε; Πριν από τα Χριστούγεννα έκανε συγκεκριμένες διορθωτικές κινήσεις για τη Β' λυκείου. Ελάτε να τις δούμε. Κάντε συγκεκριμένες προτάσεις σε αυτόν τον πυρήνα της εκπαιδευτικής πολιτικής που πραγματικά είναι ουσιαστικές και σοβαρές. Κάντε προτάσεις για τα νέα μθήματα στα Ανώτατα Εκπαιδευτικά Ιδρύματα, μαζί με τους φοιτητές. Κάντε προτάσεις για τη βελτίωση στη Β' και Γ' λυκείου. Με την προϋπόθεση όμως -και αυτό το λέει ο κάθε λογικός και μιλάω σε αυτήν την πλευρά που υποτίθεται ότι είναι πιο τεχνοκράτες και πιο τεχνικοί- ότι πρέπει να λειτουργήσει το σύστημα για να κάνετε συγκεκριμένες προτάσεις. Η αναστολή τι θα προσφέρει δηλαδή; Να μιλήσουμε με ποιο όριζοντα και ποια προοπτική;

Ευχαριστώ πολύ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Ν. Κρητικός): Ο κ. Απόστολος Σταύρου έχει το λόγο.

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΣΤΑΥΡΟΥ: Κύριε Πρόεδρε, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η απορρόφηση των κοινοτικών πόρων ύψους περίπου πεντακοσίων δισεκατομμυρίων (500.000.000.000) δραχμών είναι η βασική αιτία της εσπευσμένης εκπαιδευτικής μεταρρύθμισης που έχει προκαλέσει τη χαοτική κατάσταση στην παιδεία μας και απειλεί την κοινωνική συνοχή της χώρας μας.

Η Κυβέρνηση είχε μια ιστορική ευκαιρία να εκσυγχρονίσει το εκπαιδευτικό μας σύστημα. Όλοι μας γνωρίζουμε ότι είναι τουλάχιστον προβληματικό. Τα τεράστια προβλήματα που αντιμετωπίζει σήμερα η χώρα μας, ειδικότερα στον ευαίσθητο τομέα της παιδείας, απαιτούν την εξεύρεση των απαραίτητων συγκλίσεων και τη χάραξη μιας κοινά αποδεκτής εθνικής στρατηγικής.

Η Νέα Δημοκρατία με υψηλό αίσθημα ευθύνης, με συγκεκριμένη πρόταση νόμου που κατέθεσε στη Βουλή στις 14 Δεκεμβρίου 1998 ζήτησε τη σύσταση Διακομματικής Επιτροπής εθνικού διαλόγου για την παιδεία, υπό την προεδρία του κυρίου Υπουργού Παιδείας.

Η θέση της Νέας Δημοκρατίας, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, είναι σαφής και ξεκάθαρη. Αναστολή της μεταρρύθμισης για ένα χρόνο, ώστε να βρεθεί η χρυσή τομή, ό,τι θετικά στοιχεία υπάρχουν να αξιοποιηθούν και να γίνει συνθετική επεξεργασία όλων των απόψεων για να επιτύχουμε οριστικά το μεγάλο αυτό πρόβλημα.

Οι πολιτικές δυνάμεις του τόπου έχουν ιστορική υποχρέωση να συνεργαστούν όλες μαζί για να βρουν τη λύση που να στηρίζεται σε ευρύτερη συνολική αποδοχή.

Οι Ελληνίδες και οι Έλληνες, ολόκληρη η νεολαία μας αποδέχεται αυτήν την πρόταση και σύσσωμη η Αντιπολίτευση τη στηρίζει. Δυστυχώς όμως το πείσμα και η ατολμία περιχαράκωνουν την Κυβέρνηση σε μια αρτηριοσκληρωτική άρνηση με οδυνηρές συνέπειες για τον τόπο. Τα παιδιά χάνουν τη χρονιά τους, η

Κυβέρνηση χάνει μια καλή ευκαιρία και συνεχίζει τους αδέξιους και εσφαλμένους χειρισμούς.

Στις κραυγές αγωνίας της ελληνικής κοινωνίας απαντά με κομματικό φανατισμό, εμμένει στο φιάσκο της μεταρρύθμισης και χαίρει, διότι η συζητούμενη πρόταση δυσπιστίας, όπως υποστηρίζει, συσπειρώνει δήθεν την Κοινοβουλευτική Ομάδα του ΠΑ.ΣΟ.Κ.

Μ'αυτή όμως τη λογική απογοητεύετε και εξοργίζετε τους πολίτες που διαπιστώνουν ότι τα προβλήματα του τόπου τα θέτετε σε δεύτερη μοίρα. Οι εποχές του αυταρχισμού και της αλαζονείας έχουν περάσει και δεν έχουν θέση σε μια σύγχρονη ευνομούμενη δημοκρατική πολιτεία.

Γι'αυτό ανήκετε δυστυχώς στο χθες και εφαρμόζετε παλαιομοδίκα μοντέλα διακυβέρνησης της χώρας. Υποτιμάτε γονείς, παιδιά, εκπαιδευτικούς και προσπαθείτε να τους φέρετε αντιμέτωπους, προς χάριν μιας επιεικώς θα έλεγα πρωταπριλιάτικης μεταρρύθμισης, χωρίς καθηγητές, χωρίς βιβλία, χωρίς πιστώσεις, χωρίς υλικοτεχνική υποδομή. Σε στυλ Δον Κιχώτη προσπαθείτε να εφαρμόσετε τη δήθεν μεταρρύθμιση.

Οι καθηγητές δεν γνωρίζουν τι μεταρρύθμιση θα εφαρμόσουν και οι μαθητές ταλανίζονται στις γκριζες ζώνες της βαθμολόγησης.

Με το νέο σύστημα βαθμολόγησης, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ο βαθμός των τελικών γραπτών εξετάσεων είναι καθοριστικός. Επειδή γενικά οι βαθμοί των μαθητών στα γραπτά είναι σημαντικά μικρότεροι των βαθμών που έχουν πάρει κατά τη διάρκεια του έτους και ο προφορικός βαθμός από όλο το έτος ουσιαστικά αχρηστεύεται, θα σημειωθεί μια γενική καθίζηση των τελικών βαθμών του απολυτηρίου.

Έτσι, όσοι μπουν στην τριτοβάθμια εκπαίδευση δεν θα έχουν άλλη επιλογή, ακόμα και αν έγιναν δεκτοί σε μια σχολή που ελάχιστα επιθυμούν.

Όσοι δεν μπουν εκεί που επιθυμούν, δεν θα έχουν τη δυνατότητα να μεταβούν στο εξωτερικό, λόγω του χαμηλού βαθμού του απολυτηρίου, αφού εκεί τα πανεπιστήμια, ειδικότερα στην Αγγλία το πρώτο που ζητούν είναι ο υψηλός βαθμός στο απολυτήριο.

Το αποτέλεσμα θα είναι να κλείνουν οι ορίζοντες και να σκοτεινιάσει για πολλούς νέους το μέλλον.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΑΚΡΙΤΙΔΗΣ: Ωραία!

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΣΤΑΥΡΟΥ: Ωραία; Όταν θα το διαπιστώσετε στην πράξη, τότε θα δείτε. Αν προλάβετε βεβαίως να το διαπιστώσετε στην πράξη.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΓΕΩΡΓΑΚΟΠΟΥΛΟΣ: Είστε λίγο ανυπόμονος.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Ν. Κρητικός): Σας παρακαλώ, κύριοι συνάδελφοι.

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΣΤΑΥΡΟΥ: Ο χρόνος περνά πολύ σύντομα και όσο ακόμη μέινετε στην εξουσία, φροντίστε να ζημιώνετε τον τόπο, όσο το δυνατόν λιγότερο.

Μέχρι σήμερα ένας μαθητής που έπαιρνε λίγο πιο κάτω από τη βάση, τύχαινε κάποιας επιείκειας ή ερχόταν, ως μεταξεταστέος το Σεπτέμβριο. Σε οποιαδήποτε περίπτωση ο τελικός κριτής ήταν κάποιος άνθρωπος βαθμολογητής που χρησιμοποιούσε και τη λογική και τη συνείδησή του.

Τώρα, όμως, τα αποτελέσματα, όπως είναι γνωστό, θα βγαίνουν από ένα ηλεκτρονικό υπολογιστή, ο οποίος θα κρίνει, ως στάσιμο, κάθε μαθητή που πήρε γενικό μέσο όρο 9,9 ή 9,4 σε ορισμένα μαθήματα. Έτσι ο μαθητής αυτός που πήρε 10 με 20 το άριστα, θα περνάει, ενώ εκείνος που πήρε το 9,9 ή 9,8, θα κόβεται, χωρίς καμία συζήτηση.

Αυτή η ρύθμιση είναι τελείως άδικη και παράλογη, γιατί η διαφορά του ενός δεκάτου του βαθμού, δεν δικαιολογεί τη βαρύτερη ποινή αφαίρεσης ενός ολόκληρου έτους, από τη ζωή ενός νέου ανθρώπου ειδικότερα.

Δυστυχώς, κύριοι της Κυβέρνησεως, σπείρατε θύελλες και τώρα θερίζετε καταιγίδες. Με τους ισχυρισμούς του Υπουργού Παιδείας, ότι δήθεν προετοιμαζόταν η μεταρρύθμιση από το

1994, πλήττεται, όχι μόνο η αλήθεια αλλά και κακοποιείται βάνουσα η πολιτική αξιοπιστία. Γιατί άλλη μεταρρύθμιση σχεδίαζε ο προκατόχος του σημερινού Υπουργού ο κ. Γεώργιος Παπανδρέου και άλλη ετοίμασε επιτόλαιο, πρόχειρα και βιαστικά ο κ. Αρσένης. Συνεπώς, υπάρχει προσωπική εκπαιδευτική πολιτική του κάθε Υπουργού, όπου ο επόμενος αναιρεί ό,τι είχε οικοδομήσει ο προηγούμενος.

Αντιδράσεις, όμως, δεν έχουν προκληθεί, μόνο στο εσωτερικό της χώρας με τις πρωτοφανείς εκρήξεις της μαθητικής και όλης της εκπαιδευτικής κοινότητας και της ελληνικής κοινωνίας. Έχουμε γίνει καταγέλαστοι και στην Ευρωπαϊκή Ένωση, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι. Έκπληκτα τα ξένα στελέχη της Κομισιόν, που ειδικεύονται στον εκπαιδευτικό τομέα της Ευρώπης, παρακολουθούν τις συνεχείς παλινδρομήσεις και τις προχειρότητες της ελληνικής κυβερνήσεως, που οδηγούν δυστυχώς σε μία άλλη παταγώδη μεταρρυθμιστική αποτυχία την εκπαίδευση της χώρας μας.

Το 1994, όπως είναι γνωστό, έγιναν οι πρώτες συζητήσεις για το σχεδιασμό της εκπαιδευτικής μεταρρύθμισης και προτάθηκε στον τότε Υπουργό Παιδείας, τον κ. Γεώργιο Παπανδρέου, να εστιάσει τις προσπάθειές τους σε ορισμένους τομείς, προκειμένου να πετύχει την καλύτερη δυνατή αξιοποίηση των περίπου πεντακοσίων δισεκατομμυρίων (500.000.000.000) δραχμών που είχαν εγκριθεί για την Ελλάδα. Να γίνει ένας σαφής στρατηγικός σχεδιασμός ανάπτυξης και βελτίωσης των σχολείων, των πανεπιστημίων και γενικότερα των προγραμμάτων σπουδών. Κάτι ξεκίνησε να γίνει τότε και όταν άλλαξε ο Υπουργός Παιδείας, όλα τα προηγούμενα γκρεμίστηκαν.

Είναι κατάρα δυστυχώς γι' αυτόν τον τόπο, η ασυνέπεια και η ασυνέχεια ορισμένων πολιτικών. Αποτέλεσμα αυτής της νέας πολιτικής ήταν το εξής: Αντί τα κονδύλια να δοθούν για την αναβάθμιση της εκπαίδευσης, μοιράστηκαν δημοκρατικά και ισομερώς εντός εισαγωγικών στα πανεπιστήμια.

Δεν έχω, όμως, το χρόνο, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, να αναλύσω το πώς και γιατί χάθηκε η μεγάλη ευκαιρία για τη χώρα μας και μας προέκυψε η διάτρητη μεταρρύθμιση, που στην κυριολεξία στέλνει εκπαιδευτικούς και καθηγητές ζητιήλους στα αγκάθια.

Καταθέτω όμως σχετικό αποκαλυπτικό δημοσίευμα της "ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗΣ" της Κυριακής 22.11.98 όπου οι προτάσεις των κοινοτικών στελεχών για την εκπαιδευτική μεταρρύθμιση έπεσαν στο κενό.

Για όλους τους παραπάνω λόγους εγκαλούμε την Κυβέρνηση και όχι μόνο τον Υπουργό Παιδείας και την καλούμε να συνέλθει εγκαίρως πριν είναι πολύ αργά.

Εμείς στη Νέα Δημοκρατία σας είχαμε πολλούς μήνες πριν προειδοποιήσει και έχουμε όλη την καλή θέληση να σας βοηθήσουμε γιατί ο τόπος δεν αντέχει άλλη αποτυχία. Ο τόπος έχει ανάγκη μιας πραγματικής και σύγχρονης μεταρρύθμισης βασισμένης στις απαραίτητες συγκλίσεις και το διακομματικό στρατηγικό σχεδιασμό μακροχρόνιας διάρκειας. Ευχαριστώ.

(Στο σημείο αυτό ο Βουλευτής κ. Σταύρου καταθέτει για τα Πρακτικά το προαναφερθέν δημοσίευμα το οποίο βρίσκεται στο αρχείο του Τμήματος Γραμματείας της Διεύθυνσης Στενογραφίας και Πρακτικών)

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Ν. Κρητικός): Ο κ. Ιωάννης Παπαδάτος έχει το λόγο.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΠΑΠΑΔΑΤΟΣ: Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η πρόταση μομφής εναντίον του Υπουργού Παιδείας από τη Νέα Δημοκρατία εισάγει πιστεύω νέα κοινοβουλευτικά ήθη αφού είναι η πρώτη φορά που συμβαίνει μετά τη μεταπολίτευση. Και σκέφτεται κανείς είναι τόσο σημαντικά αυτά που γίνονται, διακυβεύονται τόσο σημαντικά πράγματα για τη Νέα Δημοκρατία; Η απόκτηση περισσότερων γνώσεων το πέρασμα σε μια ανώτερη μορφή παιδείας είναι ωρολογιακή βόμβα για τα θεμέλια της Νέας Δημοκρατίας για να μετέρχεται μεθόδους προτάσεων μομφής; Πιστεύω ότι αυτό δεν θα πρέπει να είναι αλήθεια και σκέφτομαι ότι πριν από εκατόν πενήντα χρόνια είχε γραφτεί ένα βιβλίο ιδιαίτερα προσφιλές για τους φίλους του Κομμουνιστικού Κόμματος που έλεγε ότι κάποιο φάντασμα

πλανάται πάνω από την Ευρώπη, έχω την αίσθηση ότι ένα τέτοιο φάντασμα πλανάται πάνω από τη Ρηγίλη και το όνομά του είναι Δημήτρης Αβραμόπουλος. Και ίσως αυτός ο φόβος φαίνεται ότι προκαλεί τέτοιες κινήσεις πανικού. Γιατί αλλιώς πώς να ερμηνεύσει κανείς αυτήν την κίνησή σας.

ΕΛΕΥΘΕΡΙΟΣ ΠΑΠΑΝΙΚΟΛΑΟΥ: Δικός μας είναι και αυτός.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΠΑΠΑΔΑΤΟΣ: Μέχρι και τον Μαρξ που είναι ο συγγραφέας του βιβλίου φαίνεται υποστηρίζετε για να πάρετε την εξουσία. Δεν ξέρετε ποιος είναι ο συγγραφέας φαίνεται.

ΕΛΕΥΘΕΡΙΟΣ ΠΑΠΑΝΙΚΟΛΑΟΥ: Να μας τον πείτε εσείς.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΠΑΠΑΔΑΤΟΣ: Σας τον είπα. Αν σας είναι άγνωστος και σαν όνομα δεν πειράζει.

Θα προσπαθήσω με μια σειρά συλλογισμών να δούμε τι περιέχει η πρόταση μομφής ποιο είναι το περιεχόμενο της εκπαιδευτικής μεταρρύθμισης και τι μπορεί να γίνει από εδώ και πέρα.

Η πρόταση μομφής είναι δυο σελίδες κείμενο σε κανένα του σημείο δεν έχει πρόταση. Λέει επί λέξει ότι έχει καταθέσει η Νέα Δημοκρατία μια πρόταση νόμου για την αναστολή των επίμαχων διατάξεων της λεγόμενης εκπαιδευτικής μεταρρύθμισης και την άμεση έναρξη διαλόγου. Ποιος όμως διατάζει η Νέα Δημοκρατία ζητάει να ακυρωθούν τουλάχιστον στη μομφή δεν λέγεται.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΣΙΟΥΦΑΣ: Το άρθρο 1 και 2 του νόμου 2525.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΠΑΠΑΔΑΤΟΣ: Διαβάστε την πρόταση μομφής, δεν αναφέρεται. Υποθέτω ότι μια πρόταση μομφής που συμβαίνει μόνο για πρώτη φορά μετά τη μεταπολίτευση, είναι σημαντικό γεγονός υπερτερό από τις προτάσεις που λέτε.

Ένα δεύτερο είναι ότι δεν μπαίνουν κριτήρια υποτιθέμενου διαλόγου που επιζητείται.

Και ένα τρίτο και πιο σημαντικό βέβαια είναι, ότι πουθενά δεν φαίνεται η δική σας θέση. Δεν μας λέτε ποια είναι η άποψή σας και αυτό είναι το μείζον θέμα για την εκπαιδευτική μεταρρύθμιση. Ποια είναι η αντιπρότασή σας. Προφανώς όταν δεν μιλάει κανείς επί του περιεχομένου δεν κάνει πολιτική, αλλά κάνει παραπολιτική και η παραπολιτική καταλήγει στα πρόσωπα. Είναι προσφιλές παραδοσιακά να καταλήγουμε σε πρόσωπα. Φαίνεται ότι αυτή η θολή εικόνα που υπάρχει στον Τύπο και στην Ελλάδα είναι κατάλληλη για να κάνει ελιγμούς ή να ψαρεύει σε θολά νερά η Νέα Δημοκρατία.

Κάποτε υποστήριζαν ότι τα παιδιά, μικρά σε ηλικία τουλάχιστον, ανήκουν στον άμαχο πληθυσμό. Φαίνεται ότι οι νέες ηγεσίες της Νέας Δημοκρατίας έχουν νέα ήθη. Και στην αρχαία Ρώμη θα έλεγαν "ο tempora o mores".

Ποιο είναι βεβαίως το βασικό ερώτημα που τίθεται στη Βουλή; Πρέπει να γίνει εκπαιδευτική μεταρρύθμιση; Είναι ανάγκη; Αυτό είναι το βασικό ερώτημα. Και είναι σίγουρο πως η απάντηση στο ερώτημα είναι θετική.

Ήταν με άλλα λόγια ανάγκη να κάνει η Κυβέρνηση ρήξεις με ένα απηρχαιωμένο σύστημα στην εκπαίδευση; Ήταν ανάγκη να συγκρουσθεί με συντεχνιακές αντιλήψεις και συμφέροντα; Ήταν ανάγκη να απελευθερωθεί από το τέλμα μιας ανομολόγητης θα λέγαμε αποδοχής της ήσους προσπάθειας; Ήταν ανάγκη η Κυβέρνηση και το Υπουργείο Παιδείας να αρνηθεί τη συνθηκολόγηση με την ημιμάθεια, με τη φθορά παιδαγωγικών προτύπων και αξιών; Δεν θα έπρεπε τελικά να βρεθούν θεσμικοί τρόποι ανατροπής αυτής της κατάστασης;

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η εκπαιδευτική μεταρρύθμιση δεν είναι προσωπικό καπρίσιο κάποιων ανθρώπων ή του Υπουργού Παιδείας. Είναι μια ώριμη ανάγκη για τη χώρα και είναι σίγουρο ότι η Κυβέρνηση του Κωνσταντίνου Σημίτη με Υπουργό Παιδείας το Γεράσιμο Αρσένη θα την φέρει σε πέρας. Και ακόμα θα πρέπει να ξέρετε ότι τα στελέχη του ΠΑ.ΣΟ.Κ. που είναι στο Υπουργικό Συμβούλιο δεν λιποτακτούν από τη θέση τους, όταν δίνουν μια μάχη για την καλύτερη της θέσης της χώρας και στην παιδεία και ευρύτερα στην κοινωνία.

Πότε όμως γίνεται η εκπαιδευτική μεταρρύθμιση; Η πολιτική μου διαδρομή και η πανεπιστημιακή μου εμπειρία με έχει πείσει ότι οι εκπαιδευτικές μεταρρυθμίσεις γίνονται όταν υπάρχει μία

συσσώρευση γνώσεων και εκπαιδευτικών εμπειριών που ξεπερνούν το μέσο όρο των απόψεων της κοινωνίας. Και φαίνεται ότι αφού κάθε έξι με οκτώ χρόνια οι ανθρωπίνες γνώσεις διπλασιάζονται, μια τέτοια ανάγκη υπήρχε και στην Ελλάδα.

Το εκπαιδευτικό σύστημα της χώρας κάθε πότε ανταποκρίνεται σε τέτοιες αλλαγές; Αν δούμε τον 20ό αιώνα, κάθε τριάντα χρόνια, κάθε μία γενιά, γίνεται μία μεγάλη εκπαιδευτική μεταρρύθμιση, το 1930-1932 με τον Ελευθέριο Βενιζέλο και το Γεώργιο Παπανδρέου, το 1963-1965 με το Γεώργιο Παπανδρέου Πρωθυπουργό και τον Ευάγγελο Παπανούτσο και πιστεύω αυτή που διανύουμε τώρα με Πρωθυπουργό τον Κώστα Σημίτη και Υπουργό Παιδείας τον Γεράσιμο Αρσένη.

Το ότι δεν αντιλαμβάνονται κάποιοι τη σημασία αυτής της εκπαιδευτικής μεταρρύθμισης, δεν νομίζω ότι φταίει τίποτε άλλο πέραν από τις μικροκομματικές σκοπεύσεις. Λένε όλοι ότι φταίει ο ν.2525. Τι φοβερό περιέχει ο ν.2525 και ζητείται η κατάργησή του κάθε φορά; Είναι ένας νόμος του 1997 και αναφέρω τα βασικά του σημεία:

Ο ν. 2525 μιλάει για αλλαγή του συστήματος εισαγωγικών εξετάσεων. Δεν θα έπρεπε να αλλάξει αυτό το σύστημα; Μιλάει ακόμα για ένα νέου τύπου λύκειο. Πρέπει να παραμείνει το ίδιο; Μιλάει ότι οι εξετάσεις θα πρέπει να είναι μέσα στο λύκειο. Μάλιστα δεν αυξάνονται αλλά αντιθέτως μειώνονται. Και ένα παιδί που θα τελειώνει τη Γ' λυκείου και θα πάρει το εθνικό απολυτήριο θα έχει τη δυνατότητα να ξαναδώσει εξετάσεις γραπτές τον επόμενο χρόνο, όπως αν θέλει μπορεί να ξαναφοιτήσει για να αλλάξει τους προφορικούς του βαθμούς. Άρα με αυτό το σύστημα δεν τελειώνει η πορεία ενός μαθητή, που μπορεί να ξαναπροσπαθήσει να μπει στο πανεπιστήμιο.

Η αλλαγή του περιεχομένου σπουδών, η αξιολόγηση των μονάδων και των εκπαιδευτικών, ο νέος τρόπος πρόσληψης των καθηγητών και των δασκάλων, αλλά και των καθηγητών των πανεπιστημίων, που παντού υπάρχει ανοιχτή διαδικασία, περιέχονται μέσα στο νόμο. Πιστεύει κανείς πως το ανθρώπινο δυναμικό δεν παίζει ρόλο στην εκπαίδευση; Θα έπρεπε με την επετηρίδα να επανδρώνεται, να στελεχώνεται η ελληνική εκπαίδευση; Το έχετε δει ως μοντέλο πουθενά αλλού και έτσι θα πάμε στον 21ο αιώνα;

Όλα αυτά βεβαίως η αξιοκρατία στην επιλογή του προσωπικού, η αξιοκρατία στην επιλογή των καλύτερων μαθητών, η αξιολόγηση των μονάδων θα βελτιώσουν συνολικά την εκπαίδευση.

Η δημιουργία ογδόντα πέντε χιλιάδων θέσεων φοιτητών στα πανεπιστήμια και στα ΤΕΙ και στο Ανοικτό Πανεπιστήμιο το γεγονός ότι οι απόφοιτοι της Γ' λυκείου θα είναι σε μικρότερο αριθμό από τις θέσεις στην τριτοβάθμια εκπαίδευση δεν είναι θετικό;

Πραγματικά, είναι κανένας περιέργος να ακούσει τις δικές σας αντιπροτάσεις. Και αξίζει να τις συζητήσει κανείς αφού πρώτα διατυπωθούν με σαφήνεια.

Δεν έχουμε αμφιβολία -και δεν πρέπει να έχει κανένας αμφιβολία σε αυτήν την Αίθουσα- ότι οι βασικοί άξονες της εκπαιδευτικής μεταρρύθμισης είναι σωστοί. Είναι προφανές βέβαια, πως όσο τέλειοι και αν είναι οι νόμοι στο σχεδιασμό τους, στη εφαρμογή τους υπάρχουν δυσκολίες. Και εδώ, χρειάζεται η συνεργασία όλων των κομμάτων και όλης της εκπαιδευτικής κοινότητας.

Και σίγουρα, η πρόταση μομφής δεν κινείται στο να δημιουργηθούν συνθήκες διαλόγου. Στην ουσία δυναμιτίζει τη δυνατότητα διαλόγου, παρά τα λεγόμενα για διάλογο. Ίσα-ίσα επιτυγχάνουμε κάτι άλλο και όχι το διάλογο.

Και τελικά, τι σημαίνει διάλογος σε αυτήν την Αίθουσα; Ατελείωτοι μονόλογοι; Παράλληλες και μακροσκελείς αγορεύσεις; Ο διάλογος απονοεί περιεχόμενο. Εάν δεν έχει περιεχόμενο, δεν έχει νόημα να τον επικαλείται κανείς.

Θα έλεγα ακόμη ότι η Νέα Δημοκρατία έχει την αίσθηση πως οι μαθητές στα γυμνάσια και στα λύκεια θα γίνουν μελλοντικά οπαδοί της. Αυτό όμως δεν είναι αλήθεια. Οι έφηβοι πιο πολύ αντιδρούν σε πατριαρχικά πρότυπα εξουσίας, παρά στη συγκεκριμένη μεταρρύθμιση. Και η εύφλεκτη ύλη των μαθητών και εφήβων δεν νομίζω ότι θα πρέπει να είναι υλικό μικροκομματικών διαφορών.

Και αν δεχόμαστε το πανεπιστημιακό άσυλο, που δημιουργήθηκε

σε προηγούμενες εποχές, γιατί υπήρχε ο Μεσαίωνας, υπήρχε η απολυταρχία, με το να ζητούμε άσυλο μαθητών στο γυμνάσιο, νομίζω ότι καταστρέφουμε τη δυνατότητα της πολιτείας να παρέχει τις απαραίτητες γνώσεις και να δημιουργεί ελεύθερους δημοκρατικούς πολίτες.

Για όλα αυτά, πιστεύω ότι οι ιδέες της εκπαιδευτικής μεταρρύθμισης είναι σωστές. Ο Υπουργός Παιδείας υπερασπίζεται τις ιδέες της Κυβέρνησης και του πολιτικού φορέα στον οποίο ανήκουμε. Και βέβαια, θα καταψηφίσουμε την πρόταση μομφής.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑ.ΣΟ.Κ.)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Ν. Κρητικός): Ο κ. Γεώργιος Σούρλας, Βουλευτής Μαγνησίας, έχει το λόγο.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΣΟΥΡΛΑΣ: Καταψήφизτε κύριοι συνάδελφοι, εσείς του ΠΑ.ΣΟ.Κ. την πρόταση. Δεν σας είδα, όμως, να υποστηρίζετε στις επιρροές όπου πολιτεύεστε, όπως κάνατε σε κάθε περίπτωση...

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΛΕΒΟΓΙΑΝΝΗΣ: Κάνετε λάθος!

(Θόρυβος στην Αίθουσα)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Ν. Κρητικός): Παρακαλώ, κύριοι συνάδελφοι.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΣΟΥΡΛΑΣ: Όταν υπήρχε κρίση έβλεπα εξόρμηση κατόπιν σχεδιασμού του κ. Τσουκάτου.

Και τώρα, απ' ό,τι γνωρίζω στην εκλογική μου περιφέρεια, στη Θεσσαλία και όπου αλλού μπορεί να έχω οπτική εικόνα, δεν τρέχετε να στηρίξετε την εκπαιδευτική μεταρρύθμιση, γιατί αισθάνεστε ότι δεν μπορείτε να την στηρίξετε.

Αυτά σαν απάντηση, για να μη μονολογούμε...

(Θόρυβος στην Αίθουσα)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Ν. Κρητικός): Παρακαλώ κύριε Σούρλα, μην οξύνουμε τη συζήτηση.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΣΟΥΡΛΑΣ: Γιατί ενοχλήστε;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Ν. Κρητικός): Δεν ενοχλείται κανένας, κύριε Σούρλα.

(Θόρυβος στην Αίθουσα)

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΣΟΥΡΛΑΣ: Δώστε το λόγο, κύριε Πρόεδρε, στον κύριο συνάδελφο να μιλήσει.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Ν. Κρητικός): Παρακαλώ κύριε Σούρλα, μην οξύνουμε τη συζήτηση!

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΣΟΥΡΛΑΣ: Εδώ στη Βουλή γίνεται διάλογος.

(Θόρυβος στην Αίθουσα)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Ν. Κρητικός): Παρακαλώ, κύριοι συνάδελφοι!

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΣΟΥΡΛΑΣ: Μην ενοχλήστε. Γίνεται διάλογος εδώ!

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Ν. Κρητικός): Κρατήστε την ψυχραιμία σας παρακαλώ.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΣΟΥΡΛΑΣ: Δεν έρχεται ο καθένας, ετοιμάζοντας ένα κείμενο από το γραφείο του για να κάνει τον παράλληλο διάλογο...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Ν. Κρητικός): Σας παρακαλώ, κύριε Σούρλα! Χαμηλώστε τους τόνους! Υπάρχει επιτέλους και ο ελληνικός λαός που μας ακούει.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΣΟΥΡΛΑΣ: Όμως, την πρόταση μομφής της Νέας Δημοκρατίας δεν την υπέγραψαν μόνον οι Βουλευτές της Νέας Δημοκρατίας. Την συνυπέγραψαν σήμερα εκατοντάδες χιλιάδες νέοι της Ελλάδος, που κατέκλυσαν τους δρόμους. Την υπέγραψαν οι εκπαιδευτικοί. Την υπέγραψαν οι γονείς. Και όχι μόνον αυτοί που συμμετείχαν στα συλλαλητήρια, αλλά και οι άλλοι που σιωπηλοί, αμήχανοι, προβληματισμένοι παρακολουθούν το δράμα που ζει ο τόπος μας γενικότερα και ειδικότερα στο χώρο της παιδείας. Κατήγγειλαν σήμερα την πολιτική της παιδείας. Κατήγγειλαν σήμερα τον Υπουργό Παιδείας. Κατήγγειλαν την Κυβέρνηση. Διαδήλωσαν την άρνησή τους να επιβάλτε εσείς εκπαιδευτική μεταρρύθμιση, με την τρομοκρατία, με τον αστυνομικό, με τον εισαγγελέα, με

μεθοδευμένες παρουσιάσεις στα Μέσα Μαζικής Ενημέρωσης.

Πολιτεύομαι δεκαοκτώ χρόνια. Είμαι πολίτης πολύ περισσότερα. Για πρώτη φορά είδα να κατακλύζεται η πόλη του Βόλου από δεκάδες χιλιάδες νέους από ιδρύσεως του ελληνικού έθνους.

(Θόρυβος στην Αίθουσα)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Ν. Κρητικός): Παρακαλώ, κύριοι συνάδελφοι.

Και θα παρακαλέσω και εσάς, κύριε Σούρλα. Μην οξύνετε τη συζήτηση.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΣΟΥΡΛΑΣ: Κύριε Πρόεδρε, οι φωνασκούντες συνάδελφοι καταλαβαίνω ότι ενοχλούνται γιατί δεν έχουν μάθει να ακούνε. Έχουν μάθει μόνο να πειθαρχούν στα κομματικά τους συμφέροντα.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Ν. Κρητικός): Ας χαμηλώσουν οι τόνοι. Όχι το περιεχόμενο. Δεν λέγει κανείς για το περιεχόμενο. Αλλά χαμηλότεροι τόνοι δε βλάπτουν.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΣΟΥΡΛΑΣ: Έχουν μάθει να κλείνουν τ'αυτιά τους στις κραυγές του λαού, σαν κι αυτές που ακούστηκαν σήμερα στους δρόμους όλης της Ελλάδας. Να μάθετε να ακούτε. Έχετε χρεοκοπήσει τον τόπο και είστε συνένοχοι και συμμετοχοί. Και σας το λέγει ένας παλιός Βουλευτής που έχει το θάρρος να εκφράζει ελεύθερα την άποψή του και να διαφωνεί ακόμα και με την παράταξή του.

Φαντάζομαι, κύριε Υπουργέ, πως δεν θα διανοηθείτε να πείτε ότι αυτά τα συλλαλητήρια σήμερα είχαν υποκινητές, ότι υποκινήθηκαν, ότι αυτά τα συλλαλητήρια ήταν υπόθεση κομματικών οργανώσεων.

Όλοι σας καταγγέλλουν, ανεξάρτητα πού ανήκουν ή στη Νέα Δημοκρατία ή στο ΠΑ.ΣΟ.Κ. ή αλλού. Άλλωστε, γνωρίζουμε ότι η παιδεία είναι εθνική υπόθεση. Δεν είναι υπόθεση ενός Υπουργού, ενός Πρωθυπουργού δημοκρατικής κυβέρνησης, ενός κόμματος.

Με την παιδεία επιδιώκεται η διάπλαση ελευθέρων και υπευθύνων πολιτών. Με την παιδεία επιτυγχάνεται -και το γνωρίζουμε- η οικονομική, κοινωνική και πολιτική ανάπτυξη. Με την παιδεία κατοχυρώνεται η εθνική μας ταυτότητα. Με την παιδεία εξασφαλίζεται η εθνική μας επιβίωση.

Πριν από διακόσια χρόνια ο Ρήγας ο Βελεστινλής, που γιορτάσαμε φέτος το έτος από τότε που στραγγαλίστηκε, στο Σύνταγμα του έθετε σαν προτεραιότητα την παιδεία, ήταν μια από τις βασικές διατάξεις, από τις άμεσες προτεραιότητές του. "Εκ των γραμμάτων γεννάται η προκοπή και λάμπουν τα έθνη" έλεγε ο Ρήγας ο Βελεστινλής. Ευτυχής εγώ που έτυχε να γεννηθώ σ'αυτόν τον τόπο. Δεν έλεγε ότι λάμπουν τα κόμματα. Τα έθνη λάμπουν με την παιδεία. Δυστυχώς όμως εσείς του ΠΑ.ΣΟ.Κ. δεν είδατε την παιδεία σαν εθνική υπόθεση. Την είδατε πρωτίστως σαν κομματική. Και είναι εύκολο να ανακαλέσουμε στη μνήμη μας, να θυμηθούμε κάποια πράγματα, να δούμε ποιοι είναι εκείνοι που καλλιέργησαν, ενέπνευσαν στους νέους τη μάθηση της ελάσσονος προσπάθειας. Όχι κούραση στα παιδιά, όχι εντατικοποίηση της εκπαίδευσης. Αυτό έζησα όταν ήρθα στη Βουλή, νεαρός τότε, στα πρώτα βήματα της κοινοβουλευτικής μου θητείας.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΣΙΟΥΦΑΣ: Το "δημοκρατικό πέντε".

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΣΟΥΡΛΑΣ: Ποιος κατήγγειλε την ιεραρχία, την αξιοκρατία, την αξιολόγηση των εκπαιδευτικών; Ποιος προσπάθησε να καθυποτάξει το σώμα των εκπαιδευτικών στο κόμμα; Αναπτύξατε ένα συνδικαλισμό μόνο και μόνο για να μπορείτε να τον ελέγχετε. Ποιος εισήγαγε τον κομματισμό στα σχολεία; Ποιος έκανε τα κομματικά μαθητικά ψηφοδέλτια; Ποιος ανέχθηκε την παραπαιδεία; Σεις δεν κυβερνούσατε;

Σήμερα πληροφορήθηκα από το Βόλο, αλλά και πριν από μέρες από αλλού, ότι οι φροντιστές ψάχνουν να βρουν και άλλα κτίρια για να μπορέσουν να επεκτείνουν τις δραστηριότητές τους. Ποιος κυβερνούσε την Ελλάδα όλα αυτά τα χρόνια;

Και ενώ όλα αυτά διδάξατε και πράξατε με την πολιτική σας δεκαπέντε ολόκληρα χρόνια, τώρα αντιληφθήκατε ότι χρειάζεται μεταρρύθμιση! Καλοδεχούμενη η εκπαιδευτική μεταρρύθμιση. Άλλωστε, μας έχετε συνηθίσει, μετά από δέκα, δεκαπέντε χρόνια

αντιλαμβάνεσθε ότι ήταν λάθος η επιλογή σας παραδείγματος χάρη για τα θέματα της εξωτερικής πολιτικής -ΝΑΤΟ, ήταν λάθος οι επιλογές σας για τα θέματα του ευρωπαϊκού προσανατολισμού-ΕΟΚ, Ευρωπαϊκή Ένωση. Τώρα μας λέτε ότι ξέρετε, δεν πάει καλά η παιδεία. Ποιος κυβερνάει τον τόπο; Δεκαπέντε ολόκληρα είσθε χρόνια στην εξουσία. Και ζητάτε ευθύνες και επιτίθεσθε μάλιστα στη Νέα Δημοκρατία;

Πώς να γίνει αυτή η μεταρρύθμιση; Με τα νομοσχέδια που έρχονται στα θερινά τμήματα όταν ο λαός είναι διακοπές για να μην υπάρχουν αντιδράσεις; Άκουσα τον προηγούμενο συνάδελφο που είπε ότι εμείς κάναμε ή θέλαμε να κάνουμε διάλογο ή ότι ο κύριος Υπουργός έστειλε πρόσκληση στα κόμματα για διάλογο και προτάσεις. Μα, είχε αποφασίσει το κόμμα σας πώς ακριβώς θα κινηθεί. Είναι δυνατόν, λοιπόν, να αποδεχθείς και να συμμετέχεις σ' έναν τέτοιο διάλογο όταν όλα είναι στημένα, προαποφασισμένα.

Πως να γίνει όμως η μεταρρύθμιση; Αποφασίζετε κάποια στιγμή να κάνετε μεταρρύθμιση. Την επεξεργάστηκε ο προηγούμενος Υπουργός Εθνικής Παιδείας, ο κ. Γεώργιος Παπανδρέου. Ξαφνικά, μετακινήθηκε σε ένα άλλο Υπουργείο, ίσως εκεί δεν μπορεί να φθαρεί κανείς. Αυτό όμως είναι άλλη υπόθεση και δεν τη σχολιάζω.

Και έρχεται ο κ. Αρσένης για να κάνει τη μεταρρύθμιση. Ακυρώνει τις αποφάσεις του κ. Παπανδρέου, και αποφασίζει τη δική του μεταρρύθμιση και μάλιστα σε χρόνο μηδέν, εδώ και τώρα.

Εγώ δεν έχω καμία πρόθεση αντιπαράθεσης με τον κ. Αρσένη. Τον εκτιμώ μάλιστα. Έχω, όμως, υποχρέωση να κάνω ορισμένες πολιτικές παρατηρήσεις και διαπιστώσεις και να διατυπώσω και εγώ, όπως ενδεχομένως και μερικοί από εσάς, κάποιες επιφυλάξεις πώς μπορεί να πετύχει αυτή η μεταρρύθμιση όταν ο ίδιος έρχεται να την εφαρμόσει, να τη σχεδιάσει, όταν ξέρουμε ότι στη μέχρι τώρα πορεία του δεν τα κατάφερε και πολύ καλά. Και δεν είναι προσωπική επίθεση.

Ήταν Υπουργός Εθνικής Οικονομίας και τον απομάκρυνε ο Ανδρέας Παπανδρέου γιατί δεν τα πήγε καλά με την οικονομία με τις ιδιωτικοποιήσεις και τα άλλα ζητήματα. Γίνεται Υπουργός Εθνικής Άμυνας, μας προβάλλει το δόγμα του ενιαίου αμυντικού χώρου, θα σωθεί η Ελλάδα με την Κύπρο, άτρωτη η Ελλάδα, μη διανοηθούν οι Τούρκοι και κάνουν κανένα λάθος και χτυπήσουν τα πάτρια εδάφη, ο εμπνευστής των S-300. Και ποια είναι η εξέλιξη; Η μεγαλύτερη ταπείνωση και ο μεγαλύτερος εξευτελισμός που δέχθηκε μέχρι τώρα ο ελληνικός και ο κυπριακός λαός, είναι αυτός που έχει σχέση με το δόγμα του ενιαίου αμυντικού χώρου και με τους S-300.

Εγώ δεν αμφισβητώ τις καλές προθέσεις και του κ. Σημίτη και του κυρίου Υπουργού Εθνικής Παιδείας. Θέλω, όμως, να κάνω ορισμένες εκτιμήσεις. Πιστεύω ότι μάλλον κινήθηκε από τη φιλοδοξία να διεκδικήσει την αποκλειστικότητα -αυτή είναι η εκτίμησή μου, μπορεί να κάνω λάθος- της εκπαιδευτικής μεταρρύθμισης. Δεν αντιλήφθηκε, όμως, ότι πρόκειται για ένα μεγάλο ζήτημα, για ένα ζήτημα μεγάλων διαστάσεων, που δεν μπορεί να το σηκώσει ούτε ο ίδιος ούτε ο Πρωθυπουργός ούτε το κόμμα, διότι πρέπει να είναι υπόθεση όλων των κομμάτων. Και δεν μπορούμε να λέμε κάθε φορά τα περί εθνικού διαλόγου, συνεννόησης, εθνικής υπόθεσης και τελικά ο καθένας να ακολουθεί το δρόμο του.

Δεν αντιλαμβάνεστε επιτέλους γιατί χάσαμε την αξιοπιστία μας και πως ό,τι υπόλοιπο έμεινε θα το χάσουμε και αυτό σαν πολιτικοί οργανισμοί όταν άλλα λέμε και άλλα κάνουμε; Δεν έχουμε αντιληφθεί ότι έτσι πλήττεται από εμάς τους ίδιους, από τη συμπεριφορά μας, από την αναντιστοιχία λόγων και έργων, το πολιτικό μας σύστημα και η πολιτική ζωή του τόπου;

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Τελειώνω, κύριε Πρόεδρε.

Εξήγησα για ποιους λόγους, κατά τη γνώμη μου, γίνεται αυτή η μεταρρύθμιση, με τον τρόπο που γίνεται. Και, όμως, υπάρχουν περιθώρια.

Ο κ. Αρσένης δεν με ακούει. Ενδεχομένως δεν θέλει να ακούσει μερικά πράγματα γιατί ενοχλείται. Μπορεί να είναι και απασχολημένος και το μυαλό του να το έχει αλλού, στα προβλήματά του.

ΓΕΡΑΣΙΜΟΣ ΑΡΣΕΝΗΣ (Υπουργός Εθνικής Παιδείας και Θρησκευμάτων): Σας ακούω πολύ καλά.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΣΟΥΡΛΑΣ: Θέλω να πω, όμως, κύριε Υπουργέ, ότι οι ώριμοι, οι σύγχρονοι και οι γενναίοι άνδρες, οι πολιτικοί ηγέτες, είναι εκείνοι που αναγνωρίζουν τα λάθη τους, τα δέχονται και υποτάσσουν τις προσωπικές φιλοδοξίες και όποιες επιδιώξεις, κομματικές ή άλλες, στο γενικότερο συμφέρον.

Έχετε, κύριε Υπουργέ της Εθνικής Παιδείας και Θρησκευμάτων, την τελευταία ευκαιρία να υποχωρήσετε για το καλό του τόπου και της παιδείας ή να παραιτηθείτε. Αν νομίζετε, κύριε Υπουργέ, ότι παίρνοντας τις ψήφους των Βουλευτών του ΠΑ.ΣΟ.Κ., όπως θα τις έπαιρνε και ένας Υπουργός της Νέας Δημοκρατίας, έχετε λύσει το πολιτικό σας πρόβλημα, κάνετε λάθος. Θέλω να πιστεύω ότι είστε ένας ώριμος και υπεύθυνος πολιτικός. Επιτέλους προβείτε σε μία υπεύθυνη πολιτική πράξη!

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Ν. Κρητικός): Ο Υπουργός Εθνικής Οικονομίας και Οικονομικών κ. Γιάννος Παπαντωνίου έχει το λόγο.

ΓΙΑΝΝΟΣ ΠΑΠΑΝΤΩΝΙΟΥ (Υπουργός Εθνικής Οικονομίας και Οικονομικών): Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ανέρχομαι στο Βήμα της Εθνικής Αντιπροσωπείας για να στηρίξω την εκπαιδευτική μεταρρύθμιση, όχι μόνο γιατί είναι μία κυβερνητική πολιτική και δεν είναι πολιτική του Υπουργού Παιδείας -αυτό υποθέτω ότι είναι πλέον σαφές σε όλους- αλλά γιατί πιστεύω, ότι η εκπαιδευτική μεταρρύθμιση αποτελεί το θεμέλιο λίθο της ανάπτυξης της χώρας.

Έχουμε άραγε αναρωτηθεί γιατί για πολλά χρόνια, εάν όχι δεκαετίες, αυτή η χώρα είχε χαμηλούς ρυθμούς ανάπτυξης, πολύ χαμηλότερους από όλες περίπου τις ευρωπαϊκές χώρες; Έχουμε αναρωτηθεί γιατί αυτή η χώρα, ακόμα και σήμερα, παρά τις επενδύσεις που γίνονται, έχει μεγάλη ανεργία, γιατί οι νέοι και νέες αυτής της πατρίδας διαμαρτύρονται ότι δεν βρίσκουν δουλειά στο σημερινό οικονομικό σύστημα; Λέπουν άραγε τα κεφάλαια από τη χώρα για να έχει υπάρξει για τόσα πολλά χρόνια -περίπου τριάντα χρόνια- τόσο χαμηλή ανάπτυξη; Δεν το πιστεύω. Και η ένταξή μας στην Ευρωπαϊκή Οικονομική Κοινότητα έχει προσφέρει σημαντικά κεφάλαια και οι Έλληνες του εξωτερικού διαθέτουν τεράστιες περιουσίες στο εξωτερικό και τώρα μάλιστα τα κεφάλαια αυτά επενδύονται στη χώρα μας και υπάρχουν υψηλοί επενδυτικοί ρυθμοί.

Μήπως έλειπε η τεχνολογία, η οποία μας απέτρεψε από το να πετύχουμε μεγάλους ρυθμούς ανάπτυξης; Ούτε αυτό ισχύει. Στη σημερινή παγκόσμια οικονομία και ιδιαίτερα για μία ευρωπαϊκή χώρα όπως η Ελλάδα, η πρόσβαση σε νέες τεχνολογίες είναι σχετικά εύκολη. Μήπως έλειπε ο ανθρώπινος παράγοντας; Αλλά εκεί ακριβώς είναι η δύναμή μας. Όλοι λένε ότι η Ελλάδα δεν ήταν πλούσια σε φυσικούς πόρους, δεν είχε μία ευτυχισμένη ιστορία, όμως διαθέτει τον άνθρωπο για να προχωρήσει. Άραγε τι φταίει;

Πιστεύω και μιλάω σαν Υπουργός Εθνικής Οικονομίας, ότι βασικός συντελεστής αυτής της χαμηλής ανάπτυξης των τελευταίων δεκαετιών, αυτής της υστέρησης στην ανάπτυξη υπήρξαν, ασφαλώς, σφάλματα οικονομικής πολιτικής απ'όλες τις κυβερνήσεις των τελευταίων τριάντα ετών.

Πέρα, όμως, από τα σφάλματα αυτά της οικονομικής πολιτικής, τα μεγάλα ελλείμματα, τα τεράστια χρέη, το μεγάλο πληθωρισμό, υπήρξε ένας άλλος ισοδύναμος παράγοντας που εξηγεί την καθυστέρηση. Και αυτός ο άλλος ισοδύναμος παράγοντας υπήρξε η λειψή εκπαίδευση, η ανεπάρκεια του εκπαιδευτικού μας συστήματος, η αδυναμία της χώρας να δώσει στα παιδιά της, στις νέες και τους νέους της Ελλάδας τα προσόντα εκείνα τα οποία είναι αναγκαία για να αναπτύξουν τις μεγάλες δημιουργικές τους δυνατότητες, για να ενσωματωθούν μέσα στο οικονομικό και κοινωνικό σύστημα της χώρας. Σε σχέση με οποιαδήποτε άλλη ευρωπαϊκή χώρα, από την Αγγλία, τη Γαλλία, που έχουν βεβαίως

πέρα πολύ καλά εκπαιδευτικά συστήματα, αλλά ακόμα και μέχρι την Ισπανία, την Πορτογαλία και την Ιρλανδία, το δικό μας εκπαιδευτικό σύστημα υστερεί και υστερεί σημαντικά. Δεν είναι μόνο ότι δεν είναι καλά διασυνδεδεμένο με την παραγωγή, αυτό είναι θέμα επαγγελματικής εκπαίδευσης και κατάρτισης. Και εκεί υστερούμε. Αλλά δεν νομίζω ότι αυτό είναι το κρίσιμο ζήτημα.

Υστερούμε, κύριοι συνάδελφοι, πολύ σημαντικά, στην αρχική εκπαίδευση, στην απόδοση στο νέο και τη νέα, και ιδιαίτερα στο γυμνάσιο και το λύκειο, της κριτικής εκείνης σκέψης που τον καθιστά ικανό να αντιμετωπίσει και να λύνει προβλήματα. Αυτό το έλλειμμα εκπαίδευσης είναι το κεντρικό πρόβλημα της ελληνικής οικονομίας και της ελληνικής κοινωνίας, τώρα που λύσαμε τα παλαιά σφάλματα, τώρα που άραμε τις παλαιές αμαρτίες της οικονομικής πολιτικής.

Απελευθερώθηκε η οικονομία, μειώθηκαν τα ελλείμματα, προχωρούμε, επενδύουμε. Όμως, δυστυχώς ακόμα δεν διαμορφώνουμε τους ανθρώπους εκείνους, που έχουν τα μεγάλα φυσικά προσόντα που όλοι γνωρίζουμε, με τα προσόντα εκείνα τα πρόσθετα, τα επίκτητα, των γνώσεων, της κριτικής σκέψης, που θα μπορέσουν να αξιοποιήσουν την τεχνολογία, να αξιοποιήσουν τα κεφάλαια, να αξιοποιήσουν τις επενδύσεις, για να προχωρήσει αυτός ο τόπος μπροστά.

Στην παιδεία είναι λάθος να λέγεται ότι έλειψαν τα κεφάλαια. Το εκπαιδευτικό μας σύστημα διέθεσε και αξιοποίησε σημαντικά κεφάλαια. Και ο Πρωθυπουργός στην ομιλία του και ο Υπουργός Παιδείας ανέφεραν ότι παρόλα όσα λέγονται, οι δαπάνες για την παιδεία αυξήθηκαν σημαντικά την τελευταία πενταετία, κατά μισή μονάδα του Ακαθαρίστου Εγχωρίου Προϊόντος. Περίπου διακόσια δισεκατομμύρια (200.000.000.000) δραχμές παραπάνω ξοδεύουμε φέτος για την παιδεία σε σταθερές δραχμές σε σχέση με τα προηγούμενα χρόνια. Η ανάπτυξη, όμως, της παιδείας δυστυχώς υπήρξε εκτατική. Περισσότερα σχολεία, περισσότερα πανεπιστήμια, περισσότεροι δάσκαλοι, περισσότεροι καθηγητές. Δεν ήταν ποιοτική. Και το έλλειμμα που υπάρχει...

(Θόρυβος στην Αίθουσα)

Παρακαλώ, κύριε Κεφαλογιάννη, παρακαλώ. Μου επιτρέπετε...

Εγώ σας ακούω όταν μιλάτε.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΚΕΦΑΛΟΓΙΑΝΝΗΣ: Δεν ασχολούμαι μαζί σας.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Ν. Κρητικός): Παρακαλώ!

ΓΙΑΝΝΟΣ ΠΑΠΑΝΤΩΝΙΟΥ (Υπουργός Εθνικής Οικονομίας και Οικονομικών): Δεν με αφορά αυτό. Εάν δεν ασχολείστε μαζί μου, να πάτε έξω από την Αίθουσα να ασχοληθείτε με άλλα πράγματα. Εδώ είναι Κοινοβούλιο, κύριε Κεφαλογιάννη, είστε παλαιός Βουλευτής.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΚΕΦΑΛΟΓΙΑΝΝΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, έχει δικαίωμα ...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Ν. Κρητικός): Σας παρακαλώ, κύριε Κεφαλογιάννη.

ΓΙΑΝΝΟΣ ΠΑΠΑΝΤΩΝΙΟΥ (Υπουργός Εθνικής Οικονομίας και Οικονομικών): Σας παρακαλώ πολύ!

ΙΩΑΝΝΗΣ ΚΕΦΑΛΟΓΙΑΝΝΗΣ: Καταστροφέας του τόπου είστε.

ΓΙΑΝΝΟΣ ΠΑΠΑΝΤΩΝΙΟΥ (Υπουργός Εθνικής Οικονομίας και Οικονομικών): Σας παρακαλώ πολύ!

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Ν. Κρητικός): Σας παρακαλώ, η ευταξία και η ησυχία κύριε Κεφαλογιάννη, είναι υπόθεση όλων μας. Παρακαλώ!

ΓΙΑΝΝΟΣ ΠΑΠΑΝΤΩΝΙΟΥ (Υπουργός Εθνικής Οικονομίας και Οικονομικών): Σας παρακαλώ πολύ, λίγη κοσμιότητα! Αρκετά!

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Ν. Κρητικός): Ορίστε, κύριε Υπουργέ, συνεχίστε.

ΓΙΑΝΝΟΣ ΠΑΠΑΝΤΩΝΙΟΥ (Υπουργός Εθνικής Οικονομίας και Οικονομικών): Άρα το πρόβλημα δεν είναι πρόβλημα υποδομής, είναι πρόβλημα ποιότητας...

ΙΩΑΝΝΗΣ ΚΕΦΑΛΟΓΙΑΝΝΗΣ: Δεν θα χτυπάτε το χέρι σας!

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Ν. Κρητικός): Ψυχραιμία! Δεν

είναι δυνατόν να συνεχίσουμε κατ'αυτόν τον τρόπο.

ΓΙΑΝΝΟΣ ΠΑΠΑΝΤΩΝΙΟΥ (Υπουργός Εθνικής Οικονομίας και Οικονομικών): Σας παρακαλώ!

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Ν. Κρητικός): Σας παρακαλώ, κύριε Κεφαλογιάννη, δεν αντιδικεί μαζί σας ο κύριος Υπουργός.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΚΕΦΑΛΟΓΙΑΝΝΗΣ: Να τον ανακαλέσετε στην τάξη.

(Θόρυβος από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Ν. Κρητικός): Σας παρακαλώ, ψυχραιμία!

ΙΩΑΝΝΗΣ ΚΕΦΑΛΟΓΙΑΝΝΗΣ: Δεν θα απευθύνεσθε κατ'αυτόν τον τρόπο, κύριε Υπουργέ, σε μένα.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Ν. Κρητικός): Σας παρακαλώ!

Κύριε Υπουργέ, παρακαλώ συνεχίστε.

(Θόρυβος από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΑΝΔΡΕΟΥΛΑΚΟΣ: Τι είναι εδώ; Υπουργείο είναι;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Ν. Κρητικός): Επιτέλους, είναι Κοινοβούλιο εδώ, πρέπει να υπάρχει τάξη!

(Θόρυβος από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

Κρινόμαστε από τον ελληνικό λαό. Για το Θεό! Σας παρακαλώ!

ΓΙΑΝΝΟΣ ΠΑΠΑΝΤΩΝΙΟΥ (Υπουργός Εθνικής Οικονομίας και Οικονομικών): Δεν είναι τόσο πρόβλημα υποδομής, είναι πρόβλημα ποιότητας των γνώσεων, οι οποίες διοχετεύονται μέσα από το εκπαιδευτικό σύστημα. Και αυτές ακριβώς, τις ελλείψεις της ποιότητας, έρχεται να θεραπεύσει η εκπαιδευτική μεταρρύθμιση. Ποιο είναι το πρόβλημα; Το πρόβλημα κυρίως είναι πρόβλημα παταγαλίας, αποστήθισης γνώσεων.

Ο Πρωθυπουργός ανέφερε δύο παραδείγματα από τη δική του εκπαιδευτική προϊστορία σαν καθηγητής, όταν οι φοιτητές στο Πάντειο Πανεπιστήμιο ηρνούτο να διαβάσουν διάφορα συγγράμματα, να αφομοιώσουν κάποιες γνώσεις και να απαντήσουν με κριτικό τρόπο σε κάποια ερωτήματα. Ανάλογη είναι η εμπειρία όλων μας και εμού προσωπικά, όσων έχουμε περάσει ως διδάσκοντες από τα ελληνικά πανεπιστήμια.

Ένα παράλληλο πρόβλημα υπήρξε το γεγονός, ότι υπήρξε μία διάσπαση της εκπαιδευτικής αλυσίδας με το γεγονός ότι το λύκειο αντί να είναι μία ανεξάρτητη βαθμίδα της εκπαίδευσης έγινε απλώς ένα βαγόνι από το γυμνάσιο προς το πανεπιστήμιο.

Η εκπαιδευτική μεταρρύθμιση ήρθε να βελτιώσει αυτήν την κατάσταση. Καλύπτει κενά δεκαετιών, και κυρίως επιχειρεί να αναπτύξει το κριτικό πνεύμα. Θα σταθώ λίγο σε αυτό.

Όταν μία επιχείρηση προσλαμβάνει ένα νέο άνθρωπο, αυτόν το νέο άνθρωπο, για ποιο λόγο τον προσλαμβάνει; Για να αντιμετωπίσει στην παραγωγική διαδικασία μία σειρά από προβλήματα, τα οποία βεβαίως δεν έχει προβλέψει η εκπαιδευτική διαδικασία.

Άρα ο νέος εργαζόμενος, ο οποίος πάει κάπου να δουλέψει, δεν έχει τόσο ανάγκη να έχει αποστηθίσει έναν όγκο γνώσεων, ο οποίος σε δύο-τρία χρόνια θα είναι άχρηστος ή ενδεχομένως είναι άσχετος με το συγκεκριμένο αντικείμενο που έχει μία επιχείρηση ή ένας δημόσιος φορέας. Αυτό που χρειάζεται είναι να έχει ασκηθεί στην εκπαιδευτική διαδικασία για να δίνει απαντήσεις σε σύνθετα ερωτήματα.

Άρα δεν υπάρχει θέμα αποστήθισης, υπάρχει θέμα ανάπτυξης του κριτικού πνεύματος, το οποίο θα δώσει τη δυνατότητα στο νέο εργαζόμενο να απαντήσει και να λύσει σύνθετα προβλήματα, τα οποία αλλάζουν από επιχείρηση σε επιχείρηση και αλλάζουν από χρόνο σε χρόνο. Αυτό επιβάλλει τη διεύρυνση του γνωστικού πεδίου, την ανάπτυξη της κριτικής ικανότητας.

Το γνωστικό πεδίο είναι ανεπαρκές στη χώρα μας. Ακόμα τα συγγράμματα είναι πολύ πίσω και θέματα, όπως είναι η πληροφορική και τα κομπιούτερ, είναι πάρα πολύ καθυστερημένα στην ελληνική εκπαίδευση.

Τέλος, έπρεπε να αποκατασταθεί το λύκειο σαν μία ανεξάρτητη εκπαιδευτική βαθμίδα. Η μεταρρύθμιση πρέπει να προχωρήσει.

Διάλογος από μηδενική βάση, όπως εισηγούνται ορισμένοι είναι πισωγύρισμα, είναι πίσω στο μηδέν. Η μεταρρύθμιση ασφαλώς δεν είναι θέσφατο και οι βελτιώσεις στην εφαρμογή θα πρέπει να γίνουν, ανάλογα με τις εμπειρίες οι οποίες αποκτώνται. Αλλά προϋπόθεση για τέτοιες βελτιώσεις είναι μία και μόνη: Είναι το ανοιχτό σχολείο. Με κλειστά σχολεία και εκβιασμούς, είναι αδύνατο να γίνει οποιαδήποτε αλλαγή, διότι δεν μπορεί η Κυβέρνηση να διαλέγεται σε καθεστώς εκβιασμών.

Και εδώ θέλω να σημειώσω και να καταδικάσω τις απαράδεκτες συμπεριφορές, οι οποίες έχουν παρατηρηθεί στο πλαίσιο αυτής της "εξέγερσης", όπως αναφέρεται.

Η καταστροφή δημόσιας περιουσίας είναι μία απαράδεκτη κοινωνική συμπεριφορά. Επίσης, όλες αυτές οι μορφές καταλήψεων ή καταλήψεων στους δρόμους, είναι πράγματα τα οποία πρέπει όλοι ομόφωνα να καταδικάσουμε. Βεβαίως υπάρχουν κομματικές συνωμοσίες, συνωμοσίες ανάμεσα στη Νέα Δημοκρατία και το Κ.Κ.Ε., συνωμοσίες οι οποίες πλέον έχουν βγει στην επιφάνεια, συνωμοσίες οι οποίες δεν υπακούουν σε καμία ιδεολογική ή πολιτική αρχή, συνωμοσίες που πρέπει να καταδικασθούν από όλους μας. Διότι τέτοιες ανίερές συμμαχίες, συμμαχίες δύο αντίθετων ιδεολογικών πόλων, οι οποίοι δεν συμπίπτουν σε τίποτα, σε καμία ιδεολογική αρχή, και έχουν ένα μόνο στόχο, να ματαιώσουν την εφαρμογή μιας κυβερνητικής πολιτικής, να ματαιώσουν την εφαρμογή μιας πολιτικής που έχει υιοθετηθεί από μία δημοκρατική Κυβέρνηση, είναι φαινόμενα απαράδεκτα, υπονομεύουν τη σταθερότητα του πολιτικού μας συστήματος.

Δεν έχουμε ζητήσει ανάλογες συμμαχίες στο παρελθόν. Είναι πρωτοφανείς αυτές οι συμμαχίες, και είναι ενδεικτικές της ποιότητας των ηγεσιών των σημερινών πολιτικών κομμάτων της Αντιπολίτευσης. Πρέπει και σε αυτές η καταδίκη μας να είναι ισχυρή.

ΑΛΕΞΑΝΔΡΑ ΠΑΠΑΡΗΓΑ (Γενική Γραμματέας της Κεντρικής Επιτροπής του Κ.Κ.Ε.): Να μας στείλετε στα Γιούρα!

ΓΙΑΝΝΟΣ ΠΑΠΑΝΤΩΝΙΟΥ (Υπουργός Εθνικής Οικονομίας και Οικονομικών): Η Κυβέρνηση προχωρεί σταθερά στο δρόμο των αλλαγών, διαλέγεται, βελτιώνει, αλλά δεν παρεκκλίνει από τις αρχές της.

Ζούμε, αγαπητοί συνάδελφοι, σε μια δημοκρατία. Υπάρχει κυβέρνηση που έχει εκλεγεί από το λαό. Υπάρχει Βουλή. Ψηφίζουμε νόμους. Εφαρμόζουμε τους νόμους. Η μεγάλη πλειοψηφία αυτού του λαού θέλει να πάει ο τόπος μπροστά. Αυτήν την εντολή έχει η Κυβέρνηση, και θα την τιμήσει.

Ανατροπή της πολιτικής της με δυναμικά μέσα, από δυναμικές μειοψηφίες, είναι όχι μόνο αδιανόητη για μία δημοκρατική κυβέρνηση, είναι επικίνδυνη για το πολιτικό μας σύστημα, δημιουργεί ένα επικίνδυνο προηγούμενο, το οποίο καμία δημοκρατική κυβέρνηση δεν είναι διατεθειμένη να δημιουργήσει. Είναι επικίνδυνο για το μέλλον της παιδείας, για το μέλλον των παιδιών μας που συναρτάται άμεσα με την αλλαγή στο εκπαιδευτικό σύστημα.

Η σημερινή κατάσταση δεν μπορεί να εξακολουθήσει. Θα εκτονωθεί ίσως άμεσα, ίσως όχι τόσο άμεσα. Η Κυβέρνηση, όμως, θα δείξει μεγάλη υπομονή. Έχουμε μεγάλη υπομονή. Είμαστε δημοκράτες και θα εξαντλήσουμε τα απεριόριστα όρια αυτής της δημοκρατικής υπομονής. Θα υπομένουμε, θα περιμένουμε την εκτόνωση της κατάστασης διαλεγόμενοι, πληροφορούμενοι με τον τρόπο, ο οποίος διακρίνει το Πανελλήνιο Σοσιαλιστικό Κίνημα. Είμαστε μια κυβέρνηση που απορρίπτει κάθε μορφή αυταρχισμού, μια κυβέρνηση που πιστεύει στη δημοκρατία, που πιστεύει στο διάλογο και στους νόμους που ψηφίζει η πλειοψηφία του Κοινοβουλίου.

Σε αυτήν τη γραμμή θα παραμείνουμε σταθεροί στο όνομα της δημοκρατίας, στο όνομα του μέλλοντος των παιδιών μας και είμαι βέβαιος ότι στο τέλος θα επικρατήσει η λογική και το δημοκρατικό πνεύμα, και αυτή η Κυβέρνηση θα προχωρήσει απερίσπαστη στο δρόμο της μεταρρύθμισης και των δημοκρατικών αλλαγών.

Ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ).

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΣΙΟΥΦΑΣ: Κύριε Πρόεδρε, παρακαλώ το λόγο για μισό λεπτό.

ΑΛΕΞΑΝΔΡΑ ΠΑΠΑΡΗΓΑ (Γενική Γραμματέας της Κεντρικής Επιτροπής του Κ.Κ.Ε.): Κύριε Πρόεδρε, παρακαλώ το λόγο.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Ν. Κρητικός): Ορίστε, κύριε Σιούφα, έχετε το λόγο.

Κυρία Παπαρήγα, θα μιλήσετε αμέσως μετά.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΣΙΟΥΦΑΣ: Κύριε Πρόεδρε, ο Υπουργός των αδιεξόδων στο χώρο της παιδείας του οποίου ζητείται η άρση της εμπιστοσύνης, από τη Βουλή, βρήκε στο πρόσωπο του κ. Παπαντωνίου το χειρότερο υποστηρικτή...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Ν. Κρητικός): Παρακαλώ!

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΣΙΟΥΦΑΣ: ...γιατί ανέλαβε ο Υπουργός των αδιεξόδων στην οικονομία, ο Υπουργός της ανεργίας να τον στηρίξει.

(Διαμαρτυρίες από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ).

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Ν. Κρητικός): Παρακαλώ!

Ορίστε, κυρία Παπαρήγα, έχετε το λόγο.

(Στο σημείο αυτό την Προεδρική Έδρα καταλαμβάνει ο Πρόεδρος της Βουλής κ. **ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΚΑΚΛΑΜΑΝΗΣ**).

ΑΛΕΞΑΝΔΡΑ ΠΑΠΑΡΗΓΑ (Γενική Γραμματέας της Κεντρικής Επιτροπής του Κ.Κ.Ε.): Δεν ξέρω αν έχει ξανασυμβεί μέσα στη Βουλή, Υπουργός Οικονομικών να μιλάει με γλώσσα χωροφύλακα και ασφαλίτη. Ειλικρινά, μέχρι τώρα δεν το είχα συναντήσει.

(Θόρυβος από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ).

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης): Κυρία Παπαρήγα, είναι γνωστή και η ευπρέπεια σας και η άριστη γνώση της ελληνικής γλώσσας. Τη γνωρίζετε καλύτερα από πολλούς άλλους εδώ μέσα.

ΑΛΕΞΑΝΔΡΑ ΠΑΠΑΡΗΓΑ (Γενική Γραμματέας της Κεντρικής Επιτροπής του Κ.Κ.Ε.): Η ελληνική γλώσσα περιλαμβάνει όλα αυτά μέσα στην ιστορία. Δεν φταίω εγώ αν η πραγματικότητα είναι τέτοια. Μακάρι να μπορούσαμε να τα ξεριζώσουμε.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης): Καλό είναι να θυμηθούμε τα φοιτητικά μας χρόνια, αλλά όχι αυτές τις εκφράσεις εδώ.

ΑΛΕΞΑΝΔΡΑ ΠΑΠΑΡΗΓΑ (Γενική Γραμματέας της Κεντρικής Επιτροπής του Κ.Κ.Ε.): Μη με διακόπτετε παρακαλώ. Αν κατάλαβα καλά...

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης): Δεν είναι εκφράσεις αυτές. Σας παρακαλώ!

ΑΛΕΞΑΝΔΡΑ ΠΑΠΑΡΗΓΑ (Γενική Γραμματέας της Κεντρικής Επιτροπής του Κ.Κ.Ε.): Θα κριθώ από τους συναδέλφους.

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΑΝΔΡΕΟΥΛΑΚΟΣ: Αρσάκειο είναι εδώ; Λογοκριτή θα σας βάλουμε, κύριε Πρόεδρε;

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης): Παρακαλώ!

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΑΝΔΡΕΟΥΛΑΚΟΣ: Τι είσατε εσείς;

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης): Παρακαλώ να μη γράφονται οι διακοπές.

Ορίστε, κυρία Παπαρήγα.

ΑΛΕΞΑΝΔΡΑ ΠΑΠΑΡΗΓΑ (Γενική Γραμματέας της Κεντρικής Επιτροπής του Κ.Κ.Ε.): Πρέπει να σας πω ότι το ζήτημα δεν είναι να κάνουμε καλλιστεία πολιτικού λόγου. Οι όροι που χρησιμοποιήσα είναι πολιτικοί, βγαλμένοι μέσα από την ιστορία του λαού μας.

Ο κ. Παπαντωνίου, λίγο ως πολύ, έκανε από αυτό το Βήμα εξαγγελία διώξεων και διάφορων άλλων πραγμάτων, λέγοντας τι;

Το να είσαι αντίθετος μ'ένα νόμο, το να θέλεις να καταργηθεί ένας νόμος με την πάλη του λαού, είναι εκτός νόμου.

Επίσης, μίλησε για συνωμοσίες. Εγώ θα πρέπει να πω στον κ. Παπαντωνίου ότι εμείς δρούμε ανοικτά και καθαρά. Έτσι, ξαναλέω για άλλη μια φορά, κάποιος μπορεί να μας συμπαθήσει και κάποιος μπορεί να μας μισήσει. Δικαίωμά του είναι.

Δεν χρησιμοποιούμε ούτε κρατικούς και παρακρατικούς μηχανισμούς ούτε μασκοφόρους ούτε τίποτε άλλο.

Πραγματικά, η καταστροφή των κτιρίων είναι καταδικαστέα, μόνο

που εμείς δεν έχουμε ποιον να καταδικάσουμε. Εσείς τους ξέρετε, εσείς τους βάλατε, οπότε καταδικάστε τους.

Ο κύριος Υπουργός μίλησε για τέλμα, για ακινησία είκοσι χρόνων. Μίλησε για παπαγαλία της παιδείας...

(Θόρυβος - Διαμαρτυρίες)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης): Δεν είναι δυνατόν να κάνουμε επανειλημμένως συστάσεις για τα ίδια πράγματα. Τελικώς, κρινόμεθα όλοι σ'αυτήν την Αίθουσα και απ'αυτούς που μας ακούνε.

ΑΛΕΞΑΝΔΡΑ ΠΑΠΑΡΗΓΑ (Γενική Γραμματέας της Κεντρικής Επιτροπής του Κ.Κ.Ε.): Μίλησε για παπαγαλία της Παιδείας και για διάφορα άλλα πράγματα. Εγώ αναρωτιέμαι: Αυτό το εκπαιδευτικό σύστημα, το οποίο εσείς κυριολεκτικά το καταδικάζετε, ίσως και με λόγια παραπάνω απ'ότι έχουμε πει εμείς, ποιος το έφτιαξε; Από παρθενόγενεση βγήκε;

Δεκαπέντε χρόνια έχετε κυβερνήσει. Γνωρίζουμε βεβαίως και τα προηγούμενα της Νέας Δημοκρατίας. Αυτό το σύστημα της παπαγαλίας, αυτό το σύστημα που στέλνει μαζικά τα παιδιά στα φροντιστήρια, ποιος το γέννησε; Δεν το καταλαβαίνω αυτό το πράγμα.

Να δώσουμε σημασία, να προσέξουμε τις υποσχέσεις που δίνετε για το νέο νόμο, ότι είναι καταπληκτικός, ότι είναι σύγχρονος, ότι ταράζει τα λιμνάζοντα νερά κλπ. Πραγματικά με πάθος υπερασπιζόσαστε αυτόν το νόμο. Μα, με πάθος υπερασπιστήκατε και όλους τους προηγούμενους, τους οποίους σήμερα λοιδορείτε. Να σας πω και κάτι; Τους μηδενίζετε κιόλας εντελώς. Δεν έχω ακούσει κυβέρνηση να πυροβολεί τον εαυτό της. Και αυτό δεν το κάνετε με πνεύμα αυτοκριτικής, αλλά βγαίνετε σαν εισαγγελείς και μιλάτε για το εκπαιδευτικό σύστημα. Αν το κάνετε με τη μορφή αυτοκριτικής, μπράβο. Η αυτοκριτική χρειάζεται. Μιλάτε όμως σαν εισαγγελείς, σαν δικαστές. Δικάζετε το εκπαιδευτικό σύστημα, δικάζετε τους φορείς και σεις είστε αγγελούδια και περισσότερα. Κατηγορείτε μετά όλους τους άλλους ως υπονομευτές, ως ανατροπείς, ως υποκινητές και ως συνωμότες.

Εγώ, θα σας έλεγα το εξής: Είναι χρήσιμο, όχι για σας και για μας, αλλά για τον τόπο και το λαό, να μη γυρίσουμε πίσω. Αλλά φαίνεται ότι έχετε κάνει την επιλογή. Μεταρρύθμιση εκπαιδευτική από τη μια και νοοτροπία χωροφύλακα απ'την άλλη. Δηλαδή θα μας περάσετε από κανένα δικαστήριο, ότι είμαστε συνωμότες;

Κατάλαβα τι είπατε, κύριε Παπαντωνίου; Ακούτε να δείτε, αυτά τα έχουμε ακούσει χρόνια. Είμαστε μαθημένοι. Μας απασχολεί όμως η πορεία αυτού του τόπου. Εμάς, αυτά δεν μας φοβίζουν. Μη νομίζετε ότι θα μας κάνετε να διπλωθούμε, όσον αφορά τις πολιτικές μας θέσεις. Ίσα-ίσα, επιβεβαιώνετε τη δική μας θέση, ότι αυτή η πολιτική πάει χέρι-χέρι με τις πιο δικτατορικές και αντιδημοκρατικές μεθόδους και με τη σπίλωση και την προβοκάτσια. Αυτά, πάνε μαζί. Μπορεί να μη θέλετε να τα χρησιμοποιείτε, αλλά δεν μπορείτε να κάνετε και αλοιώς. Συγκρατηθείτε όμως. Έλεος, συγκρατηθείτε!

ΓΙΑΝΝΟΣ ΠΑΠΑΝΤΩΝΙΟΥ (Υπουργός Εθνικής Οικονομίας και Οικονομικών): Κύριε Πρόεδρε, το λόγο.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης): Ορίστε, κύριε Υπουργέ.

ΓΙΑΝΝΟΣ ΠΑΠΑΝΤΩΝΙΟΥ (Υπουργός Εθνικής Οικονομίας και Οικονομικών): Αγαπητοί συνάδελφοι, δεν πρόκειται ν'ασχοληθώ βεβαίως με τις ύβρεις της κ. Παπαρήγα. Τις επιστρέφω στο ακέραιο. Διότι ύβρεις τέτοιες, κυρία Παπαρήγα, στο Κοινοβούλιο αυτό, δεν πρέπει να ακούγονται. Αυτό το οποίο κάνει η Κυβέρνηση, είναι να καταδικάζει πολιτικά το Κομμουνιστικό Κόμμα Ελλάδος, για τις ανίερες συμμαχίες και την ενθάρρυνση απαράδεκτων συμπεριφορών.

Μην κάνετε πως δεν γνωρίζετε ότι στελέχη του κόμματός σας ενθαρρύνουν αυτές τις συμπεριφορές που τώρα δήθεν καταδικάζετε ή θεωρείτε ότι είναι αποδοκιμαστές. Υπάρχει μια κομματική υποκίνηση.

ΑΛΕΞΑΝΔΡΑ ΠΑΠΑΡΗΓΑ (Γενική Γραμματέας της Κεντρικής Επιτροπής του Κ.Κ.Ε.):....

ΓΙΑΝΝΟΣ ΠΑΠΑΝΤΩΝΙΟΥ (Υπουργός Εθνικής Οικονομίας και Οικονομικών): Αφήστε τις αποδείξεις.

ΟΡΕΣΤΗΣ ΚΟΛΟΖΩΦ: ...

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης): Παρακαλώ!

ΓΙΑΝΝΟΣ ΠΑΠΑΝΤΩΝΙΟΥ (Υπουργός Εθνικής Οικονομίας και Οικονομικών): Να ανακαλέσετε τις ύβρεις! Πρέπει να ντρέπτεστε που χρησιμοποιείτε τέτοιες ύβρεις!

ΟΡΕΣΤΗΣ ΚΟΛΟΖΩΦ:...

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης): Παρακαλώ! Κύριε Κολοζώφ, σας παρακαλώ!

ΓΙΑΝΝΟΣ ΠΑΠΑΝΤΩΝΙΟΥ (Υπουργός Εθνικής Οικονομίας και Οικονομικών): Πρέπει να αφήσετε την εκπαιδευτική κοινότητα, που σημαίνει γονείς, παιδιά, καθηγητές, να λύσουν τα θέματα μόνοι τους και να διαμορφώσουν αυτοδύναμα την άποψή τους και όχι να τους υποκινείτε για να προσπορίσετε κομματικά οφέλη. Αυτή είναι η καταγγελία της Κυβέρνησης!

'Όλα τα άλλα που είπατε, δεν έχουν καμία αξία. Πραγματικά σας χαρακτηρίζουν ως πρόσωπο και ως πολιτικό ηγέτη, διότι επαναλαμβάνω ότι είναι ντροπή να χρησιμοποιείτε τέτοιους ορισμούς μέσα στο Κοινοβούλιο, όταν δέχεσθε πολιτική κριτική. Την πολιτική κριτική, όμως, θα τη δεχθείτε, είστε υποχρεωμένη να τη δεχθείτε, διότι αν μη τι άλλο, κυρία Παπαρήγα, σε αντίθεση ενδεχομένως με τα ιδεολογικά συστήματα στα οποία έχετε ζήσει και έχετε ωριμάσει, υπάρχει ελευθερία του λόγου και αυτήν την ελευθερία του λόγου θα την ασκούμε είτε σας αρέσει είτε όχι!

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑ.ΣΟ.Κ)

ΑΛΕΞΑΝΔΡΑ ΠΑΠΑΡΗΓΑ (Γενική Γραμματέας της Κεντρικής Επιτροπής του Κ.Κ.Ε.): Πραγματικά...

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης): Κυρία Παπαρήγα, δεν σας έχω δώσει το λόγο. Περιμένετε, πρώτα να σας δώσω το λόγο!

Ορίστε, έχετε το λόγο.

ΑΛΕΞΑΝΔΡΑ ΠΑΠΑΡΗΓΑ (Γενική Γραμματέας της Κεντρικής Επιτροπής του Κ.Κ.Ε.): Πραγματικά πρέπει να είναι ελεύθερη η ιδεολογική και πολιτική κριτική!

Το ζήτημα που θέτουμε είναι το εξής: Λέτε ότι στελέχη του Κ.Κ.Ε καταστρέφουν τα κτίρια ή ενθαρρύνουν την καταστροφή!

(Θόρυβος στην Αίθουσα)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης): Κύριοι συνάδελφοι, επιτέλους σας παρακαλώ!

ΑΛΕΞΑΝΔΡΑ ΠΑΠΑΡΗΓΑ (Γενική Γραμματέας της Κεντρικής Επιτροπής του Κ.Κ.Ε.): Πάνω σε αυτό το ζήτημα αντιδρούμε. Δεν αντιδρούμε στο γεγονός ότι μας επικρίνεται ότι έχουμε πολιτική θέση για αγώνες, για δράση, για λαϊκές πρωτοβουλίες και για αποφάσεις. Ο λαός πραγματικά να αποφασίζει αν θα αγωνίζεται ή όχι και τι θα κάνει. Αυτό δεν το κρύβουμε! Δεν χρειάζεται να το αποκαλύπτετε στη Βουλή!

ΓΙΑΝΝΟΣ ΠΑΠΑΝΤΩΝΙΟΥ (Υπουργός Εθνικής Οικονομίας και Οικονομικών):...

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης): Κύριε Υπουργέ, μη διακόπτετε!

ΑΛΕΞΑΝΔΡΑ ΠΑΠΑΡΗΓΑ (Γενική Γραμματέας της Κεντρικής Επιτροπής του Κ.Κ.Ε.): Εσείς μιλήσατε για ενέργειες του Κ.Κ.Ε εκτός νόμου! Πάνω σε αυτό το ζήτημα σας απαντώ και όχι στην πολιτική κριτική που θα σας απαντήσω όταν μιλήσω! Στο κάτω-κάτω δεν είμαι υποχρεωμένη να απαντήσω σε όλα στο χρόνο που έχω. Απαντώ στο συγκεκριμένο ζήτημα για τις καταστροφές κτιρίων.

Για να ολοκληρώσω: ξέρετε πάρα πολύ καλά ότι το Κ.Κ.Ε όταν μιλά για πολιτικοποίηση της πάλης και για κοινωνική πάλη, άλλα πράγματα έχει στο νου του και όχι τα κτίρια, τα θρανία και τους πίνακες, που δεν φταίνε σε κανέναν και που τα πληρώνει ο κόσμος. Αλίμονο αν με τα κτίρια και τα θρανία και τους πίνακες έλθει η αλλαγή σε αυτόν τον τόπο!

(Θόρυβος στην Αίθουσα)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης): Σας παρακαλώ, μη διακόπτετε!

ΑΛΕΞΑΝΔΡΑ ΠΑΠΑΡΗΓΑ (Γενική Γραμματέας της Κεντρικής Επιτροπής του Κ.Κ.Ε.): Ξέρουμε πολύ καλά τι σημαίνει πολιτικός αγώνας, πολιτικοποίηση και πάλη! Το ξέρουμε πολύ καλά ή έχουμε διδαχθεί ή έχουμε βγάλει συμπεράσματα!

ΜΟΣΧΟΣ ΓΙΚΟΝΟΓΛΟΥ: ...

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης): Κύριε συνάδελφε, σας παρακαλώ!

Παρακαλώ, μέχρι να δώσω άλλη εντολή να μη γράφεται στα Πρακτικά καμία διακοπή, ούτε θα αναφέρω ονομαστικώς εγώ κανέναν από τη θέση αυτή!

Επιτέλους, ο καθένας λαμβάνει το λόγο και έχει δικαίωμα στο χρόνο που του ανήκει να πει ό,τι έχει να πει. Δεν μπορεί με συνεχείς διακοπές να διεξαχθεί η συζήτηση!

Ο κ. Παντερμαλής έχει το λόγο.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΠΑΝΤΕΡΜΑΛΗΣ: Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ακούω από όλες τις πτέρυγες της Βουλής ότι το θέμα της παιδείας είναι εθνικό, δεν έχει κομματική και πολιτική ταυτότητα και διαπιστώνω ακριβώς το αντίθετο. Ελάχιστοι είναι οι συνάδελφοι οι οποίοι χρησιμοποίησαν για το θέμα αυτό ένα άλλο λεξιλόγιο, ένα άλλο ύφος, μία άλλη προσέγγιση.

Θα σας πω ειλικρινά ότι για μένα το θέμα δεν είναι απλώς να επιστρέψουν τα παιδιά στο σχολείο και να αρχίσουν τα μαθήματα. Εκεί αρχίζει το πρόβλημα, γιατί εκεί σταματήσαμε και εκεί ξαναρχίζουμε! Και θα εξηγηθώ αμέσως.

Η πιο κρίσιμη ζώνη σε κάθε σύστημα εκπαίδευσης που εφαρμόστηκε στη χώρα μας είναι η ζώνη από όπου γίνεται η μετάβαση από το λύκειο στο πανεπιστήμιο. Και γιατί είναι κρίσιμη ζώνη; Γιατί είναι η πρώτη φορά που οι νέοι άνθρωποι έρχονται πρόσωπο με πρόσωπο με την κοινωνία των ώριμων ανθρώπων, έρχονται πρόσωπο με πρόσωπο με το μέλλον τους, έρχονται πρόσωπο με πρόσωπο με την επαγγελματική τους θέση την οποία διεκδικούν.

Είναι φυσικό, λοιπόν, να μη γίνεται πάρα πολύ απλά αυτή η μετάβαση, αφού όσο πηγαίνουμε προς τα πάνω οι δυνατότητες στενεύουν, οι θέσεις εισακτέων στα πανεπιστήμια είναι μικρότερες και επομένως ασκείται πίεση και υπάρχει συνεχώς ένταση.

Είναι χαρακτηριστικό ότι εξαιτίας αυτής της έντασης και όχι για άλλο λόγο, έγιναν περισσότερα πανεπιστήμια στη χώρα μας. Παρά τις ποικίλες αντιδράσεις έγιναν ανώτατες ορισμένες ανώτερες σχολές. Έγιναν τα Τεχνολογικά Εκπαιδευτικά Ιδρύματα σε επίπεδο πανεπιστημίου και αυτό δεν συμβαίνει μονάχα στην Ελλάδα, συμβαίνει παγκοσμίως. Επομένως, είναι μια πάρα πολύ σοβαρή φάση στην εκπαίδευση, αυτή της μετάβασης από το λύκειο στο πανεπιστήμιο.

Να δούμε πολύ σύντομα πώς αναπτύχθηκε αυτή η σημερινή κρίση και εγώ προσωπικά θέλω να βγάλω απ'έξω όλους τους εξωσχολικούς και αλλότριους παράγοντες, οι οποίοι όντως υπάρχουν, αλλά προσωπικά δεν είμαι σε θέση να τους αναλύσω, απλώς τους βλέπω.

Το σύστημα που εφαρμόζεται εδώ και χρόνια, χαρακτηρίζεται από όλους ως αποδεκτό και αξιόπιστο. Τι είναι όμως αυτό το σύστημα; Είναι μια αυστηρή τυποποίηση της εξεταστέας ύλης, είναι μια απαγόρευση κάθε παρέκκλισης από το τυπωμένο κείμενο του εγχειριδίου, είναι μια στείρωση κάθε πρωτοβουλίας.

Ξέρουμε όλοι άπειρα παραδείγματα νέων ανθρώπων προικισμένων, οι οποίοι πρέπει να σταθούν κάτω από τη δαμόκλειο σπάθη των πανελλήνιων. Ουαί και αλίμονο, αν έχουν μια άποψη κάπως αποκλίνουσα απ'αυτήν που λέει το εγχειρίδιο, ουαί και αλίμονο, αν γράψουν ένα "και" παραπάνω. Αν είναι δυνατόν όμως αυτό το πράγμα να είναι παιδεία! Βεβαίως, το σύστημα έτσι λειτουργεί.

Για να ολοκληρωθεί αυτή η ετοιμασία από το λύκειο στο πανεπιστήμιο αναπτύχθηκε σιγά-σιγά σχεδόν χωρίς να γίνει αντιληπτό ολόκληρο αυτό το πλέγμα των ιδιαιτέρων μαθημάτων και φροντιστηρίων, το οποίο εξυπηρετεί δύο στόχους: Κατ'αρχήν, κατευνάζει ψυχολογικά τους γονείς και τους μαθητές, οι γονείς έχουν κάνει το καθήκον τους και οι μαθητές επίσης, άσχετο εάν περάσουν στο πανεπιστήμιο ή όχι. Και από την άλλη πλευρά, ασκεί τους νέους ανθρώπους ομολογουμένως με αξιοθαύμαστη τακτική και μέθοδο να απομνημονεύουν αυτά που διαβάζουν. Έτσι έχουν βγει ατέλειωτες σειρές νέων ανθρώπων από τους οποίους αφαιρέθηκε οριστικά κάθε φρεσκάδα του μυαλού τους.

Εάν παρακολουθήσουμε στη συνέχεια αυτούς τους αριστείς της απομνημόνευσης πώς εξελίσσονται στο πανεπιστήμιο και

αργότερα στην κοινωνία, θα διαπιστώσουμε θλιβερά πράγματα. Επειδή το κατά κόσμον επάγγελμά μου είναι καθηγητής στο πανεπιστήμιο, έχω διαπιστώσει πολλά χρόνια τώρα τι γίνεται με αυτούς οι οποίοι περνάνε πολλές φορές και στις πρώτες θέσεις στις εισαγωγικές. Δεν θα αναφέρω παραδείγματα -είναι άπειρα τα παραδείγματα αυτά- αλλά είναι αποκαρδιωτική η διαπίστωση ότι οι περισσότεροι απ'αυτούς τους νέους δεν έχουν πάρει μια ανιαρή ασπρόμαυρη σκέψη.

Και πώς είναι δυνατόν αυτοί οι άνθρωποι μεθαύριο παίρνοντας το πτυχίο να μπορούν να μπουν στην παραγωγή, να μπορούν να βγουν στην παιδεία, να μπορούν να διδάξουν;

Βέβαια, θα πει κανείς αν είναι έτσι είμαστε ως χώρα σε τόσο άθλιο επίπεδο; Θα πω μια άλλη διαπίστωση δική μου. Εδώ και τριάντα χρόνια, παρακολουθώ το ποσοστό των ικανών φοιτητών -δεν είναι παραπάνω από 10% με 15%- και αυτοί οι φοιτητές με οποιοδήποτε σύστημα, οποιαδήποτε πολιτική κατάσταση καταφέρνουν να πετυχαίνουν. Αυτοί είναι πάρα πολύ ισχυροί, κανένα μικρόβιο, δεν τους κλονίζει και έτσι η χώρα μας έχει ικανούς ανθρώπους, βέβαια σε πάρα πολύ μικρό αριθμό.

Οι επιτυχίες των μεσαζόντων -τα φροντιστήρια δηλαδή και τα ιδιαίτερα- έχουν γιγαντώσει την παρασχολική παιδεία και είναι φυσικό να αποκτούν ολοένα και περισσότερο -και το πέτυχαν αυτό- μεγαλύτερη σημασία από το ίδιο το σχολείο. Έτσι το δημόσιο λύκειο με τη δωρεάν παιδεία έχει εκπέσει σε ένα ανύπαρκτο ίδρυμα ενώ αντίστοιχα, δίπλα σε αυτό η παρασχολική παιδεία έχει δημιουργήσει μια άλλου είδους ιδιωτική παιδεία. Δηλαδή, ουσιαστικά από την Α' λυκείου, από τη Β' λυκείου και μετά δεν υπάρχει δωρεάν δημόσια παιδεία.

Και τι γίνεται σήμερα: Έρχεται ένας νόμος, ο οποίος θέλει να βάλει τέλος σ' αυτήν την κατάσταση και αναστατώνεται ολόκληρη η χώρα. Εγώ πιστεύω ότι ως ένα βαθμό είναι κατανοητή αυτή η αναστάτωση -από έναν βαθμό και πέρα βέβαια τελείως αδικαιολόγητη- και καταλαβαίνω κυρίως τους μαθητές τους οποίους άλλοι μεν θέλουν ως καλούς μαθητές, καλά παιδιά, υπάκουα παιδιά τα οποία να ενταχθούν στο σχολείο και να μην έχουν γνώμη και άλλοι αδιαφορούν τελείως γι' αυτούς. Νομίζω ότι αξίζει τον κόπο να κάνει κανείς προσεκτικές παρατηρήσεις στις εικόνες που δείχνει η τηλεόραση -δείχνει κακές αλλά ευτυχώς δείχνει και καλές- και να προσέξει τα πρόσωπα αυτών των παιδιών.

Στα πρόσωπα των περισσότερων απ' αυτά διαφαίνεται η αβεβαιότητα και η έλλειψη εμπιστοσύνης. Έλλειψη εμπιστοσύνης προς την κοινωνία. Επίσης υπάρχει και μια ανησυχία ότι δεν τους καταλαβαίνουμε και όντως δεν τους καταλαβαίνουμε. Η αλλαγή των γενεών είναι πάρα πολύ γρήγορη τώρα και αν κανείς δεν ρίξει το βλέμμα του πάνω στα παιδιά αυτά, δεν νομίζω πως είναι εύκολο να καταλάβει το τι συμβαίνει.

Έρχομαι στο θέμα της πρότασης δυσπιστίας και πρέπει να πω ότι προσωπικά διαπίστωσα ότι το μεγαλύτερο μέρος της Αντιπολίτευσης, θεωρεί την κατεύθυνση της μεταρρύθμισης σωστή, το νόμο σε γενικές γραμμές αποδεκτό. Ωστόσο μιλάει για αναστολή της εφαρμογής και για διορθώσεις σε ορισμένα δευτερεύοντα σημεία. Αλλά ειλικρινά αν είναι έτσι δεν μπορώ να καταλάβω γιατί έχει περιπέσει στο σύνδρομο της "Σαλώμης και της κεφαλής του Ιωάννου" όταν τα πράγματα έχουν έτσι. Δηλαδή υπάρχουν δυο προσεγγίσεις. Η ξεκινάς κάτι, βλέπεις τις δυσκολίες και παρ' όλα αυτά δεν σταματάς, προχωρείς αλλά συγχρόνως επισημαίνεις και διορθώνεις ή σταματάς και διορθώνεις. Έχουμε δηλαδή διαφορετικές προσεγγίσεις από τις τις οποίες η Κυβέρνηση επέλεξε την πρώτη και η Αντιπολίτευση απλά τη δεύτερη, γεγονός που δεν δικαιολογεί τη σημερινή πρόταση δυσπιστίας.

Τελειώνοντας θα ήθελα να επιστρέψω πάλι στα ίδια τα παιδιά αλλά και στους δασκάλους τους οι οποίοι όντως βρίσκονται σε μια δύσκολη θέση. Είχα μια επαφή με τους δασκάλους στην Πιερία και μου είπαν ότι αυτήν τη στιγμή καλούμεθα από ένα σχολείο απομνημόνευσης να μπουέ σε ένα σχολείο κρίσης και καλούμεθα να ετοιμαζόμαστε πέντε -έξι ώρες κάθε μέρα για να αντιμετωπίσουμε μια ώρα μάθημα. Επομένως και γι' αυτούς είναι ένας καινούριος χώρος, χρειάζονται και αυτοί στήριξη και συμπάθεια, κυρίως όμως χρειάζονται τη συμπάθεια και την

εμπιστοσύνη μας οι μαθητές και θα έλεγα ότι οι τόνοι της αντιπαράθεσης πρέπει να πέσουν αν πραγματικά θέλουμε να πάει μπροστά η παιδεία μας γιατί το σχολείο, όπως είπαν και άλλοι συνάδελφοι εδώ, λιγότερο χρειάζεται νομοθεσία, περισσότερο χρειάζεται ένα σωστό κλίμα και ένα αγκάλιασμα από την πολιτεία και από όλους μας! Ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑ.ΣΟ.Κ.).

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακαμάνης): Ο Αρχηγός της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης, Πρόεδρος της Νέας Δημοκρατίας κ. Κώστας Καραμανλής έχει το λόγο.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΚΑΡΑΜΑΝΛΗΣ (Πρόεδρος της Νέας Δημοκρατίας): Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η κατάσταση στο χώρο της παιδείας είναι εκρηκτική. Αυτό το βλέπουμε το ζούμε το βιώνουμε όλες και όλοι μας αυτόν τον καιρό και ειδικά αυτές τις ημέρες.

Είτε αρέσει σε κάποιους είτε δεν αρέσει η κατάσταση έχει φθάσει πλέον σε κρίση, σε ανοικτή κρίση και εγκυμονεί εκρηκτικές διαστάσεις.

Με δυό κουβέντες πώς μπορεί να συγκεφαλαιωθεί:

Πρώτον, εκατοντάδες σχολεία είναι υπό κατάληψη. Πολύ περισσότερα απ'όσα υποκριτικά ισχυρίζεται η Κυβέρνηση.

Δεύτερον, έχουμε μια ανοικτή εικόνα σύγκρουσης, μαθητές με μαθητές, γονείς με μαθητές, εκπαιδευτικοί με τους δύο προηγούμενους.

Τρίτον, το σημερινό δεδομένο. Η πρωτοφανής συμμετοχή όχι στο, αλλά στα συλλαλητήρια σε όλη την Ελλάδα. Κατακλίστηκαν όλες οι πόλεις της Ελλάδας από νέους ανθρώπους που διαδήλωναν τη διαμαρτυρία τους στην κυβερνητική πολιτική.

Και τέταρτον, μια γενικότερη διαπίστωση είναι ότι μαθητές, εκπαιδευτικοί, οικογένειες, οι γονείς, βρίσκονται σε διαρκή αναστάτωση, σε σύγχυση, σε αβεβαιότητα. Και είναι προφανές ότι με διάφορους τρόπους δηλώνουν την αντίθεσή τους με την πολιτική που εφαρμόζετε. Συνάμα, για όσους το ξεχνούν, έχει περάσει σχεδόν περισσότερο από τη μισή χρονιά. Και βέβαια ήρθε και η δήλωση του Υπουργού Παιδείας να απειλήσει ότι για μαθητές θα χαθεί αυτή η σχολική χρονιά και να ρίξει ακόμη περισσότερο λάδι στη φωτιά.

Μπροστά σ'αυτήν την κατάσταση, τι κάνει η Κυβέρνηση;

Πρώτον, επιμένει σε μια εσφαλμένη και αδιέξοδη πολιτική.

Δεύτερον, κάνει επίδειξη αδιαλλαξίας. Είναι αμετακίνητη στις εσφαλμένες απόψεις της, σ'αυτές που αντιδρά το σύνολο της εκπαιδευτικής κοινότητας. Και μέσα απ'αυτήν την αδιαλλαξία αναδεικνύει τον υπέρτατο βαθμό αλαζονείας.

Τρίτον, στην ουσία και σήμερα αρνείται το διάλογο. Γιατί είναι άρνηση διαλόγου το να μην έχει μπει στη διαδικασία ανταλλαγής απόψεων με όλους τους φορείς της εκπαιδευτικής κοινότητας για τόσο καιρό και να απορρίπτει οποιαδήποτε σκέψη ή πρόταση της γίνεται από οπουδήποτε και αν προέρχεται, ακόμα και στην ίδια τη Βουλή.

Και τέταρτον, ανοικτά ενθαρρύνει τη σύγκρουση. Παροτρύνει κοινωνικές ομάδες να έρθουν σε αντιπαράθεση αδιαφορώντας για το κόστος που έχει αυτό. Και δεν αναφερόμαι σε πολιτικό κόστος, μιλώ για κοινωνικό κόστος και τους κινδύνους που κρύβει κάτι τέτοιο. Το χειρότερο που κάνει είναι ότι κατηγορεί τους πάντες και μάλιστα και με ψεύδη και βαριές εκφράσεις. Και οφείλω να σας πω ότι ειδικά αυτή η αντίδραση της Κυβέρνησης θα ήταν εξαιρετικά ιλαρή, κωμική, αν τα πράγματα δεν είχαν πάρει τραγικές διαστάσεις.

Φταίει η Νέα Δημοκρατία, φταίει ο Συνασπισμός, φταίει το Κ.Κ.Ε., φταίει το Δ.Η.Κ.ΚΙ., φταίει το μισό ΠΑ.ΣΟ.Κ., που μήνες τώρα με δηλώσεις με πρωτοβουλίες, με παρεμβάσεις συνιστά αλλαγή πορείας. Φταίνε οι καθηγητές, φταίνε οι δάσκαλοι, φταίνε οι μαθητές, εμμέσως πλην σαφώς φταίνει και οι γονείς που δεν μαζεύουν δια της βίας τα παιδιά τους. Φταίνε όλοι, εκτός από τον Υπουργό Παιδείας και τον Πρωθυπουργό που τον καλύπτει.

Αυτό, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ξέρετε πώς ονομάζεται; Κραυγαλέα ανευθυνότητα. Είναι αδιανόητο και ιστορικά άστοχο

να δεχθεί κανείς ότι για μια εκρηκτική κατάσταση φταίνει όλοι οι άλλοι, εκτός από εκείνους που έχουν την αρμοδιότητα και την πρωτοβουλία εισαγωγής και εφαρμογής συγκεκριμένης πολιτικής.

Ακόμη χειρότερα από ανευθυνότητα δείχνουν κάτι πιο επικίνδυνο. Νοοτροπία σωτήρα. Με άλλα λόγια εμείς τα ξέρουμε όλα, ξέρουμε τι είναι το σωστό και το καλό. Δεν πα' να αντιδράτε οι πάντες; Δεν πα' να κατακλύζουν οι νέοι άνθρωποι τους δρόμους; Δεν πα' να ακούγονται από παντού φωνές διαμαρτυρίας και αντίθεσης; Δεν πα' να επισημαίνονται λάθη και παραλείψεις από όλα τα Κόμματα, αλλά και από προσωπικότητες, στελέχη και Βουλευτές της ίδιας της Συμπολίτευσης;

'Οχι. Εμείς ξέρουμε καλύτερα για εσάς.

Θέλω να δηλώσω στη Βουλή ότι αυτό ίσως είναι το πιο επικίνδυνο. Σας θυμίζω ότι αυτή η χώρα, αυτή η κοινωνία έχει ανάγκη από διάλογο, έχει ανάγκη από σύνθεση, έχει ανάγκη από αντιπαράθεση ιδεών. Μόνο από σωτήρες και μάλιστα τέτοιου είδους δεν έχει ανάγκη.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

'Όλα αυτά οδηγούν σε δύο αβίαστα συμπεράσματα. Συμπέρασμα πρώτο: Η Κυβέρνηση είναι απόλυτα αποκομμένη από την πραγματικότητα. Υπάρχει χάσμα ανάμεσα στο τι γίνεται στην κοινωνία, στο πώς αισθάνεται η κοινωνία ή έστω η συντριπτικά μεγαλύτερη πλειοψηφία της και στο πώς συμπεριφέρεται και πολιτεύεται η Κυβέρνηση. Είστε σε απομόνωση. Είτε το καταλαβαίνετε είτε όχι είστε σε πρωτοφανή απομόνωση από τη ζώσα πραγματικότητα και από τα προβλήματα των πολιτών.

Δεύτερο συμπέρασμα: Αυτή η επίδειξη αδιαλλαξίας και αλαζονείας, αυτή η εμμονή σε λάθος πολιτική, αυτή η ενθάρρυνση συγκρουσιακών συνθηκών και η εύκολη κατηγορία έναντι όλων αποδεικνύει τελικά πολιτική αδυναμία. Διότι σημαίνει ότι η Κυβέρνηση δεν διαθέτει το στοιχειώδες ανάστημα, το στοιχειώδες σθένος της παραδοχής, της υποχώρησης, του διαλόγου και της σύνθεσης.

Εάν είναι δύο τα συμπεράσματα, ένα είναι το μεγάλο θύμα. Το σύνολο της ελληνικής κοινωνίας και κυρίως το πιο ευαίσθητο του κομμάτι, οι νέοι άνθρωποι, σε αυτούς που στα λόγια και σεις λέτε ότι επενδύετε για το αύριο της πατρίδας μας.

Ερώτημα: Εμείς τι έπρεπε να κάνουμε μπροστά σε αυτήν την κατάσταση και την πραγματική κατάσταση στην κοινωνία, αλλά και την επίδειξη ανευθυνότητας από πλευράς της Κυβέρνησης; Να μείνουμε απαθείς; Να παρακολουθούμε την έκρηξη αμέτοχοι; Να επιχαίρουμε για τη φθορά της Κυβέρνησης και τη δημιουργία δυσαρέσκειας; Να ενθαρρύνουμε τις καταλήψεις;

Για μία ακόμα φορά θα σας πω, για όλα τα ερωτήματα που έθεσα ρητορικά, όχι βέβαια, για κανένα από αυτά. Δεν μας ταιριάζουν. Είναι σε αντίθεση, σε αντίφαση με την πολιτική μας σκέψη, με την πολιτική μας αντίληψη, με την πολιτική μας συμπεριφορά, τον κώδικα αξιών και αρχών που έχουμε υιοθετήσει και υπηρετούμε. Από την άλλη όμως, όταν υπονομεύεται το μέλλον του τόπου αρνούμαστε να παριστάνουμε τους άβουλους θεατές.

Στο διάβα πολλών μηνών τώρα αναδείξαμε με όλους τους τρόπους που είχαμε στη διάθεσή μας το θέμα. Σας προειδοποίησα, σας κάναμε προτάσεις, σας δώσαμε διεξόδους, αναρίθμητες ερωτήσεις, πάμπολλες επερωτήσεις, προ ημερησίας διατάξεως συζητήσεις στη Βουλή, προτάσεις, ορισμένες εκ των οποίων πήραν και τη μορφή πρότασης νόμου.

Τι συναντήσαμε; Πού προσέκρουσαν; Στην απόλυτη υπεροπτική αλαζονεία και αδιαλλαξία. Εσείς τα ξέρετε όλα και τα κάνετε καλά και δεν έχετε ανάγκη να ακούτε κανένα. Δεν έχετε -κατά τη δική σας αντίληψη- ούτε καν την ανάγκη να συζητήσετε, να ακούσετε, να προβληματιστείτε. Και συνάμα το πρόβλημα να μεγεθύνεται, η κρίση να διογκώνεται, η κοινωνική αναστάτωση να παίρνει μορφή χιονοστιβάδας.

Με αίσθημα ευθύνης πήραμε τη μόνη πρωτοβουλία που μας απέμεινε. Πρωτοβουλία απόλυτα αρμονική με τη συνταγματική τάξη, η οποία και την προβλέπει.

Είναι μια πρωτοβουλία, που είναι το έσχατο μέσο άσκησης του δικαιώματος, αλλά και της υποχρέωσής μας για κοινοβουλευτικό έλεγχο. Ταυτόχρονα πήραμε την πρωτοβουλία εκείνη, για να θέσουμε τον Πρωθυπουργό μπροστά στις τεράστιες ευθύνες του και την πρωτοβουλία εκείνη, που εμείς πιστεύουμε ότι θα μπορούσε να λειτουργήσει ως η δικλίδα, για να εκτονώσει μια εξαιρετικά τεταμένη, επικίνδυνη κατάσταση, απρόβλεπτα επικίνδυνη κατάσταση.

Γι' αυτό υποβάλαμε την πρόταση δυσπιστίας κατά του Υπουργού Παιδείας, για την πρόχειρη και αμελέτητη πολιτική που εισηγήθηκε και εφάρμοσε και προκάλεσε και προκαλεί τόσο μεγάλη αναστάτωση, για την εμμονή του στην αδιαλλαξία, με θύματα ολόκληρη την εκπαιδευτική κοινότητα, κυρίως τους νέους, τελικά το σύνολο της ελληνικής κοινωνίας.

Γιατί όπως και να το δει κανείς, είναι ο ηθικός αυτουργός αυτής της κρίσης και γιατί ακόμη και τα τελευταία εικοσιτετράωρα, αντί έστω και την ύστατη ώρα να επιχειρήσει να λειτουργήσει εκτονωτικά, έριξε και ρίχνει λάδι στη φωτιά με τις γνωστές δηλώσεις του, δηλαδή, αντί για προσπάθεια εκτόνωσης και σύνθεσης λειτουργεί ως εμπρηστικός μηχανισμός.

Εμείς πήραμε αυτήν την πρωτοβουλία, επαναλαμβάνω, με απόλυτο αίσθημα ευθύνης μέσα στα πλαίσια της συνταγματικής και κοινοβουλευτικής τάξης. Και εσείς τι κάνετε;

Αντί να αναλογιστείτε, κύριοι της Κυβέρνησης, τις τεράστιες ευθύνες σας, αντί να προβληματισθείτε, έστω και την ύστατη ώρα σοβαρά, αντί να υποχωρήσετε με τη γενναιότητα εκείνου που παραδέχεται ότι έσφαλε, αντί να πάρετε πρωτοβουλίες εκτόνωσης, αναδείξατε την πολιτική σας μικρότητα σε όλο της το μεγαλείο.

Ξεχάσατε την κοινωνία, ξεχάσατε τους νέους, ξεχάσατε στην ουσία την κρίση και περιορισθήκατε στο να κραυγάζετε με άναρθρες και ενίοτε με υβριστικές κραυγές και από την άλλη, επιχειρήσατε να κρυφθείτε με φθηνά πυροτεχνήματα, εναποθέτοντας φρούδες ελπίδες σε δήθεν λύσεις παρασκηνίου. Τέτοια ονειρεύεσθε.

Ε, καιρός να καταλάβετε ότι τις εξελίξεις δεν τις προσδιορίζει το παρασκηνίο, αλλά η ελληνική κοινωνία, οι Έλληνες πολίτες, ο ελληνικός λαός. Εν πάση περιπτώσει, σεις συνεχίστε να επενδύετε στο παρασκηνίο και εμείς θα συνεχίσουμε να επενδύουμε στην πηγή της μόνης δύναμής μας, στους Έλληνες πολίτες, στην ελληνική κοινωνία.

(Παρατεταμένα χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

Ο Πρωθυπουργός αναφέρθηκε πριν από λίγες μέρες, όταν είχαμε την προ ημερησίας διατάξεως συζήτηση, σε ένα ατυχέστατο παράδειγμα για έναν εκπαιδευτικό, που τελούσε εν ευθυμία. Επιτρέψτε μου να σας πω ότι με αυτό που κάνετε και λέτε, δείχνετε την ευθυμία, μέσα στην οποία τελεί η Κυβέρνηση.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

Και μάλιστα ευθυμία, που δείχνει πόσο ξένη είναι η Κυβέρνηση με την πραγματικότητα, πόσο μακριά είναι από τα προβλήματα της Ελληνίδας και του Έλληνα. Είναι ευθυμία, που θα προκαλούσε και σε μια ευθυμία, αν δεν γινόταν σε βάρος της ελληνικής κοινωνίας και των νέων ανθρώπων.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, επείδη πολλά υποκριτικά έχουν γίνει αντικείμενο κυβερνητικών ισχυρισμών, θέλω για μια φορά ακόμη να επαναλάβω ότι εμείς ουδέποτε ενθαρρύνουμε, ενθαρρύνουμε ή θα ενθαρρύνουμε μορφές διαμαρτυρίας και διεκδίκησης, που είτε ξεπερνούν το όριο του νόμου είτε ακόμη και όταν δεν το κάνουν, βλάπτουν και ζημιώνουν τα συμφέροντα άλλων συμπολιτών μας, άλλων συμπατριωτών μας.

Αυτό για μας είναι αμετακίνητη αρχή. Και θα σας ζητήσω τέτοιου είδους κουβέντες να μην τις λέτε, γιατί απλά "στο σπίτι του κρεμασμένου δεν μιλάνε για σχοινί". Το ποιος με συστηματικό τρόπο διδάξε τέτοιες συμπεριφορές επί μακρά σειρά ετών, επί δεκαετίες, είναι γνωστό. Και τις κουβαλάτε αυτές τις αμαρτίες και η συλλογική μνήμη αυτού του λαού

δεν το ξεχνά αυτό.

Η αντίθεσή μας, όμως, σε τέτοιου είδους μορφές διεκδίκησης και διαμαρτυρίας δεν σημαίνει ότι δεν κατανοούμε το πραγματικό πρόβλημα, δεν κατανοούμε το αδιέξοδο στο οποίο είναι οι νέοι άνθρωποι.

Νομίζω διεξοδικότατα τη Δευτέρα που μας πέρασε σας μίλησα γι' αυτά τα αδιέξοδα. Αισθάνομαι την ανάγκη επί τροχάδην να τα επαναλάβω.

Πρώτον, ενώ όλοι δεχόμαστε ότι το αύριο, ο αιώνας που ανατέλλει θα είναι ο αιώνας της γνώσης και ο αιώνας του αυξημένου ανταγωνισμού, όπου η γνώση θα είναι και ο κύριος συντελεστής παραγωγής πλούτου, προόδου, ανάπτυξης, ευημερίας, συνάμα όμως και το νέο μεγάλο κριτήριο ανισοτήτων, στέλνουμε τους νέους Έλληνες απροετοίμαστους, χωρίς τα ανάλογα εφόδια, να απαντήσουν αυτό το μέλλον.

Δεύτερον, περί υποδομών και χρηματοδότησης, τα είπαμε αναλυτικά και βέβαια δεν απαντήσατε σε αυτά, γιατί δεν σας συμφέρει να απαντάτε σ' αυτά. Βρισκόμαστε σε τριτοκοσμικά επίπεδα σε σύγκριση με όλες τις άλλες ευρωπαϊκές χώρες.

Κοινοτικό Πλαίσιο Στήριξης: Εύκολες οι κατηγορίες, εύκολες οι κραυγές, αλλά για την "ταμπάκαρα" ούτε λόγος. Αυτό που σας κατέθεσα, έστω και σήμερα το βράδυ, κάντε τον κόπο να του ρίξετε μία ματιά, γιατί είναι λίστα ντροπής. Θα έπρεπε ως Κυβέρνηση να ντρέπεσθε για τις επιδόσεις αυτές, όπου ειδικά στους πιο κρίσιμους τομείς και ενέργειες που προβλέπει το ΕΠΕΑΕΚ έχετε μηδενική ή σχεδόν μηδενική αποτελεσματικότητα μόλις ένα χρόνο πριν ολοκληρωθεί η χρονική περίοδος του Β' Κοινοτικού Πλαισίου Στήριξης.

Για τις σχολικές αίθουσες, τα είπαμε. Για τα αφύλακτα σχολεία, που δίνουν την εικόνα του ξέφραγου αμπελιού, τα είπαμε. Για τη δραματική υστέρηση σε νέες τεχνολογίες, σε πληροφορική, στην υποδομή γι' αυτά είτε σε μηχανολογικό εξοπλισμό είτε σε λογισμικό, τα είπαμε και κωφεύετε. Συνεχίζετε να σιωπάτε ένοχα και να κωφεύετε. Για τις αποδοχές των εκπαιδευτικών, μίλησαμε επίσης.

Και βέβαια στη δευτερολογία του προχθές ο Πρωθυπουργός επιχείρησε να δικαιολογήσει τα αδικαιολόγητα. Μας είπε "μα, τώρα θα κάνουμε κουβέντα για το πενήντα, για το εξήντα, για το τριάντα, για το είκοσι";

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, όταν μία κυβέρνηση, υπό διάφορες εκδοχές της, έχει την ευθύνη της διακυβέρνησης του τόπου για περισσότερο από δεκαπέντε χρόνια, είναι αδιανόητο, είναι ανεπίτρεπτο, είναι κραυγαλέο αποκορύφωμα ανευθυνότητας να λέει "εγώ δεν ευθύνομαι γι' αυτά, κάποιοι άλλοι ευθύνονται, το κακό παρελθόν, η τουρκοκρατία, δεν ξέρω ποιος".

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, είναι βαρύτερες οι ευθύνες σας γιατί οι υποδομές σε όλους τους τομείς, κυρίως όμως σε αυτό τον κορυφαίο, τον ευαίσθητο τομέα, είναι σε αυτήν την κατάσταση. Δεν γεννηθήκατε χθες, δεν αρχίσατε να κυβερνάτε χθες. Τι κάνατε για όλα αυτά;

Και έρχομαι στη δήθεν μεταρρύθμιση, που έγινε χωρίς προετοιμασία, χωρίς μελέτη και κυρίως χωρίς διάλογο.

Μετατρέπεται ειδικά τις δύο τελευταίες τάξεις του λυκείου σε ένα απέραντο εξεταστικό κέντρο, με τους μαθητές, ειδικά της Β' λυκείου, να έχουν μία και μοναδική ευκαιρία για όλο τους το μέλλον -γιατί η βαθμολογία από τις εξετάσεις της Β' λυκείου δεν δίνει άλλη ευκαιρία, είναι καταδικαστική- με τραγικές καθυστερήσεις που έφθασαν ακόμα και πέρα από τα Χριστούγεννα σε βιβλία, σε κάλυψη κενών εκπαιδευτικού προσωπικού και στη δηλωμένη από τους περισσότερους εκπαιδευτικούς άγνοια να εφαρμόσουν το νόμο...

ΧΡΗΣΤΟΣ ΡΟΚΟΦΥΛΛΟΣ: Τα ιδιωτικά πώς τα ξέρουν;

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΚΑΡΑΜΑΝΛΗΣ (Πρόεδρος της Νέας Δημοκρατίας): ... με κατάργηση στην ουσία του ελεύθερου χρόνου των νέων ανθρώπων, με την κοροϊδία, το δήθεν δέλεαρ της ελεύθερης πρόσβασης στην τριτοβάθμια εκπαίδευση και ακόμα - αυτό που δεν σας αρέσει να το ακούτε και όταν σας το επισημαίνουμε κάνετε ότι δεν το ακούτε- το κύμα προς τα

φροντιστήρια, τη δραματική επιβάρυνση του οικογενειακού προϋπολογισμού.

Είτε σας αρέσει να το ακούτε είτε δεν σας αρέσει, θα σας το επαναλάβω, επειδή σας αρέσουν αυτά τα φραστικά σχήματα. Αυτό είναι η πιο αναίσχυντη μορφή ασύδοτης εμπορευματοποίησης της παιδείας.

(Χειροκροτήματα από τη πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

Τέλος έχουμε την αδιέξοδη προοπτική για τους νέους ανθρώπους. Πώς αισθάνονται σήμερα οι νέοι Έλληνες; Βεβαίως μια ελεύθερη ανοικτή κοινωνία και μία συγκροτημένη πολιτεία δεν μπορεί -και μάλιστα κανονιστικά -να εξασφαλίζει την πορεία, την επαγγελματική αποκατάσταση όλων των πολιτών.

Μία ελεύθερη όμως και ανοικτή κοινωνία, μία λειτουργούσα κοινωνία και ένα κράτος με συγκροτημένη πολιτεία, δίνει μάχη να εξασφαλίζει, αν μη τι άλλο, ευκαιρίες. Σήμερα οι νέοι άνθρωποι -το ξέρουμε όλοι πολύ καλά σε αυτήν την Αίθουσα, αδιακρίτως και ασχέτως κομματικής ταυτότητας- βλέπουν μία αδιέξοδη παιδεία και αντιμετωπίζουν και το φάσμα της δυναμικής του κύματος της ανεργίας που χαρακτηρίζει την ελληνική κοινωνία. Προσθέστε σε όλα αυτά και την αναξιοπιστία του κράτους, για την οποία τόσες πολλές φορές έχουμε μιλήσει, αλλά δεν φαίνεται να δίνετε σημασία.

Πώς θα αισθανόσασταν εσείς ή η κάθε μια και ο καθένας από εμάς, αν στα δεκαπέντε, στα δεκάξι, στα δεκαεφτά, στα δεκαοχτώ του έβλεπε μεταρρυθμίσεις επί μεταρρυθμίσεων -με ή χωρίς εισαγωγικά- να διαδέχονται ανά έτος ή ανά διετία η μία την άλλη. Υπουργούς να ανατρέπουν τις πολιτικές των προκατόχων τους, ακόμα και εάν είναι μέλη της ίδιας Κυβέρνησης και του ίδιου πολιτικού φορέα, μία κατάσταση, η οποία έχει δημιουργήσει αλαλούμ, σύγχυση, αβεβαιότητα και συνάμα έχει διαρρήξει τις στοιχειώδεις σχέσεις εμπιστοσύνης που πρέπει να έχουν οι πολίτες προς την πολιτεία και μάλιστα οι πιο ευαίσθητοι πολίτες, που είναι οι νέοι.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, εμείς επιμένουμε πρώτον ότι πρέπει να αποσπασθούν οι επίμαχες διατάξεις, κυρίως εκείνες που αφορούν τις εξετάσεις της Β' λυκείου, εδώ και τώρα.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

Δεύτερον, ότι πρέπει να απομακρυνθεί ο Υπουργός Παιδείας, γιατί είναι ο ηθικός αυτουργός της κρίσης και γιατί είναι η προσωποποίηση της αναξιοπιστίας, στην οποία αναφέρθηκα.

Τρίτον, να ξεκινήσει ο ευρύτατος εθνικός διάλογος που είναι απαραίτητη προϋπόθεση για ένα σοβαρό, ουσιαστικό, περιεκτικό μήνυμα και χάραξη πολιτικής στο χώρο της παιδείας.

Θέλω για μία ακόμα φορά να επαναλάβω ότι το ζήτημα δεν είναι οι προθέσεις. Προθέσεις μπορεί να υπάρχουν, ή να υπήρξαν καλές ή να υπάρξουν και στο μέλλον καλές και καλύτερες.

Το ζήτημα είναι το εξής: Αντιλαμβάνομαστε ή αντιλαμβάνεστε εσείς που έχετε την κυβερνητική ευθύνη το μέγεθος της κρίσης;

Αντιλαμβάνεσθε ότι η παιδεία είναι ένα ναυάγιο; Αντιλαμβάνεσθε ότι όσα και να λέτε δεν σας πιστεύει πια κανένας; Αντιλαμβάνεσθε ότι, αν δεν βάλουμε μια πολιτική παιδείας που να έχει ορίζοντα εικοσαετίας -θέλω να έχω τη φιλοδοξία εγώ- αλλά πάντως μακρόπνοη με ένα κύριο χαρακτηριστικό στα βασικά της σημεία να είναι σεβαστή απ' όλες και από όλους, ασχέτως αλλαγών κυβερνήσεων και ακόμα περισσότερο προσώπων, δεν κάνουμε τίποτα;

Βέβαια όταν μιλάμε για διάλογο, σημαίνει διάλογος με όλους, γνωστού όντως ότι θα υπάρχουν και διαφωνίες. Δηλαδή, πώς τον έχετε φανταστεί το διάλογο; Διάλογο κάνουμε μόνο μ' αυτούς που συμφωνούμε; Βεβαίως υπάρχουν διαφορετικές απόψεις και σήμερα πια υπάρχουν και πολλές φορτίσεις και προκαταλήψεις, όχι τόσο από τα πολιτικά κόμματα και πάντως όχι από εμάς, αλλά από τους ίδιους τους ενδιαφερόμενους φορείς, που επανειλημμένα είδαν να γίνονται αντικείμενο εξαπάτησης.

Πριν από λίγες μέρες, περίπου ως μομφή μου απηύθυνε ο Πρωθυπουργός, ότι μιλάω με τους μαθητές, τους επισκέπτομαι στα σχολεία ότι πήγα στην ΟΛΜΕ και στη ΔΟΕ να ακούσω

τις απόψεις τους.

Πρώτα απ' όλα θα ήθελα να σας πω το εξής: Από πού συμπεράνατε ότι σε όλα συμφωνήσαμε; Τη συγκεκριμένη πρόταση πήγα να τους κάνω. Και άνθρωποι από τελείως διαφορετικές πολιτικές προελεύσεις -άλλωστε, όπως ξέρετε ειδικά στους φορείς που εκπροσωπούν την εκπαιδευτική κοινότητα, μεγάλη πλειοψηφία δεν είναι φιλικά προσκείμενη προς την παράταξή μας- το άκουσαν σοβαρά και αισθάνθηκαν ότι μπορεί να βρεθεί μια βάση, μια αφετηρία, έστω συνεννόησης. Εσείς αυτό το απευθύνετε ως μομφή. Επιτρέψτε μου να πω ότι είμαι υπερφύφανος που μου κάνετε αυτήν τη μομφή, γιατί ακόμα και με εκείνους που διαφωνείς, ακόμα και με εκείνους που έχετε μεγάλη διαφορά απόψεων, πρέπει να συζητάς, πρέπει να αναζητάς, το μίνιμουμ, το ελάχιστο δυνατό σημείο συνεννόησης σε μια προσπάθεια σύνθεσης απόψεων.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

Τέταρτον, θέλω με την ευκαιρία αυτή να επαναλάβω και πάλι, όχι μόνο την αντίθεσή μας σε ακραίες μορφές διεκδίκησης, αλλά να καλέσω τους μαθητές να γυρίσουν στα σχολεία τους.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

Είναι πράγματι τα μεγάλα θύματα αυτής της υπόθεσης. Είναι πράγματι τα θύματα μιας αδιέξοδης πολιτικής. Όμως, οι νοσηρές καταστάσεις και τα αδιέξοδα δεν λύνονται με τέτοιους τρόπους.

Κύριοι της Κυβέρνησης, θα ήθελα ακόμα να δώσετε ξεχωριστή προσοχή σε μια επισήμανση, αν θέλετε ακόμα και προειδοποίηση, ειλικρινή προειδοποίηση: Ακόμα και αν υποτεθεί ότι θα μειωθεί η ένταση, ακόμη και αν -στην ορολογία των κινητοποιήσεων- λέγεται-εμφανιστούν σημάδια κόπωσης, ακόμα και αν οι συγκρούσεις που υποδαυλίζετε οδηγήσουν σε πρόσκαιρη αναστολή αυτών των φαινομένων, να γνωρίζετε -και πρέπει να το γνωρίζετε- ότι αν δεν τάμετε την υπόθεση στις γραμμές που σας προτείνουμε, το πρόβλημα, όχι απλώς δεν θα λυθεί, αλλά ούτε καν θα εκτονωθεί. Θα το βρείτε -και επιτρέψτε μου να πω- θα το βρούμε συνολικά μπροστά μας ξανά σύντομα με ακόμα πιο εκρηκτικές, επικίνδυνες και ίσως ανεξέλεγκτες διαστάσεις. Αυτό και μόνο δείχνει το βάρος της ευθύνης αυτήν την ώρα. Η πρόκληση είναι μπροστά σας. Ιδού η Ρόδος, ιδού και το πήδημα!

(Ζωηρά και παρατεταμένα χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης): Ο κύριος Πρωθυπουργός έχει το λόγο.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΣΗΜΙΤΗΣ (Πρόεδρος της Κυβέρνησης): Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, θα πάρει θέση ο Υπουργός της Παιδείας σε διάφορα θέματα που έθεσε ο κ. Καραμανλής. Εγώ θα μιλήσω αύριο το βράδυ. Θα ήθελα να κάνω τώρα ένα σχόλιο σε σχέση με τα όσα είπε ο κ. Καραμανλής.

Όπως ο ίδιος ο ομιλητής ανέφερε -και ανέφεραν και οι εισηγητές για την πρόταση μομφής- έχουν γίνει πολλές συζητήσεις γύρω από αυτά τα θέματα. Ο νόμος ψηφίστηκε το καλοκαίρι του 1997. Βρισκόμαστε στο Γενάρη του 1999. Ερωτήσεις, επερωτήσεις, αλλά και τελευταία τη Δευτέρα, όπως θυμόμαστε όλοι, έγινε συζήτηση προ ημερησίας διατάξεως για τα θέματα της παιδείας. Και σ' αυτήν τη συζήτηση προ ημερησίας διατάξεως εξετάσαμε εκτενώς όλοι οι ομιλητές τις διάφορες όψεις του προβλήματος. Είπαμε τις απόψεις μας. Είπαμε πώς βλέπουμε την πορεία των πραγμάτων.

Αφού, λοιπόν, έγινε αυτή η εξαντλητική εξέταση τη Δευτέρα, ξαφνικά την Πέμπτη η Νέα Δημοκρατία καταθέτει πρόταση μομφής. Και αναρωτάται, θα' λεγα, κάποιος ο οποίος παρακολούθησε όλες αυτές τις εξελίξεις, τι μεσολάβησε μεταξύ Δευτέρας και Πέμπτης για να κατατεθεί αυτή η πρόταση μομφής.

(Θόρυβος από την πλευρά της Νέας Δημοκρατίας)

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΚΑΡΑΜΑΝΛΗΣ (Πρόεδρος της Νέας Δημοκρατίας): Το αδιέξοδο.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΣΗΜΙΤΗΣ (Πρόεδρος της Κυβέρνησης): Ακούω ότι μεσολάβησε το αδιέξοδο. Οι κινητοποιήσεις βέβαια δεν

ξεκίνησαν την Τρίτη και η στάση των εκπαιδευτικών φορέων ήταν γνωστή. Οι εκπαιδευτικοί φορείς είχαν ενεργοποιηθεί από τον περασμένο χρόνο. Τι μεσολάβησε, λοιπόν;

Προσπάθησα να καταλάβω, από τα όσα είπαν οι εισηγητές της Νέας Δημοκρατίας, ποιοι ήταν οι λόγοι του ότι έγινε αυτό ξαφνικά. Είπε η κ. Μπενάκη ότι οι λόγοι μεταξύ άλλων είναι ότι οι νόμοι ψηφίστηκαν αιφνιδιαστικά το καλοκαίρι του 1997, ότι η επιστολή που εστάλη από τον Υπουργό Παιδείας τότε για διάλογο -η οποία δεν απαντήθηκε από τη Νέα Δημοκρατία- απεστάλη προσχηματικά, ότι δεν είχαν γίνει συναντήσεις με τους εκπαιδευτικούς, ότι το Υπουργείο Παιδείας δεν έκανε τις σωστές ενέργειες το Μάρτη του 1998 και το Σεπτέμβρη του 1998, ότι ο κ. Αρσένης θέλει όλο αυτό το διάστημα να επιβάλει τον πολιτικό του κώδικα, ότι το Νοέμβριο προέβη σε μείωση της εξεταστέας ύλης, ότι έκανε μικροδώρα, ενώ δεν έπρεπε να κάνει μικροδώρα, ότι υποβαθμίζει πνευματικά τους συνομιλητές του. Όλα αυτά τη Δευτέρα ήταν γνωστά.

Ο κ. Καλός μας είπε ότι υπέγραψε την πρόταση μομφής -έτσι έχω γράψει ότι είπε- διότι είχε προειδοποιηθεί για τις διαστάσεις του προβλήματος και οι σύμβουλοι του κ. Αρσένη, δεν τον άφησαν να πάρει μέτρα.

Άκουσα και τον κ. Καραμανλή σήμερα. Προσέθεσε τίποτα καινούριο; Αυτό το οποίο έτσι παρατηρήσατε σε μένα, όταν ξεκίνησα να μιλάω, δεν το είπε καν ο ίδιος. Είπε ότι δεν θέλει να είναι θεατής και γι' αυτό το έκανε την Πέμπτη. Αλλά από το τέλος Νοέμβρη, το Δεκέμβρη...! Γιατί όλο αυτόν το καιρό ήθελε να είναι θεατής και τώρα ξαφνικά θέλει να ενεργοποιηθεί; Άλλος είναι ο λόγος. Και ο λόγος για μας πιστεύω ότι είναι σαφής.

Τι επιδιώκει μ' αυτήν την αιφνιδιαστική κίνηση; Αν λάβουμε υπόψη -και αυτό θέλω να το τονίσω- ότι μπορούσε η Αξιωματική Αντιπολίτευση τη Δευτέρα στη συζήτηση να δηλώσει ότι λόγω αυτών των οποίων λέτε εσείς ως Κυβέρνηση θα καταθέσουμε πρόταση μομφής, αύριο, μεθαύριο. Δεν το είπε.

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΠΑΠΑΔΟΓΓΟΝΑΣ: Αυτά δεν λέγονται.

(Θόρυβος από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΣΗΜΙΤΗΣ (Πρόεδρος της Κυβέρνησης): Γιατί γελάτε; Είναι η πρόταση μομφής κανένας τακτικός αιφνιδιασμός;

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης): Κύριε Πρωθυπουργέ, με συγχωρείτε.

Κύριοι συνάδελφοι της Νέας Δημοκρατίας, σας παρακαλώ! Ο Πρόεδρος σας μίλησε και ακούστηκε με σεβασμό. Επιτέλους δεν είναι σωστό αυτό που κάνετε. Είναι απαράδεκτο. Δεν μπορεί να μιλήσει ο Πρωθυπουργός χωρίς διακοπές σ' αυτήν την Αίθουσα;

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΣΗΜΙΤΗΣ (Πρόεδρος της Κυβέρνησης): Η πρόταση μομφής δεν είναι καμία τακτική κίνηση με την οποία θέλετε να αιφνιδιάσετε τον άλλο. Δεν δηλώσατε τις προθέσεις σας γιατί τη Δευτέρα δεν είχατε καν τέτοια πρόταση. Τελικά είδατε τις κινητοποιήσεις και σκεφθήκατε: "για να σπρώξουμε παραπέρα, για να πάμε πιο πέρα εμείς με την επέμβασή μας, ώστε και να κατελώσουμε την προσπάθεια να φανεί ότι η Νέα Δημοκρατία στέκεται μπροστά και να αυξήσουμε την οξύτητα και να δημιουργήσουμε νέα αντιπαράθεση και να καταστήσουμε σαφέστερο ακόμα στους οπαδούς και στους συνδικαλιστές ότι εδώ τώρα πρέπει να κινητοποιηθούν και να κτυπήσουν την Κυβέρνηση για να μπορέσουμε να κερδίσουμε τον πολιτικό αγώνα". Αυτός είναι ο πρώτος και κύριος λόγος που ξαφνικά βρήκατε αυτό το μέσον.

Είναι το μήνυμα, τώρα είναι η στιγμή για πόλεμο. Και υπάρχει και ένα μήνυμα, στο οποίο δεν ήθελα να αναφερθώ αλλά αναφέρθηκε ο κ. Καραμανλής. Ο ίδιος ο κ. Καραμανλής μίλησε για παρασκήνιο. Βεβαίως ξέρει καλύτερα προφανώς για να μιλάει εδώ για παρασκήνιο. Κάπου υπάρχει μεταξύ σας κάποιο πρόβλημα. Κάπου υπάρχει μεταξύ σας μια συζήτηση, τι θα γίνει στις ευρωεκλογές, ποιος κάνει τι και θέλετε να δώσετε μια απάντηση, με το να επισημάνετε ότι εμείς βρισκόμαστε σε εγρήγορση, εμείς ξεπερνάμε τα προβλήματα. Και ας μην κινητοποιείται κανείς, δεν επιτρέπεται. Θέλετε να ξεπεράσετε

το δικό σας πρόβλημα, το παρασκήνιο που ανέφερε ο κ. Καραμανλής. Γιατί αν δεν είχε αυτό το πρόβλημα δεν θα το ανέφερε. Αλλά προφανώς για να το αναφέρει, το έχει.

Αυτοί είναι οι λόγοι για να κινητοποιηθείτε μεταξύ Δευτέρας και Πέμπτης. Και ταυτόχρονα βέβαια, έχουμε εδώ τις δηλώσεις ότι "είμαι κατά των καταλήψεων, ότι καλώ τους μαθητές να γυρίσουν". Όμως ερωτώ: Αυτά τα έχετε πει στους διάφορους συνδικαλιστές τους δικούς σας, οι οποίοι κινητοποιούνται συνεχώς σε όλη την Ελλάδα για να συνεχιστούν οι καταλήψεις, για να υπάρχει όξυνση, για να υπάρχει αναμέτρηση, για να γίνεται αυτή η διαμάχη; Όχι βέβαια, γιατί θέλετε και την πίτα ολόκληρη, δηλαδή την κινητοποίηση και το σκύλο χορτάτο, την αναγνώριση από την κοινωνία ότι εσείς τηρείτε μια σωστή στάση, στέκεστε μακριά από τα φαινόμενα και δεν έχετε ανάμειξη. Και τι περισσότερη απόδειξη της ανάμειξης της δικιάς σας θέλετε, παρά την πρόταση μομφής την Πέμπτη πριν από το συλλαλητήριο και την παράλειψη της πρότασης μομφής από το καλοκαίρι του 1997 μέχρι σήμερα;

Εγώ σε ένα σημείο θα συμφωνήσω με τον κ. Καραμανλή ότι τα παιδιά δεν φταίνε σε τίποτα. Και το λέει μεν, αλλά δεν σκέπτεται τι πρέπει να κάνει για να βοηθήσει τα παιδιά. Και η παιδεία δεν φταίει σε τίποτα. Και ούτε τα παιδιά ούτε η παιδεία εξυπηρετούνται με τέτοιες προσπάθειες. Και ιδίως θα το τονίσω και πάλι με την υποκρισία η οποία χαρακτηρίζει αυτήν τη στάση ότι δήθεν τελευταία στιγμή, τώρα ανακαλύψαμε ότι πρέπει να γίνει και η πρόταση μομφής, ελάτε πίσω στα σχολεία παιδιά, αλλά παρ'όλα αυτά πρόταση μορφής, καταδική, κινητοποίηση για τη συμπεριφορά της Κυβέρνησης, διαμάχη κλπ.

Δεν είναι αυτή στάση η οποία μπορεί να συμβάλει σε όλα αυτά τα οποία είπε ο κ. Καραμανλής, για διάλογο, εξεύρεση λύσεων. Είναι αντίθετα μια στάση, η οποία να προσπαθεί να μπλοκάρει την οποιαδήποτε εξέλιξη, την οποιαδήποτε λύση. Είναι μια στάση συνεχούς αναμέτρησης.

Εμείς, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, όπως δηλώσαμε και στη συζήτηση της Δευτέρας θέλουμε μια γενιά με ικανότητες, με δυνατότητες, μια νέα γενιά, η οποία αντιμετωπίζει τις προκλήσεις της νέας εποχής, μια νέα γενιά, η οποία κατοχυρώνει το μέλλον του τόπου. Γι'αυτό αγωνιζόμαστε.

Επειδή δε θέλουμε να το πετύχουμε αυτό, έχουμε πάρει αποφάσεις πολλές φορές δυσάρεστες. Έχουμε πάρει αποφάσεις για δύσκολα θέματα. Έχουμε πάρει αποφάσεις οι οποίες προκαλούν αντιδράσεις. Δεν διστάζουμε, γιατί ξέρουμε ότι η επιτυχία στον κόσμο μόνο με προσπάθεια γίνεται και έχει και κόστος. Και είμαστε πρόθυμοι να πληρώσουμε το κόστος για την Ελλάδα, για τα παιδιά, για τον τόπο αυτό.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑ.ΣΟ.Κ.)

Είναι η Νέα Δημοκρατία πρόθυμη να πληρώσει το κόστος; Όχι. Διότι μίλησε ο Αρχηγός της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης και επί της ουσίας των θεμάτων ούτε σήμερα ούτε τη Δευτέρα είπε απολύτως τίποτα, γιατί θέλει να τα συγκαλύψει όλα και το μόνο που θέλει να εκθρέψει είναι η αντιπαράθεση για να σταματήσει η μεταρρύθμιση.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑ.ΣΟ.Κ.)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης): Ο Πρόεδρος της Νέας Δημοκρατίας κ. Καραμανλής έχει το λόγο.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΚΑΡΑΜΑΝΛΗΣ (Πρόεδρος της Νέας Δημοκρατίας): Κύριε Πρόεδρε, εκείνο που μου κάνει εντύπωση είναι ότι ο κύριος Πρωθυπουργός επιχείρησε να δικαιολογήσει τα αδικαιολόγητα, αλλά για τα αμείλικτα ερωτήματα δεν είπε τίποτα. Για τις υποδομές, για τη χρηματοδότηση, για το κύμα προς τα φροντιστήρια, για το αδιέξοδο των νέων ανθρώπων δεν είχε να πει τίποτα. Αρέσκειται απλώς σε μια γενικόλογη αναφορά, "εμείς θέλουμε τη νέα γενιά να πάει μπροστά".

Δεν αμφισβητούμε ότι το θέλετε και εσείς. Όμως με την πολιτική σας υπονομεύετε αυτήν τη νέα γενιά και το μέλλον της.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

Είπατε ότι δεν φταίνε τα παιδιά. Βεβαίως δεν φταίνε τα παιδιά, ακόμα και αν ενίοτε με τον τρόπο που διαμαρτύρονται και διεκδικούν ξεπερνούν τα όρια. Ποιος φταίει όμως;

Εσείς μας είπατε κατά τη γνώμη σας ποιος φταίει. Φταίνε όλοι οι άλλοι, εκτός από σας. Εμείς σας λέμε λοιπόν ότι με την πολιτική που εφαρμόζετε αποδεικνύεται ανάγλυφα ότι φταίτε εσείς. Και αυτό είναι κοινή εντύπωση σήμερα της πλειοψηφίας των Ελλήνων, ακόμα και εκείνων που αναγνωρίζετε ότι δεν φταίνε.

Πράγματι οι νέοι άνθρωποι δεν φταίνε, αλλά εκείνοι λένε, και ορθώς το λένε, ότι φταίτε εσείς και για την πολιτική σας και για την προχειρότητα και την για την έλλειψη διαλόγου και για την έλλειψη γενναιότητας και βούλησης να κάνετε πίσω σε κάτι που αποδείχθηκε ότι είναι λάθος και δεν το κάνει δεκτό ούτε η εκπαιδευτική κοινότητα ούτε η ελληνική κοινωνία.

Είπατε και ήταν απόπειρα αυτό ότι δεν σας είπαμε θέσεις. Μα, τις θέσεις μας σας τις έχουμε πει επανειλημμένα. Εν πάση περιπτώσει, δεν είναι ώρα να επαναλάβω όλο τον κατάλογο των θέσεών μας. Αρκούμαι στη δική σας παραδοχή πριν από λίγες ημέρες ότι μελετάτε το πρόγραμμα της Νέας Δημοκρατίας. Αυτό τουλάχιστον είναι θετικό, είναι βέβαιο ότι κάτι καλό θα προκύψει και για σας από αυτό.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

Είναι λάθος, κύριε Σημίτη, το ότι για μια ακόμα φορά μιλήσατε για κατέλωμα των νέων ανθρώπων. Και είναι όχι μόνο λάθος, αλλά συνάμα προσβολή για τους νέους και δείχνει και την απόλυτη πολιτική αποξένωση.

Έχει κανείς την εντύπωση στην Αίθουσα αυτή ή εκτός Αιθούσης ότι μπορεί οποιοδήποτε πρόσωπο, κόμμα, φορέας, να κατελυθεί και κομματικά να ποδηγηθεί τους νέους;

Εγώ σας λέω ότι είναι αδιανόητο και αδύνατο αυτό και ευτυχώς αυτά που ξέρατε πριν από είκοσι χρόνια έχουν οριστικά τελειώσει.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

Οι νέοι άνθρωποι έχουν πολύ καλά γνωρίσει τι σημαίνει κομματικό κατέλωμα. Και το αρνούνται αυτό.

Είπατε, αν έχουμε ενημερώσει τα στελέχη μας. Εσείς τι κάνατε, αφού η ΟΛΜΕ έχει στη μεγάλη της πλειοψηφία στελέχη που ανήκουν στο δικό σας πολιτικό χώρο; Όχι απλώς δεν τους πείσατε, όχι απλώς δεν τους ενημερώσατε, αλλά εσείς δεν θέλετε ούτε καν να κουβεντιάσετε μαζί τους. Με αυτήν τη νοοτροπία πιστεύετε ότι μπορείτε να δώσετε λύση στα θέματα της παιδείας;

Και τέλος, θέλω να πω μια λέξη ακόμα: Φοβούμαι ότι χάνετε μια μεγάλη ευκαιρία, κύριε Σημίτη. Και χάνετε μια μεγάλη ευκαιρία που σας προσφέραμε, αναδεικνύοντας το πρόβλημα και φέρνοντάς σας ενώπιον των ευθυνών σας.

Σας θυμίζω ότι πριν από πολύ καιρό σας είχαμε επισημάνει την ανικανότητα και την ανεπάρκεια του τότε Υπουργού Γεωργίας. Διαρρήδην το αρνηθήκατε. Μέχρι που ήλθε η ώρα να τον καταπονήσετε εσείς!

Τα ίδια σας λέγαμε για τον Υπουργό Δημόσιας Τάξης. Για τα μάτια του κόσμου, τον υποστηρίξατε. Και όταν ήλθε η ώρα, τον καταπονήσατε εσείς!

(Θόρυβος στην Αίθουσα)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης): Μη διακόπτετε, παρακαλώ!

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΚΑΡΑΜΑΝΛΗΣ (Πρόεδρος της Νέας Δημοκρατίας): Τούτην την ώρα σας λέμε ότι είναι προϋπόθεση για να εκτονωθεί η κρίση και να εκτονωθεί όχι πρόσκαιρα, αλλά για να ξεκινήσει ένας διάλογος που μπορεί να οδηγήσει κάπου, να αντικατασταθεί ένας Υπουργός, όχι γιατί έχουμε τίποτα προσωπικό μαζί του, αλλά γιατί προσωποποιεί την κρίση αυτή και την αναξιοπιστία και του κράτους και της Κυβέρνησης. Το αρνείσθε. Φοβούμαι ότι δεν θα περάσει πολύς καιρός, που, όχι μόνο θα αναγνωρίσετε την ορθότητα της θέσης, αλλά και θα υποχρεωθείτε να πάτε εκεί που σήμερα ισχυρίζεστε ότι δεν θέλετε και δεν θα πάτε.

Κύριε Πρόεδρε, εμείς το χρέος μας το κάναμε και θα συνεχίσουμε να το κάνουμε. Δυστυχώς και σήμερα όμως η Κυβέρνηση ανέδειξε το κακό της πρόσωπο, το πρόσωπο της αδιαλλαξίας και της αλαζονείας. Υπογραμμίζω απλώς ότι οι

ευθύνες της απέναντι στον τόπο, απέναντι στους νέους ανθρώπους, απέναντι στα αδιέξοδα των μαθητών είναι τεράστιες, είναι βαρύτερες, είναι εθνικές ευθύνες.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης): Ο κύριος Πρωθυπουργός έχει το λόγο.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΣΗΜΙΤΗΣ (Πρόεδρος της Κυβέρνησης): Κύριε Καραμανλή, εφόσον δίνετε σημασία στη μελέτη, που κάνω, του προγράμματος της Νέας Δημοκρατίας, θέλω να σας πω ότι το κοίταξα αυτό το πρόγραμμα και διαπίστωσα ότι είναι εξαιρετικά αόριστο σε κρίσιμα σημεία και εξαιρετικά κενόλογο. Είναι ένα πουκάμισο, το οποίο μπορεί να φορεθεί από τον καθένα όπως θέλει. Και εκεί είναι το πρόβλημα της ελληνικής πολιτικής ζωής ότι δεν παίρνετε θέση, αλλά μόνο επί της διαδικασίας.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΚΑΡΑΜΑΝΛΗΣ (Πρόεδρος της Νέας Δημοκρατίας): Κύριε Πρόεδρε, μια λέξη μόνο.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης): Ας έχει ο Πρωθυπουργός, όμως, το κλείσιμο του διαλόγου.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΚΑΡΑΜΑΝΛΗΣ (Πρόεδρος της Νέας Δημοκρατίας): Μια λέξη μόνο.

Εγώ σας συνιστώ να το ξαναδιαβάσετε, κάτι καλό θα βγάλετε.

Σε κάθε περίπτωση όμως μην επιχειρείτε να μετασείετε τις ευθύνες σας στο πρόγραμμα της Νέας Δημοκρατίας. Την ευθύνη και για την εφαρμοσμένη πολιτική και για το αδιέξοδο και για την κρίση και για τα αδιέξοδα, την έχετε εσείς και προσωπικά και συλλογικά ως Κυβέρνηση.

(Ζωηρά χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης): Ο Υπουργός Εθνικής Παιδείας και Θρησκευμάτων έχει το λόγο.

Θα έλθετε στο Βήμα, κύριε Υπουργέ ή θα κάνετε παρέμβαση;

ΓΕΡΑΣΙΜΟΣ ΑΡΣΕΝΗΣ (Υπουργός Εθνικής Παιδείας και Θρησκευμάτων): Θα κάνω μια παρέμβαση, κύριε Πρόεδρε, ολιγόλεπτη.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης): Καλώς.

(Στο σημείο αυτό ο Πρόεδρος της Νέας Δημοκρατίας, κ. Κωνσταντίνος Καραμανλής, αποχωρεί από την Αίθουσα)

ΓΕΡΑΣΙΜΟΣ ΑΡΣΕΝΗΣ (Υπουργός Εθνικής Παιδείας και Θρησκευμάτων): Ο κ. Καραμανλής αποχωρεί.

(Θόρυβος στην Αίθουσα)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης): Παρακαλώ!

ΓΕΡΑΣΙΜΟΣ ΑΡΣΕΝΗΣ (Υπουργός Εθνικής Παιδείας και Θρησκευμάτων): Κύριε Πρόεδρε, στη μονότονη υποτονική ομιλία του κ. Καραμανλή, δεν ακούσαμε τίποτε καινούριο. Και περίμενα, εγώ τουλάχιστον προσωπικά, μια και μου έκανε την τιμή να καταθέσει την πρόταση δυσπιστίας εναντίον μου, να εξηγήσει τους λόγους που τον οδήγησαν σ' αυτήν την γκάφα.

Ο κ. Καραμανλής έδωσε σήμερα και χθες δείγμα γραφής, τι εννοεί με το διάλογο. Μιλάει συνέχεια για διάλογο. Κατέθεσε πρόταση δυσπιστίας εναντίον ενός Υπουργού και, πριν ανέλθω στο Βήμα, να του απαντήσω, απεχώρησε από τη Βουλή. Ήταν απών από τη Βουλή και χθες, όταν του δόθηκε απάντηση σε πολλά ζητήματα που τέθηκαν.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

Αυτά είναι τα δείγματα κοινοβουλευτικής ευαισθησίας και δημοκρατίας του νεαρού Αρχηγού της Νέας Δημοκρατίας.

(Θόρυβος -έντονες διαμαρτυρίες από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΙΩΑΝΝΗΣ ΒΑΡΒΙΤΣΙΩΤΗΣ: Ευπρέπεια.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης): Σας παρακαλώ, κύριοι συνάδελφοι.

ΓΕΡΑΣΙΜΟΣ ΑΡΣΕΝΗΣ (Υπουργός Εθνικής Παιδείας και Θρησκευμάτων): Η ευπρέπεια θα απαιτούσε ο κ. Καραμανλής να είναι εδώ και να παρακολουθεί τη συζήτηση.

(Θόρυβος -έντονες διαμαρτυρίες από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας - κωδωνοκρουσίες)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης): Σας παρακαλώ, μη

διακόπτετε!

ΙΩΑΝΝΗΣ ΒΑΡΒΙΤΣΙΩΤΗΣ: Εσείς να είστε περισσότερο ευπρεπής. ('Εντονες διαμαρτυρίες από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης): Σας παρακαλώ μη διακόπτετε!

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΣΙΟΥΦΑΣ: Προκαλεί ο κύριος Υπουργός απευθυνόμενος σε εμένα.

(Θόρυβος -διαμαρτυρίες από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας - κωδωνοκρουσίες)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης): Σας παρακαλώ καθίστε, κύριοι συνάδελφοι.

ΓΕΡΑΣΙΜΟΣ ΑΡΣΕΝΗΣ (Υπουργός Εθνικής Παιδείας και Θρησκευμάτων): Διότι σήμερα επανέλαβε θέσεις για ζητήματα τα οποία απαντήθηκαν χθες.

(Θόρυβος -έντονες διαμαρτυρίες από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας - κωδωνοκρουσίες).

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης): Σας παρακαλώ, μη διακόπτετε! Σας παρακαλώ!

ΓΕΡΑΣΙΜΟΣ ΑΡΣΕΝΗΣ (Υπουργός Εθνικής Παιδείας και Θρησκευμάτων): Δεν μπορούμε εμείς συνεχώς να απαντούμε στον κ. Καραμανλή και να έρχεται μετά από μέρες να ξαναλέει τις ίδιες ανακρίβειες, διότι ούτε άκουσε ούτε διάβασε.

(‘Εντονος θόρυβος -διαμαρτυρίες από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας - κωδωνοκρουσίες).

Εγώ θα συνιστούσα στον κ. Καραμανλή...

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης): Σας παρακαλώ, κύριοι συνάδελφοι! Σας παρακαλώ!

ΓΕΡΑΣΙΜΟΣ ΑΡΣΕΝΗΣ (Υπουργός Εθνικής Παιδείας και Θρησκευμάτων): Εγώ θα συνιστούσα στον κ. Καραμανλή...

(‘Εντονος θόρυβος -διαμαρτυρίες από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας - κωδωνοκρουσίες)

Κύριε Πρόεδρε...

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης): Κύριε Υπουργέ, κύριοι συνάδελφοι, θα διακόψουμε για λίγα λεπτά τη συνεδρίαση.

ΓΕΡΑΣΙΜΟΣ ΑΡΣΕΝΗΣ (Υπουργός Εθνικής Παιδείας και Θρησκευμάτων): Ελπίζω, κύριε Πρόεδρε και ο κ. Καραμανλής να επανέλθει στην Αίθουσα.

(ΔΙΑΚΟΠΗ)

(ΜΕΤΑ ΤΗ ΔΙΑΚΟΠΗ)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης): Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, επαναλαμβάνεται η διακοπή της συνεδρίασης.

Είναι η πρώτη φορά στη διάρκεια των πέντε ετών θητείας μου, ως Πρόεδρου του Σώματος, που αναγκάζομαι να διακόψω τη συνεδρίαση.

Και τούτο οφείλεται στο γεγονός ότι ο Υπουργός Εθνικής Παιδείας και Θρησκευμάτων, εναντίον του οποίου έχει κατατεθεί πρόταση δυσπιστίας από την Αξιωματική Αντιπολίτευση, δεν κατέστη δυνατόν, λόγω των διακοπών και του θορύβου, να συνεχίσει την απάντησή του που άρχισε να δίδει, σε όσα από το Βήμα, επί μισή ώρα, ανέφερε επί του θέματος της δυσπιστίας ο Αρχηγός της Αξιωματικής Αντιπολιτεύσεως.

Την ίδια ώρα, μέσα στην Αίθουσα, συνάδελφοι του ΠΑ.ΣΟ.Κ. και της Νέας Δημοκρατίας, αδιαφορώντας για τη διαδικασία και τον Κανονισμό του Σώματος, προέβησαν σε αμοιβαίους διαπληκτισμούς, φραστικούς βεβαίως. Γιατί πιστεύω ότι δεν θα επιστρέψουμε στην εποχή που είχαμε άλλα φαινόμενα μέσα σε αυτήν την Αίθουσα.

Οφείλω, ως Πρόεδρος του Σώματος, να καταδικάσω αυτήν τη συμπεριφορά και να κάνω έκκληση σε όλες και όλους τους συναδέλφους.

Δεν είναι δυνατόν, όταν ομιλεί οποιοσδήποτε από το Βήμα ή από τη θέση του, να μην του επιτρέπεται να διατυπώσει ελευθέρως και με πλήρη νηφαλιότητα -όπως δικαιούται ο καθένας- τις απόψεις του, αλλά να διακόπτεται, να προπηλακίζεται, να υβρίζεται, έστω και εν σιωπή. Γιατί γνωρίζουμε πολύ καλά ότι μπορούμε να προσβάλλουμε οποιονδήποτε, έστω και σιωπηλότες.

Παρακαλώ, λοιπόν, πάρα πολύ να σεβασθούμε τον Κανονισμό του Σώματος και πρωτίστως τον ελληνικό λαό, τον οποίον εκπροσωπούμε σε αυτήν την Αίθουσα.

Ο κύριος Υπουργός Παιδείας έχει το λόγο και παρακαλείται να συνεχίσει.

ΓΕΡΑΣΙΜΟΣ ΑΡΣΕΝΗΣ (Υπουργός Εθνικής Παιδείας και Θρησκευμάτων): Κύριε Πρόεδρε, επιφυλάσσομαι να επεκταθώ σε ορισμένα ουσιαστικά θέματα στη δευτερολογία μου. Λίγα λόγια μόνον τώρα.

Πρώτον, όσον αφορά το διάλογο, εμείς το διάλογο τον εννοούμε ως εξής. Στα πλαίσια της νομιμότητας, της εφαρμογής του νόμου, συζητούμε με όλους τους κοινωνικούς φορείς για την πορεία του κυβερνητικού έργου και για την εφαρμογή των νόμων. Και αναζητούμε, μέσα από το διάλογο, τον εμπλουτισμό, την εμπειρία όλων και της Κυβέρνησης, έτσι που το κυβερνητικό έργο να γίνει πιο αποδοτικό.

Δεν εννοούμε διάλογο, κύριε Πρόεδρε, συζητήσεις ατέρμονες που αποσκοπούν να καθλώσουν την Κυβέρνηση σε απραξία και να ακυρώσουν ουσιαστικά τη λειτουργία των νόμων.

Ο διάλογος γίνεται για ένα συγκεκριμένο σκοπό: Για να προωθηθεί το έργο της δημοκρατίας.

Με αυτήν την έννοια, όταν πέρασε ο ν.2525 αναζητήσαμε -και αναζητούμε πάντοτε- διάλογο με όλους τους φορείς που είναι διατεθειμένοι να συζητήσουν μαζί μας, όχι την ανατροπή του νόμου που ψήφισε το ελληνικό Κοινοβούλιο, αλλά την εφαρμογή του νόμου και τις παρατηρήσεις τους από την εμπειρία της εφαρμογής του νόμου. Και με βάση αυτές τις εμπειρίες, να δούμε εάν χρειάζονται αλλαγές και βελτιώσεις στην εφαρμογή του νόμου, για να γίνει το έργο πιο αποτελεσματικό.

Με αυτήν την προσέγγιση, έχουμε πλούσιο διάλογο, τακτικό διάλογο με όλα τα πανεπιστήμια, με όλα τα Τ.Ε.Ι., με όλους τους εκπαιδευτικούς φορείς. Και επαναλαμβάνουμε την πρόσκλησή μας και προς την ΟΛΜΕ για διάλογο πάνω σε μια σειρά από σημαντικά θέματα, που αφορούν την επαγγελματική εξέλιξη των εκπαιδευτικών και στην οικονομική τους κατάσταση, στα πλαίσια βέβαια της εφαρμογής του νόμου και της εκπαιδευτικής μεταρρύθμισης.

Διάλογο κάναμε και με τους μαθητές και πριν και μετά την εφαρμογή του νόμου. Και ο διάλογος αυτός με τους κοινωνικούς φορείς αποδίδει αποτελέσματα.

Σήμερα έχουμε μία συμφωνία, παραδείγματος χάριν με τα πανεπιστήμια και με τα ΤΕΙ για τα συγκεκριμένα προγράμματα διεύθυνσης της τριτοβάθμιας εκπαίδευσης, για τη συγκρότηση εβδομήντα νέων τμημάτων μέχρι το 2000. Αυτά δεν είναι αυθαίρετες πράξεις της Κυβέρνησης, είναι αποτέλεσμα ενός διαλόγου στα πλαίσια της εφαρμογής της εκπαιδευτικής μεταρρύθμισης, αποτέλεσμα του διαλόγου που έκανε με τους μαθητές στα σχολεία και αλλού.

Έγινε η χειρονομία από τη μεριά της Κυβέρνησης, η οποία μπορεί να μην είναι ουσιαστικά αναγκαία, αλλά ήταν ψυχολογικά αναγκαία για να βοηθήσει το κλίμα αντιμετώπισης των εξετάσεων στη Β' λυκείου. Και αυτό το διάλογο, αυτήν τη μορφή του διαλόγου θα συνεχίσουμε να κάνουμε και στο μέλλον.

Η Νέα Δημοκρατία δεν επιδιώκει το διάλογο μαζί μας. Η Νέα Δημοκρατία προσπαθεί να καλλιεργήσει την όξυνση προς δικό της πολιτικό όφελος, ή έτσι νομίζει, και κάνει μία θλιβερή επανάληψη της εμπειρίας της ΕΡΕ το 1963-1964.

Και τότε, κύριοι συνάδελφοι, στη μεταρρύθμιση Γεωργίου Παπανδρέου, Ακρίτα, Παπανούτσου, ήταν λυσσώδης η αντίδραση από την ΕΡΕ να σταματήσει πάση θυσία η εκπαιδευτική μεταρρύθμιση. Και κατηγορήθηκε και τότε από την ΕΡΕ η κυβέρνηση για προχειρότητα και εγκληματικότητα, όσον αφορά την παιδεία.

Θα σας διαβάσω ένα μικρό απόσπασμα από μια ομιλία του Παπανούτσου που κατηγορήθηκε, όπως μερικοί κατηγορούμεθα σήμερα, για προχειρότητα και εγκληματικότητα, για τη μεταρρύθμιση που τώρα όλοι τιμούμε και η Νέα Δημοκρατία τιμά. Έλεγε τότε που τον κατηγορούσαν για εγκληματικές πράξεις

εναντίον της παιδείας και των νέων, για την εκπαιδευτική μεταρρύθμιση του 1963-1964, "εάν είναι εγκλήματα αυτά, η ευχή και η ελπίδα μας είναι να έλθουν άλλοι ύστερα από εμάς να κάνουν τέτοια εγκλήματα, περισσότερα και μεγαλύτερα".

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

Η δική μας η εκπαιδευτική μεταρρύθμιση -εις πείσμα της ΕΡΕ τότε, της Νέας Δημοκρατίας σήμερα- είναι μία εκπαιδευτική μεταρρύθμιση για τη νέα γενιά. Και θα ήταν σήμερα ιστορική ευκαιρία για τη Νέα Δημοκρατία να έλθει κοντά μας, παρά τις όποιες αντιρρήσεις μπορεί να έχει για ορισμένα θέματα του ν.2525 να συνεργαστεί μαζί μας. Να παρακολουθήσει μαζί μας την υλοποίηση της εκπαιδευτικής μεταρρύθμισης και να κάνει συγκεκριμένες προτάσεις.

Εμείς θέλουμε να έχουμε μία ανοικτή αξιολόγηση της πορείας μας και του έργου και είμαστε ανοικτοί σε προτάσεις, όχι πριν εφαρμοστεί η εκπαιδευτική μεταρρύθμιση, αλλά με βάση την εμπειρία και τα αποτελέσματα που θα έχουμε.

Τι προσπαθεί να κάνει σήμερα η Νέα Δημοκρατία; Η Νέα Δημοκρατία προσπαθεί, με κάθε τρόπο, να υποδαυλίσει ένα κλίμα οξύτητας για να σταματήσει η πορεία της εκπαιδευτικής μεταρρύθμισης. Ε, αυτό εμείς δεν θα το επιτρέψουμε! Η Κυβέρνηση του ΠΑΣΟΚ θα προχωρήσει στην υλοποίηση της εκπαιδευτικής μεταρρύθμισης και θα κάνει διάλογο με αυτούς που πραγματικά εννοούν το διάλογο στην πραγματική του έννοια.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, με εγκαλεί η Νέα Δημοκρατία -και αυτό είναι τουλάχιστον αφελές και παιδαριώδες- διότι εφαρμόζω το νόμο.

Με εγκαλεί διότι, όπως λέει, εφαρμόζω με πείσμα, άτεγκτα το ν.2525. Δηλαδή αν δεν εφάρμοζα το νόμο, θα μπορούσα να μείνω Υπουργός μιας Κυβέρνησης που θέλει να εφαρμόσει το νόμο; Το αντίθετο ακριβώς θα συνέβαινε.

Εάν, όμως, η Νέα Δημοκρατία δεν θέλει την εφαρμογή του νόμου, τότε η πρόταση μομφής δεν είναι προς τον Υπουργό, είναι προς την Κυβέρνηση. Και είχαμε συζήτηση στη Βουλή και είχαμε την ψηφοφορία στον προϋπολογισμό. Αυτές οι εσωτερικές αντιφάσεις στην πρόταση μομφής δείχνουν τον εκνευρισμό σας και την προχειρότητά σας.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, θα ήθελα να αναφερθώ σε δύο πράγματα, επειδή και αυτά είναι ανακρίβειες. Είπαμε ότι η εκπαιδευτική μεταρρύθμιση είναι αποτέλεσμα διεργασιών από το 1993. Αν παρατηρήσετε το έργο της Κυβέρνησης από το 1993 και μετά και τη νομοθεσία θα δείτε ότι η νομοθεσία δεν έχει ανατραπεί. Η νομοθεσία του Γιώργου Παπανδρέου στο Υπουργείο Παιδείας ισχύει και σήμερα, όπως και η προηγούμενη νομοθεσία του κ. Φατούρου. Εμείς κτίζουμε βήμα βήμα την εκπαιδευτική μεταρρύθμιση και το σημερινό έργο είναι συνέχεια της προσπάθειας που έκανε ο Γιώργος Παπανδρέου. Υπάρχει μια συνέπεια και μια συνέχεια στην εκπαιδευτική μας πολιτική.

Ανέφερε ο κ. Καραμανλής ότι είπα πως τα παιδιά χάνουν το χρόνο τους. Εγώ δεν είπα τέτοιο πράγμα. Βέβαια ούτε διαβάζει ούτε ακούει.

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΑΝΔΡΕΟΥΛΑΚΟΣ: Είναι αγράμματος!

ΓΕΡΑΣΙΜΟΣ ΑΡΣΕΝΗΣ (Υπουργός Εθνικής Παιδείας και Θρησκευμάτων): Δεν είπα ότι είναι αγράμματος. Είπα ότι δεν είναι αρκετά κοινοβουλευτικός, όσο θα έπρεπε να είναι.

Εγώ είπα ότι, ακριβώς επειδή έχει χαθεί χρόνος σε αρκετές σχολικές μονάδες, υπάρχει κίνδυνος κάποια παιδιά να μη μπορούν να λάβουν μέρος στις εξετάσεις του Ιουνίου. Αυτό δεν σημαίνει ότι χάνουν χρονιά. Υπάρχει νόμος, ο οποίος προσδιορίζει και πώς αναπληρώνεται ο χρόνος και τις δυνατότητες εξετάσεων μετά τον Ιούνιο, το Σεπτέμβριο.

Ποιος, λοιπόν, υποδαυλίζει ένα κλίμα όξυνσης και αντιπαράθεσης;

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης): Κύριε Υπουργέ, ολοκληρώστε την απάντησή σας.

ΓΕΡΑΣΙΜΟΣ ΑΡΣΕΝΗΣ (Υπουργός Εθνικής Παιδείας και Θρησκευμάτων): Τελειώνω με μια φράση.

Ο κ. Καραμανλής είπε ότι είμαι ηθικός αυτουργός της

όξυνσης. Φοβάμαι ότι συμβαίνει το αντίθετο. Ο κ. Καραμανλής καλλιεργεί την όξυνση. Όταν λέει "προσπαθούμε μέσα από τη Βουλή να αποπέμψουμε τον Υπουργό Παιδείας για να υποχωρήσει η Κυβέρνηση, να σταματήσει η λειτουργία του νόμου" προσπαθεί να δημιουργήσει προσδοκίες ότι με τη συνέχιση των κινητοποιήσεων κάτι θα γίνει.

Πρέπει, λοιπόν, να τον πληροφορήσουμε ότι ο νόμος θα εφαρμοστεί. Η εφαρμογή του νόμου δεν είναι έργο ενός Υπουργού. Η εφαρμογή του νόμου είναι έργο της Κυβέρνησης και η Κυβέρνηση θα συνεχίσει να εφαρμόζει το νόμο στο δημοκρατικό πνεύμα και στο πνεύμα του διαλόγου, στο οποίο αναφέρθηκα πριν.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑ.ΣΟ.Κ.)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης): Η Πρόεδρος της Κοινοβουλευτικής Ομάδας του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδας έχει το λόγο.

Μετά την κ. Παπαρήγα θα δώσω το λόγο στον κ. Κωνσταντόπουλο, κατόπιν στον κ. Σιούφα για μια παρέμβαση και μετά θα αγορεύσετε εσείς, κύριε Τσοβόλα, γιατί είπατε ότι θέλετε να αγορεύσετε. Αν θέλατε να κάνετε παρέμβαση, σας είπα να σας δώσω το λόγο και πιο πριν.

ΑΛΕΞΑΝΔΡΑ ΠΑΠΑΡΗΓΑ (Γενική Γραμματέας της Κεντρικής Επιτροπής του Κ.Κ.Ε.): Κύριε Πρόεδρε, κύριοι Βουλευτές, σήμερα όλοι ζήσαμε ένα συγκεκριμένο και πολύ πραγματικό γεγονός. Οι δρόμοι της Ελλάδας γέμισαν από μαθητικά νιάτα που έδωσαν ένα μάθημα σε αυτούς που τους λένε υποκινούμενους, ανώριμους, έδειξαν ότι ξέρουν γιατί αγωνίζονται, ξέρουν να περιφρουρούν τις κινητοποιήσεις τους, ξέρουν τι θέλουν και ταυτόχρονα διατηρούν το δικαίωμα του αυθορμητισμού και της πρωτοβουλίας.

Οι σημερινές κινητοποιήσεις είναι η καλύτερη απάντηση στην υποτιμητική, το λιγότερο που μπορώ να πω και χλευαστική στάση της Κυβέρνησης απέναντι σε μία ολόκληρη γενιά. Βεβαίως, τα δελτία ειδήσεων, ιδιαίτερα η κρατική τηλεόραση, ξεκίνησαν να δείχνουν την ημέρα των κινητοποιήσεων προβάλλοντας ορισμένα περιθωριακά και περιφερειακά, αναμφισβήτητα καταδικαστέα, φαινόμενα με μασκοφόρους ή κάτι παρόμοιο. Απέφυγε βεβαίως να ξεκινήσει όπως δημοσιογραφικά είναι το σωστό δείχνοντας πρώτα την κινητοποίηση και μετά αν θέλεις, δείχνεις και τα "έκτροπα".

Νομίζω ήρθε η ώρα να αναρωτηθεί ο καθένας εντός και εκτός Βουλής, ποιον συμφέρουν αυτά τα λίγα αριθμητικά φαινόμενα της καταστροφής των κτιρίων ή κάτι παρόμοιο.

Κύριε Υπουργέ της Παιδείας, βεβαίως μπορεί ο καθένας -ούτε εσείς ούτε ίσως κανένας άλλος, να μην έχετε απτά στοιχεία- να λέει "αυτός έφτιαξε αυτόν το μηχανισμό, αυτός τον έστειλε να κάνει αυτές τις καταστροφές". Εγώ θέτω το εξής ερώτημα: Ποιον συμφέρουν; Συμφέρουν παραδείγματος χάρι το Κομμουνιστικό Κόμμα Ελλάδας οι καταστροφές των κτιρίων, των λίγων ή των περισσότερων, των θρανίων και των πινάκων; Το συμφέρουν;

Το Κομμουνιστικό Κόμμα Ελλάδας έχει σαφή θέση υπέρ των αγώνων και σαφή θέση για το δικαίωμα των αγωνιζομένων να καθορίζουν τη μορφή πάλης τους.

Έχει κανένα συμφέρον ή κερδίζει το Κομμουνιστικό Κόμμα Ελλάδας, ένα κόμμα που ξέρει εδώ και ογδόντα χρόνια ότι ένας από τους τρόπους υπόσκαψης των αγώνων είναι αυτές οι μέθοδοι και οι προβοκάτσιες;

Εγώ θα έλεγα ότι μέσα σε αυτήν την Αίθουσα, αν το πάρουμε σε πολιτικό επίπεδο, αντικειμενικά αυτά τα φαινόμενα συμφέρουν μόνο την Κυβέρνηση. Απόδειξη ότι η Κυβέρνηση όταν θέλει να κτυπήσει τους αγώνες, σε πρώτο πλάνο βάζει τρία κτίρια που είναι καταστραμμένα και ανάλογα γεγονότα, αλλά και τους μασκοφόρους προπάντων. Αυτούς πια τους βλέπουμε κάθε μέρα. Είναι πέντε, δέκα άνθρωποι που αφού τελειώσει η πορεία κάνουν ό,τι κάνουν.

Αντικειμενικά αυτά τα φαινόμενα συμφέρουν την Κυβέρνηση και ως προβληματιστεί ο καθένας. Δεν είναι καινούριο το πρόβλημα.

Εμείς έχουμε πει και από αυτό το βήμα ότι στην αυλή της η Κυβέρνηση εκτρέφει αυτούς τους μηχανισμούς.

Θέλω να προσθέσω και κάτι άλλο. Είδαμε ορισμένα άλλα φαινόμενα. Κάποιοι να παίρνει την καραμπίνα κλπ. Δεν λέμε ότι τον έβαλε η Κυβέρνηση. Αλλά όταν καλλιεργείς ένα τέτοιο κλίμα, όταν προβάλλεις τους μασκοφόρους, όταν στην πρώτη γραμμή βάζεις αυτές τις ενέργειες, όταν υποθάλλεις τις εντάσεις, όταν προκαλείς το διαίρει και βασιλεύει, τότε θα βρεθούν αρρωστημένοι άνθρωποι, οι οποίοι θα δράσουν ακόμη περισσότερο ανεξέλεγκτα.

Για άλλη μια φορά, λοιπόν, λέμε, καταδικάστε εσείς ως Κυβέρνηση αυτά τα γεγονότα, μην τα προβάλλετε στην πρώτη γραμμή. Και τα υποθάλλετε και τα χρησιμοποιείτε και τα αξιοποιείτε για να τσακίσετε τους αγώνες και να τους συκοφαντήσετε.

Νομίζω ότι τα δεκαπεντάχρονα και τα δεκαεξάχρονα παιδιά απέδειξαν σήμερα ότι ξέρουν τι θα πει όχι μόνο αγώνας, αλλά και περιφρούρηση του αγώνα. Ουδέποτε δημιουργήθηκαν προβλήματα όταν ο λαός μαζικά αγωνίστηκε. Εξ ου και η αντίδρασή μας προς τη σκόπιμη συκοφαντία που έκανε ο Υπουργός Εθνικής Οικονομίας, ο οποίος ήθελε να στηρίξει τον Υπουργό Παιδείας και τον Πρωθυπουργό σε αυτά τα ζητήματα.

Είπατε ότι κάνατε ένα πρώτο βήμα καλής θέλησης προκειμένου να αντιμετωπισθεί το πρόβλημα των κλειστών σχολείων δίνοντας κάποιες παροχές.

Εγώ θα έλεγα ότι αυτές οι παροχές για ένα χρόνο ή δεν ξέρω πως θα υπολογισθεί ο βαθμός κλπ., είναι κοροϊδία.

Είναι σαν τις παροχές που δώσατε κάποτε στους εργαζόμενους, που όταν σας ζητούσαν δικαίωμα στην αύξηση, τους δίνετε τις πλαστές εφημερίδες και υπερωρίες, προκειμένου να έρθει η ώρα να τους συκοφαντήσετε ότι αποδέχονται να παίρνουν λεφτά χωρίς να προσφέρουν αντίστοιχο έργο.

Προσφέρατε αυτά στους μαθητές και έρχεστε τώρα και λέτε: μα, γιατί παλεύουν οι μαθητές και οι μαθήτριες; Ζητούν λιγότερη μόρφωση, έχουν τη λογική της ήσσονος προσπάθειας. Και αυτό το λέτε δείγμα καλής θέλησης!

Πού το λέτε αυτό, κύριε Υπουργέ; Το λέτε στα παιδιά αυτά, τα οποία κυριολεκτικά μορφώνονται δύο οκτώωρα, αρχίζουν το πρωί και τελειώνουν το βράδυ το σχολείο, το φροντιστήριο, την ξένη γλώσσα και όλα τα άλλα;

Θα πρέπει κανείς πραγματικά να θεωρήσει τη νεολαία μας αρρωστημένη -και δεν είναι αρρωστημένη, είναι υγιέστατη- να θέλει να κάνει λιγότερα μαθήματα στο σχολείο, να πηγαίνει δηλαδή τέσσερις, πέντε ώρες στο σχολείο και να κάθεται πάνω στο θρανίο και μετά να πηγαίνει στο φροντιστήριο. Όμως, αυτό που θέλει η νεολαία είναι καλή και σύγχρονη μόρφωση σε ένα σχολείο και από εκεί και πέρα στο σπίτι να έχει και ελεύθερο χρόνο και να μπορεί, αν θέλετε, να ασχολείται πιο δημιουργικά για να αφομοιώσει και να αναπτύξει τις γνώσεις της.

Όταν λέτε, λοιπόν, ότι η ελληνική νεολαία παλεύει για την τεμπελιά, μετά σας ενοχλεί αν ένας μαθητής ή μια μαθήτρια πουν μια κουβέντα παραπάνω στα μικρόφωνα! Μάλιστα, έγινε μία διάκριση, ειπώθηκε ότι η γαλλική μαθητική νεολαία ήθελε περισσότερη γνώση, ήθελε εντατικοποίηση. Αυθαίρετα πράγματα! Στην ουσία τα ίδια προβλήματα κίνησαν και τη γαλλική νεολαία.

Δεύτερον, λέτε ότι οι κινητοποιήσεις τονώνουν την ιδιωτική παιδεία. Εσείς να αναλάβετε την ευθύνη σας για το φούντωμα της ιδιωτικής παιδείας! Εγώ σας βάζω το εξής ζήτημα: Γιατί τονώνεται η ιδιωτική παιδεία; Ίσα-ίσα εάν υλοποιηθούν τα μισά για τα οποία αγωνίζονται, η ιδιωτική παιδεία -όχι οι μαθητές της- αλλά οι ιδιοκτήτες της ιδιωτικής παιδείας- θα χάσουν πάρα πολλά κέρδη.

Λέτε ότι τώρα υπάρχουν δύο ταχύτητες μαθητών, των ιδιωτικών και των δημοσίων σχολείων. Το ίδιο υπήρχε και πριν! Απλώς θέλετε να μην αγωνίζονται στο δημόσιο σχολείο, για να διατηρηθεί η κατάσταση και να διευρυνθεί. Και γιατί είναι δύο ταχύτητες;

Με την ευκαιρία αυτή θα σας πω το εξής: Έχετε ελέγξει ως Υπουργείο Παιδείας πόσο πολύ υψηλό και άρτιο παιδαγωγικό έργο γίνεται στα ιδιωτικά σε διάκριση από τα δημόσια σχολεία;

Μου επιτρέπετε να σας πω, κύριε Υπουργέ, ότι βεβαίως μπορεί να υπάρχουν και μερικά ιδιωτικά σχολεία που μπορεί να γίνεται καλύτερη δουλειά. Αλλά για ψάξτε το καλύτερα. Έργο βιβρίνας γίνεται εκεί! Βεβαίως γίνονται περισσότερα μαθήματα όταν πηγαίνει το παιδί στο ιδιωτικό σχολείο και αρχίζουν να του λένε: φέρε το τάδε βιβλίο για να κάνουμε συμπληρωματική διδασκαλία, αγόρασε τα τάδε υλικά για να κάνουμε χειροτεχνία, φέρε λεφτά για να σε πάω στο θέατρο, στον κινηματογράφο, για να πάμε εκδρομή. Βεβαίως πληρώνουν περισσότερο οι οικογένειες και έτσι το σχολείο σύμφωνα με το νόμο της αγοράς προσφέρει περισσότερη βιτρίνα.

Μην υποτιμάτε την όλη δουλειά που έχει γίνει όλα αυτά τα χρόνια στο εκπαιδευτικό σύστημα, παρά τα χάλια που υπάρχουν, χάρη -αν θέλετε- στους ζωντανούς οργανισμούς, στους εκπαιδευτικούς, στους γονείς, στους μαθητές γίνεται ένα έργο. Γιατί το μηδενίζετε; Γιατί εμφανίζεστε εραστές της ιδιωτικής παιδείας; Ας ξεφύγουμε από αυτόν το μύθο. Και η ιδιωτική παιδεία κατήφορο παίρνει. Γιατί εκεί δεν γίνονται απεργίες και κινητοποιήσεις; Ρωτήστε τους εκπαιδευτικούς τι τραβάνε με τους ιδιοκτήτες! Εκεί είναι όροι εργοστασίου! Είναι και άλλοι παράγοντες εκεί. Σε αυτά τα σχολεία σε ένα βαθμό πηγαίνουν παιδιά στρωμάτων που έχουν μια εισοδηματική δυνατότητα, δεν πηγαίνουν βέβαια μαζί. Εξαιρέσεις είναι τα παιδιά των ανέργων, του εργάτη, του αγρότη, του πιο φτωχού. Επομένως μη μας φέρνετε το επιχείρημα, γιατί δεν γίνονται στα ιδιωτικά απεργίες και γίνονται στα δημόσια! Δεν λειτουργεί ενιαία το εκπαιδευτικό σύστημα. Είναι ταξικό. Και είναι ταξικό και μέσα στο δημόσιο σχολείο και πολύ περισσότερο στη σύγκριση δημόσιο, ιδιωτικό. Γι'αυτό το λόγο εμείς είμαστε αντίθετοι με το νόμο της Κυβέρνησης.

Δεν ξέρω, αλλά επειδή περισσεύει η έπαρση, έχετε δικαίωμα να υπερασπιστείτε το νόμο σας και την πολιτική σας!

(Στο σημείο αυτό την Προεδρική Έδρα καταλαμβάνει ο Β' Αντιπρόεδρος της Βουλής κ. ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΣΓΟΥΡΙΑΔΗΣ)

Εγώ μπορώ να σας πω ότι το πιστεύετε πραγματικά, αλλά η διαφωνία με το Κομμουνιστικό Κόμμα Ελλάδας ή με τους μαθητές είναι στο εξεταστικό; Η θυμηθήκατε σήμερα την επετηρίδα; Γιατί λέτε συνέχεια για την επετηρίδα και την αξιολόγηση; Αποπροσανατολίζετε τον κόσμο.

Αφού πολεμάτε ένα εκπαιδευτικό σύστημα, στο οποίο έχετε συμβάλει και εσείς, αφού το καταρρακώνετε λέτε ότι το καινούριο είναι καταπληκτικό. Έτσι μας λέγατε και για τα παλιά. Λέτε ότι τώρα πια αυτό είναι το σχολείο της πραγματικής μόρφωσης και της κρίσης, όχι της απομνημόνευσης.

Εγώ, λοιπόν, θα σας διαβάσω και θα σας αποδείξω τι παιδαγωγική πρόνοια έχετε πάρει για τις εξεταστικές διαδικασίες, "που προωθούν την κριτική ικανότητα" αφορά και τα τρία τεύχη για τις εξετάσεις με πάνω από τριακόσιες σελίδες που κυκλοφορούν με ευθύνη του Υπουργείου, (το έχουν ετοιμάσει οι διάφοροι εμπειρογνώμονες), στο μάθημα της Ιστορίας. Δείτε τώρα δείγματα που επιβεβαιώνουν το αντίθετο από αυτά που λέτε εσείς, τα περί κρίσης.

Τρίτο τεύχος, σελίδα 18. Η ερώτηση είναι: "Το δικαίωμα του ρωμαίου πολίτη παραχωρήθηκε σε όλους τους ελεύθερους κατοίκους της αυτοκρατορίας. Πότε; α) Το 212 μ.Χ. από τον Καρακάλα; β) Το 180 μ.Χ. από το Μάρκο Αυρήλιο; γ) Το 264 μ.Χ. από το Διοκλητιανό; δ) Το 313 μ.Χ. από το Μαξέντιο; ε) Το 270 μ.Χ. από τον Αυρηλιανό;

Ο μαθητής, λοιπόν, καλείται να βάλει σε κύκλο το γράμμα της δήλωσης, που νομίζει πως είναι σωστή. Ξέρετε τι λείπει; Να πείτε πως όποιος απαντήσει καλά, θα πάρει και ένα μηχανάκι, θα πάρει ένα αυτοκίνητο, ξέρω εγώ, θα πάρει και ένα μίξερ. Τι σας θυμίζουν αυτά; Εμένα μου θυμίζουν τον "Τροχό της τύχης" κλπ. και τα διάφορα τηλεπαιχνίδια.

Το Κομμουνιστικό Κόμμα Ελλάδας, από τη δική του σκοπιά βεβαίως, ξέρει γιατί καταφιρίζει το νόμο και λέει ότι αυτός δεν παίρνει γιατριά, πρέπει να καταργηθεί. Αλλά εν πάση περιπτώσει, παγώστε τον, ξανανοίξτε τη συζήτηση με τους ανθρώπους, που

τώρα είναι πιο ώριμοι μέσα από τους αγώνες.

Λέτε πως "αν καταργήσουμε το νόμο, καταργούμε το ολόημερο" κλπ. Πέρα από το ότι αυτό το ολόημερο έχει και αρκετά στοιχεία καρικατούρας, αν στον καινούριο νόμο που θα φέρετε, ξαναγράψετε τα, τα πέντε θετικά στοιχεία. Δεν το καταλαβαίνω αυτό. Δηλαδή, αυτό που μας λέτε είναι επιχείρημα; Ότι όποιος λέει να καταργηθεί, να παγώσει ο νόμος, λέει να καταργηθεί το ολόημερο σχολείο; Ξαναγράψτε τα από την αρχή και να βελτιωθούν. Δεν είναι επιχειρήματα αυτά.

Προτάσεις υπάρχουν και αφήστε αυτό το παιχνίδι ότι δεν σας γίνονται προτάσεις. Εν πάση περιπτώσει, όταν σας ακούω, αισθάνομαι πως ή εμείς μιλάμε και δεν ακούτε εσείς ή κάτι συμβαίνει. Φέρτε καινούριο νόμο. Δείτε καλή θέληση, όχι στη λογική "ανοίξτε τα σχολεία και μετά βλέπουμε", γιατί υπάρχει μία εμπειρία. Όπου σας άκουσαν οι αγωνιζόμενοι, έπαθαν τα χειρότερα. Όχι μόνο λύθηκαν τα προβλήματα, αλλά κεραμίδες τους έπεσαν στο κεφάλι. Δείτε καλή θέληση σε ορισμένα ζητήματα.

Όμως, εμείς θέλουμε να θέσουμε ένα πρόβλημα και αν θέλετε, αυτός είναι ο πρόσθετος λόγος, που όχι απλώς μεμφόμαστε, αλλά κατακρίνουμε την Κυβέρνηση και τον Υπουργό της βεβαίως.

Σαφώς, κύριε Υπουργέ, δεν σας θεωρούμε εκτελεστικό όργανο. Είστε πρωτεργάτης στα πλαίσια της συλλογικής ευθύνης και με αυτήν την έννοια, δεν είναι θέμα βεβαίως Υπουργού.

Αν θέλετε, κύριε Υπουργέ, μπορείτε να με παρακολουθήσετε στο συγκεκριμένο θέμα.

Υπάρχει το εξής πρόβλημα: Εγώ δεν σας μέφομαι. Εμείς μεμφόμαστε την Κυβέρνηση και εσάς στα πλαίσια των ευθυνών. Φέρατε αυτό το νομοσχέδιο. Είναι σύμφωνο με τη Λευκή Βίβλο, τις εντολές του ΟΟΣΑ κλπ. Εντάξει, δεν τα ξανανοίγω αυτά τα θέματα.

Βάζω όμως ένα ερώτημα, κύριε Υπουργέ: Δεν μπορούσατε να αποφύγετε το νομοσχέδιο και τελικά το νόμο; Δεν μπορούσατε να αποφύγετε, αν θέλετε, την απέχθεια προς τις κινητοποιήσεις; Είναι πια απέχθεια συνολικά της ηγεσίας του ΠΑ.ΣΟ.Κ. και της Κυβέρνησης προς κάθε κινητοποίηση.

Δεν μπορούσατε, κύριε Υπουργέ, να είσθε πιο προσεκτικός σε ορισμένα ζητήματα; Γιατί αυτά τα περί υποκίνησης, εγκαθέτων, αυτός ο αντικομμουνισμός; Μπορούσατε να ήσαστε οξύς στην κριτική, όχι μόνο με αυτόν τον τρόπο.

Δεύτερον, όλα αυτά τα τρομοκρατικά που λέτε ότι "χάνετε χρονιά". Ακόμη δεν σας είδα, κύριε Υπουργέ, να ευαισθητοποιηθείτε όταν εξέθεσε την Κυβέρνηση, με την ειλικρίνεια του όμως, ο κ. Ροκάφελος που είπε χθες "εμείς τα ΜΑΤ τα πληρώνουμε για να τηρούν το νόμο". Εγώ ψάχνω να δω αν είχε τολμήσει μεταπολιτευτικά η Νέα Δημοκρατία να πει κάτι τέτοιο. Όχι ότι δεν το σκεφτόταν -και το σκεφτόταν και το έκανε βεβαίως- αλλά έτσι να βγεις μέσα στη Βουλή και να πεις "εγώ τα ΜΑΤ τα έχω για να τσακίζουν τους αγωνιζόμενους"!

Ξέρετε τώρα τι με απασχολεί; Θα μου πείτε, αφού το κάνουμε, γιατί να μην το πούμε; Βρισκόμαστε σε μία περίοδο που όταν πια δεν είναι κανείς συγκρατημένος, έστω και στα λόγια, δείχνει τι έχουμε να αντιμετωπίσουμε στην πράξη. Δεν είμαστε υπέρ της διγλωσσίας και των καλλιστείων του πολιτικού λόγου, όπως σας είπα και προηγούμενα, αλλά όταν βγαίνει ωμά κάποιος και λέει ουσιαστικά ότι εμείς έχουμε τα ΜΑΤ για να σας σπάνε τα κεφάλια" και το λέει σε δεκαπεντάχρονα και δεκαεξάχρονα παιδιά, καταλαβαίνετε ότι τα πράγματα θα γίνουν πολύ χειρότερα.

Να ξέρετε όμως ότι σε ένα τμήμα του λαού προσωρινά ο φόβος πιάνει. Υπάρχουν και γονείς, οι οποίοι μισούν τη μεταρρύθμιση, έχουν πείρα πόσο έχει αδειάσει η τσέπη τους τα τελευταία χρόνια ή αν θέλετε έχουν προβληματισμό για τη λεγόμενη μεταρρύθμιση, αλλά φοβούνται μην "μπλέξουν" τα παιδιά τους και τους συστήνουν να μην παίρνουν μέρος στις κινητοποιήσεις.

Όπως σας είπα και προηγούμενα υπάρχει ένα τμήμα του λαού που ο φόβος πιάνει. Να ξέρετε όμως ότι η δύναμη των

προβλημάτων είναι ο πρώτος παράγοντας που μειώνει το φόβο. Τι έχουν να χάσουν;

Και δεύτερον, το φοβερό είναι αυτό που πάτε να κάνετε στη νεολαία να τη διαπαιδαγωγήσετε να φιλάει το χέρι που δεν μπορεί να δαγκώσει, να λέει συνεχώς "Yes men" -και όχι μόνο στα εκπαιδευτικά, αλλά και σε άλλα ζητήματα για τα σύνορα, σε ό,τι αφορά το Αιγαίο, την άμυνα, στα πάντα. Δηλαδή μία νεολαία που σκύβει το κεφάλι. Αυτά όλα θα μετατραπούν σε μία συνειδητή θέληση της νεολαίας, για δράση όχι μόνο για να αλλάξει ένας νόμος, αλλά για πολύ περισσότερα.

Αυτό το ζήτημα μας ανησυχεί. Θεωρούμε ότι ο κύριος λόγος μαζί με το νόμο το συγκεκριμένο, που πρέπει να καταδικαστεί η Κυβέρνηση και ο Υπουργός της, είναι αυτός ο τρομοκρατικός, αντιδημοκρατικός και αντικομμουνιστικός κατήφορος.

Με πρόσχημα τις μορφές πάλης -αυτό αφορά και τη Νέα Δημοκρατία- στην ουσία λέτε καταργούνται οι αγώνες. Ο καθένας θα μπορεί να πει "εμένα δεν μου αρέσει αυτή η μορφή πάλης". Πείτε μου τώρα ποια μορφή πάλης σας αρέσει; Η απεργία δεν σας αρέσει, η συγκέντρωση δεν σας αρέσει. Τι σας αρέσει; Με το Internet να στέλνουμε γράμματα ότι δεν μας αρέσει ο νόμος!

Καταργείτε το δικαίωμα του αγώνα.

Και κάτι πιο σοβαρό. Λέτε ότι όταν ψηφίζεται ένας νόμος δεν υπάρχει δικαίωμα πάλης εναντίον του. Μα, η κίνηση του κόσμου ολόκληρου, της κοινωνίας, γίνεται μέσα από την πάλη.

Να σας πω κάτι; Είναι ένα πρόβλημα ότι ο ελληνικός λαός σε ένα μέρος, η εργατική τάξη, η αγροτιά, η νεολαία, παλεύει στο παρά πέντε ή εκ των υστέρων συνειδητοποιεί τι σημαίνει ένας αντιδραστικός και ταξικός νόμος και δεν παλεύει έγκαιρα για ναβάλει φραγμό. Ποιος φταίει;

Πριν από όλα ένα συμπέρασμα πρέπει να βγει. Η μεγάλη πλειοψηφία του ελληνικού λαού είναι σκόπιμα απληροφόρητη και σκόπιμα παραπληροφορημένη και είναι φυσικό να αντιδρά αργά.

Μπορεί ένα μεγάλο μέρος του ελληνικού λαού να συμφωνήσει σε ένα νόμο, αλλά στην πορεία να δει ότι δεν τον συμφέρει. Θα έρχεστε και θα του λέτε "αυτός είναι ο νόμος"; Διαπάλη θα γίνει. Θέμα συσχετισμού δύναμης είναι. Ή θα νικήσετε ή θα σας νικήσουν.

Πρέπει να πω ότι αυτές οι απόψεις είναι βαθύτατα αντιδραστικές. Βεβαίως μπορεί κανείς να κρίνει τη μία μορφή πάλης ή την άλλη, αλλά όχι να απαγορεύει.

Νομίζω ότι αυτός που πρέπει να προβληματιστεί ιδιαίτερα είναι ο κόσμος του ΠΑ.ΣΟ.Κ. Όχι ότι ο κόσμος της Νέας Δημοκρατίας δεν αξίζει να προβληματιστεί για αυτήν τη στάση του κ. Καραμανλή ότι "έχουν δίκιο οι νεολαίοι, αλλά είναι λάθος οι μορφές πάλης αλλά ιδιαίτερα ο κόσμος του ΠΑ.ΣΟ.Κ. που έχει μία πείρα πρέπει να προβληματιστεί "πού το πάει η Κυβέρνηση".

Αυτό το ερώτημα βάζουμε. Πού το πάει πολιτικά ξέρουμε. Άγρια νεοφιλελεύθερη πολιτική και διαχείριση. Πού το πάει στα θέματα της δημοκρατίας;

(Στο σημείο αυτό κτυπάει επανειλημμένα το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας της κυρίας Βουλευτού).

Ένα λεπτό, κύριε Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουριδής): Καλώς, κυρία Παπαρήγα. Τελειώστε με την ανοχή αυτή.

ΑΛΕΞΑΝΔΡΑ ΠΑΠΑΡΗΓΑ (Γενική Γραμματέας της Κεντρικής Επιτροπής του Κ.Κ.Ε.): Πραγματικά τις τελευταίες μέρες δύο φορές απο κάτω φώναξα -όντως δεν το συνηθίζω, είμαι γενικά χαμηλών τόνων- γιατί ανησύχθησα σοβαρά. Ανησύχθησα όχι γιατί μας κάνουν κριτική και πολεμική ούτε και οι χαρακτηρισμοί μας απασχολούν -υπάρχουν πολιτικοί χαρακτηρισμοί που μπορεί να μας θίγουν, αλλά δεν είναι εκεί το θέμα. Το ζήτημα είναι ότι μπήκε δύο φορές μια από τον Πρωθυπουργό και ακόμα πιο ολοκληρωμένα από τον κ. Παπαντωνίου ότι το Κομμουνιστικό Κόμμα Ελλάδος ή οποιοδήποτε άλλο Κόμμα στηρίζει τις κινητοποιήσεις στην ουσία δρα εκτός νόμου, είναι παράγοντας ανωμαλίας.

Επειδή τώρα έχουμε και τη νέα Σύνοδο το ΝΑΤΟ τον Απρίλη, που στο όνομα της πάλης κατά της τρομοκρατίας θα αποφασίζει να γεμίσει η γη τάγματα ασφαλείας που να τσακίζουν λαϊκά κινήματα -γιατί τα λαϊκά κινήματα είναι ήδη οι τρομοκράτες- καταλαβαίνετε πού πάει το πράγμα.

Πού το πάτε; Ξεκαθαρίστε το. Εμείς έχουμε γνώμη, αλλά πρέπει να σας πω, όσο εξαρτάται από εμάς ότι με την πολιτική μας πάλη και με τα επιχειρήματά μας δεν θα σας αφήσουμε να μας γυρίσετε τόσο πίσω ή δεν θα σας αφήσουμε να κάνετε αυτό που έχετε στο νου σας, να διαχωρίσετε τα κόμματα και τους ανθρώπους σε νομοταγείς και μη.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουριδής): Ευχαριστούμε, κυρία Παπαρήγα.

Ζήτησε ο κ. Κωνσταντόπουλος μια παρέμβαση πενταλέπτου.

Ορίστε, κύριε Κωνσταντόπουλε, έχετε το λόγο.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΟΠΟΥΛΟΣ (Πρόεδρος του Συνσπασμού της Αριστεράς και της Προόδου): Κύριε Πρόεδρε θα μιλήσω αύριο επί της ουσίας. Εκείνο που ήθελα σήμερα να επισημάνω είναι πως και με όσα προηγήθηκαν εδώ σ'αυτήν την Αίθουσα γίνεται φανερό ότι η αναστάτωση της παιδείας έχει πια μετατοπιστεί από το κοινωνικό πεδίο στο πεδίο της πολιτικής πόλωσης. Ο κάθε πολίτης προβληματίζεται και καταλαβαίνει γιατί και προς τι αυτό το σκηνικό της πόλωσης.

Εμείς από την πλευρά του Συνσπασμού της Αριστεράς και της Προόδου επισημαίνουμε ότι αυτό το χιλιοπαιγμένο παιχνίδι της πόλωσης τούτην την ώρα θα έχει εκρηκτικές και διαλυτικές συνέπειες. Γιατί με όσα προηγήθηκαν πάνω από το κεφάλι της κοινωνίας, πάνω από τις ζωές των παιδιών, ΠΑ.ΣΟ.Κ. και Νέα Δημοκρατία, Κυβέρνηση και Αξιωματική Αντιπολίτευση, στέλνουν υπαινικτικά μηνύματα προς εαυτούς και αλλήλους, προς θεατούς και αθέατους εξωθεσμικούς παράγοντες. Άλλοι είναι το πεδίο της αναμέτρησης πλέον, και υπάρχει πλήρης πολιτική αδιαφορία για τα θέματα τα οποία σχετίζονται με την κοινωνική αναστάτωση που παίρνει τις διαστάσεις εθνικής κρίσης.

Κύριε Υπουργέ, κύριοι της Κυβέρνησης, ο Συνσπασμός και όταν συνεζητούντο τα νομοσχέδια και μέχρι σήμερα σας έχει επισημάνει τις αντιρρήσεις του, σας έχει καταθέσει τις προτάσεις του, σας έχει υποδείξει τους εναλλακτικούς δρόμους. Δεν θέλετε να ακούσετε.

Σας λέμε λοιπόν και σήμερα με τρόπο υπεύθυνο ότι έτσι όπως έχουν εξελιχθεί τα πράγματα ο νόμος αυτός δεν μπορεί να εφαρμοστεί. Και οι συνέπειες από τη μη δυνατότητα εφαρμογής επιτίθενται και εξαντλούν τη ζωή και την προοπτική των παιδιών. Επιμένετε εσείς. Την ίδια ώρα το αδιέξοδο είναι δεδομένο. Άκουσα από Υπουργούς της Κυβερνήσεώς σας να λένε, "περιμένουμε, θα έχουμε υπομονή". Σεις είπατε, "ο χρόνος να κάμψει τις αντιρρήσεις". Ο χρόνος, κύριε Υπουργέ, θα σπάσει και θα κακοφορμίσει το πρόβλημα και οι συνέπειες θα είναι απρόβλεπτες.

Σας είπαμε, λοιπόν, από την πλευρά του Συνσπασμού της Αριστεράς και της Προόδου, με δεδομένο ότι δεν μπορεί να εφαρμοστεί εκ των πραγμάτων ο νόμος, να τον αναστείλετε για να αρχίσει μια διαδικασία αξιόπιστου πολιτικού διαλόγου προκειμένου όχι να γυρίσουμε στο παρελθόν, αλλά να προχωρήσουμε στις αλλαγές και τις βελτιώσεις που χρειάζονται.

Και προχθές, κύριε Υπουργέ, έκανα μια συγκεκριμένη πρόταση. Ανεξαρτήτως των κοινοβουλευτικών διαδικασιών πολιτικού ελέγχου, ανεξαρτήτως των διαδικασιών μομφής, τι εμποδίζει να δεχθείτε να βγει από τη Βουλή υπό την αιγίδα και την ευθύνη του Προεδρείου διακομματική κοινοβουλευτική επιτροπή με αναλογική σύνθεση, προκειμένου αυτή η επιτροπή, να αναζητήσει και να αποκαταστήσει αξιόπιστες διαδικασίες ελέγχου, διαλόγου, για να μην πλανάται πάνω από το κεφάλι των οικογενειών και των παιδιών ο φόβος απώλειας της χρονιάς;

Θα ήθελα να σας επισημάνω και κάτι άλλο, γιατί και τώρα βλέπω ότι αυτό σας απασχολεί. Ρωτήσατε και προχθές -και σήμερα σας απασχολεί- και λέτε: "Με καταλήψεις ή χωρίς καταλήψεις". Αυτό ήταν το ερώτημά σας. Να σας διαβάσω, λοιπόν, την απάντηση που έχω να σας δώσω σε αυτό το

ερώτημα που σας απασχολεί και το βάζετε ως πρόκριμα.

"Θέτετε το ερώτημα "καταλήψεις ή όχι καταλήψεις;" Το ερώτημα "ναι ή όχι στις καταλήψεις" - σας διαβάζω την απάντηση- "μπορώ κάλλιστα να το αντιστρέψω και να το απευθύνω σε σας. Εάν εσείς είστε κατά την καταλήψεων, κάντε επιτέλους κάτι να σταματήσει αυτό το φαινόμενο". Δεν είναι δική μου απάντηση, είναι απάντηση στις 11.10.91 του κ. Σημίτη στον τότε Υπουργό Σουφλιά, ο οποίος του έθετε το ίδιο ερώτημα: "Με καταλήψεις ή χωρίς καταλήψεις;". Λέτε: "Με ανοικτό ή κλειστό σχολείο;". Δεν υποχωρούμε. Να σας διαβάσω την απάντηση: "Το ότι υπάρχει μία ισχυρή κοινωνία απέναντι στην κρατική εξουσία είναι ένα ελπιδοφόρο μήνυμα σε αυτήν τη ζοφερή εποχή". Δεν είναι δική μου απάντηση. Είναι απάντηση του κ. Σημίτη στις 28-8-92, όταν τότε αντέκρουε τα όμοια επιχειρήματα τα οποία του απηύθυνε προκλητικά η Νέα Δημοκρατία. Την απάντηση να την αναζητήσετε στον εαυτό σας και να δείτε αυτήν τη στιγμή τη διέξοδο.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουριδής): Τελειώστε, κύριε Κωνσταντόπουλε.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΟΠΟΥΛΟΣ (Πρόεδρος του Συνασπισμού της Αριστεράς και της Προόδου): Δεν μπορεί να λέτε ότι ο χρόνος θα περάσει και θα κάμψει το πρόβλημα, όταν ο χρόνος ξέρετε ότι θα έχει αυτές τις συνέπειες. Αποδεχθείτε την πρόταση. Η Βουλή με διακομματική επιτροπή να αποκαταστήσει το διάλογο.

ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΓΙΑΝΝΟΠΟΥΛΟΣ (Υπουργός Δικαιοσύνης): Ήταν άλλες οι συνθήκες τότε.

ΓΕΡΑΣΙΜΟΣ ΑΡΣΕΝΗΣ (Υπουργός Εθνικής Παιδείας και Θρησκευμάτων): Κύριε Πρόεδρε, παρακαλώ το λόγο.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουριδής): Κύριε Υπουργέ, μισό λεπτό. Ζήτησαν πεντάλεπτες παρεμβάσεις με την εξής σειρά: Ο κ. Σιούφας, ο κ. Γιαννόπουλος και μετά εσείς, κύριε Υπουργέ. Οι πεντάλεπτες παρεμβάσεις γίνονται με τη σειρά που ζητούνται. Εάν θέλετε να προηγηθείτε και εφόσον συμφωνεί το Σώμα, να προηγηθείτε.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΣΙΟΥΦΑΣ: Έχει μιλήσει ο Υπουργός.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουριδής): Δεν δέχεται ο κ. Σιούφας. Ορίστε, κύριε Σιούφα.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΣΙΟΥΦΑΣ: Ζητώ την παρέμβαση των δέκα λεπτών, κύριε Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουριδής): Θα προηγηθούν οι παρεμβάσεις των πεντάλεπτων.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΣΙΟΥΦΑΣ: Να προηγηθούν.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουριδής): Να προηγηθούν.

Ορίστε, κύριε Υπουργέ, και μετά εσείς, κύριε Γιαννόπουλε.

ΓΕΡΑΣΙΜΟΣ ΑΡΣΕΝΗΣ (Υπουργός Εθνικής Παιδείας και Θρησκευμάτων): Κύριε Πρόεδρε, ο κ. Κωνσταντόπουλος σε κάθε νομοσχέδιο, που ψηφίζεται από τη Βουλή, ζητάει την αναστολή του και ζητάει και διάλογο.

Με επεσκέφθη στο γραφείο μου το περασμένο καλοκαίρι, πριν από το διαγωνισμό για τους εκπαιδευτικούς. Μου ζήτησε την αναστολή της εφαρμογής του σχετικού άρθρου του νομοσχεδίου, για να τα συζητήσουμε, για να τα συζητήσουμε και για να μην κάνουμε τίποτα.

Φυσικά, η Κυβέρνηση είχε καθήκον να προχωρήσει και ο διαγωνισμός έγινε και οι διαγωνισθέντες που πέτυχαν έχουν διοριστεί. Η ζωή προχωράει μπροστά με διάλογο, αλλά κάποια στιγμή αποφασίζουμε.

Κύριε Κωνσταντόπουλε, η Βουλή αποφασίζει. Ο νόμος είναι αντικείμενο εφαρμογής της Κυβέρνησης. Και πρέπει να είσατε και συνεπής και στο δικό σας το χώρο για το διάλογο, κύριε Κωνσταντόπουλε.

Είσατε ο μεγάλος μέτοχος, εάν θέλετε η Κυβέρνηση, στην εταιρεία "ΑΥΓΗ". Έχετε το 60% των μετοχών. Υπήρχε διαμάχη μέσα στην "ΑΥΓΗ". Εσείς επιβάλατε με το 60% την άποψή σας και ζητήθηκε από τους εργαζόμενους ο διάλογος. Δεν δέχθηκε λέει ο κ. Κωνσταντόπουλος καμία συζήτηση ή τροποποίηση της πρότασής του ούτε την ολιγόμηρη αναβολή που του πρότειναν οι εργαζόμενοι, ώστε να βρεθεί συμβιβαστική λύση. Όχι δύο μέτρα,

λοιπόν, και δύο σταθμά.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΟΠΟΥΛΟΣ (Πρόεδρος του Συνασπισμού της Αριστεράς και της Προόδου): Κύριε Πρόεδρε, επιτρέψτε για ένα λεπτό;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουριδής): Δεν θα μπορέσουμε να συνεχίσουμε το διάλογο με αυτόν τον τρόπο.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΟΠΟΥΛΟΣ (Πρόεδρος του Συνασπισμού της Αριστεράς και της Προόδου): Ένα λεπτό σας παρακαλώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουριδής): Ορίστε, έχετε το λόγο, για ένα λεπτό.

ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΓΙΑΝΝΟΠΟΥΛΟΣ (Υπουργός Δικαιοσύνης): Κύριε Πρόεδρε, παραβιάζεται ο Κανονισμός έτσι.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΟΠΟΥΛΟΣ (Πρόεδρος του Συνασπισμού της Αριστεράς και της Προόδου): Λυπάμαι, διότι επαναλαμβάνει ο κύριος Υπουργός μία ατυχή εμφάνιση όλης της Κυβερνήσεως.

Θα πληροφορηθείτε, λοιπόν, κύριε Υπουργέ, ότι ο Συνασπισμός δεν είναι μεγάλος μέτοχος στην ανώνυμη εταιρεία και ότι εγώ πήγα στην Γ.Σ. κατ'εξουσιοδότηση των μετόχων για να βγει διοίκηση.

Κάνετε πολύ σοβαρό λάθος και με τον ανεπίτρεπτο τρόπο με τον οποίο επιχειρείτε ανόμοια πράγματα να τα χρησιμοποιήσετε για να λύσετε το μεγάλο κοινωνικό θέμα της παιδείας και της ελληνικής νεολαίας, δείχνετε πράγματι και την -επιτρέψτε μου να πω- κοντόθωρη αντίληψη, αλλά και την αντιπαιδαγωγική, αντιεπιστημονική και αντιδημοκρατική εμμονή σε λαθεμένες θέσεις.

Μπράβο σας, για το παράδειγμα το οποίο χρησιμοποιήσατε. Δείχνει ευρύτητα πνεύματος και ευρύτητα οριζόντων. Μπράβο σας!

ΓΕΡΑΣΙΜΟΣ ΑΡΣΕΝΗΣ (Υπουργός Εθνικής Παιδείας και Θρησκευμάτων): Να κάνετε διάλογο.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουριδής): Ο κ. Γιαννόπουλος έχει το λόγο.

ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΓΙΑΝΝΟΠΟΥΛΟΣ (Υπουργός Δικαιοσύνης): Ήθελα να απαντήσω στην κ. Παπαρήγα για εκείνα τα οποία είπε, σχετικά με την πολιτική μας, ότι ασκούμε αντικομμουνισμό ή όταν μιλάμε και κάνουμε μία κριτική πράξεων ή παραλείψεων ή πολιτικής συμπεριφοράς είναι αντικομμουνισμός. Αυτό δεν είναι αντικομμουνισμός. Είναι πολιτική κριτική για κάθε πράξη ή παράλειψη, όπως εμφανίζεται εκείνη η πράξη ή η παράλειψη.

Όσον αφορά δε αυτά που αποδίδει στον κ. Ροκόφυλλο, νομίζω ότι πρέπει να τον αδικεί, διότι όπως άκουσα -εγώ δεν άκουσα τον κ. Ροκόφυλλο τι είπε ακριβώς- είπε η κ. Παπαρήγα ότι ανέφερε ο κ. Ροκόφυλλος πως έχουμε τα ΜΑΤ για την εφαρμογή των νόμων.

Ο νόμος μπορεί να αμφισβητηθεί από οποιονδήποτε πολίτη, γιατί δεν του αρέσει ή γιατί δεν πήρε μέρος στην ψήφισή του. Όσον αφορά, όμως, τη διάπραξη αδικημάτων εκεί επεμβαίνει το όργανο ή τα όργανα. Εκεί ο εισαγγελέας του Αρείου Πάγου παραδείγματος χάρι, πήρε την πρωτοβουλία να διατάξει προκαταρκτική εξέταση, να βρεθούν οι υπεύθυνοι της καταστροφής αντικειμένων του δημοσίου στα σχολεία. Ήταν ζημιές ενός δισεκατομμυρίου πεντακοσίων εκατομμυρίων (1.500.000.000) δραχμών. Πήρε πρωτοβουλία εκ του νόμου. Του δίνει ο νόμος όχι το δικαίωμα, αλλά τον επιτάσσει να υπερασπίζεται την έννομη τάξη και να διώκει τα αδικήματα. Η πρωτοβουλία, λοιπόν, αυτή ήταν εκ του νόμου.

Επαναλαμβάνω, κάθε πολίτης, κύριε Κολοζώφ, έχει δικαίωμα να αρνείται ένα νόμο που δεν του ταιριάζει, που δεν το θέλει. Δεν έχει το δικαίωμα, όμως, να διαπράττει αδικήματα τα οποία προβλέπει ο Ποινικός Κώδικας.

ΟΡΕΣΤΗΣ ΚΟΛΟΖΩΦ: Γιατί απευθύνεστε σε μένα, κύριε Υπουργέ;

ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΓΙΑΝΝΟΠΟΥΛΟΣ (Υπουργός Δικαιοσύνης): Εκεί, λοιπόν, εάν υπάρξει παράβαση, όσον αφορά τον Ποινικό Κώδικα διάπραξης αδικημάτων, έχει δικαίωμα πλέον ο εισαγγελέας και η έννομη τάξη να παρέμβει για να υπερασπιστεί και να περιφρουρήσει την έννομη τάξη. Αυτή είναι η διαφορά.

Κατά τα άλλα υπάρχει τρόπος να εκφραστεί κανείς με όλα τα μέσα εναντίον ενός νόμου, εναντίον του περιεχομένου ενός νόμου. Μπορεί να εκφραστεί με διαμαρτυρίες, με άρθρα

σε εφημερίδες, με διαδηλώσεις, με όλα τα μέσα, αρκεί να μη διαπράττει αδικήματα τα οποία προβλέπει ο Ποινικός Κώδικας.

Αυτή είναι η τήρηση της έννομης τάξης και αυτό -νομίζω- το νόημα πρέπει να είχε η δήλωση του κ. Ροκόφυλλου.

Επειδή απουσιάζει και επειδή δεν θέλω να παραμείνει αυτή η αντίληψη, ότι ξέρετε έχουμε τα MAT για να εφαρμόζουμε τους νόμους, θέλω να πω ότι υπάρχουν τα MAT προς υπεράσπιση εκείνων, οι οποίοι αδικούνται από παραβάσεις ή διαπράξεις αδικημάτων του νόμου, όπως έχει ο εισαγγελέας, ο οποίος είναι επικεφαλής βέβαια όλων των οργάνων της δημοσίας εξουσίας και της δημοσίας τάξεως.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΣΙΟΥΦΑΣ: Κύριε Πρόεδρε, το λόγο.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουριδής): Ευχαριστούμε τον κύριο Υπουργό.

Κύριε Σιούφα, αν θέλετε να κάνετε παρέμβαση, θα τη δικαιωθείτε. Αν ζητάτε να δευτερολογήσετε, προηγείται ο κ. Τσοβόλας.

ΟΡΕΣΤΗΣ ΚΟΛΟΖΩΦ: Κύριε Πρόεδρε, το λόγο επί προσωπικού.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουριδής): Κύριε Κολοζώφ, εξηγήστε μας σε τι συνίσταται το προσωπικό.

ΟΡΕΣΤΗΣ ΚΟΛΟΖΩΦ: Ο κύριος Υπουργός αναφέρθηκε σε μένα αποδιδοντάς μου φράσεις σχετικά με την παραβίαση ή όχι των νόμων, την οποία εγώ ουδέποτε μέσα σ' αυτήν την Αίθουσα έχω ...

ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΓΙΑΝΝΟΠΟΥΛΟΣ (Υπουργός Δικαιοσύνης): Όχι, σε εσάς. Απήντησα στην κ. Παπαρήγα.

ΟΡΕΣΤΗΣ ΚΟΛΟΖΩΦ: Απαντήσατε σε μένα, κύριε Υπουργέ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουριδής): Απήντησε στην κ. Παπαρήγα.

ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΓΙΑΝΝΟΠΟΥΛΟΣ (Υπουργός Δικαιοσύνης): Στην κ. Παπαρήγα απήντησα.

ΟΡΕΣΤΗΣ ΚΟΛΟΖΩΦ: Εγώ άκουσα το όνομά μου και σε μένα απευθυνόταν η απάντηση.

ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΓΙΑΝΝΟΠΟΥΛΟΣ (Υπουργός Δικαιοσύνης): Κύριε Κολοζώφ, απήντησα στην κ. Παπαρήγα, όχι σε εσάς.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουριδής): Κύριε Υπουργέ, μην παίρνετε το λόγο αυθαίρετως.

Κύριε Κολοζώφ, δεν αναφέρθηκε σε εσάς.

ΟΡΕΣΤΗΣ ΚΟΛΟΖΩΦ: Δέχομαι την εξήγηση που δίνει τώρα ο κύριος Υπουργός. Πάντως η κ. Παπαρήγα δεν είπε αυτά τα πράγματα.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουριδής): Καλώς.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΣΙΟΥΦΑΣ: Κύριε Πρόεδρε, εφόσον ο Πρόεδρος του ΔΗ.Κ.ΚΙ. θα κάνει την οριστική του ομιλία, θα ήθελα να κάνω τώρα μία παρέμβαση πέντε λεπτών.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουριδής): Έχετε κάνει παρεμβάσεις τόσες φορές, κύριε Σιούφα.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΣΙΟΥΦΑΣ: Όχι καμία, κύριε Πρόεδρε. Πότε έκανα;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουριδής): Θέλετε να σας βγάλω από τον κατάλογο πόσες φορές έχετε κάνει παρέμβαση;

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΣΙΟΥΦΑΣ: Βεβαίως.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουριδής): Έχετε κάνει τουλάχιστον τέσσερις φορές παρέμβαση ...

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΣΙΟΥΦΑΣ: Όχι, κύριε Πρόεδρε, κάνετε λάθος.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουριδής): Ορίστε.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΣΙΟΥΦΑΣ: Κύριε Πρόεδρε και κύριοι συνάδελφοι, εκτιμούσαμε ότι η παρουσία του Πρωθυπουργού σήμερα στην Εθνική Αντιπροσωπεία θα ήταν καταλυτική και χρήσιμη για να κατανοήσει το μέγεθος του προβλήματος και την πραγματική κόλαση που ζει η ελληνική κοινωνία και ότι η παρέμβασή του θα οδηγούσε στην εκτόνωση της κρίσης και δυστυχώς, είδαμε να επιμένει στην αδιέξοδη πολιτική, που οδήγησε τα πράγματα εδώ που τα οδήγησε και με όλους τους κινδύνους που υπάρχουν για περαιτέρω όξυνση της κατάστασης.

Αλλά το σημαντικότερο από την αποψινή συζήτηση ήταν ότι ο Υπουργός Εθνικής Παιδείας ουσιαστικά απείλησε τον Πρωθυπουργό ότι δεν μπορεί να τον αλλάξει.

Στην αποστροφή της ομιλίας του είπε ότι θα παρέμενα Υπουργός εάν άλλαζε ο νόμος, έστω και κατ' ελάχιστον; Έστειλε, δηλαδή, το μήνυμα στον Πρωθυπουργό που καθόταν δίπλα του ότι δεν μπορεί να τον αντικαταστήσει πολύνοντας ακόμα περισσότερο το κλίμα και την κατάσταση, η οποία έχει δημιουργηθεί.

Αλλά εάν ο κ. Αρσένης θέλει σώνει και καλά να παραμείνει στην Κυβέρνηση ...

ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΓΙΑΝΝΟΠΟΥΛΟΣ (Υπουργός Δικαιοσύνης): Δεν έχετε παρακολουθήσει τι γίνεται τόσο καιρό στην Ελλάδα από συγκρούσεις και αναστατώσεις, αλλά οι Υπουργοί μένουν στη θέση τους.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΣΙΟΥΦΑΣ: ... δεν έχει παρά να ζητήσει από τον Πρωθυπουργό να του αναθέσει το Υπουργείο Αναστατώσεων και Συγκρούσεων όπου εκεί θα ήταν ιδιαίτερα αποτελεσματικός.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

Γιατί, κύριε Πρόεδρε, η συζήτηση η οποία γίνεται στην Εθνική Αντιπροσωπεία είναι συζήτηση για τη νεολαία και την παιδεία που στηρίζεται το μέλλον του έθνους. Εδώ αποτυγχάνει η Κυβέρνηση καθημερινά.

Εδώ εμείς επιμένουμε -και όλα τα κόμματα- σε εθνική συνεννόηση και η Κυβέρνηση την αρνείται. Εμείς θα επιμένουμε μέχρι τέλους γιατί εκφράζουμε την ελληνική κοινωνία, ενώ η Κυβέρνηση και ο Πρωθυπουργός με τον Υπουργό Εθνικής Παιδείας και Θρησκευμάτων είναι αποκομμένοι από την ελληνική κοινωνία.

Πρέπει ακόμα να σημειώσω και άλλα δύο ζητήματα, κύριε Πρόεδρε.

Αναρωτήθηκε ο Πρωθυπουργός τι συνέβη από τη Δευτέρα και οδήγησε τη Νέα Δημοκρατία να καταθέσει την πρόταση δυσπιστίας στον Υπουργό Εθνικής Παιδείας και Θρησκευμάτων;

Προφανώς οι συνεργάτες του δεν τον ενημέρωσαν -γιατί απουσίαζε τρεις μέρες στο εξωτερικό- το τι συνέβη μετά τη Δευτέρα το βράδυ, την έκρηξη των αναστατώσεων, την έκρηξη των συγκρούσεων, την έκρηξη των βιαιοτήτων που σημειώνονται σε όλες τις ελληνικές πόλεις, στους δρόμους, μέσα και έξω από τα σχολεία.

Αυτή είναι η πραγματικότητα που οδήγησε τη Νέα Δημοκρατία να καταθέσει, ασκώντας συνταγματικό και πολιτικό δικαίωμα, την πρόταση δυσπιστίας για τον Υπουργό Εθνικής Παιδείας και Θρησκευμάτων.

Αλλά, κύριε Πρόεδρε, όταν οι Υπουργοί παύουν να εμπνέουν, τότε θα πρέπει να εκπνέει και η θητεία τους. Αυτό ζητούμε με την αίτηση την οποία κάναμε για άρση της εμπιστοσύνης από το πρόσωπό του.

Η νέα γενιά δεν διδάσκεται μόνο από τα βιβλία ή το σχολείο. Θα έλεγα ότι διδάσκεται λιγότερο από το εκπαιδευτικό σύστημα. Η νέα γενιά διδάσκεται περισσότερο από το ήθος και τη συμπεριφορά των μεγαλύτερων και ιδιαίτερα μάλιστα εκείνων που βρίσκονται στην εξουσία και την Κυβέρνηση. Τι διδάσκει σήμερα η Κυβέρνηση και ο Υπουργός Εθνικής Παιδείας; Την προχειρότητα, τη στενοκεφαλιά, την έλλειψη γνώσεων και προοπτικής του μέλλοντος, την έλλειψη ευθυκρισίας και ευαισθησίας;

Να, γιατί ζητούμε την αντικατάστασή του. Η παιδεία, η διαδικασία της εκπαίδευσης, είναι η πλέον κρίσιμη για το μέλλον εθνική λειτουργία. Ταυτόχρονα όμως από τη φύση της είναι η περισσότερο συναινετική διαδικασία στο πολιτικό σύστημα.

Οι άνθρωποι, ιδιαίτερα οι νέοι δεν μπορούν να εκπαιδευτούν διά της βίας. Πρέπει ο εκπαιδευόμενος να συναινεί στη διαδικασία της εκπαίδευσης. Οφείλει το εκπαιδευτικό σύστημα να δώσει στους νέους όραμα πειστικό, κίνητρα γοητείας και να πείσει ότι έχει άμεμπτο λογική. Αλλά όλοι οι χειρισμοί, οι οποίοι έχουν γίνει οδήγησαν στο σημείο που οδήγησαν τα πράγματα.

Η Βουλή εκφράζοντας τη δυσπιστία της προς τον κ. Αρσένη θα εκφράσει απλά το κοινό αίσθημα.

Τέλος, κύριοι συνάδελφοι, ήθελα να πω ότι η παιδεία δεν

μπορεί να προχωρήσει με σύγκρουση. Σας καλούμε και τώρα, τη δωδεκάτη ώρα. Ελάτε να φτιάξουμε μια παιδεία για όλο το έθνος, για όλους τους νέους, για το μέλλον.

Ο Υπουργός της Παιδείας προσπαθεί να πείσει εαυτόν και αλλήλους ότι αξίζει να είναι στην πολιτική. Πράττει πολιτικώς διαπράττοντας λάθη λογικής, προκειμένου να πείσει ότι υπάρχει. Αυτή είναι η πραγματικότητα των δυο ημερών που γίνεται η συζήτηση. Δυστυχώς αποδεικνύει ότι είναι ο άνθρωπος του χθες, στον οποίο ο κ. Σημίτης ανέθεσε το αύριο. Αν ο κ. Σημίτης επιθυμεί να τον κρατήσει στην Κυβέρνηση, επαναλαμβάνω αυτό το οποίο σας είπα στην αρχή, να αναθέσει στον κ. Αρσένη το Υπουργείο Αναστατώσεων και Συγκρούσεων.

Εκεί, κύριε Υπουργέ, θα είσθε ιδιαίτερα αποτελεσματικός.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουριδής): Ο Πρόεδρος του Δημοκρατικού Κινήματος κ. Τσοβόλας έχει το λόγο για είκοσι λεπτά.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΤΣΟΒΟΛΑΣ (Πρόεδρος του ΔΗ.Κ.ΚΙ.): Κυρίες και κύριοι συναδέλφοι, είναι γνωστό ότι η νεολαία αποτελεί το ζωντανό κομμάτι κάθε κοινωνίας και όχι μόνο της ελληνικής κοινωνίας. Επίσης, είναι γνωστό σε όλους ότι η νεολαία έχει ως κύρια χαρακτηριστικά -και είναι ανιστόρητοι όσοι νόμισαν ότι δεν υπάρχουν αυτά τα χαρακτηριστικά- την επαναστατικότητα της, την αμφισβήτηση. Αλίμονο άλλωστε στις κοινωνίες, αλίμονο στις χώρες που οι νεολαίες τους δεν έχουν αυτήν την αμφισβήτηση και αυτήν την επαναστατικότητα, γιατί αυτές οι κοινωνίες οδηγούνται σε διάλυση και μαζί με τη διάλυση των κοινωνιών διαλύονται και οι χώρες.

Η Κυβέρνηση του νέου ΠΑΣΟΚ, όπως και η ηγεσία της Νέας Δημοκρατίας, αλλά κυρίως οι μεγαλοοικονομικοί, οι εξωθεσμικοί παράγοντες που στηρίζουν για τα δικά τους συμφέροντα τις ηγεσίες των δυο μεγάλων κομμάτων πολιτικά, νόμισαν -και το διέδιδαν όλα αυτά τα χρόνια- ότι η ελληνική νεολαία, η σημερινή νεολαία δεν έχει αυτά τα χαρακτηριστικά, ότι έχει ήδη αποστασιοποιηθεί από τα κοινά, δεν την ενδιαφέρουν τα κοινά, είναι η νεολαία η οποία έχει μπει στο περιθώριο μέσα από τις απογοητεύσεις που δημιούργησαν σ' αυτή τα δυο πρώην μεγάλα κόμματα. Πίστευαν οι μεγάλοι οικονομικοί παράγοντες ότι θα μπορέσουν, με μια νεολαία πτώμα πολιτικά, να περάσουν ανεμπόδιστα, όπως έκαναν μέχρι σήμερα τις αντιλαϊκές, τις αντίθετες προς τη νεολαία, προς τις ανθρώπινες αξίες, προς τον πολιτισμό μας επιλογές, για να ωφελούνται εκείνοι σε βάρος της νεολαίας και του λαού και στα οικονομικά ζητήματα και στα εθνικά ζητήματα, αλλά και στα ζητήματα της νεολαίας.

Πίστευαν ότι μπορούν να οικοδομήσουν ένα εκπαιδευτικό σύστημα, το οποίο θα υπηρετούσε απόλυτα και στυγνά τις ανάγκες του νεοφιλελευθερισμού, με άλλα λόγια να συμφέροντα και τις ανάγκες των μεγάλων τραπεζιτών και των μεγάλων χρηματιστών στην Ελλάδα, στην Ευρώπη και διεθνώς.

Και πράγματι, αφού επεχείρησαν τα τελευταία χρόνια να αποπροσανατολίσουν τη νεολαία με την προπαγάνδα τους, μέσω των μεγάλων καναλιών και εκδοτικών συγκροτημάτων, τώρα αναγκάζονται να δουν -άλλο αν δεν το ομολογούν- ότι η νεολαία μας -όπως κατ'επανάληψη αυτά τα δύο χρόνια έχω τονίσει απ'αυτό το βήμα- είναι και ευαίσθητη και επαναστατημένη και αγανακτισμένη από αυτήν την περιφρόνηση, από αυτήν τη συγκεκριμένη πολιτική, από αυτήν την υποτίμηση σε τελική ανάλυση της νοημοσύνης της.

Επαναστάτησε, λοιπόν, όταν είδε ότι η Κυβέρνηση και όχι μόνο ο Υπουργός Παιδείας, με επικεφαλής το μαέστρο της ορχήστρας, τον κύριο Πρωθυπουργό, με έκτακτες διαδικασίες, σε Τμήμα Διακοπών, το Σεπτέμβριο του 1997, αγνοώντας τη νεολαία και την εκπαιδευτική κοινότητα στο σύνολό της -εκπαιδευτικούς κλπ.- ψήφισε με την κυβερνητική πλειοψηφία ό,τι αυτή ήθελε, βάζοντας στο περιθώριο τα ουσιαστικά ζητήματα, που θα έπρεπε να απασχολήσουν μια κυβέρνηση, μια πολιτεία, τα κόμματα που σέβονται τον εαυτόν τους, σέβονται την αποστολή τους και θέλουν πράγματι μια παιδεία, όπου

πρώτος και βασικός της στόχος να έχει τη δημιουργία του τύπου ανθρώπων, του συστήματος κοινωνικών αξιών, της κοινωνίας που θέλουν να φτιάξουν.

Δεύτερος στόχος της να είναι το εκπαιδευτικό σύστημα, αλλά όχι σύστημα παραγωγής μηχανών, όχι σύστημα παραγωγής άφθονων στελεχών για να τα ρίξουν στην αγορά εργασίας -όπως λέει σε μια ομιλία του τώρα στις 15 Δεκέμβρη που έκανε στο Παιδαγωγικό Ινστιτούτο, ο κύριος Υπουργός Παιδείας- ώστε αντί οποιασδήποτε οικονομικής απολαβής και με τρόπο που υποτιμά την ανθρώπινη αξιοπρέπεια, την αξιοπρέπεια του νέου, να τον παραδώσει για εκμετάλλευση στη μεγάλη επιχείρηση, η οποία λειτουργεί στα πλαίσια του απάνθρωπου συστήματος.

Αντί, λοιπόν, η Κυβέρνηση, τα κόμματα και κυρίως η Αξιωματική Αντιπολίτευση να δουν το εκπαιδευτικό σύστημα ενταγμένο σε ένα συγκεκριμένο αναπτυξιακό σχεδιασμό, που να υπηρετεί τον άνθρωπο, τις ανθρώπινες αξίες, τον ελληνικό πολιτισμό, τον ευρωπαϊκό πολιτισμό και να δίνει όραμα και προοπτική, ώστε με τα στελέχη που θα παραχθούν μέσα από το συγκεκριμένο εκπαιδευτικό σύστημα που θα μελετήσει και θα φέρει στη Βουλή μέσα από ένα εθνικό διάλογο, να τροφοδοτείται η ανάπτυξη και να προωθείται η ιδεολογία της παιδείας. Αυτή η ιδεολογία που παράγει τύπο ανθρώπου, όπως είπα πριν, που παράγει αξίες και όχι αριθμούς, όχι εκμεταλλεύσεις, μέσα και από λογικές που τις ζούμε, όχι μόνο στην Ελλάδα, στην Ευρώπη και διεθνώς, όπου επτά, δέκα και δώδεκα χρόνων παιδιά δουλεύουν, κάτω από άθλιες συνθήκες και απάθη τα συντηρητικά κόμματα φανερά ή κρυφά παρακολουθούν αυτά τα γεγονότα.

Η νεολαία μας όμως, η ελληνική νεολαία, που πράγματι ήταν σαν ένα καζάνι που έβραζε όλα αυτά τα χρόνια, βλέποντας Κυβέρνηση και Αξιωματική Αντιπολίτευση να της υποτιμούν τη νοημοσύνη κι αν θέλετε, να περνάνε ρυθμίσεις, σαν αυτή του νόμου 2525, που υποθήκευαν οριστικά και αμετάκλητα του μέλλον τους, τις αξίες, το όραμα, την ελπίδα και την προοπτική, στο βωμό της εξυπηρέτησης συγκεκριμένων ταξικών συμφερόντων, ξερράνη.

Το καζάνι, λοιπόν, υπερχειλίζει και τώρα τι κάνει η Κυβέρνηση, αλλά και η Αξιωματική Αντιπολίτευση και από πίσω οι μεγαλοοικονομικοί παράγοντες, εκείνοι που ωφελούνται απ'όλη αυτήν την ιστορία του νεοφιλελευθερισμού, για να γίνουν φτωχότεροι οι πολλοί, για να αυξάνεται η ανεργία στη νεολαία, που στην Ελλάδα ο ένας στους τρεις νέους είναι άνεργος, στην Ευρώπη ένας στους πέντε νέους. Τώρα διαπιστώνει ότι τα πράγματα δεν είναι έτσι. Και ξέρουν πολύ καλά και ας κάνουν τους ανήξερους. Δεν είναι αφελείς, όπως παρουσιάζονται και όπως ο καθένας μπορεί να αναρωτιέται. Βλέπουν ότι αν μπει μπροστά σ'αυτούς τους κοινωνικούς, τους θεσμικούς αγώνες, ενάντια στην εξαθλίωση του νεοφιλελευθερισμού, η νεολαία αν πάρει την πρωτοπορία, αν πάρει τη σκυτάλη του αγώνα, τότε το σύστημα του νεοφιλελευθερισμού καταρρέει. Τα συμφέροντά τους επίσης καταρρέουν, προς όφελος του λαού και κυρίως της νεολαίας. Ξέρουν όπως θα γίνει αν επιμείνει η Κυβέρνηση και σήμερα, θα ακολουθήσουν πίσω πιο έντονα και πιο συγκροτημένα και αποτελεσματικά οι αγρότες και δεν θα μπορούν απομονωμένως, όπως την προηγούμενη χρονιά, να τους αντιμετωπίζουν με σκάσιμο των ελαστικών και με αυταρχικές και κατασταλτικές μεθοδεύσεις.

Γι'αυτόν ακριβώς το λόγο η Κυβέρνηση επιμένει δήθεν ή με πρόσχημα την ψευδεπίγραφη εκπαιδευτική μεταρρύθμιση, δεν θέλει την ηρεμία στο εκπαιδευτικό σύστημα. Θέλει να τσακίσει τη νεολαία εν τη γενέσει των αγώνων της, προκειμένου να καθυποτάξει συνολικά τον ελληνικό λαό, την ελληνική κοινωνία, τα πλατιά λαϊκά στρώματα που υφίστανται τις συνέπειες αυτής της απάνθρωπης, της αδιέξοδης, οικονομικά και κοινωνικά, πολιτικής.

Γι'αυτό Κυβέρνηση και Αξιωματική Αντιπολίτευση παίζουν ένα παιχνίδι αυτήν τη στιγμή, εν ονόματι της νεολαίας, εν ονόματι της δήθεν επίλυσης των προβλημάτων της νεολαίας και του εκπαιδευτικού συστήματος που κάθε μία πλευρά διαγκωνίζεται ποιος θα κερδίσει κομματικά και ασφαλώς οι εξωθεσμικοί παράγοντες πώς θα καθυποτάξουν το κίνημα της

νεολαίας, το μαθητικό κίνημα και μαζί και όλο το λαϊκό κίνημα, το οποίο είναι έτοιμο να ξεσηκωθεί λόγω των μεγάλων προβλημάτων, που έχει δημιουργήσει επί δέκα χρόνια αυτή η νεοφιλελεύθερη συντηρητική πολιτική.

Η Κυβέρνηση, λοιπόν, επιμένει σε κάτι που ξέρει ότι είναι πεθαμένη υπόθεση. Διερωτώμεν όλες αυτές τις μέρες, μα, είναι δυνατόν; Ο Πρωθυπουργός έχει χρόνια στην πολιτική. Ήταν πάντα στα ηγετικά κλιμάκια, στο εκτελεστικό γραφείο του ΠΑ.ΣΟ.Κ. από το 1974. Ο κύριος Υπουργός Παιδείας πανέξυπνος, χρόνια στην πολιτική. Και έλεγα και λέω και αυτήν τη στιγμή που παρακολουθούσα και χθες και σήμερα τις ψεύτικες, υποκριτικές αντιπαραθέσεις, είναι δυνατόν να μην ξέρουν όλοι αυτοί ότι η νεολαία είναι ένα ευαίσθητο κομμάτι της κοινωνίας, επαναστατημένο με πολλά προβλήματα που υποκριτικά τα διαπιστώνουν, αλλά τα πολλαπλασιάζουν με τη συγκεκριμένη πολιτική.

Κατά συνέπεια, είναι δυνατόν να μην καταλαβαίνει ο κύριος Πρωθυπουργός, οι Υπουργοί του ότι με το να λέτε "υποκινείται η νεολαία από την Αριστερά", ομολογείτε κύριοι ότι δεν είσθε πλέον Αριστερά; Και το ΠΑ.ΣΟ.Κ. το προοδευτικό έλεγε -μεγαλώσαμε μέσα από το ΠΑ.ΣΟ.Κ.- ότι είναι αριστερό κόμμα.

Τότε η Νέα Δημοκρατία του αείμνηστου Κωνσταντίνου Καραμανλή, είχε αποκαλέσει το ΠΑΣΟΚ "η αριστερά της Αριστεράς". Ομολογείτε, λοιπόν, πανηγυρικά πλέον ότι είστε Δεξιά. Είστε η νέα Δεξιά στην Ελλάδα. Είστε η συντηρητική παράταξη μαζί με τη Νέα Δημοκρατία, που είναι γνωστή στον ελληνικό λαό ότι είναι συντηρητική παράταξη που έκανε αγώνες αυταρχικούς για σκοταδισμό, για οπισθοδρόμηση του πολιτισμού, που έκανε αγώνες και σήμερα χύνει κροκοδείλια δάκρυα όταν θέλει να μιλήσει για εκπαιδευτικό σύστημα που να υπηρετεί τη νεολαία.

Είναι δυνατόν να λέτε ότι η νεολαία κατελύνεται; Εμείς, οι δικές μας γενιές του 1-1-4 είχαμε κατελωθεί από κανέναν; Άρα, κάνετε ότι δεν καταλαβαίνετε. Προσπαθείτε να βρείτε προσχήματα για να δικαιολογήσετε τα αδικαιολόγητα.

Έλεγα και διερωτώμαι αυτήν τη στιγμή αν είναι δυνατόν, όταν σήμερα η νεολαία, όπως και οι αγρότες της Θεσσαλίας που έκαναν εντυπωσιακές συγκεντρώσεις, και παράλληλα το απόγευμα που ερχόμουν εδώ άκουσα στις ειδήσεις ότι το συντονιστικό όργανο της νεολαίας των μαθητών, έβγαλε απόψε νέα απόφαση που λέει ότι την επόμενη εβδομάδα, Τρίτη και Πέμπτη θα κάνουν άλλα πανελλαδικά, πανεκπαιδευτικά συλλαλητήρια, αν είναι δυνατόν -και θέλετε να αποσείσετε ευθύνες πρώτα ο Πρωθυπουργός και μετά όλοι οι υπόλοιποι- εσείς να πιστεύετε ότι θα εκτονωθεί η κατάσταση; Και μετά υποκριτικά να εμφανίζεστε εδώ ότι τάχα θέλετε να ανοίξουν τα σχολεία;

Δεν αντιλαμβάνεσθε τη μεγάλη ευθύνη που έχετε, κύριοι της Κυβέρνησης, για το κλείσιμο των σχολείων, για την αναστάτωση του εκπαιδευτικού συστήματος, μέσα από ψευδεπίγραφες μεταρρυθμίσεις;

Είναι δυνατόν επίσης να μην υπάρχει στοιχειώδης πολιτική κρίση και λογική για να αντιληφθείτε ότι όταν λέτε εδώ και δυο μέρες ως Κυβέρνηση ότι θα χάσουν τη χρονιά οι μαθητές σε κάποια σχολεία, αυτό πυροδοτεί την κατάσταση;

Άρα δικαιούμαι να πω αυτό που το πιστεύω πλέον και είναι θέση μου πολιτική, που τη λέω υπεύθυνα απ'αυτό το ναό της δημοκρατίας ότι, κύριοι δεν θέλετε να ανοίξουν τα σχολεία. Δεν θέλετε την ηρεμία, γιατί παίζετε από την πλευρά σας το δικό σας πολιτικό παιχνίδι, το παρασκηνακό. Και από τη δική της πλευρά, παίζει το δικό της παρασκηνακό παιχνίδι η ηγεσία της Νέας Δημοκρατίας.

Το Δ.Η.Κ.Κ., κύριοι συνάδελφοι, ιδρύθηκε για να μην κλείνει το στόμα του, για να αποκαλύπτει στο λαό και κυρίως στη νεολαία αυτά τα βρώμικα πολιτικά παιχνίδια που παίζονται αυτήν τη στιγμή αδιαφορώντας οι ηγεσίες των δυο μεγάλων κομμάτων για την τύχη της νεολαίας, για την τύχη της Παιδείας, την τύχη του εκπαιδευτικού συστήματος.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, καθαρά και ξεκάθαρα πράγματα: Ο μεν κ. Καραμανλής έκανε αυτήν την πρόταση δυσπιστίας τρεις

μέρες μετά τη συζήτηση σε επίπεδο Αρχηγών κομμάτων, προκειμένου να δημιουργήσει πρόβλημα σε άλλα πράγματα που εξελίσσονται πολιτικά στο παρασκήνιο και παράλληλα να δώσει ένα δείγμα προς την άλλη ομάδα, των μεγαλοοικονομικών και εκδοτικών παραγόντων ότι θα οξύνει την κατάσταση αν εκείνοι, που είναι οι ίδιοι που στηρίζουν τη σημερινή Κυβέρνηση, στηρίζουν και κάποιον άλλο εκκολλαπτόμενο μεσσία για να τον εμφανίσουν στο λαό, αν το επιχειρήσουν και το προωθήσουν.

Αυτό το μήνυμα ήθελε να στείλει προς τους μεγαλοεκδότες και μεγαλοεπιχειρηματίες και στην Κυβέρνηση. Και από την άλλη μεριά, χύνει κροκοδείλια δάκρυα ότι ενδιαφέρονται για την εκτόνωση της κατάστασης στην Παιδεία.

Η δε Κυβέρνηση, ακριβώς θέλει την όξυνση και όχι το άνοιγμα των σχολείων, προκειμένου να πείσει εκείνους που ανέφερα πριν, τους εξωθεσμικούς παράγοντες που τη στηρίζουν και κάνουν την προπαγάνδα υπέρ της τόσο καιρό ότι αυτοί θα είναι σκληροί απέναντι στη νεολαία, απέναντι στην κοινωνία, απέναντι στο λαό, άρα, πρέπει να προωθήσουμε εκείνο που τους βολεύει πολιτικά, κομματικά εις βάρος της Νέας Δημοκρατίας.

Ε, όχι, κύριοι συνάδελφοι. Όταν μ' αυτόν τον τρόπο λειτουργείτε και χρησιμοποιείτε τα νιάτα της Ελλάδος για να παίξετε τέτοια παρασκηνακά παιχνίδια είσαστε και οι δυο επικίνδυνοι. Και είμαστε υποχρεωμένοι εμείς τουλάχιστον να επισημάνουμε, γιατί δεν είχαμε και δεν πρόκειται να έχουμε ποτέ εξαρτήσεις από οποιονδήποτε παράγοντα.

Η πρόταση την οποία κάνει το Δ.Η.Κ.Κ., που αποτελεί παράλληλα και έκκληση προς την Κυβέρνηση: Ιδού η Ρόδος, ιδού και το πήδημα: Αν θέλετε πράγματι να ανοίξουν τα σχολεία αμέσως αναστείλετε την εφαρμογή των άρθρων 1 και 2 του σχετικού νόμου, αλλά και εκείνων των άρθρων εναντίον των οποίων παλεύει η νεολαία και η εκπαιδευτική κοινότητα -και η οποία σήμερα με το μαζικό παρόν απέδειξαν ότι αποτελεί και την πλειοψηφία- και αρχίστε αμέσως διάλογο.

Εμείς ως υπεύθυνο κόμμα σας παραδώσαμε πριν από τρεις μέρες - και την καταθέσαμε και στη Βουλή και συνιστώ και σε σας αλλά και στην Αξιωματική Αντιπολίτευση να τη διαβάσετε- συνολική πρόταση για την παιδεία, για το εκπαιδευτικό σύστημα και των τριών βαθμίδων. Συνολική πρόταση ταυτόχρονα για την έρευνα, την πληροφορική, την παιδεία κατά τρόπο αναλυτικό και όχι γενικό και αόριστο. Την κατέθεσα. Άρα τα επιχειρήματα ότι δεν έχετε προτάσεις είναι προφάσεις εν πολιτικαίς αμαρτίαις.

Ανέπτυξα προχθές κατά τη συζήτηση για τα θέματα της παιδείας επιγραμματικά κάποιους άξονες. Στην πρότασή μας, αν τη διαβάσετε, που είναι ογδόντα μια σελίδες, θα δείτε, κύριοι, λεπτομερειακή τοποθέτηση για τον τρόπο προαγωγών στα ΑΕΙ, το σύστημα που πρέπει να χρησιμοποιηθεί, μιλάμε για την προσχολική αγωγή, πώς πρέπει να είναι και να λειτουργεί στα πλαίσια μιας παιδείας που θα παράγει συγκεκριμένους τύπους ανθρώπων και συγκεκριμένη κοινωνία μέσα στα πλαίσια ενός συγκεκριμένου αναπτυξιακού σχεδιασμού που θα υπηρετεί τον άνθρωπο και θα έχει μαζί της το λαό, τη νεολαία και τους εκπαιδευτικούς.

Αφήστε τα, λοιπόν, αυτά. Αν θέλετε να ανοίξουν τα σχολεία και να μην επαναλαμβάνετε τα ίδια, αναστείλετε την εφαρμογή του νόμου. Δεν πρόκειται να κάνει πίσω η νεολαία. Είτε θέλετε είτε δεν θέλετε, είτε σας αρέσει είτε δεν σας αρέσει θα αναγκαστείτε με την πορεία, στην οποία εσείς οδηγήσατε τα πράγματα και δεν ακούσατε τι σας έλεγε και ο υποφαινόμενος και το Δ.Η.Κ.Κ. συνολικά από το 1997 μέχρι σήμερα, θα αναγκαστείτε, επαναλαμβάνω, ατάκτως, αφού έχετε κάνει πολλαπλάσια ζημιά στη νεολαία, στα σχολεία, στα παιδιά, στους γονείς, και στην οικονομία, ακόμη και σ' αυτό το λαθμενόμενο εκπαιδευτικό σύστημα που χρειάζεται ριζική αλλαγή και προσαρμογή σε άλλα πρότυπα και σε άλλη φιλοσοφία, να επανακάμψετε.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του Προέδρου του Δ.Η.Κ.Κ. κ. Τσοβόλα)

Τελειώνω, κύριε Πρόεδρε.

Άλλωστε, κύριε Πρωθυπουργέ, κύριοι της Κυβέρνησης, δεν

αντιλαμβάνεστε ότι εκεί που έχουν φθάσει τα πράγματα, ακόμη και αν πάρω ως δεδομένο χάρη της συζήτησης, παρ' ότι είμαστε αντίθετοι σ' αυτό ότι έχετε εσείς δίκιο, ότι η νεολαία δεν ξέρει τίποτε, ότι οι εκπαιδευτικοί, όπως τους εμφανίσατε εδώ όλη αυτήν την εβδομάδα, είναι άχρηστοι, ότι εμείς κάνουμε αντιπολίτευση και τα λέμε αυτά, δεν έχετε καταλάβει, κύριοι, ότι ακόμη και αν κάνουμε αποδεκτό αυτό, έχετε κάνει λάθος τουλάχιστον στην τακτική που χρησιμοποιήσατε; Και αφού δεν πείσατε τη νεολαία, τους εκπαιδευτικούς και το λαό, τότε ο μόνος τρόπος, αν θέλετε πραγματικά να δώσετε λύση στο αδιέξοδο να ανοίξουν τα σχολεία ...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουριδής): Κύριε Τσοβόλα, παρακαλώ τελειώστε με μια φράση.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΤΣΟΒΟΛΑΣ (Πρόεδρος του ΔΗ.Κ.ΚΙ.): Ναι, κύριε Πρόεδρε, να ολοκληρώσω.

Θα πρέπει να αναστείλετε -εκεί που το φθάσατε το θέμα- το νόμο, να ανοίξετε ένα διάλογο και να ενημερώσετε τους μαθητές, συστηματικά οργανωμένα, μέσα από τη διαδικασία του εθνικού διαλόγου για τα καλά δήθεν της ψευδεπίγραφης εκπαιδευτικής μεταρρύθμισης.

Κλείνοντας, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, αφού κάνω και πάλι αυτήν την έκκληση, περιμένω την απάντηση μέχρι αύριο το βράδυ, ως Πρόεδρος του ΔΗ.Κ.ΚΙ. και η Κοινοβουλευτική Ομάδα του ΔΗ.Κ.ΚΙ., από την Κυβέρνηση για να δώσει λύση που μόνη λύση είναι η αναστολή και έναρξη άμεσα εθνικού διαλόγου.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουριδής): Καλώς, κύριε Τσοβόλα.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΤΣΟΒΟΛΑΣ (Πρόεδρος του ΔΗ.Κ.ΚΙ.): Ναι, κύριε Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουριδής): Μα, σας παρακαλώ, κύριε Τσοβόλα!

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΤΣΟΒΟΛΑΣ (Πρόεδρος του ΔΗ.Κ.ΚΙ.): Ένα λεπτό, κύριε Πρόεδρε.

Εμείς θεωρούμε ότι η πρόταση δυσπιστίας προς τον Υπουργό Παιδείας από την πλευρά της Νέας Δημοκρατίας ήταν για το θεαθήναι. Γιατί υπεύθυνος γι' αυτήν την πολιτική δεν είναι μόνο ο Υπουργός Παιδείας. Είναι ο Πρωθυπουργός και η Κυβέρνηση. Και όταν έρχεται ο ίδιος ο κ. Καραμανλής και λέει ότι είναι προσωπικά υπεύθυνος ο Πρωθυπουργός, άρα η Κυβέρνηση, δεν μπορεί να κάνει πρόταση δυσπιστίας όπως την έκανε, μόνο στον Υπουργό Εθνικής Παιδείας. Έπρεπε να κάνει, αν εννοούσε αυτά που λέει και αν ήθελε πράγματι να υπάρξει διέξοδος και πίεση, να κάνει προς όλη την Κυβέρνηση και πρώτα και πάνω από όλα στον Πρωθυπουργό και ασφαλώς τότε και στον Υπουργό Παιδείας. Γι' αυτό περιμένουμε ποια θα είναι η τελική θέση και του Πρωθυπουργού μέχρι αύριο βράδυ...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουριδής): Καλώς, κύριε Τσοβόλα.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΤΣΟΒΟΛΑΣ (Πρόεδρος του ΔΗ.Κ.ΚΙ.): ... για να καθορίσουμε την τελική θέση, αφήνοντας έτσι ανοικτό το παράθυρο, μήπως προβληματίσουμε την Κυβέρνηση να αλλάξει στάση για να εκτονωθεί η κατάσταση και να υπάρξει πράγματι ένας εθνικός διάλογος που θα δώσει λύση στο μεγάλο πρόβλημα.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουριδής): Σας παρακαλώ, κύριε Τσοβόλα.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΤΣΟΒΟΛΑΣ (Πρόεδρος του ΔΗ.Κ.ΚΙ.): Ευχαριστώ.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΔΗΜΑΡΑΣ: Έγινε αυτό και πριν. Δεν χάθηκε ο κόσμος!

(Στο σημείο αυτό την Προεδρική Έδρα καταλαμβάνει ο Πρόεδρος της Βουλής κ. **ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΚΑΚΛΑΜΑΝΗΣ**)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης): Εγώ όμως δεν αντιλαμβάνομαι τη διάθεση που υπάρχει, ό,τι και αν πει το Προεδρείο, πρέπει να υπάρξει κάποιος συνάδελφος από κάτω να απαντήσει. Γιατί αυτό το κλίμα εδώ σ' αυτή την Αίθουσα; Φαντάζεσθε ότι μπορεί ένα τόσο πολυμελές Σώμα να εργάζεται χωρίς να υπάρχει κάποιος ο οποίος δίδει το λόγο, καθορίζει τη σειρά των ομιλητών, υπενθυμίζει κάποια πράγματα; Σας παρακαλώ επιτέλους. Είναι πάρα πολύ άσχημο αυτό, κουράζει το Προεδρείο, δεν το βοηθάει να κάνει τη δουλειά του. Και τι κερδίζει κανείς;

Γράφεται εκεί κάτι στα Πρακτικά, ότι είπε μία διακοπή. Όπως παλαιότερα το γνωστό ανέκδοτο που έγραφαν τα Πρακτικά, "ο κύριος τάδε ομιλεί μη ακουόμενος". Και πήγαινε εκείνος στην περιφέρειά του και έλεγε, "κοιτάξτε εδώ, αυτά που τους λέω είναι τόσο σοβαρά και βαριά, που γράφουν αποσιωπητικά".

Λοιπόν, δεν είμαστε στην εποχή εκείνη πριν από τριάντα - σαράντα χρόνια. Έχουν αλλάξει πολλά σ' αυτόν τον τόπο.

Ο Υπουργός Εθνικής Αμύνης κ. Τσοχατζόπουλος έχει το λόγο.

ΦΩΤΗΣ ΚΟΥΒΕΛΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, είχα ζητήσει, εδώ και ώρα, μία παρέμβαση πέντε λεπτών. Φαίνεται όμως ότι εδώ ακούγεται μόνο όποιος φωνάζει.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης): Κύριε Υπουργέ, με συγχωρείτε.

Σ' αυτό πρέπει να πω ότι ίσως έχει δίκιο ο κ. Κουβέλης.

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ-ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΤΣΟΧΑΤΖΟΠΟΥΛΟΣ (Υπουργός Εθνικής Άμυνας): Κύριε Πρόεδρε, εσείς αποφασίζετε.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης): Εγώ σας ζητώ συγγνώμη, κύριε Υπουργέ.

Ο κ. Κουβέλης εφόσον θέλει να κάνει μία παρέμβαση, ας την έχει και να αγοράσει μετά ο κύριος Υπουργός.

Αλλά θα μου επιτρέψει ο κ. Κουβέλης να πω ότι ο κανόνας, όπως ξέρετε, είναι "λέγων και αντιλέγων". Και εφόσον ο Αρχηγός ενός κόμματος ομίλησε, καλό θα ήταν να απαντήσει η Κυβέρνηση. Αλλά τώρα καλύπτει το πεντάλεπτο και να έρθει ο κύριος Υπουργός.

ΦΩΤΗΣ ΚΟΥΒΕΛΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, νομίζω ότι ξέρετε πόσο σέβομαι τον Κανονισμό.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης): Πράγματι και πρέπει να το αναγνωρίσω και από αυτήν τη θέση.

ΦΩΤΗΣ ΚΟΥΒΕΛΗΣ: Έχω ζητήσει το λόγο για παρέμβαση και επαναλαμβάνω, φαίνεται ότι γίνεται αποδεκτή η πρόταση μόνο από εκείνους που φωνάζουν.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης): Όχι, δεν έχετε σ' αυτό δίκιο. Δεν είναι ανάγκη να φωνάξετε. Σας εξήγησα το λόγο, τον οποίο είμαι βέβαιος ότι κατανοείτε.

Μίλησε η Αντιπολίτευση διά του Προέδρου ενός κόμματος, θα απαντήσει η Κυβέρνηση δι' ενός Υπουργού. Αλλά αφού έχετε ζητήσει ήδη αρκετή ώρα το λόγο, ορίστε, τον έχετε.

ΦΩΤΗΣ ΚΟΥΒΕΛΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, αν παίρνω το λόγο γι' αυτήν την παρέμβαση, είναι γιατί θέλω να κάνω μία ερώτηση, συναφή βέβαια προς το θέμα το οποίο συζητάμε, προς τον κύριο Υπουργό Παιδείας.

Ο Υπουργός Παιδείας, κύριοι συνάδελφοι, έκανε επανειλημμένα την αναφορά στη βούλησή του για διάλογο. Αλλά αυτό το οποίο είπε ο κύριος Υπουργός είναι προσχηματικό και ακούστε γιατί.

Απο καιρό έχει ζητηθεί, από τις παραμονές των Χριστουγέννων, η σύγκληση του Εθνικού Συμβουλίου Παιδείας από τον Πρόεδρό του κ. Ιωάννη Πανάρτο.

Ο κ. Ιωάννης Πανάρτος μάλιστα, ο Πρόεδρος του Εθνικού Συμβουλίου Παιδείας, έχει απευθύνει πρόσκληση σε όλους εκείνους οι οποίοι μετέχουν του Εθνικού Συμβουλίου Παιδείας -και είναι πάρα πολλοί, το γνωρίζετε, είναι εκπρόσωποι κομμάτων, εκπρόσωποι κοινωνικών οργανώσεων και φορέων, εκπρόσωποι της ΔΟΕ, της ΟΛΜΕ, της ΟΙΕΛΕ- προκειμένου να καθίσουν σε ένα τραπέζι και να συζητήσουν, όπως έχουν δικαίωμα ως μετέχοντες στο ΕΣΥ, για τα ζητήματα της παιδείας και όπως αυτήν την ώρα αναδεικνύονται αυτά εξαιρετικά κρίσιμα.

Σπεύδει, όμως, ο Υπουργός Παιδείας και στέλνει διά του Γενικού Γραμματέα του Υπουργείου Παιδείας επιστολή προς όλους εκείνους οι οποίοι μετέχουν στο Εθνικό Συμβούλιο Παιδείας και τους λέει: "μη μετέχετε, γιατί είναι παράνομη, δεν είναι επιτρεπτή η σύγκληση της ολομελείας του Εθνικού Συμβουλίου Παιδείας, διότι αντίκειται στις διατάξεις του ν. 2327 και του π.δ. 326/1996". Και επικαλείται γνωμοδότηση, ο κύριος Υπουργός, του Νομικού Συμβουλίου του Κράτους, την

οποία και αποδέχεται.

Και λέει το Νομικό Συμβούλιο του Κράτους ότι δεν είναι δυνατή η σύγκληση του Εθνικού Συμβουλίου Παιδείας και ακούστε γιατί: Διότι μέχρι σήμερα δεν έχουν τεθεί σε λειτουργία οι υπηρεσιακές μονάδες του και δεν έχει εκδοθεί η υπό του νόμου απαιτούμενη διαπιστωτική πράξη του Υπουργού Εθνικής Παιδείας και Θρησκευμάτων.

Και το ερώτημα εγείρεται δικαιολογημένο, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι: Εάν ο κύριος Υπουργός ήθελε πράγματι το διάλογο, εάν ο κύριος Υπουργός ήθελε πράγματι να συναντηθούν οι εκπρόσωποι των κοινωνικών οργανώσεων, των κοινωνικών φορέων, της ΟΙΕΛΕ, της ΟΛΜΕ, της ΔΟΕ, των κομμάτων, να συζητήσουν για το κρίσιμο πρόβλημα της παιδείας και να βρουν λύση, γιατί, κύριοι συνάδελφοι, γιατί, κύριε Υφυπουργέ, που αναπληρώνετε αυτήν την ώρα τον κύριο Υπουργό Παιδείας, που απουσιάζει, από το 1995 δεν δρομολογήσατε τις διαδικασίες, ώστε να μη συντρέχουν τα αρνητικά τα οποία επισημαίνει με τη γνωμοδότησή του το Νομικό Συμβούλιο του Κράτους;

ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΓΙΑΝΝΟΠΟΥΛΟΣ (Υπουργός Δικαιοσύνης): Διότι δεν πάνε οι Οργανισμοί, ούτε η ΓΣΕΕ ούτε η ΑΔΕΔΥ ούτε οι πρυτάνεις. Δεν το αναγνωρίζουν.

ΦΩΤΗΣ ΚΟΥΒΕΛΗΣ: Σας παρακαλώ, κύριε Υπουργέ, μη με διακόπτετε.

Περαιτέρω, αυτό σας μάρανε; Το γεγονός ότι δεν συντρέχουν ο τυπικές προϋποθέσεις; Και δεν ακούτε τον πρόεδρο του Εθνικού Συμβουλίου Παιδείας, που θέλει τη σύγκληση για αύριο το πρωί, κύριοι συνάδελφοι, για το Σάββατο και την Κυριακή, σε μια κρίσιμη στιγμή για την παιδεία; Πώς πιστεύετε, κύριοι της Κυβέρνησης, ότι θα εκτονώσετε την κατάσταση; Πώς πιστεύετε ότι είναι δυνατόν να εξασφαλίσετε την αναγκαία συναίνεση και των κομμάτων και των φορέων και των συντελεστών της εκπαίδευσης, που είναι οι εκπαιδευτικοί, προκειμένου να ηρεμήσει ο χώρος της παιδείας, ο τόσο ταραγμένος;

Δεν τη θέλετε τη συναίνεση, δεν θέλετε το διάλογο, κινείστε στον αλαζονικό μονόδρομό σας. Το τέλος, όμως, του μονοδρόμου αυτού είναι η σύγκρουσή σας με τα ίδια τα νιάτα της χώρας, τα οποία ασφυκτούν μέσα στις δικές σας πολιτικές, οι οποίες είναι αδιέξοδες και οι οποίες δεν ικανοποιούν το αίτημα για μία σύγχρονη και αποτελεσματική παιδεία.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης): Ο Υπουργός Εθνικής Άμυνας έχει το λόγο.

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ-ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΤΣΟΧΑΤΖΟΠΟΥΛΟΣ (Υπουργός Εθνικής Άμυνας): Αγαπητοί συνάδελφοι, θα ήθελα να ευχαριστήσω το Προεδρείο, διότι μου έδωσε τη δυνατότητα να μιλήσω σήμερα, ενώ δεν ήταν προγραμματισμένο. Και ζητώ την κατανόησή σας, διότι δεν θα βρίσκομαι αύριο εδώ. Θα είναι σε προγραμματισμένο ταξίδι στο Εξωτερικό και αυτός είναι ο λόγος για τον οποίο έστω σήμερα το βράδυ θέλησα να συμβάλω με την άποψή μου σε αυτά που συζητούμε.

Κύριε Κουβέλη, δεν θα σας απαντήσω εγώ σε αυτά που θέσατε. Είμαι βέβαιος ότι συνάδελφός μου θα σας απαντήσει επί της ουσίας. Επιτρέψτε μου, όμως, να πω τα εξής: Μην υπερβάλλουμε. Διάλογο διακομματικό για Δημόσια Διοίκηση και για παιδεία κατοχύρωσε το ΠΑ.ΣΟ.Κ. εδώ και αρκετά χρόνια με τις μόνες διακομματικές επιτροπές οι οποίες υπήρξαν και λειτούργησαν από το 1995 τόσο για τη Δημόσια Διοίκηση όσο και για την παιδεία. Είναι μάλιστα γνωστό ότι μια σειρά από νομοθετήματα ήταν αποτέλεσμα συμφωνίας όλων των κομμάτων.

Το γιατί εδώ ένα-ενάμιση χρόνο δεν επιθυμούν κάποιοι τη συμμετοχή στις διακομματικές επιτροπές, αυτό δεν είναι ευθύνη του ΠΑ.ΣΟ.Κ. Μην προσπαθήσετε να το ψάξετε και να το βρείτε σε εμάς.

Δεύτερον, επιτρέψτε μου να απαντήσω στον αξιότιμο Αρχηγό της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης κ. Καραμανλή, έστω και εάν δεν είναι σήμερα εδώ. Τον άκουσα σε μια στιγμή να λέει ότι σήμερα η Νέα Δημοκρατία έκανε το χρέος της και θα συνεχίσει να το κάνει.

Επιτρέψτε μου να πω ότι με αυτόν τον τρόπο, με την κατάθεση της πρότασης δυσπιστίας κατά του Υπουργού Εθνικής Παιδείας και Θρησκευμάτων κ. Αρσένη, το χρέος σας το πράττετε ίσως στο κομματικό σας συμφέρον, όχι όμως απέναντι στην παιδεία, όχι όμως απέναντι στον ελληνικό λαό. Και προπαντός, με αυτήν την πρόταση, όχι μόνο συμβάλλετε στη συνέχιση του χάους, αλλά επιπλέον στερείτε και τη δυνατότητα ενός ουσιαστικού διαλόγου, τον οποίο διάλογο έχει ανάγκη ο ελληνικός λαός, έχουν ανάγκη οι νέοι, έχουν ανάγκη τα κόμματα, έχει ανάγκη η ελληνική κοινωνία. Γιατί μόνο με διάλογο, που είναι διαφορετικός από τις κομματικές άναρθρες κραυγές και τις καταγγελίες που ακούστηκαν εδώ μέσα, θα μπορέσουμε να προχωρήσουμε.

Τέλος, κύριε Τσοβόλα, επιτρέψτε μου να πω ότι κατανοώ την ανάγκη αντιπολίτευσης. Όμως, η αντιπολίτευση που επεκτείνεται στο να καταγγέλλει συλλήβδην το ΠΑ.ΣΟ.Κ., ότι είμαστε η νέα δεξιά και ότι δεν θέλουμε να ανοίξουν τα σχολεία γιατί είμαστε η νέα δεξιά, ε, επιτρέψτε μου να πω ότι αυτό ξεπερνάει τα όρια.

Γιατί τα τελευταία είκοσι πέντε χρόνια σε αυτήν την Αίθουσα το ΠΑ.ΣΟ.Κ. έχει συνδράμει καθοριστικά με συγκεκριμένα νομοσχέδια στην αντιμετώπιση προβλημάτων της παιδείας, της εκπαίδευσης. Και χειρίστηκε το θέμα της παιδείας ως υψίστης σημασίας εθνικό θέμα με μία σειρά από νομοθετικές παρεμβάσεις, αλλαγές και τροποποιήσεις ριζικότητας, που νομίζω ότι ο αρμόδιος Υπουργός έχει ήδη παρουσιάσει. Αυτό και μόνο φθάνει για να καταλάβετε ότι αυτό που είπατε δεν ευσταθεί.

Δεν προωθούμε την ουσία του διαλόγου με γενικούς αφορισμούς.

Όμως, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, εγώ δεν ήλθα εδώ σε αυτό το βήμα σήμερα για να κάνω κριτική στην κριτική της αντιπολίτευσης. Εκείνο που θέλω να πω είναι ότι πιστεύω -ίσως να κάνω και λάθος- ότι η εκπαιδευτική μεταρρύθμιση της Κυβέρνησης δεν είναι η αιτία των μαθητικών κινητοποιήσεων. Είναι η αφορμή για τη νεολαία μας, που γενικά θέλει να αντιδράσει. Γιατί βρίσκεται και με το δικό της σε μία κατάσταση -όπως πολύ σωστά και σεξεί επισημάνετε, κύριε Τσοβόλα- σε μια θέση, κάτω από την οποία αμφισβητεί το αύριο που διαφαίνεται ότι εμείς της προσφέρουμε. Είναι ευθύνη της νεολαίας να αμφισβητεί, ιδιαίτερα όταν βρισκόμαστε σε μία μεταβατική περίοδο με τόσο μεγάλες και ριζικές αλλαγές.

Εάν θέλουμε λοιπόν, αγαπητοί συνάδελφοι, ουσιαστική παρέμβαση στο χώρο της παιδείας, στο χώρο της εκπαίδευσης, τότε πρέπει συνολικά να δούμε το θέμα της νέας γενιάς. Πρέπει να συνομιλήσουμε με τους νέους. Πρέπει να προτείνουμε αξιόπιστα δικαιότερα και ασφαλέστερο κόσμο πολιτών και ίσων ευκαιριών κοινωνικής προστασίας, διαφάνειας και αποτελεσματικότητας. Και η Κυβέρνηση αυτό προσπαθεί να προωθήσει με το δικό της τρόπο.

Κοιτάξτε, είναι μακριά από την εποχή που ζούμε η εποχή της μεταπολίτευσης που τότε -όπως θα θυμάστε- πολλοί εξ ημών ήμασταν πολύ κοντά και σε συνεχή επαφή ως κομματικά στελέχη με τις κομματικές νεολαίες. Τότε ήταν πολύ πιο εύκολες και πολύ πιο αξιόπιστες οι συνολικές στρατηγικές λύσεις που επιδιώκαμε.

Όμως σήμερα, μέσα στο πλαίσιο των αλλαγών, οι θεσμοί συλλογικότητας αμφισβητούνται. Η ανάγκη για δεύτερη και τρίτη εργασία των γονιών αμβλύνει το οικογενειακό περιβάλλον, την οικογενειακή προστασία, την επικοινωνία. Ο ατομικός δρόμος προβάλλει ως πρότυπο. Και ο νέος αισθάνεται αδύναμος να τον ακολουθήσει.

Να, λοιπόν, γιατί η νεολαία αμφισβητεί, ιδιαίτερα όταν βλέπει ότι το σύστημα δεν ξεπερνιέται εύκολα, όταν βλέπει ότι κερδισμένος είναι αυτός που έχει του "λούκι" και το "βίσμα". Η πίεση για ατομική λύση και συμβιβασμό φαντάζει αφόρητη.

Να, λοιπόν, γιατί στην ηλικία των παιδιών του λυκείου, που σήμερα εξεγείρονται, ο νέος για πρώτη φορά βλέπει κατάφατσα το ατομικό του μέλλον. Και μια και μιλάμε για παιδεία, ένα από τα πρώτα πράγματα που βλέπει είναι η παιδεία σε σχέση με το επαγγελματικό του μέλλον. Και εδώ πρέπει

πολλές φορές να ομολογήσουμε ότι η εισαγωγή στο πανεπιστήμιο είναι η σύνδεση με το επάγγελμα, όμως συγχρόνως είναι η για πρώτη φορά επιβεβαίωση της ατομικής αξίας, τόσο από το οικογενειακό περιβάλλον όσο και από την κοινωνία γενικότερα.

Να, λοιπόν, γιατί εμείς κατανοούμε συνολικά ως κόμμα και ως Κυβέρνηση την ευαισθησία που υπάρχει από το μαθητή και το περιβάλλον του και ως προς το σύστημα και ως προς το εξεταστικό σύστημα, από το πόσο δίκαιο φαίνεται και από το πόσες ευκαιρίες του δίνει.

Θέλω, λοιπόν, να είμαι εντελώς ξεκάθαρος. Θεωρώ αιτία των κινητοποιήσεων τα γενικότερα προβλήματα της νέας γενιάς και αφορμή μόνο το εξεταστικό σύστημα.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ας είμαστε ειλικρινείς, η μεταρρύθμιση στηρίζεται σε σωστές αρχές. Και δεν αναιρούνται οι αρχές αυτές, έστω και αν υπάρχουν ρυθμίσεις, για τις οποίες θα μπορούσε να συζητήσει κανείς. Και επιπλέον ο Υπουργός, όπως είπε, είναι ανοικτός σε συνεχή διάλογο, για να υπάρξει η μεγαλύτερη δυνατή βελτίωση, αποδοχή και στήριξη.

Όμως η μεταρρύθμιση είναι σωστή. Έχει σκοπό να ανταποκριθεί το λύκειο στον ουσιαστικό του ρόλο -επιμένω το λύκειο και όχι το φροντιστήριο- που είναι η παροχή ολοκληρωμένης παιδείας στους νέους ανθρώπους.

Η μεταρρύθμιση έχει βασικό σκοπό και στόχο να περιορίσει την ανάγκη για φροντιστήριο, να επαναφέρει το ουσιαστικό εκπαιδευτικό ενδιαφέρον του μαθητή. Η μεταρρύθμιση προϋποθέτει την παροχή διευκολύνσεων στους εκπαιδευτικούς, να εκτελέσουν μέσα στο σχολείο τον ουσιαστικό ρόλο που τους αρμόζει. Γι'αυτό άλλωστε και η τελική βαθμολογία του μαθητή εξαρτάται κατά κρίσιμο τρόπο από τους καθηγητές και τις καθηγήτριες. Αυτών το στόχο νομίζω ότι δεν μπορεί να τον αποκρούσει κανένας.

Η ίδια η Νέα Δημοκρατία -κύριε Σιούφα, το ξέρετε- είχε υποβάλει προτάσεις πριν από ορισμένα χρόνια από συνάδελφο που δεν είναι σήμερα μαζί σας, οι οποίες όμως κινούνται στην ίδια κατεύθυνση.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΣΙΟΥΦΑΣ: Εσείς όμως τότε, δυστυχώς, τις απορρίψατε.

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ-ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΤΣΟΧΑΤΖΟΠΟΥΛΟΣ (Υπουργός Εθνικής Άμυνας): Κοιτάτε, η συζήτηση είναι ελεύθερη. Κάποτε συμφωνούμε, κάποτε διαφωνούμε. Αλλά έχουμε ευθύνη συλλογικά να συμβάλλουμε για την προσέγγιση ορθών, αποδεκτών, αποτελεσματικών λύσεων.

Λυπούμαι, γιατί σήμερα βλέπω ότι με τη διαδικασία αυτή καταφύγατε σε ένα είδος δημοκρατίας. Όπως είπα προηγουμένως, αναιρεί ακόμα και χρήσιμες σκέψεις, που σε νηφαλιότερες στιγμές, όπως είπα, η ίδια η Νέα Δημοκρατία είχε διατυπώσει. Και δυστυχώς επιδίδασθε και σε μια συνειδητή παραπληροφόρηση δημοκοτίας, στο μόνο ίσως έδαφος που δεν επιτρέπεται καμία δημοκρατία. Και αποδεικνύεται για μια ακόμη φορά η κραυγαλέα, επιτρέψτε μου να πω, αφερεγγυότητα, το μέγεθος της κοροϊδίας με την οποία προσπαθεί να πείσει ότι επειδή φωνασκεί, είναι και ικανή για κάτι άλλο. Δυστυχώς όμως για σας, αποδεικνύεται ότι δεν είσθε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, πολύ φοβούμαι ότι η στρατηγική της Νέας Δημοκρατίας επιβεβαιώνεται και σήμερα ότι είναι πάση θυσία η διαχείριση της εξουσίας, όμως χωρίς δεσμεύσεις πολιτικής, με απόκρυψη του περιεχομένου της πολιτικής της, που είναι συντηρητική και αναχρονιστική, όπως έχουμε δει επανειλημμένως στο παρελθόν, με ανευθυνότητα, γιατί πιστεύουν ότι "άσε το ΠΑ.ΣΟ.Κ. να μπει στα μεγάλα προβλήματα, στα δύσκολα, να πάρει το κόστος, εμείς θα τα βρούμε λυμένα". Όμως αυτά είναι ψευδαισθήσεις εξουσίας, από τις οποίες υποφέρετε και γι'αυτό συμπεριφέρεστε μ'αυτόν τον τρόπο.

Ξεχάστε το καλύτερα και αλλάξτε τη δική σας τακτική, με την οποία σήμερα εκτίθεστε, γιατί αποκαλύπτεται ότι προσπαθείτε να πετύχετε μόνο κομματικούς στόχους με αυτήν τη συμπεριφορά.

Θέλετε, πολύ απλά, να εκμεταλλευτείτε τη δυσaréσκεια των λαϊκών στρωμάτων, θέλετε με παραδοσιακό δεξίο λαϊκισμό να υπερβείτε την ουσία των πραγματικών προβλημάτων που υπάρχουν στο

χώρο της εκπαίδευσης και της νεολαίας. Θέλετε να συγκαλύψετε τα ενδοπαρταξιακά σας προβλήματα και με τη συνεχή ανάδειξη προσώπων και Αρχηγών να συγκαλύψετε την αδυναμία παραγωγής πολιτικού λόγου. Έτσι όμως να είσατε βέβαιοι ότι δεν κερδίζετε.

Γιατί τα λέω αυτά, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι; Γιατί ο ελληνικός λαός γνωρίζει την εναντίωση της Νέας Δημοκρατίας σε μεταρρυθμίσεις της εκπαίδευσης σταθερά μετά το 1981, όπως και την εμμονή σε συντηρητικές λύσεις. Θυμόσαστε που φθάσαμε το 1991 σε τραγικά αποτελέσματα, που είχαμε το θάνατο του καθηγητή Τεμπονέρα; Το 1998-1999 φθάσαμε σε λιγότερο, θέλω να ελπίζω, τραγικά αποτελέσματα και αυτό είναι ευθύνη όλων μας, διότι η ζημιά και στους μαθητές και στην εκπαιδευτική κοινότητα είναι σαφής και είναι διευρυμένη. Γι'αυτό πρέπει να βρούμε τρόπο να την αντιμετωπίσουμε.

Αγαπητοί συνάδελφοι, επιτρέψτε μου να πω ότι η εκπαιδευτική μεταρρύθμιση είναι μεγάλο εθνικό θέμα, ισοδύναμο της πορείας προς την Οικονομική και Νομισματική Ένωση, ισοδύναμο του εκσυγχρονισμού της Δημόσιας Διοίκησης και του κράτους, ισοδύναμο -επιτρέψτε μου να πω- της ενίσχυσης των Ενόπλων Δυνάμεων. Επειδή εμείς στις Ένοπλες Δυνάμεις έχουμε συνεχή επαφή με δεκάδες χιλιάδες νέα παιδιά κάθε χρόνο, βλέπουμε πώς συμπεριφέρονται, πώς αγωνιούν, πώς συνδέουν το μέλλον τους και την εξέλιξή τους με το περιεχόμενο της παιδείας, της μόρφωσης, της κατάρτισης, της εξέλιξης.

Να, λοιπόν, γιατί το πρόβλημα είναι κατά πόσο η μεταρρύθμιση μπορεί να ικανοποιήσει τους στόχους των γονέων, των μαθητών και να αντιμετωπίσει το περιορισμένο φαινόμενο παθογένειας, παραπαιδείας, να ικανοποιήσει τις απαιτήσεις και τις ανάγκες των καθηγητών και των εκπαιδευτικών φορέων και συγχρόνως να ικανοποιήσει την ανάγκη ανόδου του πολιτιστικού επιπέδου της χώρας.

Από αυτούς τους στόχους κρίνεται η επιτυχία μιας μεταρρύθμισης και πάνω σε αυτά τα θέματα οφείλαμε να συζητήσουμε και όχι στη συνολική απόρριψη και άρνηση.

Να, λοιπόν, γιατί εμείς επιμένουμε. Η μεταρρύθμιση είναι θετική, όπως όλες οι μεταρρυθμίσεις στις οποίες προχώρησε το ΠΑ.ΣΟ.Κ. Τα ερωτήματα που προκύπτουν για μας κατ'ουσίαν δεν αφορούν την ίδια τη μεταρρύθμιση. Μπορεί να υπάρχουν θέματα χειρισμών. Πάνω σε αυτά, όμως, πρέπει να έχει κανείς τη δυνατότητα να συζητήσει. Οι μεγάλες πολιτικές μεταρρυθμίσεις επιβάλλονται, διότι οδηγούν σε ευρύτατα αποδεκτές λύσεις. Το μόνο μέσον για να καταλήξουμε σε αυτά είναι ένας ουσιαστικός αντικειμενικός και ειλικρινής διάλογος. Είναι το μόνο μέσον, με το οποίο εμείς δεν θα κουραστούμε να καταθέτουμε και να προσφέρουμε, όχι διότι πρέπει να σταματήσουμε τη μεταρρύθμιση, αλλά διότι πρέπει να πείσουμε ότι θα υπάρξει αποδοχή στην εφαρμογή της.

Πρέπει να πω ότι, όπως ανέφερα και προηγουμένως, οι μεγάλες μεταρρυθμίσεις εντάσσονται σε ένα γενικότερο σχεδιασμό και κατατάσσονται ανάλογα και με τις προτεραιότητες. Ο σχεδιασμός δεν είναι ένα σύνολο πολιτικών, αλλά είναι συνδυασμός πολιτικής, χρόνου εφαρμογής, στήριξης και συνεχούς προσπάθειας, συνεννόησης για τον τρόπο εφαρμογής του.

Σήμερα, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η δύσκολη και λεπτή κατάσταση που υπάρχει στην παιδεία, όχι τόσο από αστοχίες στην υλοποίηση μίας σωστής πολιτικής όσο και από τη φρενίτιδα, ανευθυνότητα της Νέας Δημοκρατίας, ίσως και άλλων, απαιτεί να σταθούμε στο ύψος της ευθύνης. Χρειάζονται μέτρα που θα καθησυχάσουν τις εύλογες ανησυχίες των μαθητών, γιατί πρέπει να ξαναγυρίσουν στα θρανία, να επανέλθει η νηφαλιότητα και η υπευθυνότητα, που είναι αναγκαίες, για να γίνει κατανοητή η ουσία της μεταρρύθμισης.

Πρέπει όλοι να πεισθούν ότι χωρίς μεταρρύθμιση και τομή στην παιδεία, αυτό δεν γίνεται.

Αυτό είναι το ζητούμενο. Και ευχόμαστε όλοι ο σημερινός διάλογος, παρ' όλο που δεν πείθει -διότι πριν από μία

εβδομάδα, την προηγούμενη Δευτέρα, είχαμε ουσιαστικό διάλογο επί της παιδείας, όλα τα κόμματα- να μπορέσει να συμβάλει προς αυτήν την κατεύθυνση.

Παράλληλα πιστεύω, όπως είπε και ο κύριος Υπουργός επανειλημμένα και σας το τόνισε, ότι διάλογος με βάση τα νέα δεδομένα γίνεται ή μπορεί να γίνει. Είμαι βέβαιος ότι υπάρχουν έμπειροι, ώριμοι και καθηγητές και νέοι, που μπορούν να συμβάλουν στην κατανόηση της αναγκαιότητας της τομής και της μεταρρύθμισης στην παιδεία, ότι αποτελεί συμφέρον της μαθητικής κοινότητας, των γονιών και των εκπαιδευτικών, να αναβαθμιστεί θεσμικά και ουσιαστικά το λύκειο, καθώς και στην κατανόηση της αλήθειας ότι αυτή η τομή δεν μπορεί να γίνει ούτε χωρίς κόπο ούτε χωρίς κόστος.

Όπως είπα προηγουμένως, το ΠΑ.ΣΟ.Κ. επί είκοσι πέντε χρόνια έδειξε εμπράκτως το έργο του στην παιδεία, τις μεγάλες εκπαιδευτικές αλλαγές σε όλα τα επίπεδα. Δεν μπορεί να αμφισβητηθεί το σύγχρονο συμμετοχικό πανεπιστήμιο. Η πλουραλιστική δευτεροβάθμια εκπαίδευση, η μεταπανεπιστημιακή εκπαίδευση δεν αποτελούν παρά έργο των Κυβερνήσεων του ΠΑ.ΣΟ.Κ. Κανείς βέβαια δεν μπορεί να αμφισβητήσει και τα προβλήματα που υπάρχουν σήμερα.

Το θέμα μας δεν είναι, κατά συνέπεια, αν οι όποιες ρυθμίσεις της σημερινής εκπαιδευτικής προσπάθειας είναι λιγότερο ή περισσότερο σωστές, εάν συνολικά η φιλοσοφία και οι στόχοι της εξυπηρετούν την παιδεία. Γι' αυτό ακριβώς η ευθύνη όλων μας απέναντι σ' αυτά τα θέματα είναι τεράστια. Δεν έχει θέση ούτε ο φηγνός μικροκομματικός συνδικαλισμός ούτε το ανεύθυνο σύνθημα και η δημαγωγία. Δεν μπορούν να υπάρχουν νικητές και ηττημένοι σ' αυτό που σπεύδουν επιπόλαιοι ορισμένοι να ονομάσουν αναμέτρηση στο χώρο της παιδείας.

Είναι ήττα της παιδείας και νίκη κανενός, όταν το πρόβλημα επιχειρείται να λυθεί με συγκρούσεις των μεν και των δε μέσα ή έξω από τα σχολεία ή στους δρόμους. Είναι ήττα της παιδείας και νίκη κανενός, αν υπάρχουν οι νόμιμες έστω συνέπειες στην εξέλιξη της εκπαιδευτικής διαδικασίας για λίγους έστω μαθητές. Είναι ήττα της παιδείας και νίκη κανενός, όταν αυτός ο ριζοσπαστισμός και ο ενθουσιασμός της ελληνικής νεολαίας εξαντλείται σε συνθήματα, καυγάδες και δεν μπορεί να αξιοποιηθεί δημιουργικά στην παραγωγική ένταξη των νέων στη συνολική ανασυγκρότηση της ελληνικής κοινωνίας.

Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑ.ΣΟ.Κ.)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης): Η κ. Ανδριανή Λουλέ έχει το λόγο.

ΑΝΔΡΙΑΝΗ ΛΟΥΛΕ: Κύριε Πρόεδρε, πριν πω τη γνώμη μου για τη συζήτηση, που έχουμε μαζευτεί σήμερα εδώ για πολλοστή φορά βέβαια σε πολύ μικρό διάστημα, θα ήθελα να σας πω ότι πέντε ώρες οι απλοί Βουλευτές περιμένουν να μιλήσουν. Μας έχετε ειδοποιήσει από το πρωί να είμαστε εδώ στις 18.00' ακριβώς και έχουν περάσει πέντε ώρες και ακόμη δεν έχει μιλήσει σχεδόν κανένας Βουλευτής.

Κατανώ βέβαια ότι οι Υπουργοί μπορούν να μιλούν όποτε θέλουν, έτσι λέει ο Κανονισμός της Βουλής. Όμως θα πρέπει και εκείνοι να κατανοήσουν κάποτε ότι ταπεινώνονται οι απλοί Βουλευτές, όταν περιμένουν τόση ώρα τη σειρά τους.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης): Κυρία Λουλέ, σπαταλήσατε χρόνο -θα κρατήσω το χρόνο σας τώρα...

ΑΝΔΡΙΑΝΗ ΛΟΥΛΕ: Σας ευχαριστώ. Αλλά αυτό αφορά όλους τους συναδέλφους.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης): Δεν είναι σωστό να δημιουργούνται κάποιες εντυπώσεις από το Βήμα. Σας πληροφορώ ότι από το κόμμα σας έχουν μιλήσει, σε σχέση με τη δυναμική του Σώματος, περισσότεροι.

Δεύτερον, οι Υπουργοί, όπως βλέπετε, μιλούν λιγότερο από το χρόνο που δικαιούνται να μιλήσουν.

Τρίτον, γίνεται μία πρόταση μομφής εναντίον ενός μέλους της Κυβερνήσεως, όχι γιατί δεν είναι ωραίος ή για οποιονδήποτε άλλο λόγο, αλλά για την πολιτική την οποία εφαρμόζει στο Υπουργείο

Παιδείας -η Κυβέρνηση προφανώς- και πρέπει να απαντήσει η Κυβέρνηση.

Δεν είναι σωστά πράγματα αυτά!

Συνεχίστε, παρακαλώ.

ΑΝΔΡΙΑΝΗ ΛΟΥΛΕ: Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, συζητάμε σε αυτήν την Αίθουσα για πολλοστή φορά μέσα σε μικρό διάστημα, όπως είπα και πιο πριν, για το αν είναι καλή ή όχι η μεταρρύθμιση του κ. Αρσένη. Το θέμα, όμως, πια της συζήτησης έχει ξεφύγει, γιατί τώρα δεν συζητάμε για τη μεταρρύθμιση, αλλά για τον τρόπο που η Κυβέρνηση θέλει να την επιβάλει, με τα ΜΑΤ, τους αγανακτισμένους πολίτες κομματικά φερέφωνα, τους συλλόγους γονέων και με ποινικές διώξεις από τους εισαγγελέες.

Πριν, λοιπόν, συνεχίσω, θα μου επιτρέψετε να καταθέσω κάτι που ήλθε πριν από λίγο στο γραφείο μας από έναν εισαγγελέα της Σύρου, που απευθύνεται στον Αστυνομικό Διευθυντή των Κυκλάδων και τον παρακαλεί με τρόπο διακριτικό -όπως λέει- να δει και να καταγράψει τα ονόματα των καθηγητών και των μαθητών που έλαβαν μέρος στις καταλήψεις.

Καταθέτω τα παρακάτω έγγραφα.

(Στο σημείο αυτό η Βουλευτής κ. Ανδριανή Λουλέ καταθέτει για τα Πρακτικά τα προαναφερθέντα έγγραφα, τα οποία έχουν ως εξής:

"ΕΙΣΑΓΓΕΛΕΑΣ ΠΡΩΤΟΔΙΚΩΝ

α) Παρ.αρθρ.33403 του Ποιν.Κωδ.

ΣΥΡΟΥ β) Παράβαση καθήκοντος (άρθρ.299 Π.Κ.)

Προς

Τον κ. Αστυνομικό Δ/ντή Κυκλάδων

Σας γνωρίζουμε ότι με την παρούσα παραγγελία μας, ασκούμε ποινική δίωξη κατά παντός υπευθύνου για α) διατάραξη οικιακής ειρήνης -περίπτωση παράνομης κατάληψης δημόσιας υπηρεσίας (παρ.άρθρου 33403 του Ποιν. Κώδικος) και β) παράβαση καθήκοντος (άρθρ. 299 Π.Κ.) που αφορά τα υπό κατάληψη τελούντα δημόσια σχολεία δευτεροβάθμιας εκπαίδευσης της περιφέρειας μας. Είναι γνωστό ότι με την εξακολούθηση επί πολλές ημέρες τώρα παράνομη και αξιόποινη πράξη της κατάληψης η λειτουργία του δημόσιου σχολείου έχει καταλυθεί ως εκ τούτου δε και η συνταγματική υποχρέωση της Πολιτείας για παροχή δημόσιας δωρεάν παιδείας στους πολίτες της. Στα πλαίσια της αποστολής μας για την πρόληψη τελέσεως αξιοποιώνων πράξεων καλέσαμε στην υπηρεσία μας εκπροσώπους των συλλόγων γονέων, τους διαπράττοντες την κατάληψη μαθητές, τους εκπροσώπους των καθηγητών ως επίσης και τους διευθυντές των υπό κατάληψη σχολείων, όσους εξ αυτών προσήλθαν, προειδοποιήσαμε για τον αξιόποιο χαρακτήρα των καταλήψεων και τις τυχόν συνέπειες από την τέλεσή τους στους διευθυντές δε των σχολείων υπομνήσαμε την παράλειψη της υποχρέωσής τους να αναφέρουν την τέλεση των πράξεων αυτών σε μας από τη στιγμή που άρχισαν να τελούνται. Μας απάντησαν ότι δεν γνώριζαν για την υποχρέωσή τους αυτή, μολονότι είναι εκ του νόμου υπεύθυνοι για την ομαλή διεξαγωγή της λειτουργίας του σχολείου και έχουν την εκ του άρθρου 3702 του Κ.Π.Δ. υποχρέωση να ανακοινώνουν χωρίς χρονοτριβή στον αρμόδιο εισαγγελέα τις αξιοποιίνες πράξεις που υπέπεσαν στην αντίληψή τους κατά την εκτέλεση των καθηκόντων τους. Είναι δε βέβαιον ότι εάν είχαν τηρήσει την υποχρέωσή τους αυτή, πολλές περιπτώσεις καταλήψεων σχολείων θα είχαν αποσοβηθεί και μεμονωμένες περιπτώσεις γρήγορα θα τερματίζονταν, αφού η πλειοψηφία της εκπαιδευτικής κοινότητας (γονείς, μαθητές και καθηγητές) είναι αντίθετοι στη διακοπή της λειτουργίας του σχολείου και στην κατάλυση της εκπαίδευσης ανεξάρτητα από το δίκαιο ή μη των αιτημάτων των μαθητών. Κατόπιν των ανωτέρω παρακαλούμε να ενεργήσετε, με διακριτικό πάντοτε τρόπο, προανάκριση στα πλαίσια της οποίας να διασφαλίσετε, αφού έλθετε σε επικοινωνία με τους επικεφαλής των καταλήψεων - μαθητές και τους διευθυντές κάθε σχολείου, την είσοδο των μαθητών στους χώρους διδασκαλίας για διεξαγωγή των μαθημάτων. Ταυτόχρονα να επεκτείνετε την έρευνά σας, προς την πλευρά των διευθυντών και καθηγητών των υπό κατάληψη σχολείων και αναζητήσετε τυχόν συμμετοχή τους στην ανωτέρω υπό στοιχεία (α) πράξη

έστω και υπό την μορφή της ψυχικής συνέργειας και λάβετε απολογίες κατηγορουμένων από τους υπαίτιους εκπαιδευτικούς γι' αυτήν, καθώς και για την αναφερομένη ανωτέρω παράβαση καθήκοντος που αφορά τους διευθυντές.

Να ολοκληρώσετε την παρούσα το συντομότερο δυνατόν και σε κάθε περίπτωση να μας ενημερώσετε για τις ενέργειές σας.

Σύρος 18.12.1998

Ο Εισαγγελέας

Απόστολος Μακρόπουλος

Εισαγγελέας Πρωτοδικών")

ΑΝΔΡΙΑΝΗ ΛΟΥΛΕ: Επιδιώκει με αυτόν τον τρόπο να μετατρέψει τους καθηγητές από εκπαιδευτικούς σε χαφιέδες, ζητώντας τους να καταγράψουν τα ονόματα των μαθητών που συμμετέχουν στις καταλήψεις. Προσπαθεί να επιβληθεί με απειλές, όπως η προχθεσινή του δήλωση ότι κάποιοι έχουν ήδη χάσει τη χρονιά τους, οδηγώντας την αντιπαράθεση στα άκρα, αδιαφορώντας για τις συνέπειες που μπορεί αυτή να έχει. Μαθητές εναντίον μαθητών, γονείς εναντίον γονέων, κατεστραμμένες σχολικές αίθουσες, αστυνομικός διευθυντής να επιτίθεται εκτός υπηρεσίας σε μαθητές χειρονομώντας και βρίζοντάς τους μπροστά στις κάμερες, οδηγός να τραβάει καραμπίνα μέρα μεσημέρι σε μπλόκο μαθητών, ή αλλιώς, όπως το είπε ο κ. Γιαννόπουλος, η κοινωνία θα δώσει τη λύση! Αυτό είναι το έργο των εκσυγχρονιστών στο χώρο της εκπαίδευσης!

Αδιαφορεί ακόμα και με το γεγονός ότι έχει να κάνει με ανήλικους, εφαρμόζοντας τακτικές παρόμοιες με εκείνες που εφαρμόζει ενάντια στους αγρότες, τους ναυτεργάτες και τους συνταξιούχους. Ωθεί τα πράγματα στην πόλωση επί τούτου, προκειμένου να αναγκάσει τους μαθητές να επιστρέψουν στα σχολεία και εκείνο που καταφέρνει είναι ξυλοδαρμοί και τραυματισμοί. Δεν σκέφτεται, βέβαια, ότι αυτό μπορεί να επιφέρει και άλλα πράγματα. Μπορούμε να θρηνησουμε και θύματα, όπως συνέβη στην περίπτωση Τεμπονέρα, διότι οι προβοκάτορες δεν είναι μακριά, είναι δίπλα μας και τους είδαμε και σήμερα στις διαδηλώσεις. Πενήντα γνωστοί μας άνθρωποι έκαναν αυτά που έκαναν μπροστά σε μία διαδήλωση, που θύμιζε τις εποχές του Πολυτεχνείου.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, δεν είμαι από εκείνους που ζητούν την κεφαλήν επί πίνακι κάποιου. Εξάλλου, ο αναμάρτητος πρώτος τον λίθον βαλέτω.

Όμως, δεν μπορώ να δεχθώ πια έναν Υπουργό, που επί δύο μήνες είναι αδιάλλακτος, αμετακίνητος στις θέσεις του, παρακολουθεί πίσω από το θολό παράθυρο του γραφείου -διότι αν δεν ήταν θολό θα έβλεπε και καλύτερα- τα όσα συμβαίνουν καθημερινά στους δρόμους και στα σχολεία με πλήρη απάθεια! Απεναντίας κατηγορεί τα κόμματα της Αντιπολίτευσης ότι ωθούν τους μαθητές στις καταλήψεις, σε μία προσπάθεια να μεταφέρει τις δικές του ευθύνες αλλά και να ευτελίσει τις μαθητικές κινητοποιήσεις, παρουσιάζοντάς τες ως κατευθυνόμενες.

Ξεχνά, όμως, ο κ. Αρσένης ότι το ΠΑ.ΣΟ.Κ υποστήριζε ανοικτά τις καταλήψεις των σχολείων το 1991 και το 1992, καταλήψεις στις οποίες συμμετείχαν δικά του στελέχη στο χώρο της εκπαίδευσης, όπως και ο κομματικός του μηχανισμός στις πορείες και στις συγκεντρώσεις που γίνονταν την εποχή εκείνη.

Σήμερα, λοιπόν, κατηγορεί τα κόμματα της Αριστεράς ότι ξεσηκώνουν την εκπαιδευτική κοινότητα. Εάν έχουμε τόσο μεγάλη δύναμη εμείς οι είκοσι εννέα Βουλευτές των τριών μικρών κομμάτων, τότε γιατί δεν φεύγει η Κυβέρνηση, να μας δώσει εμάς την εξουσία;

Γνωρίζετε όμως καλά, κύριε Υπουργέ, ότι τα πράγματα δεν είναι καθόλου έτσι! Εσείς ευθύνεστε και μόνο με την αδιάλλακτη στάση σας! Αντίθετα, διαρκώς επιμένετε ότι ο νόμος θα εφαρμοσθεί, θέλουν δεν θέλουν οι ενδιαφερόμενοι. Έτσι μας είπατε χθες!

Ακόμα και ο Πρωθυπουργός στην προχθεσινή του ομιλία είπε, να ανοίξουν τα σχολεία και αν υπάρχει κάτι που πρέπει να διορθωθεί, θα διορθωθεί. Έτσι και για τους τύπους το είπε! Εσείς ούτε αυτό δεν κάνετε!

Η βία που ξεσπά τις τελευταίες ημέρες στα σχολεία είναι δικό σας δημιούργημα. Περιφρονείτε ανοιχτά τους θεσμούς, κύριε Υπουργέ, τον τελευταίο καιρό και τον εκπαιδευτικό και το σχολείο. Με τον τρόπο που συμπεριφέρεσθε δυστυχώς μόνο Υπουργό Παιδείας δεν θυμίζετε!

Ακούσαμε σε αυτήν την Αίθουσα ότι η Πρόταση Δυσπιστίας υπονομεύει και τη δημοκρατία. Τι είναι αυτό πάλι;

Ο Κανονισμός δηλαδή της Βουλής και το Σύνταγμα -γιατί βάσει αυτού έγινε η πρόταση της Νέας Δημοκρατίας- υπονομεύει τη δημοκρατία; Οι μόνοι υπονομευτές είσατε εσείς οι ίδιοι, που προσπαθείτε να επιβάλετε σε δεκαεξάχρονα παιδιά με τη βία τη μεταρρύθμισή σας. Τότε και αυτά σας απαντάνε με το ίδιο νόμισμα.

Και βέβαια κανείς μας δεν θέλει να καταστρέφεται, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η δημόσια περιουσία. Και βέβαια κανείς μας δεν θέλει να βλέπει αυτές τις εικόνες βίας. Εσείς απορρυθμίσατε όμως πλήρως τον εκπαιδευτικό χώρο και από πάνω χρεώνετε γι' αυτό τους μαθητές, εκβιάζοντάς τους ότι θα χάσουν τη χρονιά τους. Αλήθεια, περιμένετε να σας απαντήσουν διαφορετικά, να βάλουν δηλαδή τη γραβάτα;

Σας άκουσα να λέτε ότι "πρέπει να κερδίσω το στοίχημα". Ποιο στοίχημα; Στην πλάτη των μαθητών, στο μέλλον τους; Ή μήπως στοίχημα για το αν θα θέσετε υποψηφιότητα για τη προεδρία του ΠΑΣΟΚ στο συνέδριο του κόμματός σας; Βιάζεσθε, κύριε Αρσένη, να συνδέσετε το όνομά σας με τη μεταρρύθμιση του εκπαιδευτικού συστήματος, όπως και οι άλλοι προκάτοχοί σας, αγνοώντας τους άμεσα ενδιαφερόμενους. Εκείνο που μετράει είναι το να αφήσετε τη σφραγίδα σας και να το πετύχετε με το χειρότερο τρόπο. Ξεκινήστε ένα διάλογο μαζί τους και ας αφήσετε τη μισή σφραγίδα. Δεν πειράζει.

Κατηγορείτε συλλήβδην τα υπόλοιπα κόμματα ότι δεν έχουν προτάσεις. Δεν έχετε κανένα δικαίωμα να το λέτε. Ξέρετε πολύ καλά ότι όλοι σας έκαναν προτάσεις. Μου φαίνεται τελικά ότι θα πρέπει οι Αρχηγοί των κομμάτων της Αντιπολίτευσης, κύριοι συνάδελφοι, να βγάλουν προποσούρες με τις προτάσεις που έκαναν στον κ. Αρσένη και δεν δέχθηκε καμία και να τις μοιράσουν στα σχολεία να τις δουν και οι μαθητές και οι γονείς, για να μην έρχεται εδώ πέρα και να λέει "αυτές είναι ανακριβείς".

Το εκπαιδευτικό μας σύστημα έχει ανάγκη από βαθιές τομές και αλλαγές, αλλά κατά τα φαινόμενα δεν είσθε εσείς αυτοί που θα τις κάνετε. Γιατί αυτές μεταφράζονται σε καινούρια βιβλία, εργαστήρια, αίθουσες, καθηγητές. Αυτά απαιτούν κονδύλια, που εσείς δεν τα διαθέτετε. Απαιτούν οι εκπαιδευτικοί να είναι σύμμαχοι και όχι εχθροί της μεταρρύθμισης. Απαιτούν πλήρη ετοιμότητα όλων των αρμοδίων φορέων.

Εσείς απεναντίας ήρθατε μέσα στο καλοκαίρι και εν μια νυκτί και παρά τις αντιδράσεις όλης της Αντιπολίτευσης, αλλά και συναδέλφων του ΠΑΣΟΚ, περάσατε το νόμο με τη γνωστή φράση "κατά πλειοψηφία" όπως συνηθίζετε να λέτε. Και όχι μόνο διάλογο δεν κάνατε, όχι μόνο δε δώσατε σημασία στην όποια διαφορετική άποψη, αλλά έχετε και το θράσος να έρχεσθε εδώ και μπροστά στις κάμερες να λέτε στον ελληνικό λαό ότι ψηφίστηκε αυτό το νομοσχέδιο απ' όλην τη Βουλή. Όχι, κύριοι! Ένοχοι και συνένοχοι είσθε μόνο εσείς.

Ισχυρίζεσθε ακόμη ότι η δική σας μεταρρύθμιση είναι καλύτερη απ' αυτήν του κ. Παπανούτσου. Οποία μετριοφροσύνη! Φαίνεται ότι το καλάμι στο χωριό σας, κύριε Αρσένη, είναι σε πρώτη ζήτηση!

Μας είπατε επίσης ότι οι μαθητές, με τις συναντήσεις που είχατε μαζί τους μέσω Internet ή τον πρωινό καφέ που πίνετε στα σχολεία, δεν έχουν να φοβηθούν τίποτε από τη μεταρρύθμιση και έχουν πεισθεί. Τότε γιατί αυτή η λαοθάλασσα σήμερα σε όλες τις διαδηλώσεις στη χώρα;

Αυτές τις μέρες, αλήθεια, με κάνατε να θυμηθώ και μια εικόνα, όταν στη θέση σας ήταν ο Γιώργος ο Σουφλιάς, τότε που οι μαθητές, και με τη δική σας υποστήριξη, έκαναν καταλήψεις και κατέλαβαν το γραφείο του. Εκείνος λοιπόν, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, κάθησε στην καρέκλα του και

άρχισε να εργάζεται, όπως έκανε κάθε μέρα. Δεν φώναζε ούτε αστυνομικούς ούτε εισαγγελείς. Και δεν θέλω να πω εδώ βέβαια, αν είναι ο κ. Σουφλιάς που δημοκρατικός από σας, όμως σίγουρα αντιμετώπισε το θέμα με καλύτερη διάθεση. Εσείς αντίθετα ως σοσιαλιστική Κυβέρνηση, όπως θέλετε να λέτε ότι είσθε, οδηγήσατε την παιδεία και την εκπαιδευτική κοινότητα σε αδιέξοδο. Προσέξτε όμως, διότι έτσι όπως πάτε θα θρηνησουμε πάλι θύματα. Και μην έρθετε και πείτε σ' αυτήν την Αίθουσα ότι φταίνε πάλι τα μικρά κόμματα. Γιατί τότε θα είναι τέτοια η αποδοκιμασία στο πρόσωπό σας, που δεν θα χρειάζεται καμία πρόταση μομφής για την αποπομπή σας. Τότε θα φύγετε μόνος σας.

Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

(Χειροκροτήματα)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης): Ο κ. Δημήτριος Ντούσκας έχει το λόγο.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΝΤΟΥΣΚΑΣ: Κύριε Πρόεδρε, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, συζητάμε για δεύτερη μέρα στη Βουλή την πρόταση δυσπιστίας της Νέας Δημοκρατίας κατά του Υπουργού Εθνικής Παιδείας και Θρησκευμάτων, η οποία κατατέθηκε, όπως αναφέρεται στο κείμενο της πρότασης, σαν διέξοδος στο αδιέξοδο που έχει οδηγήσει την παιδεία και την κοινωνία ο κ. Αρσένης με την αδιαλλαξία του, τις παρωπίδες του και το φόβο του πολιτικού κόστους.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ήταν επιτακτική ανάγκη και πολιτική ευθύνη της Κυβέρνησης του Κώστα Σημίτη και του Υπουργού Παιδείας να tolμήσουν την αλλαγή του εκπαιδευτικού συστήματος της χώρας. Και αυτή η εκπαιδευτική μεταρρύθμιση αποτελεί toλμηρό ιστορικό βήμα, που στηρίζεται στις αρχές του δημοκρατικού χαρακτήρα της εκπαίδευσης, του δημόσιου και δωρεάν χαρακτήρα, της ανθρωπιστικής παιδείας, της εκπαίδευσης των ίσων ευκαιριών για όλους και της πολιτικής αναβάθμισης της παιδείας.

Η ελληνική κοινωνία ήταν έντονα προβληματισμένη και αγανακτισμένη από το αποτέλεσμα της εκπαιδευτικής διαδικασίας της δημόσιας δωρεάν παιδείας και ειδικότερα από την εικόνα διάλυσης στα λύκεια με τα μαθήματα της δέσμης από τη μια μεριά και τα άχρηστα μαθήματα από την άλλη.

Η ελληνική κοινωνία βρισκόταν σε απόγνωση με τον τουριστικοφροντιστηριακό χαρακτήρα του λυκείου και μάλιστα υπό κρατική προστασία και με τη λεηλασία του οικογενειακού εισοδήματος από τα ομαδικά φροντιστήρια ή τα ιδιαίτερα στο σπίτι, δέκα χιλιάδες (10.000) την ώρα.

Όλοι σήμερα υποστηρίζουν ότι το εκπαιδευτικό σύστημα μιας χώρας είναι το βασικό θεμέλιο πάνω στο οποίο κτίζεται η κοινωνική, η πολιτιστική και η οικονομική της ανάπτυξη. Αυτή η επένδυση ξεκίνησε και στη χώρα μας με το νομοσχέδιο για την παιδεία και θα συνεχιστεί και με άλλα, που θα περιλαμβάνουν επενδύσεις και σε κτίρια και σε βιβλία και στο εκπαιδευτικό προσωπικό για τον εκσυγχρονισμό του εκπαιδευτικού μας συστήματος και την ποιοτική αναβάθμισή του.

Κύριοι συνάδελφοι, κάθε μεταρρύθμιση, όπως είναι επόμενο, δημιουργεί προβλήματα σε κατεστημένες νοοτροπίες, δημιουργεί αβεβαιότητα, επιφυλάξεις, δισταγμούς, ήπιες ή έντονες αντιδράσεις και ειδικότερα στην πατρίδα μας που έχει γίνει αξίωμα το καθεστώς των βολεμένων και τρόπος ζωής η αδράνεια και η απραξία.

Και η επιτυχία μιας εκπαιδευτικής μεταρρύθμισης και μάλιστα σε όλες τις βαθμίδες της εκπαίδευσης δεν κρίνεται μόνο από τις προθέσεις του Υπουργού Παιδείας και των αρχιτεκτόνων της ούτε από τις εξαγγελίες και τα σχέδιά τους, κρίνεται και από την εφαρμογή της, κρίνεται και στην πράξη. Γι' αυτό και ο κύριος Υπουργός έχει διακηρύξει σ' όλους τους τόπους ότι είναι ανοικτός και έτοιμος για διάλογο και βελτιώσεις στην πορεία εφαρμογής της. Διάλογο όμως όχι για να κερδίζουμε τις εντυπώσεις, ούτε στη λογική ότι εμείς λέμε αυτό, εμείς προτείνουμε αυτό, εμείς θέλουμε αυτό και αυτό πρέπει να γίνει, όπως επιμένουν οι συνδικαλιστικές ηγεσίες των εκπαιδευτικών. Τότε, ως προς τι ο διάλογος; Και είναι εξοργιστικό να παρουσιάζεται η Νέα Δημοκρατία κοπτόμενη για διάλογο, όταν συστηματικά τον απέφευγε μέχρι και την ψήφιση του νομοσχεδίου.

Ο νέος νόμος για την παιδεία στοχεύει στην αναβάθμιση της δημόσιας εκπαίδευσης με την εντατικοποίηση των προσπαθειών μαθητών, καθηγητών και στην ανακούφιση και των παιδιών και των γονιών. Με την εκπαιδευτική μεταρρύθμιση ανοίγουν οι δρόμοι για όλους τους νέους, για όλους τους μεγάλους, για τους παλιννοστούντες, για τους οικονομικούς μετανάστες. Η μεταρρύθμιση ανοίγει τους δρόμους από το νηπιαγωγείο ως το πανεπιστήμιο για όλους όσους θέλουν, όσους μπορούν - και ευτυχώς για την Κυβέρνηση θέλουν πολλοί, θέλουν όλοι, παρά τις κραυγές αγωνίας και την πρόταση δυσπιστίας της Νέας Δημοκρατίας και τα καμώματα του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδας.

Η μεταρρύθμιση θα ανακουφίσει και μάλιστα πολύ σύντομα χιλιάδες νοικοκυριά από το χαράτσι των φροντιστηρίων -μεγάλη φροντίδα και με το αζημίωτο- και των ιδιαίτερων κατ'οίκον μαθημάτων από τους "ιδιαιτερατζήδες", που από τη μια κόπτονται για το δημόσιο χαρακτήρα της εκπαίδευσης και από την άλλη λεηλατούν το οικογενειακό εισόδημα στο όνομα της "κοινωνικής τους" δήθεν προσφοράς.

Κύριοι συνάδελφοι, η Νέα Δημοκρατία δεν κόπτεται και δεν αγωνιά για την πρόοδο και την προκοπή των παιδιών, ούτε αν χάσουν τη χρονιά. Απλά πίστευε ότι η μεταρρύθμιση θα σκόνταφε και θα σταματούσε στα σπάργανά της με τις απεργίες των εκπαιδευτικών τους πρώτους μήνες του '97 με αφορμή το νέο μισθολόγιο, αλλά βασικό λόγο και αιτία την αξιολόγηση και την επετηρίδα και καμώνεται τώρα για άμεσους κινδύνους και επικίνδυνα φαινόμενα και τριβεί τα χέρια της για τα χειρότερα.

Δεν είναι επικίνδυνη η μεταρρύθμιση, ούτε επικίνδυνος ο κ. Αρσένης. Επικίνδυνη και καταστροφική είναι η υποκριτική συμπεριφορά της Νέας Δημοκρατίας, που με την αναταραχή και τα κλειστά σχολεία σκοπεύει να αβγατίσει τη σοδειά της και όχι να αναβαθμίσει την παιδεία.

Βεβαίως και δεν είναι ευχάριστη η εικόνα που παρουσιάζεται σε μερικά σχολεία της χώρας με τις καταλήψεις και τις προετοιμασμένες και προσχεδιασμένες απ'έξω πορείες των μαθητών, αλλά είναι κοινή πεποίθηση ότι οι καταλήψεις και οι ταραχές, αν δεν είναι υποκινούμενες, είναι με τις ευλογίες των κομμάτων της Αντιπολίτευσης και αρκετών εκπαιδευτικών συνδικαλιστών, που με τη στάση τους ενθαρρύνουν τις αλυσίδες στις πόρτες των σχολείων, για να μένουν ορθάνοικτες οι πόρτες των φροντιστηρίων και των διαμερισμάτων για τα ιδιαίτερα.

Οι αλλαγές στην παιδεία δεν τραυματίζουν τις ψυχές των νέων. Κατάλοιπα στις ψυχές των παιδιών αφήνουν οι υποκρισίες των κομμάτων της Αντιπολίτευσης, που πολύ όψιμα και για ψηφοθηρικούς λόγους ανακάλυψαν το Γολγοθά τους και δεν έχουν τίποτα να πουν για το άθλιο, όπως οι ίδιοι οι νέοι το έχουν χαρακτηρίσει στη Βουλή των Εφήβων, εκπαιδευτικό σύστημα, που είχαμε μέχρι χτες.

Κύριοι συνάδελφοι, η λέξη "κατάληψη" δεν ξεχειλίζει ούτε από αθωότητα ούτε από αφέλεια ούτε από δημοκρατική ελευθερία. Κλείνει μέσα της το σπέρμα της αυθαιρεσίας, της αντίστασης, της πολεμικής. Αν τη συνδέσεις και με τις λέξεις "πολιτική στήριξη", τότε, κύριοι της Νέας Δημοκρατίας, σίγουρα παίζονται επικίνδυνα παιχνίδια με τα παιδιά μας και είναι αξιοκατάκριτη η συμπεριφορά σας και η τακτική σας μέχρι σήμερα, είναι αξιοκατάκριτη η υπερευαίσθησή σας και η χοντροκομμένη απαίτησή σας.

Αντί να συμμετάσχετε σε ένα διάλογο, όταν σας ζητήθηκε, για το σχεδιασμό των αλλαγών στην παιδεία, ζητάτε να δούμε τώρα το μέλλον των νέων της Ελλάδας μέσα από διάλογο και πέρα και έξω από κόμματα, με παράλληλη εκπαράθυρωση του Υπουργού Παιδείας και αναβολή για λίγο χρονικό διάστημα της μεταρρύθμισης, les και έλαβε χαρτί να πάει φαντάρος η μεταρρύθμιση και πρέπει να της δώσουμε αναβολή.

Αν, πράγματι, ενδιαφέρεστε για αναβάθμιση της παιδείας, αν, πράγματι, ενδιαφέρεστε για το καλό των παιδιών και για την Ελλάδα του νέου αιώνα, δεν έχετε παρά να στηρίξετε τη μεταρρύθμιση και στα πρώτα βήματά της ως καταθέσετε

προτάσεις για συμπλήρωση, προτάσεις για βελτίωση και ως υψώσουμε όλοι τη φωνή μας για γενναία αύξηση των δαπανών για την παιδεία. Αφήστε τα κροκοδείλια δάκρυα για τα κλειστά σχολεία.

Αν, πράγματι, πιστεύετε ότι είναι επικίνδυνη η μεταρρύθμιση και καταστροφικό το έργο της Κυβέρνησης, επιτρέψτε μου μία συμβουλή, κύριοι συνάδελφοι της Νέας Δημοκρατίας.

Αφήστε την Κυβέρνηση να ολοκληρώσει το καταστροφικό για σας έργο της. Μην της ανοίγετε τα μάτια. Για να είστε σίγουροι ότι θα τη διαδεχθείτε στις εκλογές του 2000. Με το να εξαντλείστε υποκριτικά σε κινδυνολογίες, σε δραματικές διαπιστώσεις και προτάσεις δυσπιστίας, δεν βοηθάτε ούτε την ελληνική κοινωνία ούτε την Κυβέρνηση ούτε την προσπάθεια για την παιδεία ούτε τον εαυτό σας.

Η πρόταση δυσπιστίας για απομάκρυνση του Υπουργού Παιδείας κ. Αρσένη δημιουργεί κλίμα δυσπιστίας στην ελληνική κοινωνία για την ίδια τη Νέα Δημοκρατία. Όσοι μας βλέπουν και παρακολουθούν αυτήν τη συζήτηση, χωρίς να θέλουν αναρωτιούνται, πού το πάει η Νέα Δημοκρατία.

Τι θέλει ο κ. Καραμανλής; Να ορίζει και να παύει τους Υπουργούς της Κυβέρνησης του ΠΑ.ΣΟ.Κ.; Δεν ξέρει ότι αυτή είναι δουλειά του κ. Σημίτη, του εκάστοτε Πρωθυπουργού; Εκτός και αν θέλει να συκυβερνήσει με τον κ. Σημίτη και να αναλάβει το Υπουργείο Παιδείας. Αυτό όμως αβγατάει τη δυσπιστία γι'αυτόν και την παράταξή του και πέρα από τη δυσπιστία, μας βάζει και σε υποψία. Ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από τη πτέρυγα του ΠΑ.ΣΟ.Κ.)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης): Ο Υπουργός Δημόσιας Τάξης κ. Φίλιππος Πετσάλνικος έχει το λόγο.

ΦΙΛΙΠΠΟΣ ΠΕΤΣΑΛΝΙΚΟΣ (Υπουργός Δημόσιας Τάξης): Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, είχα αναρωτηθεί πραγματικά γιατί η Νέα Δημοκρατία κατέθεσε αυτήν την πρόταση άρσης εμπιστοσύνης για τον Υπουργό Παιδείας.

Και πρέπει να ομολογήσω ότι δεν ήθελα να αποδεχθώ σχόλια ή ισχυρισμούς που διατυπώνοντο περί πολιτικών λόγων, περί λόγων ανασφάλειας ή φόβων του Αρχηγού της Νέας Δημοκρατίας, ή προβλημάτων στο χώρο της συντηρητικής παράταξης. Και τον άκουσα με ιδιαίτερη προσοχή απόψε τον κ. Καραμανλή. Άκουσα επί δεκαπέντε λεπτά να προσπαθεί να εξηγήσει τους λόγους και ακριβώς στο δέκατο έκτο λεπτό έσκασε το μυστικό. Και βέβαια αποκαλύφθηκε, γιατί μια συγκεκριμένη φράση του χειροκροτήθηκε με ιδιαίτερη επιμονή, ένταση και διάρκεια, από ένα μέρος των Βουλευτών της Νέας Δημοκρατίας. Ήταν η φράση ότι οι εξελίξεις δεν καθορίζονται από το παρασκήνιο, αλλά τις καθορίζει η κοινωνία.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, το θέμα όμως που μας απασχολεί είναι πολύ πιο σοβαρό. Και γινόμαστε όλοι μάρτυρες της αναταραχής στο χώρο της δευτεροβάθμιας εκπαίδευσης, που με τη μορφή καταλήψεων σε έναν αριθμό των σχολείων διήρκησε επί εβδομάδες. Έχουν επιπωθεί πολλά τον τελευταίο καιρό για τα αίτια αυτών των εκδηλώσεων των μαθητών.

Η Αντιπολίτευση ισχυρίζεται ότι φταίει η εκπαιδευτική μεταρρύθμιση. Η Αξιωματική μάλιστα Αντιπολίτευση, προσπαθεί ακόμη και τώρα να πείσει εμάς αλλά και τον ελληνικό λαό ότι βρήκε τη λύση, δηλαδή την απομάκρυνση του Υπουργού Παιδείας, την αναστολή των διατάξεων που καθιερώνουν την μεταρρύθμιση και "φτου και από την αρχή".

Σε τρία σημεία πιστεύω ότι έχουμε υποχρέωση όλοι μας να επικεντρώσουμε την προσοχή μας στο τόσο σημαντικό θέμα της παιδείας και της μεταρρύθμισης.

Πρώτα απ' όλα, αν το εκπαιδευτικό μας σύστημα έχει ανάγκη μεταρρυθμίσεων, ή αν είμαστε απόλυτα ευχαριστημένοι, ικανοποιημένοι από το επίπεδο λειτουργίας των σχολείων, όπου φοιτούν τα ίδια μας τα παιδιά.

Δεν είμαι βέβαια απ' αυτούς που θεωρούν ότι τα σχολεία μας έχουν απαξιωθεί. Δεν είμαι απ' αυτούς που επίσης ισχυρίζονται ότι όλοι οι εκπαιδευτικοί σ' αυτήν τη χώρα άλλα έχουν στο μυαλό τους και στην πράξη τους, εκτός από τη με σωστό τρόπο άσκηση του εκπαιδευτικού τους έργου. Κάθε άλλο μάλιστα.

(Στο σημείο αυτό την Προεδρική Έδρα καταλαμβάνει ο Β' Αντιπρόεδρος της Βουλής κ. ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΣΓΟΥΡΙΑΔΗΣ).

Υπάρχουν όμως σημαντικά προβλήματα και υπάρχουν και σοβαρές διαχρονικές αδυναμίες του εκπαιδευτικού μας συστήματος. Και θεωρώ ότι σε ό,τι αφορά τις βασικές αυτές διαπιστώσεις, συμφωνούμε πλέον όλοι σ' αυτήν τη χώρα. Σε μια σειρά από τέτοιες αδυναμίες και διαχρονικές στρεβλώσεις του εκπαιδευτικού συστήματος επιδιώκουν να δώσουν λύση οι επιχειρούμενες από το Υπουργείο Παιδείας αλλαγές.

Ποιος αμφιβάλει πλέον, αγαπητοί συνάδελφοι, σ' αυτήν τη χώρα ότι η επετηρίδα ως σύστημα έχει εκπνεύσει, αφού είχε οδηγήσει σε πλήρη αδιέξοδο κυρίως τους ίδιους τους εκπαιδευτικούς;

Ποιος αμφιβάλει ότι εκπαιδευτικό σύστημα χωρίς αξιολόγηση, βαδίζει ουσιαστικά στα τυφλά και συσσωρεύει ακόμη περισσότερα προβλήματα, αφού χωρίς αξιολόγηση δεν είναι δυνατόν να αντιμετωπισθούν αδυναμίες, ώστε να ληφθούν τα κατάλληλα μέτρα, να γίνουν απαραίτητες βελτιώσεις, για να ξεπεραστούν αυτές οι τομεακές ή περιφερειακές αδυναμίες του εκπαιδευτικού συστήματος;

Ποιος αμφιβάλει πλέον ότι το δημόσιο σχολείο είναι εκείνο που πρέπει να φροντίζει, ώστε μαθησιακές αδυναμίες που πολλές φορές οφείλονται σε κοινωνικές ανισότητες, να ξεπερνιούνται χωρίς την ανάγκη προσφυγής σε φροντιστήρια, που φορτώνουν με δυσβάστακτα οικονομικά βάρη ακριβώς τις οικογένειες οι οποίες δεν ανήκουν στους έχοντες και κατέχοντες;

Ποιος αμφιβάλει πλέον ότι οι δέσμες και η δοκιμασία των γενικών εξετάσεων αναιρούσαν το ίδιο το λύκειο πλέον και εξαρτούσαν τα πάντα από μια τριώρη δοκιμασία;

Ακριβώς, η κατάργηση του συστήματος επετηρίδας και η αντικατάστασή του με άλλο αξιόπιστο σύστημα για τη στελέχωση του εκπαιδευτικού συστήματος, η αξιολόγηση εκπαιδευτικού έργου και εκπαιδευτικών, η υποβοήθηση των μαθητών στα δημόσια σχολεία σε συγκεκριμένα γνωστικά αντικείμενα με την ενισχυτική διδασκαλία, η προσπάθεια να επανακτηθεί η παιδαγωγική αυτοδυναμία του λυκείου και τέλος η διεύρυνση της προσφοράς για τριτοβάθμια εκπαίδευση, καθώς και ο τρόπος μετάβασης σ' αυτήν από τη δευτεροβάθμια, είναι τα βασικά χαρακτηριστικά. Αυτά αποτελούν ουσιαστικά τον πυρήνα των επιχειρούμενων αλλαγών αυτής της εκπαιδευτικής μεταρρύθμισης.

Η απάντηση λοιπόν στο πρώτο ερώτημα, που έθεσα στην αρχή, εξάγεται, θα έλεγα, αβίαστα. Χρειάζονται αλλαγές στο εκπαιδευτικό μας σύστημα με βάση τις παραπάνω επισημάνσεις, όπως χρειάζονται και αλλαγές και στην κατεύθυνση του εκσυγχρονισμού των βιβλίων, των προγραμμάτων σπουδών, της εκπαίδευσης των εκπαιδευτικών, της επιμόρφωσής τους, του εκσυγχρονισμού, της υποδομής και του εξοπλισμού των σχολικών μονάδων στη χώρα μας.

Το δεύτερο σημείο, στο οποίο απαιτείται να επικεντρώσουμε την προσοχή μας, είναι αυτές καθ' εαυτές οι αντιδράσεις των μαθητών. Γιατί ένα μέρος των μαθητών αντιδρά και μάλιστα με αυτήν την ένταση; Ένα μέρος μόνο αντιδρά. Αλλά πράγματι είναι ένα σημαντικό μέρος, ένα σημαντικό μέγεθος και η ένταση είναι ιδιαίτερα μεγάλη. Θα θεωρούσα πολύ εύκολη την απάντηση που λέει ότι μόνο η υποκίνηση από κομματικούς μηχανισμούς ή η παραπληροφόρηση από καθηγητές ευθύνεται για τις αντιδράσεις. Η υποκίνηση υπήρξε, αγαπητοί συνάδελφοι της Αντιπολίτευσης, σε πολλές περιπτώσεις, όπως υπήρξε και η παραπληροφόρηση επί μήνες από την έναρξη της σχολικής χρονιάς.

Θεωρώ μάλιστα -ας μου επιτραπεί η έκφραση- απαράδεκτο το να κρυβόμαστε ως κόμματα, ως συνδικαλιστές ή ο,τιδήποτε άλλο, πίσω από τις πλάτες των δεκαεξάρηδων. Να τους χρησιμοποιούμε ως εμπροσθοφυλακή για τις δικές μας επιδιώξεις, που κάθε άλλο παρά με τις πραγματικές ανάγκες των νέων και της εκπαίδευσής τους έχουν να κάνουν.

Θεωρώ επίσης απαράδεκτες τις κορόνες περί δήθεν αυταρχικών μεθόδων και αστυνομοκρατίας στα σχολεία, τη στιγμή που όλοι γνωρίζουμε ότι με πολλή προσοχή και με

πολλή ευαισθησία απέναντι στους νέους χειρίστηκε η Κυβέρνηση το όλο θέμα. Παράδειγμα, αν θέλετε, η στάση της Αστυνομίας με τη διαμεσολάβηση στα σχολεία τις προηγούμενες ημέρες, με την περιφρούρηση του ειρηνικού χαρακτήρα των εκδηλώσεων, όπως επίσης και με την περιφρούρηση βέβαια της δημόσιας περιουσίας. Ακόμα κατέστη δυνατό να είναι ειρηνική και η σημερινή διαδήλωση χάρις στην ψυχραιμία, τη νηφαλιότητα και την υψηλή αίσθηση ευθύνης και καθήκοντος με την οποία αντιμετωπίστηκε από την Αστυνομία. Και η εικόνα του φλεγόμενου αστυνομικού που, επίσης, με πολλή ψυχραιμία αντέδρασε και αντιμετώπισε το δικό του πρόβλημα -γιατί εκείνη την ώρα κινδύνευε η ίδια του η ζωή- αποδεικνύουν ότι και οι δυνάμεις της Αστυνομίας ήταν σε υψηλότατο επίπεδο ευθύνης και καθήκοντος και με πολλή ευαισθησία χειρίστηκαν το όλο θέμα αυτές τις ημέρες.

Για να κατανοήσουμε, όμως, τα αίτια αντιδράσεων των παιδιών, χρειάζεται να ψάξουμε ακόμη περισσότερο. Προσωπικά εκτιμώ ότι τα παιδιά αυτά, που βιώνουν μία συγκεκριμένη καθημερινότητα στο σχολείο, έχουν δικαιολογημένα το δικό τους προσωπικό άγχος. Δεν ανταποκρίνεται πλήρως το σχολείο σε αυτό που θέλουν, το σχολείο που έχουν δικαίωμα στο κάτω-κάτω να ονειρεύονται. Ας μην ξεχνάμε επίσης ότι οι μαθητές, ιδιαίτερα του λυκείου, σήμερα σ' αυτήν τη χώρα, θα έλεγα, είναι μάλλον οι πλέον "σκληρά εργαζόμενοι", φορτωμένοι με την ανάγκη αποστήθισης της ύλης στο σχολείο, φορτωμένοι με τις ατέλειωτες επιπρόσθετες ώρες στα φροντιστήρια, με τις επιπρόσθετες ώρες εκμάθησης ξένων γλωσσών σε ινστιτούτα κ.ο.κ.

(Στο σημείο αυτό την Προεδρική 'Εδρα καταλαμβάνει ο Δ' Αντιπρόεδρος της Βουλής κ. **ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΚΑΤΣΑΡΟΣ**)

Δεν είναι ευχαριστημένοι με αυτό που ισχύει. Έχουν όμως ταυτόχρονα και τον αυτονόητο φόβο μπροστά στο νέο, που είναι άγνωστο γι' αυτούς, αφού τώρα επιχειρείται η αλλαγή, τώρα ξεκινάει η μεταρρύθμιση. Και βέβαια είναι φυσικό να είναι δύσπιστοι ως νέοι απέναντι σε όλους εμάς, στους ενήλικες. Και τη δυσπιστία τους αυτή εκμεταλλεύονται όσοι προσπαθούν για δικούς τους λόγους να αξιοποιήσουν τις αντιδράσεις των παιδιών. Δεν έχουν όμως αντιληφθεί τα παιδιά -όσα παιδιά ακόμα καταλαμβάνουν τα σχολεία- ότι ο τρόπος αυτός αντίδρασης είναι λαθεμένος. Ότι έτσι δεν μπορούν να ακουστούν οι ουσιαστικές τους αγωνίες, αφού με κλειστό σχολείο και κατειλημμένες διασταυρώσεις δρόμων θα ακούγονται μεν κραυγές, θα υπάρχουν και σπρωξίματα, ενίοτε θα πέφτουν και γροθιές και κλωτσιές και βέβαια συνεχώς θα πλανάται ο φόβος του τυχαίου, του απρόβλεπτου περιστατικού. Αλλά ο αναγκάιος και ουσιαστικός διάλογος εκ των πραγμάτων θα είναι αδύνατος κάτω από αυτές τις συνθήκες.

Πώς να διατυπωθεί και να ακουστεί ο ΛΟΓΟΣ (με κεφαλαία) και ο δικός τους λόγος με αλυσίδες στις πόρτες και οδοφράγματα από θρανία, με καταλήψεις σχολείων; Πώς να βρεθούν λύσεις για να μη χαθεί η χρονιά, μία ολόκληρη χρονιά από το δικό τους μέλλον, όταν όχι οι εβδομάδες και οι ημέρες, αλλά ούτε οι ώρες πλέον δεν περισσεύουν; Και αυτή ήταν η έκφραση αγωνίας από την πλευρά του Υπουργείου Παιδείας που είπε ότι υπάρχει πλέον κίνδυνος να χαθεί η χρονιά, γιατί τα όρια εξαντλούνται και θα είναι κρίμα να χάσουν μία ολόκληρη χρονιά από το ίδιο τους το μέλλον.

Εδώ αναδεικνύεται η ευθύνη όλων, κύριοι συνάδελφοι, εκπαιδευτικών, γονέων, συνδικαλιστών, ακόμη και των κομμάτων, όλων ημών, να συμβάλουμε σε αυτήν την κρίσιμη ακριβώς στιγμή, ώστε να διαμορφωθούν οι αναγκαίες συνθήκες γι' αυτόν τον ουσιαστικό διάλογο με ανοικτά τα σχολεία. Μόνο τότε μπορεί να διεξαχθεί διάλογος. Και πρέπει να μιλήσουμε τη γλώσσα της ειλικρίνειας στα παιδιά. Δεν χρειάζεται μόνο να τραβούμε τα αυτιά των παιδιών, αλλά και δεν χρειάζεται μόνο να χαϊδεύουμε τα αυτιά των παιδιών. Πρέπει να μιλήσουμε σε αυτά για μια ζωή που έχει τις δικές της δυσκολίες και απαιτήσεις, σε έναν κόσμο που γίνεται όλο και πιο απαιτητικός, σε μία αγορά εργασίας όπου τα σύνορα πέφτουν γρήγορα και η γνώση αναδεικνύεται στο πολυτιμότερο και πλέον αναγκαίο εφόδιο.

Πρέπει να μιλήσουμε για το ότι η κατάκτησή της προϋποθέτει

προσπάθεια συστηματική μέσα από ένα σύγχρονο εκπαιδευτικό σύστημα, που έχουμε εμείς την υποχρέωση να διαμορφώσουμε.

Έρχομαι στο τρίτο σημείο, στο οποίο επίσης πρέπει να στρέψουμε την προσοχή μας: στην εφαρμογή της εκπαιδευτικής μεταρρύθμισης. Ο ίδιος ο Υπουργός Παιδείας έχει υπογραμμίσει ότι η εκπαιδευτική μεταρρύθμιση δεν είναι μια ακαριαία και στατική διαδικασία, αλλά μια συνεχής και συνεχιζόμενη πορεία που έχει πιλοτικές φάσεις, έχει στάδια εφαρμογής και έχει βέβαια και βάθος χρόνου. Άρα, πρέπει να παρακολουθήσουμε την υλοποίησή της, να την αξιολογήσουμε, να συζητήσουμε με βάση την αξιολόγηση και να την βελτιώνουμε καθ'οδόν, να την διορθώνουμε, όπου χρειαστεί και να τη συμπληρώσουμε, όπου θα είναι αναγκαίο.

Αλήθεια, για πόσα ακόμα θέματα δεν είναι ανάγκη να συζητήσουμε; Πρέπει να συζητήσουμε για πολλά ακόμα θέματα, για θέματα όπως το περιεχόμενο σπουδών, το περιεχόμενο των βιβλίων, που έχουν στα χέρια τους τα παιδιά σε αυτήν τη χώρα, να μιλήσουμε για τον τρόπο διδασκαλίας των ξένων γλωσσών στο δημόσιο σχολείο. Γιατί τα παιδιά, ενώ διδάσκονται τις ξένες γλώσσες στο γυμνάσιο και στο λύκειο, καταφεύγουν ταυτόχρονα για την εκμάθηση της ίδιας γλώσσας και στο ιδιωτικό ινστιτούτο;

Πρέπει να μιλήσουμε για την αναγκαιότητα της αποκέντρωσης του εκπαιδευτικού συστήματος, για την αναγκαιότητα αποκέντρωσης του Παιδαγωγικού Ινστιτούτου, για την αποκέντρωση του συστήματος διορισμού των εκπαιδευτικών, να μιλήσουμε για τα προβλήματα που δημιουργούνται δεκαετίες τώρα κάθε χρόνο στην έναρξη της σχολικής χρονιάς από το υπάρχον σύστημα αποσπάσεων που αδειάζει ολόκληρες σχολικές μονάδες, να μιλήσουμε ακόμα για την αναγκαιότητα της παιδαγωγικής υποστήριξης του εκπαιδευτικού, να μιλήσουμε για την καταξίωση του ρόλου του εκπαιδευτικού.

Αυτά είναι μερικά μόνο από τα θέματα, για τα οποία θα χρειαστεί να κάνουμε διάλογο, να συζητήσουμε, να συμφωνήσουμε, να θεσμοθετήσουμε και να προχωρήσουμε.

Η Αξιωματική Αντιπολίτευση θα περίμενε κανείς να διατυπώσει προτάσεις για όλα αυτά, και θα έλεγα ότι θα περίμενε κανείς να έχει απόψεις ακόμα πιο προχωρημένες, εάν θέλετε και από αυτές της Κυβέρνησης. Αντί αυτού, ποια είναι η πρωτοβουλία που πήρε; Η κατάθεση της πρότασης μομφής κατά του Υπουργού Παιδείας ζητώντας ενάμιση χρόνο μετά τη συζήτηση και ψήφιση του βασικού νόμου να σταματήσει η αλλαγή, να σταματήσει η μεταρρύθμιση, να επέλθει ακινησία τώρα, να ξαναγυρίσει η εκπαίδευση στο παλιό, δοκιμασμένο μεν, αλλά ξεπερασμένο.

Η πρόταση όμως αυτή της Νέας Δημοκρατίας, που κατατέθηκε ειδικά αυτές τις μέρες μέσα σε αυτές τις συνθήκες, ενέχει και έναν άλλον κίνδυνο, αυτόν της δημιουργίας μετώπων στον ευαίσθητο χώρο της παιδείας, της δημιουργίας ακίνητων χαρακωμάτων αντιπαράθεσεων στον ευαίσθητο χώρο της παιδείας.

Λυπάμαι, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, αλλά η πρόταση αυτή αποδεικνύει τουλάχιστον περιορισμένη ευθύνη αίσθησης απόν τη πλευρά της Νέας Δημοκρατίας για ένα τόσο σημαντικό θέμα, όπως η ανάγκη αναβάθμισης της εκπαίδευσης των αγοριών και κοριτσιών αυτής της χώρας.

Καλά θα κάνει η ηγεσία της Νέας Δημοκρατίας να το ξανασκεφθεί, αναγνωρίζοντας έστω και αυτήν την υστάτη στιγμή της συζήτησής αυτής το λάθος της. Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικόλαος Κατσαρός): Ο κ. Φούσας έχει το λόγο.

ΑΝΤΩΝΙΟΣ ΦΟΥΣΑΣ: Κύριε Πρόεδρε, αισθάνομαι και εγώ την ανάγκη και την υποχρέωση να αναφερθώ σε ένα διαδικαστικό ζήτημα.

Έχω σειρά 34 στον κατάλογο των ομιλητών και παρακολουθώ τη συζήτηση από χθες μέχρι και σήμερα, έξι-επτά ώρες συνεχώς και δυστυχώς μόλις τώρα ομιλώ. Πρέπει δε να σημειώσω ότι το σύνολο των συναδέλφων Βουλευτών, που

αναφέρεται στον κατάλογο, είναι εκατόν τριάντα δύο. Εν τω μεταξύ αύριο θα μιλήσει ο Πρωθυπουργός, θα μιλήσουν άλλοι Υπουργοί και αρχηγοί Κομμάτων, δηλαδή θα μιλήσουν ελάχιστοι ακόμα Βουλευτές.

Επομένως, είμαι υποχρεωμένος να διατυπώσω -δεν το κάνω συνήθως αυτό, αλλά έχω χρέος σήμερα- την άποψη ότι κατ'αυτόν τον τρόπο δεν αναβαθμίζεται ο ρόλος του Βουλευτή.

Και κάτι ακόμα. Αλήθεια, δεν κατάλαβα το εξής: Γιατί ήταν αναγκαία η ομιλία του Υπουργού Εθνικής Άμυνας για ένα θέμα Εθνικής Παιδείας; Δεν κατάλαβα επίσης, γιατί ήταν αναγκαία η ομιλία του Υπουργού Δημόσιας Τάξης. Προς το παρόν σκέφθηκα ότι θα ήθελαν να δικαιολογηθούν για κάποιες ενέργειες του Υπουργείου τους που είδαμε να γίνονται αυτές τις μέρες. Το περίμενα αυτό, αλλά όμως δεν έγινε.

'Αρα, λοιπόν, ποια σκοπιμότητα εξυπηρετούσαν αυτές οι παρεμβάσεις; Για μεν του κ. Τσοχατζόπουλου, σαφώς είχε αρχηγικό χαρακτήρα. Για τον κύριο Υπουργό Δημόσιας Τάξης, δεν αντιλαμβάνομαι, αλλά έτσι και αλλιώς, ο χρόνος ήταν εις βάρος των Βουλευτών.

Τώρα θέλω να κάνω μια δεύτερη παρατήρηση. Πράγματι από τα έγγραφα, τα οποία κατατέθηκαν σήμερα στη Βουλή, ανακύπτουν δύο ιδιαίτερα σοβαρά θέματα. Το ένα μάλιστα, κύριε Υφυπουργέ Εθνικής Παιδείας, θα ήταν αρκετό αυτό και μόνο που προανέφερα για να υποβληθεί η πρόταση δυσπιστίας, κατά του Υπουργείου σας, κατά του Υπουργού.

Αυτό το οποίο ανέγνωσε ο κ. Κουβέλης, και εγώ το έχω, ότι δηλαδή από 17.12.1998 ο πρόεδρος του Εθνικού Συμβουλίου Παιδείας απευθύνει πρόσκληση προς όλα τα μέλη Εθνικού Συμβουλίου Παιδείας -συνολικά είναι εβδομήντα οκτώ- και εσείς αισθάνεσθε την ανάγκη να ζητήσετε τη γνωμοδότηση της ολομέλειας του Νομικού Συμβουλίου του Κράτους και παίρνετε την απάντηση, ότι με δική σας ευθύνη, δεν μπορεί να λειτουργήσει αυτό το Συμβούλιο. Αντιλαμβάνεσθε πόση ευθύνη έχετε, διότι πράγματι δεν θέλετε ή δεν μπορείτε να χειριστείτε τόσο σοβαρά θέματα και στέκομαι ειδικότερα σε αυτό το οποίο λέει το Νομικό Συμβούλιο του Κράτους.

Εν όψει των προεκδοθέντων, το Νομικό Συμβούλιο έχει ομόφωνα τη γνώμη, ότι ελλείπει συνδρομή των προβλεπόμενων νομίμων προϋποθέσεων δεν είναι δυνατή η σύγκληση και λειτουργία της ολομέλειας του ΕΣΥΠ". Επομένως εδώ τι παιχνίδια παίζονται; Ο κ. Πανάρετος δικό σας στέλεχος είναι. Τι συμβαίνει; Άλλα εσωκομματικά συμβαίνουν εδώ; Ο ένας λέει, πρέπει να συγκληθεί το Συμβούλιο Εθνικής Παιδείας, εσείς όμως, δεν δημιουργείτε τις προϋποθέσεις; Τι συμβαίνει επιτέλους εδώ; Άρα και αυτό καταδεικνύει την τεράστια ευθύνη σας.

'Ενα δεύτερο θέμα, επειδή είναι και ο κύριος Υπουργός Δικαιοσύνης εδώ. Έχω στα χέρια μου -έγινε ήδη αναφορά, αλλά το έχω και εγώ στα χέρια μου- μια παραγγελία, κύριοι Υπουργοί, του Εισαγγελέως από 18.10.1998 Πρωτοδικών Σύρου.

Προσέξτε, στο έγγραφο αυτό δεν διατάσσει μια προκαταρκτική εξέταση, ασκεί ποινική δίωξη -κατά πάντων, παρακαλώ πολύ- και βγαίνει και λέει μάλιστα, ότι ενεργεί και προανάκριση.

Διερωτώμαι, τι γίνεται εδώ επιτέλους. Κατ'αυτόν τον τρόπο θα αντιμετωπιστεί το μέγα πρόβλημα της παιδείας; Κατά των καθηγητών, κατά των μαθητών, κατά των γονέων, όπως αναφέρεται στο έγγραφο με την εισαγγελική αυτή παραγγελία;

ΙΩΑΝΝΗΣ ΑΝΘΟΠΟΥΛΟΣ (Υφυπουργός Εθνικής Παιδείας και Θρησκευμάτων): Για ποιο λόγο; Για τη βία στα σχολεία. Γιατί δεν το λέτε;

ΑΝΤΩΝΙΟΣ ΦΟΥΣΑΣ: Το είπα, θα το πείτε και εσείς. Δεν λέει μόνον αυτό. Λέει για άλλα αδικήματα, όπως παράβαση καθήκοντος και όχι για βία.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΑΝΘΟΠΟΥΛΟΣ (Υφυπουργός Εθνικής Παιδείας και Θρησκευμάτων): Για καταστροφές σε δημόσιες περιουσίες.

ΑΝΤΩΝΙΟΣ ΦΟΥΣΑΣ: Σημασία όμως έχει, εσείς, το ξέρετε αυτό που το λέτε και πώς αντιδράσατε σ'αυτήν την ενέργεια; Τι συμβαίνει επιτέλους εδώ στην προκειμένη περίπτωση; Έτσι νομίζετε ότι θα λυθεί το μέγα πρόβλημα της παιδείας;

ΙΩΑΝΝΗΣ ΑΝΘΟΠΟΥΛΟΣ (Υφυπουργός Εθνικής Παιδείας και Θρησκευμάτων): Αν αυτές οι κατηγορίες γίνονταν σε ιδιωτικά σχολεία, τι θα κάνατε;

ΑΝΤΩΝΙΟΣ ΦΟΥΣΑΣ: Σας παρακαλώ πολύ!

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικόλαος Κατσαρός): Θα μιλήσετε, κύριε Υπουργέ, στη συνέχεια.

ΑΝΤΩΝΙΟΣ ΦΟΥΣΑΣ: Επειδή έγινε πολύς λόγος αυτές τις μέρες -άκουσα και τους προλαλήσαντες Υπουργούς, όπως άκουσα επίσης και συναδέλφους να το αναφέρουν, ένας μάλιστα συνάδελφος είπε ότι μέχρι τώρα ήταν άθλια η παιδεία και θα έπρεπε ασφαλώς να έχουμε αυτήν την παρέμβαση- ορθώς διερωτώμαι και βεβαίως διερωτάται και όλος ο ελληνικός λαός ο οποίος μας παρακολουθεί και ασφαλώς και εσείς πρέπει να διερωτηθείτε, μέχρι τώρα τι κάνατε; Δεκαέξι χρόνια εσείς δεν κυβερνάτε τον τόπο; Εσείς δεν έχετε την ευθύνη για τα θέματα της παιδείας; Πώς, λοιπόν, έρχονται τα στελέχη σας, οι Υπουργοί σας, οι Βουλευτές σας και αναγνωρίζουν ότι μέχρι τώρα η παιδεία -σημειώσατε- ήταν άθλια και τώρα εσείς με αυτήν σας την παρέμβαση, που ασφαλώς εσφαλμένη είναι και αυτή, επιχειρείτε να εφαρμόσετε;

Στο λίγο χρόνο που έχω στη διάθεσή μου -δυστυχώς τα θέματα είναι πολλά- θέλω να δώσω μία συγκεκριμένη απάντηση στον Υπουργό Παιδείας. Πρέπει να πω ότι ο πανικός του είναι πολύ μεγάλος, ιδιαίτερα μεγάλος, γι' αυτό φαίνεται χρησιμοποίησε στην αγόρευσή του λέξεις και φράσεις απαράδεκτες. Δεν έχω ακούσει ποτέ Υπουργό να ομιλεί για "γκάφα" στο χώρο αυτόν, στον Αρχηγό τάχα της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης, ο οποίος ασφαλώς διακρίθηκε, όπως διακρίνεται πάντοτε, για την ευπρέπειά του και για την προσοχή του σε όσες λέξεις και φράσεις χρησιμοποιεί -και το γνωρίζετε ασφαλώς πολύ καλά. Και ιδίως για μια άλλη λέξη την οποία δεν θέλω να επαναλάβω, αλλά πάντως εμείς καμαρώνουμε, κύριοι Υπουργοί, γιατί έχουμε νέο Αρχηγό, με τεράστιες γνώσεις, ιδιαίτερα δυναμικό και θα δοκιμάσετε ασφαλώς σε λίγο την αποτελεσματικότητα αυτής της πολιτικής του.

Η Νέα Δημοκρατία όμως, κάνοντας χρήση του άρθρου 84 του Συντάγματος και του άρθρου 142 του Κανονισμού της Βουλής, έκρινε ότι είχε χρέος, ασφαλώς και δικαίωμα, να καταθέσει την υπό συζήτηση πρόταση δυσπιστίας κατά του Υπουργού Παιδείας. Ο πανικός, επαναλαμβάνω, τον οποίο η Κυβέρνηση έδειξε ότι αισθάνθηκε, είναι προφανής, όπως επίσης και ο αιφνιδιασμός. Και για το λόγο αυτό βλέπουμε ότι κατέφυγε και καταφεύγει σε περιέργες και ανεπιτήρητες διαστροφές, τις οποίες, αν είχα το χρόνο, ασφαλώς θα τις ανέφερα, αλλά δεν με παίρνει ο χρόνος. Τις άκουσε ο ελληνικός λαός, τις γνωρίζουμε, αλλά προεχόντως όμως κάνετε διαστροφή, όταν θέλετε να καταλογίζετε ευθύνες αλλού για την κατάσταση σήμερα της παιδείας, ενώ είναι προφανές ότι η ευθύνη είναι δική σας για όσα μέχρι σήμερα έγιναν και γίνονται, ιδίως όμως όπως αυτές τις ημέρες αντιμετωπίζετε με μία υπερβολική αλαζονεία, με μία υπερβολική ανευθυνότητα, με μία υπερβολική μη κατανόηση των προβλημάτων και ιδού τα αποτελέσματα.

Εμείς κατανοούμε ότι η παιδεία και ο πολιτισμός είναι από τα καλύτερα συγκριτικά στοιχεία και πλεονεκτήματα στη χώρα μας και στα πλαίσια της Ευρώπης, αλλά ποιος Έλληνας όμως σήμερα βλέπει και αναγνωρίζει ότι πράγματι αυτό εσείς το αντιλαμβάνεστε και ότι πράγματι η παιδεία μας σήμερα κατά αυτόν τον τρόπο αντιμετωπίζεται;

Μέχρι σήμερα είχαμε ένα σύστημα πράγματι αναχρονιστικό, που εσείς το εφαρμόσατε. Μέχρι σήμερα δεν μπορέσατε να απορροφήσετε δυστυχώς τα κονδύλια της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Μέχρι σήμερα, στα πλαίσια του ΟΟΣΑ, είμαστε κάτω ακόμα και από την Τουρκία και από την Ινδία, για την οποία εσείς βασικά και αποκλειστικά είστε υπεύθυνοι.

Θέλω όμως να τελειώσω, γιατί δυστυχώς ο χρόνος δεν μου το επιτρέπει, με την εξής παρατήρηση:

Εμείς κάναμε το χρέος μας, ασκήσαμε το συνταγματικό μας δικαίωμα, καταλογίσαμε τις ευθύνες τις οποίες έχετε, αλλά εκτιμώ, με τον τρόπο με τον οποίο απάντησε ο Υπουργός, ότι πράγματι ο νόμος αυτός δεν πρόκειται να αλλάξει ό,τι και

αν συμβεί, πέραν του ότι αποδεικνύει μίαν ανεπίτρεπτη αλαζονεία, μία ανεπίτρεπτη ανελαστικότητα, μία ανεπίτρεπτη υπερβολή εκτίμησης των συγκεκριμένων δεδομένων. Έχω τη γνώμη ότι οδηγεί την παιδεία μας σε επικείμενες και εκρηκτικές καταστάσεις.

Εμείς, επαναλαμβάνω, κάναμε το χρέος μας. Από εδώ και πέρα, κύριοι συνάδελφοι, είναι δικό σας χρέος. Ο Πρωθυπουργός δεν μπόρεσε, δεν μπορεί, δεν έχει τη δύναμη να αλλάξει τον Υπουργό, ο οποίος απέτυχε μέχρι σήμερα. Εκείνος δεν βρίσκει τη δύναμη να παραιτηθεί. Εμείς ασκήσαμε το συνταγματικό μας δικαίωμα. Από εδώ και πέρα δική σας είναι η ευθύνη για ό,τι συνέβη, ιδίως όμως για ό,τι συμβεί στο μέλλον στο χώρο της Παιδείας.

Ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικόλαος Κατσαρός): Ο κ. Θωμόπουλος έχει το λόγο.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΘΩΜΟΠΟΥΛΟΣ: Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η σημερινή εσωτερική και διεθνής πραγματικότητα μας επιβάλλουν να στρέψουμε την προσοχή μας στους τομείς της παιδείας και της εκπαίδευσης, προσδίδοντάς τους ουσία και περιεχόμενο.

Αν συμφωνήσουμε, λοιπόν, ότι η μόρφωση αποτελεί κοινωνικό αγαθό και όχι προνόμιο και ότι ο άνθρωπος που επιδιώκουμε να επιμορφώσουμε, πρέπει να είναι ο ισορροπημένος και ολοκληρωμένος πολίτης, τότε στόχος μας πρέπει να είναι όχι πλέον η περισσότερη γνώση αλλά η ποιοτικότερη γνώση και η σωστότερη διαχείρισή της, αφού η γνώση αποτελεί εργαλείο του ανθρώπου και όχι ο άνθρωπος εργαλείο της γνώσης.

Με δεδομένο ότι σήμερα καμιά κοινωνία και κανένας ειδικός δεν μπορεί να προβλέψει το τι μέλλει γενέσθαι, όχι στο απώτερο, αλλά στο άμεσο μέλλον και με υπαρκτές τις απειλητικές ραγδαίες εξελίξεις στην τεχνολογία, αλλάζουν δραματικά και οι έννοιες της παιδείας και της εκπαίδευσης.

Έτσι στις ημέρες μας δεν ισχύει η αρχή της εξειδίκευσης στην αγορά εργασίας, καθώς η θέση της παίρνει η αρχή της μετατρεψιμότητας της γνώσης. Δηλαδή της ικανότητας του ατόμου να ανταποκρίνεται στις απαιτήσεις των διαρκών μεταβολών.

Η νέα αυτή πραγματικότητα, αβέβαιη όσο και ελπιδοφόρα, απαιτεί και προϋποθέτει έναν διαφορετικό τύπο πολίτη, όχι απαραίτητα εξειδικευμένο, όπως μέχρι πρότινος, αλλά ένα νέο τύπο πολίτη, υπεύθυνο, δημιουργικό, επινοητικό, ευέλικτο, συνεργάσιμο, κοινωνικά ευαίσθητο, με ποιοτική παιδεία, που θα του διασφαλίζει συνεχή επαγγελματική δραστηριότητα.

Αν λάβουμε δε υπόψη μας ότι το σχολείο σήμερα δεν συνιστά τη μοναδική πηγή γνώσης, γιατί αυτή βρίσκεται αποθηκευμένη στους ηλεκτρονικούς υπολογιστές, στις τράπεζες πληροφοριών, στα διεθνή δίκτυα πληροφόρησης και στα ΜΜΕ, τότε γίνεται φανερό ότι το σχολείο για να συνεχίσει να επιτελεί το ρόλο της ομαλής κοινωνικοποίησης των νέων, αποκτά πλέον και μια πρόσθετη ελπίδα, να μάθει το νέο πώς να αντλεί, να επεξεργάζεται και να αξιοποιεί τις πληροφορίες, για να είναι μετά ικανός να συνθέτει και να παράγει νέα γνώση.

Είναι επομένως σαφές ότι ο νέος τύπος του ανθρώπου που έρχεται, θα πάρει τη θέση του παλαιού που φεύγει. Και αυτό οποίος δεν το αντιλαμβάνεται, δεν ξέρει πού πατεί και πού πηγαίνει.

Ήρα πριν εισβάλλει ξαφνικά και βίαια το καινούριο, είναι ανάγκη να προετοιμάσουμε εμείς το έδαφος υποδοχής του και όχι αυτό να μας επιβληθεί.

Ο άνθρωπος που φεύγει, ο σοφός άνθρωπος, είναι ο άνθρωπος της συσσωρευμένης γνώσης. Φεύγοντας αυτός παίρνει μαζί του τα εκπαιδευτικά συστήματα, παίρνει σχολεία, παίρνει βιβλία, μεθόδους διδασκαλίας.

Ο νέος άνθρωπος του 2000 είναι ο έξυπνος, ο δημιουργικός, ο συνθετικός άνθρωπος. Είναι ο άνθρωπος που μπορεί να διαχειρίζεται την υπάρχουσα γνώση. Είναι ο άνθρωπος που μπορεί μέσα από τις άπειρες γνώσεις να συνθέτει και να παράγει μια νέα

κοινωνικά χρήσιμη γνώση. Αυτός, λοιπόν, ο νέος τύπος ανθρώπου απαιτεί να φέρει μαζί του και νέα εκπαιδευτικά συστήματα, νέα βιβλία, νέα προγράμματα, καθώς και νέες μεθόδους μαθησιακής προσέγγισης στην κοινωνία που έρχεται, την κοινωνία της πληροφορίας και της γνώσης.

Και εδώ είναι που χρειάζεται η ευθύνη των πολιτικών και η μελετημένη παρέμβαση της πολιτείας. Και ο πολιτικός έχει δύο επιλογές. Ή να μην ασχοληθεί με τα εκπαιδευτικά πράγματα και τη νέα πραγματικότητα, που είναι δρόμος εύκολος, ακίνδυνος και χωρίς κανένα πολιτικό κόστος, οπότε ο νέος τύπος ανθρώπου θα προσπεράσει και θα φύγει, αφού δεν μπορεί να αναπτυχθεί και να ευδοκμήσει στο παλιό περιβάλλον, με αποτέλεσμα η χώρα μας να μείνει στο περιθώριο, με ό,τι αυτό συνεπάγεται για το μέλλον μας, ή να εστιάσει το συνολικό ενδιαφέρον του πάνω στο δίπολο παιδεία-εκπαίδευση και να προχωρήσει με την ενεργό συμμετοχή ολόκληρης της εκπαιδευτικής κοινότητας στη δημιουργία ενός μεγάλου μεταρρυθμιστικού κινήματος. Μόνο έτσι θα δημιουργηθεί το νέο κατάλληλο περιβάλλον υποδοχής και προετοιμασίας για το νέο δημιουργικό και παραγωγικό άνθρωπο της γνώσης. Και αυτό κάνει η Κυβέρνηση σήμερα με τη μεταρρύθμιση στην παιδεία. Μία μεταρρύθμιση, που έχει ως όραμα το δημιουργικό σχολείο, το σχολείο που θα συνεγείρει, θα κινητοποιεί και δεν θα αναπαράγει το υπάρχον, αλλά θα το υπερβαίνει και θα δίνει στην κοινωνία το δημιουργικό άνθρωπο, τον καλλιεργημένο, τον ελεύθερο πολίτη, ο οποίος θα βρίσκει τη χαρά και το νόημα της ζωής του μέσα από την ικανοποίηση της δημιουργίας. Και το κάνει αυτό η Κυβέρνηση, γιατί θεωρεί την παιδεία εθνικό μέγεθος, που πρέπει να το προσεγγίζει κανείς με υπευθυνότητα, ειλικρίνεια, εντιμότητα και συνέπεια.

Δεν θεωρούμε ότι ο χώρος της παιδείας θα πρέπει να είναι χώρος πολιτικής αντιπαράθεσης και κομματικών επιδιώξεων. Η δημαγωγία πάνω στα θέματα της παιδείας είναι κοινωνικά και εθνικά επικίνδυνο. Και εσείς, κύριοι της Νέας Δημοκρατίας, δημαγωγείτε. Δημαγωγείτε ζητώντας την κατάργηση της εκπαιδευτικής μεταρρύθμισης αρχικά, την αναστολή της ύστερα και τώρα την αποπομπή του Υπουργού.

Τι προτείνετε; Γιατί δεν λέτε πού διαφωνείτε και τι αντί αυτών προτείνετε; Διαφωνείτε με το ολοήμερο νηπιαγωγείο, με τα νέα προγράμματα σπουδών, με την αξιολόγηση των μαθητών σε νέα πιο αντικειμενική και ουσιαστική βάση, με την αξιολόγηση του εκπαιδευτικού έργου της εκπαιδευτικής μονάδας και του εκπαιδευτικού, με το Ενιαίο Λύκειο και την κατάργηση των πολλών τύπων σχολείων, με την αύξηση των θέσεων για τους υποψηφίους στα ΑΕΙ και ΤΕΙ, με την κατάργηση των εισαγωγικών εξετάσεων, με το Ανοιχτό Πανεπιστήμιο, με την κατάργηση της επετηρίδας και την αξιοκρατική πρόσληψη των εκπαιδευτικών;

Θέλετε ανοιχτά τα σχολεία ή όχι; Ξεκαθαρίστε τη θέση σας. Δεν μπορεί να τα θέλετε και ανοιχτά και κλειστά, αφού ο μεν Αρχηγός σας τάσσεται κατά των καταλήψεων δήθεν, ενώ όλος ο μηχανισμός των στελεχών σας, μαζί με το ΚΚΕ, καταβάλλουν συνεχείς προσπάθειες για το κλείσιμο των σχολείων, προσβλέποντας σε κομματικά οφέλη.

Εμείς με ανεπτυγμένο το αίσθημα της ευθύνης θα συνεχίσουμε να κάνουμε τον αγώνα μας για να ανοίξει και το τελευταίο σχολείο, γιατί θεωρούμε ότι κάθε λεπτό, κάθε διδακτική ώρα που χάνεται στο σχολείο, είναι μια ώρα αναδικατάστατη. Θεωρούμε ότι είναι εγκληματική κάθε πολιτική που πριμοδοτεί με επαναστατικοφανείς μορφές αγώνα την άδολη αγωνιστικότητα των νέων παιδιών, που χειρίζεται την αποχή από τη γνώση, ωσάν να μην αποτελεί η κατάκτησή της μία αυθεντικά επαναστατική, μια γνήσια προοδευτική πράξη.

Πώς κόμματα της αριστεράς, κόμματα που στο παρελθόν πάσχιζαν ώστε η μόρφωση να είναι δικαίωμα και όχι προνόμιο, συναινούν, ενθαρρύνουν αλλά και υποκινούν τις καταλήψεις των σχολείων; Από πότε ο αυτοαποκλεισμός των μαθητών από το δικαίωμα για κατάκτηση της παρεχόμενης γνώσης συνιστά προοδευτική, φιλολαϊκή αντίληψη; Από πότε η κολα-

κεία της ήσσονος προσπάθειας δημιουργεί πολίτες με αυτοπεποίθηση, που μπορούν να απαιτούν και να διεκδικούν; Από τότε τα χαϊδέματα προς τους καθηγητές, που αντέδρασαν στα αυτονόητα, δηλαδή, στην αξιολόγησή τους, συνιστά προοδευτική πολιτική, κύριοι της αριστεράς και της δεξιάς πτέρυγας;

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΓΚΑΤΖΗΣ: Το 1991 αυτά έλεγε και η Νέα Δημοκρατία.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΘΩΜΟΠΟΥΛΟΣ: Γι' αυτά κάνετε τα ίδια τώρα.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικόλαος Κατσαρός): Κύριε Γκατζή, θα σας παρακαλέσω να σταματήσετε όχι μόνο τις παρεμβάσεις αλλά και τις συνομιλίες.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΘΩΜΟΠΟΥΛΟΣ: Και από τότε τα κακώς κείμενα, το γεγονός δηλαδή ότι ο έλεγχος των εκπαιδευτικών και παιδαγωγικών ικανοτήτων των υποψηφίων καθηγητών δεν γινόταν εντός των πανεπιστημίων, διορθώνονται τώρα με αδικίες σε βάρος των νέων που γίνονται πειραματόζωα, επί των οποίων θα πειραματιστούν οι απόφοιτοι των πανεπιστημίων και όχι βέβαια οι καθηγητές;

Κρίμα, κύριοι συνάδελφοι της Αντιπολίτευσης. Κρίμα για τον τόπο, που πρυτανεύει στην πρακτική των κομμάτων το πώς θα αποκομίσουν κομματικά οφέλη, πατώντας ακόμα και πάνω στην τραυματισμένη παιδεία, που προσπαθεί ιδιαίτερα τα τελευταία χρόνια να βρει το δρόμο της. Παρά τις προσπάθειές σας όμως, προσπάθειες που καταδικάζει ο ελληνικός λαός, εμείς θα συνεχίσουμε την πορεία μας για την εκπαίδευση με σχέδιο, για την παιδεία με όραμα. Θα συνεχίσουμε την πορεία μας, διότι αυτή είναι η εντολή που μας έδωσε ο ελληνικός λαός.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικόλαος Κατσαρός): Ο Υπουργός Δικαιοσύνης κ. Γιαννόπουλος έχει το λόγο.

ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΓΙΑΝΝΟΠΟΥΛΟΣ (Υπουργός Δικαιοσύνης): Κύριε Πρόεδρε, κύριοι συνάδελφοι, διεξάγεται η συζήτηση απόψε, συνεχιζόμενη συζήτηση από χθες το βράδυ βεβαίως με πρόταση της Νέας Δημοκρατίας, "πρόταση δυσπιστίας εναντίον του Υπουργού Παιδείας και Θρησκευμάτων κ. Αρσένη".

Η πρόταση αυτή επεχειρήθη να δικαιολογηθεί από την πλευρά της Νέας Δημοκρατίας, ουχί βεβαίως επαρκώς καθ'ημάς και δεν συνεδέθη, όπως έπρεπε να γίνει βέβαια με πρόταση δυσπιστίας κατά της Κυβέρνησεως. Διότι από τη στιγμή που η Κυβέρνηση ολοκλήρη, όχι μία φορά αλλά πολλές φορές, ολοκλήρω το Υπουργικό Συμβούλιο, πήρε τη θέση του Υπουργού Παιδείας και Θρησκευμάτων, πάνω στα θέματα αυτά, τα οποία προκάλεσαν αυτές τις διενέξεις και τις κινητοποιήσεις, έπρεπε η Νέα Δημοκρατία να αφήσει τα προσχήματα και να κοιτάξει το στόχο. Και ο στόχος βέβαια είναι η Κυβέρνηση, όταν, επαναλαμβάνω, η Κυβέρνηση ολοκλήρη ανέλαβε την ευθύνη, την πολιτική ευθύνη, γενναία, τίμια, καθαρά και ξάστερα με αλληπάλληλες δηλώσεις του ίδιου του Προέδρου της Κυβερνήσεως, του ίδιου του Πρωθυπουργού μας. Συνεπώς, δεν βρίσκω την αιτιολογία ότι είναι σύμφωνη με τη συνταγματική τάξη η Νέα Δημοκρατία με αυτή την επίθεση που κάνει εναντίον του Υπουργού Παιδείας. Διότι, ναι, μεν η συνταγματική τάξη το προσδιορίζει, αλλά είναι και η πολιτική τάξη, είναι και η ηθική τάξη, είναι και η τάξη της συμπεριφοράς. Και να μη γελιόμαστε εδώ, το γεγονός ότι επεχειρήθη όχι εναντίον της Κυβερνήσεως ύστερα από μία συζήτηση ευρύτατη που διεξήχθη εδώ σχετικά με τα θέματα της παιδείας, δεν δικαιολογεί λοιπόν αυτήν την αιτιολογία που προβάλλετε, κύριοι συναδελφοί της Νέας Δημοκρατίας.

Θέλω να απαντήσω στον κ. Σιούφα, ο οποίος βέβαια έψεξε το γεγονός γιατί μιλάνε οι Υπουργοί.

Εμείς είμαστε οι εγκαλούμενοι, κύριε Φούσα. Εμείς είμαστε και δίδεται ο λόγος στους Βουλευτές. Και οι Βουλευτές...

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΣΙΟΥΦΑΣ: Εγώ, κύριε Πρόεδρε;

ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΓΙΑΝΝΟΠΟΥΛΟΣ (Υπουργός Δικαιοσύνης): Με συγχωρείτε, ο κ. Φούσας. Σας μπλέκω, ξέρετε.

ΑΝΤΩΝΙΟΣ ΦΟΥΣΑΣ: Άλλο Καρδίτσα και άλλο Γιάννενα.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικόλαος Κατσαρός): Μη διακόπτετε, σας

παρακαλώ.

ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΓΙΑΝΝΟΠΟΥΛΟΣ (Υπουργός Δικαιοσύνης): ...είναι το Zapsus Ligneu παραδρομή της γλώσσας με τα ονόματα. Το έχω και άλλη φορά πάθει, καλά να πάθω, λοιπόν!

Λοιπόν, γιατί; Διότι η Κυβέρνηση είναι η εγκαλούμενη, είναι, αν θέλετε, η κατηγορούμενη, είναι η προσβαλλόμενη. Η Κυβέρνηση, λοιπόν και ο κάθε Υπουργός έχει την ευχέρεια. Και για να μη λέτε, ξέρετε, "εμείς ξέρουμε για τα δικά σας", ότι δεν βοηθάμε οι Υπουργοί τον κύριο Υπουργό της Παιδείας, το άκουσα χθες και προχθές με ένα δημοσιογράφο, με τον οποίο είχα μία συνομιλία εκεί που με κάλεσε. Επέμενε, "όχι, δεν τον βοηθάτε όλοι οι Υπουργοί και τον αφήσατε μόνο του". Μα, λέω, "έχω μιλήσει εγώ, έχει μιλήσει ο Ρέππας, έχει μιλήσει ο Βενιζέλος, έχει μιλήσει ο Παπαντωνίου".

'Οχι, απάντησε, "οι άλλοι δεν μιλάνε".

Ενεγράφησαν, λοιπόν, και οι άλλοι, κύριε Φούσα, να και ο Τσοχατζόπουλος, αύριο θα είναι και ο Λαλιώτης, θα είναι και η Βάσω, θα είναι και οι υπόλοιποι. Βέβαια ο κ. Βενιζέλος, ο ίδιος, έχει πάρει θέση.

Ακούστε, κύριοι συνάδελφοι. Τα θέματα δεν είναι βέβαια απλά με το δρόμο που έχουν πάρει. Πρέπει, λοιπόν, να βρούμε τις αιτίες και τους υπαίτιους και να δούμε πού θα καταλήξουμε, εάν πράγματι είναι τίμια και ειλικρινής η πρόθεσή σας ότι είσθε εναντίον των καταλήψεων και εναντίον των αναστατώσεων. Και βέβαια όλοι είμαστε -και όλα τα κόμματα- εναντίον των βιαιοπραγιών και εναντίον της καταστροφής του δημοσίου πλούτου, της δημόσιας περιουσίας, των σχολείων, των αντικειμένων των σχολείων. Ενάμισι δισεκατομμύριο (1.500.000.000) δραχμές είναι η ζημιά.

Πήρα ένα τηλεγράφημα από αρμόδιο της Ομοσπονδίας Δικαστικών Υπαλλήλων Θεσσαλονίκης ότι το Δικαστικό Μέγαρο Θεσσαλονίκης, για το οποίο πληρώσαμε δύομισι εκατομμύρια (2.500.000) μόνο για την πρόσοψη, για να το ευπρεπίσουμε, έπαθε σήμερα τέτοιες ζημιές, ώστε δεν φτάνει ένα εκατομμύριο (1.000.000) δραχμές. Και υπολογίστε ότι πρέπει να έχουν πάσει τρεις χιλιάδες αυγά στο κτίριο. Και έγιναν καταστροφές. Γελάτε. Γελάτε!

Εάν, λοιπόν, αυτή είναι η έκφραση μιας διαδήλωσης, πρέπει να ψάξουμε τι γίνεται με τους διαδηλωτές. Εάν πράγματι αυτοί είναι παιδιά ή είναι κάποιοι άλλοι. Εγώ δεν πιστεύω ότι μαθητές κάνουν αυτές τις πράξεις. Και θα έρθω και παρακάτω.

Κύριοι συνάδελφοι, είναι η τέταρτη επιχείρηση αναμόρφωσης πάνω στην παιδεία που πράττει η προοδευτική δημοκρατική παράταξη από την εποχή του Ελευθερίου Βενιζέλου.

ΣΠΥΡΙΔΩΝ ΣΠΥΡΟΥ: Γι' αυτό πάει καλά.

ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΓΙΑΝΝΟΠΟΥΛΟΣ (Υπουργός Δικαιοσύνης): Πάει καλά και μάλιστα πάει πάρα πολύ καλά και θα προσκυνήσετε εκεί που σήμερα, εν πάση περιπτώσει, βρίζετε ή μας προπηλακίζετε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικόλαος Κατσαρός): Σας παρακαλώ, να μην ξαναδιακόψετε τον κύριο Υπουργό.

ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΓΙΑΝΝΟΠΟΥΛΟΣ (Υπουργός Δικαιοσύνης): Το 1917 - 1920 έγινε η πρώτη εκπαιδευτική μεταρρύθμιση του Ελευθερίου Βενιζέλου με τον αείμνηστο φιλόσοφο, σοφό παιδαγωγό και βετεράνο κομμουνιστή ηγέτη, όπως τον έχω γνωρίσει εγώ, τον Δημήτρη τον Γλυνό. Η πρώτη μεταρρύθμιση.

Η δεύτερη μεταρρύθμιση επιχειρήθηκε πάλι επί Ελευθερίου Βενιζέλου με Υπουργό Παιδείας τον αείμνηστο Γεώργιο Παπανδρέου το 1928-1932.

Η τρίτη μεταρρύθμιση είναι πάλι από τον Γεώργιο Παπανδρέου με Υπουργό τον Λουκή Ακρίτα και παιδαγωγό τον Ευάγγελο Παπανούτσο, το 1963-1964.

Η τέταρτη είναι η σημερινή, είναι αυτής της εποχής, που αρχίζει από το 1997-1998 και είναι η μεταρρύθμιση που κάνει η Κυβέρνηση του ΠΑΣΟΚ με τον Κώστα Σημίτη και Υπουργό Παιδείας τον Γεράσιμο Αρσένη. Και θα δείτε ότι θα έρθει μέρα που και αυτοί οι δυο πολιτικοί άνδρες, όσον αφορά την αναμόρφωση της παιδείας, θα αναγνωριστούν και από την παράταξή σας, όπως έχουν αναγνωριστεί οι προηγούμενες εκπαιδευτικές μεταρρυθμίσεις.

Τα άλλα που συνέβησαν στο μεταξύ στο χώρο της Παιδείας είναι διορθώσεις.

Δυστυχώς, δεν έχω αυτά που είπε ο Γλυνός το 1921, διότι είχα καιρό να τα ιδώ στη βιβλιοθήκη μου και δεν υπάρχουν, όταν ο μακαρίτης ο Γούναρης ανέλαβε την εξουσία και έκαψε τα βιβλία, τα βιβλία τα προσδευτικά, τα "Ψηλά Βουνά", που εγώ τα πρόλαβα στο δημοτικό σχολείο με τον Πέτρο τον Ανέζη τον ανθυπολοχαγό της Τζουμαγιάς, τον ήρωα, το δάσκαλο, όπως ελέγγο το όνομα και ήταν πράγματι δάσκαλος εκεί. Τα έκαψαν τα βιβλία τότε.

Τι γράφει, όμως, ο άλλος ο μεγάλος παιδαγωγός ο Τριανταφυλλίδης; Είχαμε παιδαγωγούς πολύ μεγάλους στην παράταξή μας και εκείνοι βοήθησαν τη παιδεία. "Θυμάστε τι έγινε το 1921 μετά τα δώδεκα εγγεγραμμένα αναγνωστικά της δημοτικής;" Λέει σε ομιλία δασκάλων ο παιδαγωγός εκείνος: "Η επιτροπή που τα έκρινε, τα έκρινε αναγνωστικά εξαμβλώματα, εκχυδαϊστικά της ψυχής και τη γλώσσα της με τη γραμματική της την εθνική την ονόμασε βόρβορο των οδών και γλώσσα των φαυλοβίων". Διαβάζω μόνο μια παράγραφο, για να δείτε πώς αντέδρασε η παράταξη της δεξιάς της εποχής εκείνης εναντίον της προόδου πάνω στα θέματα της παιδείας και πάνω στην εκπαιδευτική μεταρρύθμιση της εποχής εκείνης.

Ο νόμος έχει γίνει. Τι ζητάτε; Άλλα κόμματα ζητούν την αναστολή των άρθρων 1 και 2 του ν. 2525/1997. Εσείς ζητάτε την κατάργηση.

Άλλοι ζητούν την αναστολή. Άλλοι ζητούν την παράδοση της μεταρρύθμισης στο πυρ το εξώτερον! Δεν γίνεται, κύριοι συνάδελφοι. Μην επιμένετε. Είστε ανιστόρητοι. Είστε έξω από την ιστορία και έξω από την πορεία των πραγμάτων. Δεν γίνονται αυτά τα πράγματα.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΣΙΟΥΦΑΣ: Μη φράζετε το δρόμο του Πρωθυπουργού να πάρει πρωτοβουλίες, κύριε Υπουργέ.

ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΓΙΑΝΝΟΠΟΥΛΟΣ (Υπουργός Δικαιοσύνης): Όπου έχετε παρατηρήσεις, παράπονα, διορθώσεις, να κάνετε εισηγήσεις, να τις κουβεντιάσουμε.

ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ΣΩΤΗΡΟΠΟΥΛΟΣ: Γιατί δεν εφαρμόζεται, κύριε Υπουργέ;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικόλαος Κατσαρός): Παρακαλώ, κύριοι συνάδελφοι.

ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΓΙΑΝΝΟΠΟΥΛΟΣ (Υπουργός Δικαιοσύνης): Λυπάμαι για λογαριασμό σας, κύριε συνάδελφε. Γιατί διακόπτετε; Δεν σας έθιξα. Δεν σας πείραξα. Δεν είπα για σας τίποτε. Δεν είπα ακόμη, δηλαδή, τίποτε. Μη νομίζετε ότι θα τη βγάλετε έτσι!

(Γέλωτες στην Αίθουσα)

Δεν θέλω δηλαδή και εγώ να σας χαρίσω τίποτε. Θέλω όμως, να έχω μια συζήτηση ήρεμη μαζί σας. Και τώρα, μια και εδώ είμαστε εν στενών οικογενειακών κύκλω, μια και μείναμε μόνοι μας...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικόλαος Κατσαρός): Μπροστά σε όλον τον ελληνικό λαό!

ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΓΙΑΝΝΟΠΟΥΛΟΣ (Υπουργός Δικαιοσύνης): Λυπάμαι, αλλά θέλω να απαντήσω πάλι στον κ. Φούσα για το θέμα του εισαγγελέα. Όλους σας τιμώ, όλους σας αγαπώ, ειδικότερα τους δικηγόρους, αλλά και όλους τους συναδέλφους, όμως με τον κ. Φούσα έχουμε και κάποιο σύνδεσμο μεταξύ μας.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΠΑΠΑΦΙΛΙΠΠΟΥ: Κάνετε διακρίσεις!

ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΓΙΑΝΝΟΠΟΥΛΟΣ (Υπουργός Δικαιοσύνης): Είπα ότι όλους σας αγαπώ.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΠΑΠΑΦΙΛΙΠΠΟΥ: Είπατε μόνο τους δικηγόρους.

ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΓΙΑΝΝΟΠΟΥΛΟΣ (Υπουργός Δικαιοσύνης): Όχι, είπα όλους, όλων των επαγγελματιών.

Αναφέρθηκα για τον κ. Φούσα, γιατί έχουμε μια γνωριμία σαράντα χρόνια τώρα. Τι να κάνουμε;

ΑΝΤΩΝΙΟΣ ΦΟΥΣΑΣ: Σαράντα όχι, αλλά τέλος πάντων.

ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΓΙΑΝΝΟΠΟΥΛΟΣ (Υπουργός Δικαιοσύνης): Εμείς έχουμε μαλώσει στα πολιτικά, στα συνδικαλιστικά, στα δικηγορικά, αλλά έξω είμαστε φίλοι. Έχουμε τις διαφορές μας, αλλά μιλούμαστε, χαιρετιόμαστε, τρώμε μαζί, πίνουμε καφέ μαζί.

Κοιτάξτε, δεν είναι δυνατόν ένας εισαγγελέας, όταν διαπράττει κάποιο αδίκημα, κάποιο παράπτωμα, να μην επεμβαίνει. Πότε ενήργησαν οι εισαγγελείς, κύριοι συνάδελφοι; Όταν ήρθαν στο φως της δημοσιότητας οι βιαιοπραγίες και οι βανδαλισμοί εναντίον της περιουσίας του δημοσίου. Εάν ο εισαγγελέας δεν έπαιρνε θέση, θα κατηγορείτο για παράβαση καθήκοντος. Αυτεπαγγέλτως ενήργησε ο εισαγγελέας.

Και όσοι είπατε ότι "στείλατε τους εισαγγελείς", "στείλατε την Αστυνομία" δεν λέτε την αλήθεια.

Οι εισαγγελείς επεμβαίνουν αυτεπαγγέλτως, όταν πρέπει να επέμβουν.

Και είδατε με πόση προσοχή ενήργησε ο εισαγγελέας της πρωτεύουσας κ. Κολιοκώστας πάνω στα θέματα αυτά: "Δεν θα επεμβαίνει η Αστυνομία, εάν δεν έχει εντολή από τον εισαγγελέα." Και αυτό, για να μη γίνουν παραπράγνυδα. Και εκείνος ακόμη ο εισαγγελέας, που αλλιώς θα περίμενε κανένας να ενεργήσει, είδατε πόσο είναι σύμφωνος με το πνεύμα της εποχής, ότι δεν πρέπει οι νέοι, κατά οποιονδήποτε τρόπο, να προπηλακισθούν, να στραπατσαρισθούν, να πληγεί ο εγωισμός τους ο προσωπικός, που είναι και δικαιολογημένος.

Μην τα βάζετε λοιπόν με την Κυβέρνηση ότι έστειλε τους εισαγγελείς, ότι έστειλε την Αστυνομία.

Και προηγουμένως διόρθωσα κάτι που είπε η κ. Παπαρήγα.

Θα πω όμως και κάτι για να διορθώσω, που ειπώθηκε από την πλευράς του Συνασπισμού της Αριστεράς και της Προόδου. Βέβαια, δεν είναι εδώ η κ. Λουλέ. Αμόλυσε και εκείνη την κουβεντούλα της. Είπε ότι την εποχή εκείνη "ο κ. Σουφλιάς δεν φώναζε ούτε εισαγγελείς ούτε Αστυνομία εναντίον των παιδιών". Ούτε εμείς φωνάξαμε.

Και κάτι άλλο: Δεν είπαμε ποτέ εμείς ότι η Αριστερά διαπράττει οποιοδήποτε -ας επιτραπεί να πω- πολιτικό αδίκημα ή ότι κάνει οποιαδήποτε πολιτική πράξη, η οποία κατά οποιονδήποτε τρόπο είτε ρίχνει λάδι στη φωτιά είτε δημιουργεί προβλήματα είτε προτρέπει τους μαθητές να καταλάβουν τα σχολεία.

Ο Πρωθυπουργός μας είχε τη λεβεντιά και την παλικαριά -και εμείς οι υπόλοιποι που έχουμε υπόψη μας ορισμένα πράγματα, θα το πούμε παλικαρίσια ότι το Κομμουνιστικό Κόμμα Ελλάδας παροτρύνει τους μαθητές, παροτρύνει τους καθηγητές -και δεν είναι όλοι καθηγητές, δεν φαίνε όλοι οι καθηγητές- για την αντιπαράθεση αυτήν τη σκληρή, η οποία δημιουργεί και τις καταλήψεις.

Και βέβαια, θα διαθέσω λίγο χρόνο για να διαβάσω μία εγκλητήρια αναφορά ενός προϊσταμένου δευτεροβάθμιας εκπαίδευσης του Νομού Μεσσηνίας.

Οι εισαγγελείς της Πάτρας, του Πύργου Ηλείας και της Μεσσηνίας με πολύ πραότητα και μειλιχότητα αντιμετώπισαν αυτά τα θέματα. Πήραν μηνυτήριες αναφορές, κίνησαν προκαταρκτικές εξετάσεις για την εξακρίβωση των υπαιτιών των βανδαλισμών και αλλού κινήθηκαν και ποινικές διώξεις.

Όταν έχεις μια μηνυτήρια αναφορά -και την παίρνει ο εισαγγελέας- και καταγγέλλεις ορισμένα πράγματα, δεν μπορεί να τη σκίσει ή να την πετάξει ή να την βάλει στο αρχείο. Πρέπει να κάνει εκείνα που ορίζει η ποινική δικονομία. Άλλου ασκήθηκε και ποινική διώξη και την έστειλε σε προανάκριση. Πότε θα τελειώσει η προανάκριση και τότε θα γίνει η δίκη; Πάντως μην τα βάλετε με τους εισαγγελείς. Ακόμη και όταν δεν ήμουν Υπουργός Δικαιοσύνης, ως δικηγόρος πάντοτε υπερασπίστηκα την αλήθεια και το ξέρετε. Ουδέποτε είπα κάτι που δεν ήταν σύμφωνο με τη δικονομία. Εδώ υπήρξαν διώξεις νόμιμες.

Ο προϊστάμενος δευτεροβάθμιας εκπαίδευσης Νομού Μεσσηνίας, κάτοικος Καλαμάτας, αφού αναφέρεται σε περιστατικά σχετικά με τις καταλήψεις λέει: "Στο Νομό Μεσσηνίας οι καταλήψεις σχολείων εμφανίστηκαν μετά την 20η Νοεμβρίου 1998. Η τακτική αυτή, η τακτική τυφλής σύγκρουσης ακραία και ανώφελη έχει εξόχως βλαπτικές συνέπειες στη διαδικασία γνώσης των μαθητών, αλλά και προφανέστατα επιβλαβείς επενέργειες στην κοινωνία γενικότερα. Σημειωτέον ότι η πλειοψηφία των μαθητών στέκεται θετικά στο ν. 2525/97 και

επιθυμεί το τέλος των καταλήψεων και τη λειτουργία των σχολείων. Είναι δε πλέον εναργής η διάθεση των μαθητών για συμφιλίωση και αποδοχή της νέας θεσμικής πραγματικότητας που έχει εκτονώσει σε μεγάλο βαθμό την κατάσταση και ο συντριπτικός αριθμός των σχολείων λειτουργήσει. Βέβαια συγκεκριμένες δυνάμεις πολιτικής και συντεχνιακής βάσης μάχονται λυσσασδώς με άνομα μέσα να συντηρήσουν τις καταλήψεις.

Κύριε Εισαγγελέ,

Κατόπιν ενημερώσεώς μου από τις κυρίες" -δεν θέλω να αναφέρω ονόματα- "το Σάββατο 9.1.1999 και περί ώραν 12.30' οι τρεις ως άνω καθηγήτριες ήταν στο κτίριο του Α' Λυκείου Καλαμάτας εξαιτίας ενός προσωπικού άγχους και αγωνίας, προκειμένου να επαναλειτουργήσουν από Δευτέρα 11.1.1999 τα ως άνω σχολεία. Μέσα στο κτίριο ευρίσκονταν τρεις ως τέσσερις μικροί μαθητές του Εσπερινού Γυμνασίου, ένας μαθητής του Α' Λυκείου και ένας μαθητής του Εσπερινού Λυκείου. Οι τρεις ως άνω καθηγήτριες μετά από εκτεταμένο διάλογο έπεισαν τα παιδιά να αποχωρήσουν και στη συνέχεια ειδοποίησαν τα συνεργεία καθαριότητας να αποκαταστήσουν καθαριότητα και ζημιές και τα σχολεία να λειτουργήσουν απρόσκοπτα τη Δευτέρα 11.1.1999. Μετά από χρονικό διάστημα περισσότερο της μιας ώρας άρχισαν να συγκεντρώνονται μαθητές, τους οποίους δεν γνώριζαν οι διευθύντριες των σχολείων. Οι μαθητές πιθανών άλλων σχολείων είχαν επικεφαλές ενήλικα άτομα. Οι δύο διευθύντριες και υποδιευθύντρια έχοντας ήδη κλείσει την κεντρική σιδερένια πόρτα του σχολείου ζήτησαν από τους συνωθούμενους ενήλικες και μαθητές να αποχωρήσουν. Οι συγκεντρωθέντες μαθητές, οι οποίοι δρούσαν κατόπιν φορτικής παροτρύνσεως και προτροπής των ενηλίκων, άρχισαν να φωνασκούν και να επιδεικνύουν διαθέσεις βιαιοπραγίας. Υπενθυμίζεται ότι εγκλωβισμένοι εντός του σχολείου σας καταθέσω ότι οι ενήλικες που πρωτοστάτησαν στα γεγονότα παραβίασης της πόρτας, εφόδου στο χώρο του σχολείου, ανασκατάληψης ήταν:

1. Διαμαντάκη Μαρία κάτοικος Καλαμάτας, εκλεγμένη νομαρχιακή σύμβουλος με το συνδυασμό που στήριξε το ΚΚΕ, μη έχουσα ουδεμία σχέση με την εκπαίδευση και η οποία διακηρύσσοντας την ιδιότητα του μέλους του ΚΚΕ και της νομαρχιακής συμβούλου, φωνασκώντας απαιτούσε να ανακαταληφθεί το σχολείο.
2. Τζαβάρας Δημήτρης, δάσκαλος, κάτοικος Καλαμάτας.
3. Ρεϊτζόπουλος Ανδρέας, καθηγητής κάτοικος Καλαμάτας.
4. Ρεϊτζοπούλου Ασπασία, κάτοικος Καλαμάτας, σύζυγος του ανωτέρω

Διευκρινίζεται ότι όλοι οι ανωτέρω είναι γνωστά στην Καλαμάτα ενεργά μέλη του ΚΚΕ".

Και συνεχίζει. Στο τέλος υπογράφει: Μιχάλης Σούμπλης προϊστάμενος δευτεροβάθμιας εκπαίδευσης Νομού Μεσσηνίας.

ΑΧΙΛΛΕΥΣ ΚΑΝΤΑΡΤΖΗΣ: Αυτό είναι, για να σπηλωθούν πολιτικά κόμματα.

ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΓΙΑΝΝΟΠΟΥΛΟΣ (Υπουργός Δικαιοσύνης): Υπάρχουν έντεκα τέτοιες μηνυτήριες αναφορές που έχουν διαβιβαστεί μέχρι στιγμής, άλλες στο Υπουργείο Παιδείας άλλες στο Υπουργείο Δικαιοσύνης. Διαβάζω μόνο μία, για να στοιχειοθετήσω αυτό που είπα. Τι θα γίνει στη συνέχεια, αυτό είναι ένα άλλο θέμα.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικόλαος Κατσαρός): Κύριε Υπουργέ, επειδή διαβάσατε γρήγορα, θα σας παρακαλέσω, για διευκόλυνση της Γραμματείας, να καταθέσετε την αναφορά για τα Πρακτικά.

ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΓΙΑΝΝΟΠΟΥΛΟΣ (Υπουργός Δικαιοσύνης): Θα το κατεθέσω. 'Αλλωστε, αυτά είναι γνωστά. Δεν θέλω τώρα να αναφέρω ονόματα, γιατί παραπνοούνται. Τέτοιες αναφορές ο κ. Ανθόπουλος έχει πάρα πολλές.

(Στο σημείο αυτό ο Υπουργός Δικαιοσύνης κ. Ευάγγελος Γιαννόπουλος καταθέτει την προαναφερθείσα μηνυτήρια αναφορά,

η οποία έχει ως εξής:

"ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

ΝΟΜΑΡΧΙΑΚΗ ΑΥΤΟΔΙΟΙΚΗΣΗ ΜΕΣΣΗΝΙΑΣ

ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ ΔΕΥΤ/ΘΜΙΑΣ ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΗΣ

Καλαμάτα 10-1-99

Προς τον κόν Εισαγγελέα Πλημμελειοδικών Καλαμάτας

ΜΗΝΥΤΗΡΙΑ ΑΝΑΦΟΡΑ

Μιχάηλ Σούμπλη του Βασιλείου, Προϊσταμένου Δευτ/θμιας Εκπαίδευσης Νομού Μεσσηνίας, κατοίκου Καλαμάτας, Σανταρόζα 34

Κύριε Εισαγγελέ,

Σας είναι γνωστή η πραγματικότητα που επικρατεί στο χώρο της Δευτεροβάθμιας Εκπαίδευσης, το νέο νόμο 2525/97 για την παιδεία και την υλοποίησή του που αντιμάχονται οργανωμένες συντεχνίες και συμφέροντα, κείμενα πέραν των μαθητών. Οι δυνάμεις αυτές αγνοώντας διαδικασίες διαλόγου και δημοκρατικής αρχής επέλεξαν, καταλύοντας κάθε έννοια νομιμότητας, τις καταλήψεις των σχολείων, σαν την πλέον "πρόσφορη" μορφή αντίδρασης στο νέο νόμο. Στο Νομό Μεσσηνίας οι καταλήψεις σχολείων εμφανίστηκαν μετά τις 20 Νοεμβρίου 1998. Η τακτική αυτή, τακτική τυφλής σύγκρουσης ακραία και ανώφελη, έχει εξόχως βλαπτικές συνέπειες στην διαδικασία γνώσης των μαθητών αλλά και προφανέστατα επιβλαβείς επενέργειες στην κοινωνία γενικότερα. Σημειωτέον ότι η πλειοψηφία των μαθητών, στέκεται θετικά στο νόμο 2525/97 και επιθυμεί το τέλος των καταλήψεων και την λειτουργία των σχολείων. Είναι δε πλέον εναργής η διάθεση των μαθητών για συμφιλίωση και αποδοχή της νέας θεσμικής πραγματικότητας, που έχει εκτονώσει σε μεγάλο βαθμό την κατάσταση και ο συντριπτικός αριθμός των σχολείων λειτουργήσει. Βέβαια συγκεκριμένες δυνάμεις πολιτικής και συντεχνιακής βάσης, μάχονται λυσσασδώς, με άνομα μέσα, να συντηρήσουν τις καταλήψεις.

Κύριε Εισαγγελέ,

Κατόπιν ενημερώσεώς μου από τις κ.κ. Αλεξάνδρα Βερράρου Διευθύντριας του 1ου Λυκείου Καλαμάτας, που βρίσκεται στη διασταύρωση των οδών Φαρών και Κρήτης, Μαρίας Παυλάκου - Τσαγκράκη, Διευθύντριας Εσπερινού Λυκείου, που συστεγάζονται στο ίδιο ως άνω κτίριο και Λυκουρέζου Ελένης Υποδιευθύντριας του 1ου Λυκείου Καλαμάτας, σας γνωρίζω τα εξής:

Το Σάββατο 9-1-99 και περί ώραν 12.30 μ.μ. οι τρεις (3) ως άνω καθηγήτριες ήταν στο κτίριο του 1ου Λυκείου Καλαμάτας εξαιτίας ενός προσωπικού άγχους και αγωνίας, προκειμένου να επαναλειτουργήσουν από Δευτέρα 11-1-99 τα ως άνω σχολεία. Μέσα στο σχολικό κτίριο ευρίσκονταν τρεις έως τέσσερις μικροί μαθητές του Εσπερινού Γυμνασίου, 1 μαθητής του 1ου Λυκείου και 1 μαθητής του Εσπερινού Λυκείου. Οι τρεις ως άνω καθηγήτριες μετά από εκτεταμένο διάλογο έπεισαν τα παιδιά να αποχωρήσουν και στην συνέχεια ειδοποίησαν τα συνεργεία καθαριότητας να αποκαταστήσουν καθαριότητα και ζημιές και τα σχολεία να λειτουργήσουν απρόσκοπτα τη Δευτέρα 11-1-99. Μετά από χρονικό διάστημα περισσότερο της μιας ώρας, άρχισαν να συγκεντρώνονται μαθητές τους οποίους δεν γνώριζαν, οι διευθύντριες των σχολείων. Οι μαθητές (πιθανόν άλλων σχολείων) είχαν επικεφαλές ενήλικα άτομα. Οι 2 Διευθύντριες και η Υποδιευθύντρια έχοντας ήδη κλείσει την κεντρική σιδερένια πόρτα του σχολείου ζήτησαν από τους συνωθούμενους ενήλικους και μαθητές να αποχωρήσουν. Οι συγκεντρωθέντες μαθητές οι οποίοι δρούσαν κατόπιν φορτικής παροτρύνσεως και προτροπής των ενηλίκων, άρχισαν να φωνασκούν και να επιδεικνύουν διαθέσεις βιαιοπραγίας. Υπενθυμίζεται ότι εγκλωβισμένοι εντός του σχολείου ήταν οι ως άνω καθηγήτριες κ.κ. Αλεξάνδρα Βερράρου, Μαρία Παυλάκου - Τσαγκράκη και Λυκουρέζου Ελένη καθώς και τα συνεργεία καθαριότητας και αποκατάστασης ζημιών. Εν τέλει οι συγκεντρωθέντες κατάφεραν να παραβιάσουν την σιδερένια πόρτα και να εισβάλουν στον εσωτερικό χώρο του σχολείου. Πρέπει να σας καταθέσω ότι οι ενήλικες που πρωτοστάτησαν στα γεγονότα παραβίασης

της πόρτας, εφόδου στο χώρο του σχολείου, ανακατάληψης ήταν:

1. Διαμαντάκη Μαρία, κάτοικος Καλαμάτας εκλεγμένη Νομαρχιακή Σύμβουλος με τον συνδυασμό που στήριξε το ΚΚΕ, μη έχουσα ουδεμία σχέση με την εκπαίδευση και η οποία διακηρύσσοντας την ιδιότητα του μέλους του ΚΚΕ και της Νομαρχιακής Συμβούλου, φωνασκώντας απαιτούσε να ανακαταληφθεί το σχολείο.

2. Τζαβάρας Δημήτρης, Δάσκαλος, κάτοικος Καλαμάτας.

3. Ρεϊτζόπουλος Ανδρέας, καθηγητής, κάτοικος Καλαμάτας.

4. Ρεϊτζοπούλου Ασπασία, καθηγήτρια, κάτοικος Καλαμάτας, σύζυγος του ανωτέρω.

Διευκρινίζεται ότι όλοι οι ανωτέρω είναι γνωστά στην Καλαμάτα ενεργά μέλη του ΚΚΕ.

Κύριε Εισαγγελεύ,

Επειδή πλέον είναι φανερό ότι τις καταλήψεις στα σχολεία τις συντηρούν άτομα εξωσχολικά με προφανείς ιδιοτελείς πολιτικούς σκοπούς.

Επειδή εν προκειμένω έχουν τελεσθεί ποινικά αδικήματα από τους ως άνω (4) τέσσερις καταγγελλόμενους.

Επειδή ως Προϊστάμενος της Δευτ/θμιας Εκπαίδευσης του Νομού Μεσσηνίας έχω υποχρέωση και έννομο συμφέρον να σας καταγγείλω τις ως άνω αδικηματικές συμπεριφορές των (4) τεσσάρων ενηλίκων "ηγετών" της εισβολής και καταλήψεως.

Επειδή πρέπει εν τέλει, να αποκατασταθεί η τάξη και η νομιμότητα στις σχολικές μονάδες προκειμένου να ξαναλειτουργήσουν.

ΔΙΑ ΤΑΥΤΑ

Σας ζητώ να προβείτε στις κατά νόμο ενέργειές σας, αναφορικά με την έννομη δράση των (4) τεσσάρων ως άνω ενηλίκων εξωσχολικών ατόμων και να λάβετε όλα τα απαραίτητα και αναγκαία μέτρα για την απρόσκοπτη λειτουργία όλων των σχολικών μονάδων του Νομού Μεσσηνίας που τελούν υπό κατάληψη.

Μάρτυρες προτείνω τους:

1. Αλεξάνδρα Βερράρου, Διευθύντρια 1ου Λυκείου Καλαμάτας
2. Μαρία Παυλάκου - Τσαγκαράκη, Διευθύντρια του Εσπερινού Λυκείου Καλαμάτας.
3. Λυκουρέζου Ελένη, Υποδιευθύντρια 1ου Λυκείου Καλαμάτας

Με εκτίμηση και σεβασμό

Μιχάλης Σούμπλης

Προϊστάμενος Δευτ/θμιας Εκπαίδευσης
Νομού Μεσσηνίας")

ΑΧΙΛΛΕΥΣ ΚΑΝΤΑΡΤΖΗΣ: Έδειξε η τηλεόραση το Βουλευτή του Κ.Κ.Ε....

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικόλαος Κατσαρός): Παρακαλώ, να μη γράφονται οι διακοπές.

Κύριε Κανταρτζή, δεν έχετε το λόγο.

ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΓΙΑΝΝΟΠΟΥΛΟΣ (Υπουργός Δικαιοσύνης): Δεν είναι τίποτα, θα σας περάσει, κύριοι συνάδελφοι.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικόλαος Κατσαρός): Παρακαλώ, συνεχίστε, κύριε Υπουργέ.

ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΓΙΑΝΝΟΠΟΥΛΟΣ (Υπουργός Δικαιοσύνης): Θα σας περάσει. Τουλάχιστον μην τα λέτε σε μένα.

Προχθές άκουσα την ομιλία της κ.Παπαρήγα. Έχει ένα άλλο σπιλ στην ομιλία της και πάντοτε την παρακολουθώ. Θέλω και εγώ να ξέρω ακριβώς περί τίνος πρόκειται και τι μας συμβαίνει. Όμως, έτσι είναι τα πράγματα, όπως τα λέω. Άκουσα με ευχαρίστηση που είπε ότι κάποτε την υπερασπίστηκα κιόλας. Και είπε ο κ. Κωνσταντόπουλος τότε, που εμείς πολεμούσαμε με το 1-1-4 κλπ. Ναι, όμως εναντίον ποίων πολεμούσαμε όλοι τότε; Ήταν η κατάσταση τέτοια σαν σήμερα ή ήταν κάτι άλλο; Δεν θέλω να επεκταθώ. Όχι δα! Δεν με παίρνει η ώρα και δεν θέλω να επεκταθώ. Μην αναξιάσω πληγές, δεν κάνει και δεν θα σας βγει σε καλό. Ούτε θέλω να πω τι συνέβη στην Αιτωλοακαρνανία με την ΕΡΕ και με το μακαρίτη το Βλάχο, πώς σκοτώθηκε εκεί. Εμείς δεν χύσαμε αίμα που λένε, ούτε χαστούκι δεν δώσαμε.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Υπουργού)

Τελειώνω, κύριε Πρόεδρε, και παρακαλώ να μου δώσετε ένα λεπτό για τις διακοπές που είχα.

Κύριοι συνάδελφοι της Νέας Δημοκρατίας, έχετε πρόβλημα. Βεβαίως, ο κύριος Πρωθυπουργός τα είπε μια χαρά.

Το ένα θέμα ήταν πώς εσείς να βοηθήσετε την εξέγερση και εν τίνι μέτρο το πετύχατε, όχι βέβαια στην εντέλεια, έγιναν κάποιες συγκεντρώσεις κλπ.

Το δεύτερο θέμα είναι το εσωτερικό πρόβλημά σας. Θα έχετε το πρόβλημα. Εγώ δεν πίστευα ποτέ ότι θα γινόταν και άλλο ένα κόμμα, αλλά βλέπω ότι επέρχεται. Εκείθε λοιπόν η στενοχώρια σας και εκείθε τα χειροκροτήματά σας, να παραγγείλετε προς τα έξω. Γιατί άκουσα τον Αιμίλιο Λιάτσο σήμερα να ξεσηκώνει τα πλήθη εναντίον του Δημάρχου της Αθήνας. Δεν θα σας περάσει όμως, δεν θα κάνετε τίποτα. Θα το έχετε το πρόβλημα.

Κύριοι συνάδελφοι, σεβόμενος και το χρόνο θα πρέπει να τελειώσω. Με συγχωρείτε, γιατί εμείς παίρνουμε το λόγο. Εγώ έπρεπε να πάρω το λόγο. Αλλά μας προκαλέσατε ότι δεν στηρίζουμε την παιδεία σύμφωνα με τα δικά μας ιδεολογήματα ή τις ιδεολογίες μας και δεν βοηθάμε τον Αρσένη.

Είμαστε ένα σώμα, η Κυβέρνηση ολόκληρη. Και αν ζητάτε να πάρουμε το νόμο πίσω, για να περάσετε εσείς, μην το περιμένετε. Αυτό δεν γίνεται. Η Κυβέρνηση έχει μια πολιτική, την οποία εφαρμόζει και όταν φθάσουν οι εκλογές στο 2001 κλπ., τότε λήγει η θητεία μας, τότε θα σας δοθεί η ευχέρεια να βγείτε και να πείτε "ξέρετε τι κάνανε τότε; Μαυρίστε την Κυβέρνηση του Σημίτη". Αλλά θα μαυρίσουν εσάς, γιατί θα είσατε δύο κόμματα τότε.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικόλαος Κατσαρός): Ο κ.Καραμάριος έχει το λόγο.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΓΚΑΤΖΗΣ: Για το διευθυντή που έδειξε η τηλεόραση δεν μας είπατε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικόλαος Κατσαρός): Σας παρακαλώ, κύριε Γκατζή. Μιλάτε, χωρίς να έχετε το λόγο.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΓΚΑΤΖΗΣ: Δεν έχουμε το λόγο. Μίλησαν τόσο μέχρι τώρα και μόνο δύο από το κόμμα μας.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικόλαος Κατσαρός): Είναι θέμα δικό σας. Να εγγράψετε περισσότεροι.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΓΚΑΤΖΗΣ: Έχουμε εγγραφεί.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικόλαος Κατσαρός): Ωραία, θα έλθει η σειρά σας.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΓΚΑΤΖΗΣ: Μιλάνε είκοσι πέντε και μετά ένας από το Κομμουνιστικό Κόμμα Ελλάδας.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικόλαος Κατσαρός): Να περιμένετε, όπως περιμένουν όλοι οι συνάδελφοι.

Ορίστε, κύριε Καραμάριε, έχετε το λόγο.

ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΣ ΚΑΡΑΜΑΡΙΟΣ: Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, εγώ δεν θα ανατρέξω στο παρελθόν, για να θεμελιώσω τις απόψεις μου, αλλά θα περιοριστώ στη σύγχρονη ιστορία της παιδείας και ειδικά από τις κυβερνήσεις του ΠΑΣΟΚ μέχρι και σήμερα.

Θέλω να διαβεβαιώσω τη Βουλή, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ότι εγώ τουλάχιστον από τα σχολεία που τελείωσα και τα γυμνάσια, σέβομαι μέχρι σήμερα τους καθηγητές μου και τον τρόπο διδασκαλίας που είχαν. Νομίζω ότι και σεις όλοι, που βρίσκεστε σήμερα εδώ, θα μορφωθήκατε από παρόνοια σχολεία παρά τις οποιεσδήποτε αδυναμίες τους.

Θέλοντας λοιπόν σήμερα εγώ να περιοριστώ σ'αυτό το θέμα και μόνο που έχουμε σήμερα, την πρόταση δυσπιστίας που κάναμε εναντίον προσωπικά του κυρίου Υπουργού Εθνικής Παιδείας και Θρησκευμάτων, θέλω να πω προς την Εθνική Αντιπροσωπεία ότι η ευθύνη της Κυβερνήσεως είναι μεν συλλογική για τις πράξεις άσκησης της κυβερνητικής πολιτικής, αλλά και κατά το Σύνταγμα ο καθένας τους έχει ευθύνη προσωπική για τις πράξεις ή παραλείψεις του.

Αυτές τις πράξεις και παραλήψεις του κυρίου Υπουργού Εθνικής Παιδείας σήμερα κρίνουμε. Και η πρότασή μας είναι και ουσιαστικά σωστή και νόμιμη τυπικά.

Θέλω να υπομνήσω σε όλους σας ότι είχα την τύχη να είμαι εισηγητής του νομοσχεδίου όταν πέρασε η εκπαιδευτική μεταρρύθμιση και αντιλαμβάνεστε ότι κάτι μπορώ να θυμάμαι περισσότερο από ορισμένους συναδέλφους. Γι' αυτό θα προσπαθήσω σύντομα να αποδείξω αυτές τις παραλήψεις του Υπουργού Εθνικής Παιδείας, οι οποίες πράγματι σήμερα τον θέτουν υπό την κρίση της Εθνικής Αντιπροσωπείας.

Η παιδεία, αγαπητοί συνάδελφοι, έχει δύο σκέλη: Την παιδεία που περιορίζεται στην εκπαίδευση των μαθητών κάθε κατηγορίας και την παιδεία που αφορά την πρόσβαση των αποφοίτων του λυκείου στην τριτοβάθμια Εκπαίδευση.

Συμβαίνει όλες οι μεταρρυθμίσεις από το '81 και εντεύθεν μέχρι σήμερα, οι ουσιώδεις μεταρρυθμίσεις, από την πρώτη του κ. Κακλαμάνη, τη δεύτερη του κ. Τρίτση και την τρίτη, αυτή που συζητάμε σήμερα, του κ. Αρσένη, να τις έχουν κάνει οι κυβερνήσεις του Π.Α.Σ.Ο.Κ. Και η δική μας θητεία των τριών ετών και οι Υπουργοί της Παιδείας που παρήλασαν δεν έκαναν καμία ουσιώδη μεταβολή. Έκαναν δευτερεύουσες μεταρρυθμίσεις, για τις οποίες εσείς τότε σαν αντιπολίτευση κάνατε δριμύτατη κριτική και είστε εσείς εκείνοι που διδάξατε τις καταλήψεις και τις αντιδράσεις των φοιτητών.

Κύριοι συνάδελφοι της Πλειοψηφίας, η πρώτη μεταρρύθμιση του κ. Κακλαμάνη, γιατί διεγράφη από το μακαρίτη τον Τρίτση; Ένα ήταν το μειονέκτημά της στην πρόσβαση προς την τριτοβάθμια εκπαίδευση: Στις πανελλήνιες εξετάσεις συνυπολογίζονταν και οι βαθμοί των τριών τάξεων του λυκείου, κατά ποσοστό μόνο 25%. Το 75% ήταν ο βαθμός των γενικών εξετάσεων. Αποτέλεσμα εκείνης της μεταρρύθμισης ήταν η παραπαιδεία, η αύξηση των φροντιστηρίων και η μεγάλη προσπαθεία των γονέων να πείσουν τους καθηγητές να βάζουν μεγάλους βαθμούς, αυτό που πάλι έγινε και επί του μακαρίτη του Τρίτση.

Εάν, λοιπόν, εκείνο το σύστημα του Προέδρου της Βουλής σήμερα, του κ. Κακλαμάνη, με το 25% της αύξησης των μορίων για την πρόσβαση στην τριτοβάθμια εκπαίδευση, είχε τέτοιο αποτέλεσμα, σήμερα που δεν υπάρχουν πανελλήνιες εξετάσεις, αλλά υπάρχουν -προσέξτε το αυτό- διαρκείς εξετάσεις στη Β' και στην Γ' λυκείου, τι θα γίνει; Σ' αυτές τις εξετάσεις οι βαθμοί προστίθενται για να βγουν τα μόρια εκείνα που θα μπορούν να μπουν στις περιορισμένες θέσεις της ανωτάτης παιδείας.

Τρεις ήταν οι βασικές διατάξεις, αγαπητοί συνάδελφοι, του ν.2525 τότε που συζητούσαμε: Μία το Ενιαίο Λύκειο, δεύτερη η πρόσβαση στην τριτοβάθμια εκπαίδευση και τρίτη η αξιολόγηση των καθηγητών και των μαθητών. Για το Ενιαίο Λύκειο είπαμε όλοι, ότι δεν συμφωνούμε γιατί δεν πρόκειται να γίνει τίποτα. Και το θέμα πλέον είναι η πρόσβαση στην τριτοβάθμια εκπαίδευση και οι παραλήψεις, οι σκοπιμότητες, η παραπλάνηση του κυρίου Υπουργού.

Προσέξτε, κύριε Γιαννόπουλε, Υπουργέ της Δικαιοσύνης. Ο εισηγητής του νομοσχεδίου είναι ο αρμόδιος Υπουργός. Οι μεταρρυθμίσεις στην παιδεία έχουν μείνει ως "μεταρρυθμίσεις Αρσένη", ως "μεταρρυθμίσεις Κακλαμάνη, Τρίτση, Παπανούτσου". Δεν λέμε "μεταρρυθμίσεις Κυβέρνησης".

Το οικοδόμημα της παιδείας, που είναι πράγματι οικοδόμημα, θέλει γερά θεμέλια, λένε οι εκπαιδευτικοί. Αλλά και όταν κτίσεις μια οικοδομή και πέσει η οικοδομή μεθαύριο, δεν πιάνουν τη νομαρχία που εξέδωσε την άδεια, αλλά πιάνουν τον πολιτικό μηχανικό, ο οποίος δεν έκανε καλή τη στατική μελέτη. Έτσι ο Υπουργός Εθνικής Παιδείας παραπλάνησε τη Βουλή τότε. Και γιατί την παραπλάνησε;

ΓΕΡΑΣΙΜΟΣ ΑΡΣΕΝΗΣ (Υπουργός Εθνικής Παιδείας και Θρησκευμάτων): Μου επιτρέπτε μία διακοπή;

ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΣ ΚΑΡΑΜΑΡΙΟΣ: Ναι.

ΓΕΡΑΣΙΜΟΣ ΑΡΣΕΝΗΣ (Υπουργός Εθνικής Παιδείας και Θρησκευμάτων): Μπορείτε να μου εξηγήσετε πού συνίσταται η παραπλάνηση;

ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΣ ΚΑΡΑΜΑΡΙΟΣ: Παραπλάνηση, αγαπητέ κύριε Υπουργέ, είναι όταν τα πραγματικά γεγονότα, τα οποία επικαλείσθε και θέλετε να ψηφίσει η Βουλή, δεν ανταποκρίνονται στην πραγματικότητα. Δεν σας επισυνάπτω κανένα δόλο! Δεν δώσατε σωστή πληροφόρηση για τα θέματα της παιδείας.

ΓΕΡΑΣΙΜΟΣ ΑΡΣΕΝΗΣ (Υπουργός Εθνικής Παιδείας και Θρησκευμάτων): Παραπλάνηση είπατε!

ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΣ ΚΑΡΑΜΑΡΙΟΣ: Ακριβώς, αυτό λέω!

ΓΕΡΑΣΙΜΟΣ ΑΡΣΕΝΗΣ (Υπουργός Εθνικής Παιδείας και Θρησκευμάτων): Γιατί την ελληνική γλώσσα τη χειρίζεστε πολύ καλά! Να ανακαλέσετε τη λέξη παραπλάνηση και αυτά που είπατε!

ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΣ ΚΑΡΑΜΑΡΙΟΣ: Να σας πω ποια είναι η παραπλάνηση, αγαπητέ κύριε Υπουργέ!

Λέτε σήμερα και είπατε τότε επανειλημμένως στην Εθνική Αντιπροσωπεία, ότι κάνατε ένα μεγάλο διάλογο με την ΟΛΜΕ. Θα σας καταθέσω τα Πρακτικά της Διαρκούς Επιτροπής για να δείτε τι είπε ο Πρόεδρος της ΟΛΜΕ, για να μην τα διαβάσω όλα. Περιορίζομαι όμως σε κάποια συγκεκριμένα:

Στις 27 Αυγούστου του 1997 λέει ο Νικόλαος Τσούλιας: "Κύριε Υπουργέ, θεωρούμε ότι είναι μία ιστορική στιγμή η σημερινή συνεδρίαση, μία στιγμή που σηκώνει το βάρος μίας μεγάλης πολιτικής ευθύνης όλων των εκφράσεων της πολιτείας μας απέναντι στο κοινωνικό αγαθό της δημόσιας και δωρεάν παιδείας".

Παρακάτω φθάνουμε στο θέμα που μας ενδιαφέρει: "Εδώ ακόμη και με τα όργανα που έχουμε -αναφέρομαι ενδεικτικά στο ΕΣΥΠ- δεν έγινε καμία διαδικασία διαλόγου για ένα ζήτημα τέτοιας υφής, όπως η εκπαιδευτική μεταρρύθμιση. Η ΟΛΜΕ και ο πρόεδρος της ενημερώνονται για τις προτάσεις του Υπουργείου Παιδείας συνέχεια από τα δημοσιεύματα και μέχρι τις 4 Αυγούστου. Την ίδια μέρα η ΟΛΜΕ δίνει συνέντευξη τύπου, καταθέτοντας τις απόψεις της για την εκπαιδευτική μεταρρύθμιση. Ζητά συνάντηση με το Υπουργείο Παιδείας, η οποία ορίζεται την επομένη για τις 7 Αυγούστου. Στη συνάντηση παρευρίσκεται μόνο ο Υφυπουργός Παιδείας, ο οποίος αποφασίζεται στην ΟΛΜΕ ότι δεν υπάρχουν χρονικά περιθώρια διαλόγου γιατί προτιθέμεθα να νομοθετήσουμε μέσα στον Αύγουστο. Η πρώτη συνάντηση ήταν και η τελευταία. Με τον Υπουργό Παιδείας η τελευταία συνάντηση ήταν στις 24 Απριλίου για ζητήματα που αφορούσαν άλλα".

(Στο σημείο αυτό την Προεδρική Έδρα καταλαμβάνει ο Γ' Αντιπρόεδρος της Βουλής κ. **ΛΟΥΚΑΣ ΑΠΟΣΤΟΛΙΔΗΣ**)

Έρχεσθε, λοιπόν, εσείς και λέτε σε όλη την Αντιπροσωπεία ότι κάνατε διάλογο. Όταν εγώ πλέον σαν εισηγητής ρώτησα τον κ. Τσούλια εάν πριν τελικά το νομοσχέδιο διαμορφωθεί αυτός γνώριζε το ακριβές περιεχόμενό του, είπε ότι είχε άγνοια γιατί στις δύο συζητήσεις που έγιναν, στις 4 Αυγούστου και στις 7 Αυγούστου 1997 δεν μπηγαν σε θέματα ουσίας. Και έρχεσθε εσείς και μας λέτε, κύριε Υπουργέ, ότι έγινε διάλογος! Αυτή λοιπόν είναι η παραπλάνηση!

ΓΕΡΑΣΙΜΟΣ ΑΡΣΕΝΗΣ (Υπουργός Εθνικής Παιδείας και Θρησκευμάτων): Κύριε Καραμάριε, μου επιτρέπτε;

Ενθυμείσθε ότι στη Βουλή κατέθεσε τότε πριν από την ψήφιση του νομοσχεδίου, τις απόψεις του ο πρόεδρος της ΟΛΜΕ και έγινε συζήτηση μέσα στο Κοινοβούλιο πριν από την ψήφιση του νόμου;

ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΣ ΚΑΡΑΜΑΡΙΟΣ: Κύριε Υπουργέ, αυτά είναι Πρακτικά τα οποία θα τα καταθέσω για να υπάρχουν, διότι οι συνάδελφοι δεν τα ξέρουν.

(Στο σημείο αυτό ο Βουλευτής κ. Αν. Καραμάριος καταθέτει για τα Πρακτικά τα προαναφερθέντα έγγραφα, τα οποία βρίσκονται στο αρχείο του Τμήματος Γραμματείας της Διεύθυνσης Στενογραφίας και Πρακτικών της Βουλής)

Πού θέλω να καταλήξω: Ότι πραγματικά οι τροποποιήσεις των νόμων, κύριε Υπουργέ και κύριοι συνάδελφοι, γίνονται από τις αντιδράσεις διαφόρων τάξεων της κοινωνίας. Αλίμονο αν δεν υπήρχε η δυνατότητα τροποποίησης των νόμων. Τότε γιατί αλλάζουμε το νόμο, όταν όπως π.χ. οι εργατικές τάξεις διαμαρτύρονται και οι συνταξιούχοι;

Αυτό ζητήσαμε εμείς και ζητούμε τόσο καιρό, να τροποποιήσετε το νόμο αυτό, ο οποίος είναι εις βάρος σας. Και αν θέλετε και κάτι ακόμα, θα σας διαβάσω και μία επιστολή ενός κυρίου, του κ. Σιγάλα, ο οποίος νομίζω ότι ήταν διευθυντής

δευτεροβάθμιας εκπαίδευσης και παραιτήθηκε τελευταία. Σας κάνει, λοιπόν, μία έκκληση και λέει: "Εκεί που έφθασαν τα πράγματα, κύριε Υπουργέ, δεν υπάρχει άλλη λύση. Αποσύρετε το νομοσχέδιο, για να αρχίσουμε από την αρχή μία συζήτηση με όλους τους φορείς που πρέπει να γίνει για το καλό της πολιτείας".

Αυτή είναι η θέση μας. Δεν χρειάζεται να πούμε πολλά. Λέμε συγκεκριμένες λέξεις: Επιχειρηματολογία, αοριστολογία, όχι καλός νόμος και ζητούμε σήμερα να τροποποιηθεί.

Κύριε Υπουργέ της Παιδείας, εγώ σας λέω ότι παραδείγματος χάρι μεθαύριο θα απορριφθεί η πρόταση μας. Λύνεται το πρόβλημα της Παιδείας; Εγώ προσωπικά εάν δω σήμερα το ομοίωμά μου να καίγεται στην Πλατεία Συντάγματος, θα έλεγα αμέσως ότι παραιτούμαι από Υπουργό! Δεν υπάρχει άλλη λύση, κύριε Υπουργέ. Το όνομά σας θα μείνει "μεταρρύθμιση Αρσένη". Έμεινε τώρα! Είτε καλώς είτε κακώς, εσείς θα μείνετε στην ιστορία ότι κάνατε αυτό το ν. 2525. Σας λέμε ότι δεν περπατάει! Οι χιλιάδες κόσμος, των μαθητών που αυτήν τη στιγμή διαμαρτύρονται, ένα και μόνο αξιώνουν, την κατάργηση και την απόσυρση του νομοσχεδίου!

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Λουκάς Αποστολίδης): Οι μαθητές διαμαρτύρονται όχι οι φοιτητές!

ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΣ ΚΑΡΑΜΑΡΙΟΣ: Οι μαθητές!

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Λουκάς Αποστολίδης): Άλλο μαθητές και άλλο φοιτητές!

Ο Υφυπουργός κ. Πασχαλίδης έχει το λόγο.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΠΑΣΧΑΛΙΔΗΣ (Υφυπουργός στον Πρωθυπουργό): Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η συζήτηση για την πρόταση δυσπιστίας κατά του Υπουργού Παιδείας, που κατέθεσε η Νέα Δημοκρατία, είναι μία ακόμη ευκαιρία στις τόσες που έχουν δοθεί σ' αυτήν την Αίθουσα, να προσεγγίσουμε το θέμα της παιδείας κυρίως στην πολιτική του διάσταση.

Το ποιος σκοπιμότητες εξυπηρετούνται από μία τέτοια κίνηση, εκτιμώ πως είναι δευτερεύον ζήτημα. Οι πολίτες που μας βλέπουν στην τηλεόραση είναι λογικό να αναρωτιούνται αν λύνουμε δικά μας εσωτερικά προβλήματα ή αν λύνουμε τα προβλήματα της ελληνικής κοινωνίας. Και θεωρώ πως με το τέλος αυτής της συζήτησης αύριο το βράδυ, θα πρέπει να έχει απαντηθεί από όλες τις πλευρές αυτής της Αίθουσας -θα πρέπει να έχει απαντηθεί θετικά- πως όλα τα σχολεία τη Δευτέρα το πρωί θα είναι ανοικτά, βάζοντας τέλος σε μια αναταραχή που ταλαιπώρησε επί μήνες τη χώρα.

Πέρα από τις μάχες των εντυπώσεων που δόθηκαν αυτές τις ημέρες στη Βουλή, στα Μέσα Μαζικής Ενημέρωσης, στους δρόμους, υπάρχει η μάχη της ουσίας. Είναι κοινός τόπος πως το εκπαιδευτικό σύστημα στη χώρα μας, όπως εφαρμόστηκε σε διάφορες παραλλαγές τις τελευταίες δεκαετίες, έχει κλείσει τον κύκλο της ζωής του, είναι αναπόφευκτη η μεταρρύθμισή του. Το ερώτημα είναι σε ποια κατεύθυνση, με ποιο περιεχόμενο, με ποιο δημόσιο σχολείο.

Θα σταθώ σε κάποια χαρακτηριστικά συνθήματα που έχει αναδείξει η τελευταία κρίση, η τελευταία κινητοποίηση. Πρώτο σύνθημα "δεν θα περάσει". Η αλήθεια είναι πως στο 90%-95% των σχολείων της χώρας, η μεταρρύθμιση περνά. Η αναταραχή έχει εστιά ένα 5% έως 10% των σχολείων της χώρας.

Η Κυβέρνηση έχει ήδη νομοθετήσει τις προγραμματικές της προτάσεις. Είναι νόμοι που εφαρμόζονται. Μετράμε τις αντιδράσεις. Ποτέ δεν είπαμε πως είμαστε αλάνθαστοι. Ποτέ δεν δείξαμε πως είμαστε αδιάλλακτοι. Ήδη ο Υπουργός Παιδείας έχει δείξει το δείγμα γραφής. Όμως δεν μπορούμε στο όνομα του όποιου πολιτικού κόστους να θυσιάσουμε τις σημερινές γενιές, αφήνοντας τα πράγματα ως έχουν.

Θα έλεγα πως είναι πολύ εύκολο να χαϊδεύεις αυτιά, να κολακέυεις τους νέους, να είσαι ευχάριστος, συμφωνώντας με συνθήματα αυτού του τύπου "δεν θα περάσει" χωρίς τελικά να λες τι θα περάσει. Μια τέτοια στάση, είναι μία συμφωνία στην ακινησία, στην αδιαφορία για ό,τι συμβαίνει γύρω μας, για ό,τι τρέχει με ιλιγγιώδεις ταχύτητες στο γύρω κόσμο. Είναι μία επικίνδυνη ακινησία.

Εμείς, η Κυβέρνηση, το Υπουργείο Παιδείας δεν παραμυθίζουμε τους νέους. Σήμερα τους λέμε την αλήθεια. Και η αλήθεια είναι πως ο πήχυς της εκπαιδευτικής προσπάθειας έχει ανέβει πολύ ψηλά. Έχει ανέβει όχι επειδή έτσι θέλει η Κυβέρνηση, αλλά επειδή έτσι επιβάλλει η ανταγωνιστική εποχή μας. Κάποιοι βέβαια συνιστούν στους νέους να περάσουν ξεκούραστοι και άνετοι κάτω από τον πήχυ. Είναι όμως γνωστό πως κερδίζει αυτός που περνά πάνω από τον πήχυ και θα έλεγα που περνά σωστά πάνω από τον πήχυ.

Δεύτερο σύνθημα που έχει βγει μέσα από τις κινητοποιήσεις, ένα σωστό σύνθημα το "ναι στη γνώση, όχι στην απόγνωση". Όμως και αυτό το σύνθημα, όπως όλα τα ωραία συνθήματα, δεν λέει όλη την αλήθεια.

Υπάρχει σαφώς ένα ζήτημα ελεύθερου χρόνου για τα παιδιά για τους νέους μαζί με το δικαίωμα στη μόρφωση, στην πρόσβαση στη διαρκώς ανανεούμενη γνώση. Θα έλεγα λοιπόν πως η πρόσβαση στη χρήσιμη γνώση σε συνδυασμό με τον αναγκαίο ελεύθερο χρόνο που ζητούν τα παιδιά, είναι η σωστή συνταγή για μία παιδεία ποιοτικά αναβαθμισμένη και αποτελεσματική.

Σήμερα όμως όλοι κινδυνεύουμε να γίνουμε οι αναλφάβητοι της επόμενης πενταετίας. Όλοι ανεξαιρέτως παιδιά, νέοι, ενήλικες και γι' αυτό η μεταρρύθμιση νοιάζεται για όλη την ηλικιακή κλίμακα από το ολοήμερο νηπιαγωγείο μέχρι δια βίου εκπαίδευση για τους ενήλικες.

Η έμφαση σαφώς δίνεται στο Ενιαίο Λύκειο. Πολύ λογικά. Εδώ βρίσκεται ο γόρδιος δεσμός του εκπαιδευτικού μας συστήματος. Εδώ έχουν στηθεί οι μεγάλες αγορές της παρασχολικής εκπαίδευσης. Εδώ τελικά παίζεται η υπόθεση της δημόσιας παιδείας, της ποιοτικής αναβάθμισης, της αποτελεσματικότητάς της.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η σημερινή έκρηξη - εάν πρόκειται για έκρηξη- είναι συνάντηση δύο ρευμάτων. Ενός υπόκωφου που σιγόβραζε εδώ και χρόνια στα ελληνικά σχολεία και στις ελληνικές οικογένειες και ενός κύματος μεταρρυθμίσεων που συναντά κανείς σε όλες τις ευρωπαϊκές χώρες. Φαινόμενα τέτοιων κινητοποιήσεων τους τελευταίους μήνες έζησαν σχεδόν όλες οι ευρωπαϊκές χώρες και ιδιαίτερα η Γαλλία. Να σημειώσω βέβαια πως στη Γαλλία τα σχολεία λειτουργούσαν, η φασαρία γινόταν στους δρόμους.

Εάν επιλέγαμε ως λύση του προβλήματος μια γενικόλογη ή ανώδυνη μεταρρύθμιση στο δημοτικό ή στο γυμνάσιο θα αφήναμε τις σημερινές γενιές του λυκείου στο έλεος της μοίρας τους. Προσπαθούμε λοιπόν να κερδίσουμε ένα μέρος από το πολύτιμο χρόνο που χάσαμε. Αργήσαμε ως πολιτεία, έχουμε ευθύνες, συντηρήσαμε ταμπό, συντηρήσαμε ψευδαισθήσεις.

Τρίτο σύνθημα: 'Όχι στην παραπαιδεία.

Ποιος διαφωνεί με αυτό το σύνθημα; Το φαινόμενο της παρασχολικής εκπαίδευσης όπως χαρακτηρίζει την παραπαιδεία ο Ευάγγελος Παπανούτσος δεν αντιμετωπίζεται με εξορκισμούς και διοικητικά μέτρα. Συνδέεται ευθέως με την ποιότητα του δημόσιου σχολείου όσο και με το ελληνικό όνειρο να μπει τελικά το παιδί στο πανεπιστήμιο. Χρειαζόμαστε, λοιπόν, ένα σύστημα συνολικής αξιολόγησης και έγκυρης πιστοποίησης των γνώσεων.

Αυτό ακριβώς επιχειρεί η μεταρρύθμιση επαναφέροντας το κέντρο της εκπαιδευτικής προσπάθειας από το φροντιστήριο μέσα στο δημόσιο σχολείο. Υπάρχουν όμως πολλά παράδοξα που βιώνουμε αυτές τις μέρες και πρέπει να τα πούμε, παράδοξα που βρίσκονται μέσα σε όλα τα στίπια. Όπως η εικόνα των παιδιών που το πρωί καταλαμβάνουν σχολεία και το απόγευμα πηγαίνουν πολύ φρόνιμα στο φροντιστήριο να διδαχθούν ό,τι ακριβώς αρνούνται να διδαχθούν το πρωί στο σχολείο. Η ύλη που διδάσκεται στα φροντιστήρια είναι η ύλη που αρνείται ένα μεγάλο μέρος των μαθητών να διδαχθεί στο σχολείο. Δεν είναι παράδοξο αυτό; Δεν συντελεί στην απαξίωση της δημόσιας παιδείας ακόμα περισσότερο; Δεν οδηγεί σε περισσότερο δυσβάστακτες οικογενειακές δαπάνες, είτε ως συμπλήρωμα παρασχολικής εκπαίδευσης είτε στη συνέχεια ως διαφυγή συναλλάγματος, μία τεράστια οικονομική αιμορραγία;

Οι δημόσιοι πόροι όπως αναφέρθηκε πολλές φορές σε

αυτήν την Αίθουσα για την παιδεία πλησιάζουν το 3,7% αυξημένοι κατά μισή μονάδα όπως είπε και ο κ. Παπαντωνίου και ο κύριος Υπουργός Παιδείας σε ποσοστό του ΑΕΠ. Εάν αθροίσουμε το σύνολο των πόρων μαζί με αυτούς της παρασχολικής εκπαίδευσης και το συνάλλαγμα της φοιτητικής μετανάστευσης, φθάνουμε αισίως στο 10% του ΑΕΠ. Ας αναγνωρίσουμε αυτήν την πραγματικότητα και θα έλεγα οδεύουμε και προς το 15% το περίφημο ποσοστό - σύνθημα των παλαιότερων αγωνιστικών κινητοποιήσεων της νεολαίας.

Η Ελλάδα κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, έχει πλέον πολλά ιδιωτικά πανεπιστήμια, παρά τα αντιθέτως λεγόμενα, με τη διαφορά πως αυτά τα πανεπιστήμια λειτουργούν σε ξένο έδαφος!

Δεκάδες χιλιάδες παιδιά ζουν σε ένα ιδιότυπο φοιτητικό παιδομάζωμα. Αυτό αφορά χώρες των Βαλκανίων, χώρες της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Αυτή η μεγάλη πίτα των εκατοντάδων δισεκατομμυρίων, αν πιάσει τόπο η μεταρρύθμιση, είναι αβέβαιο αν θα συνεχίσει να υπάρχει. Και θα έλεγα στο σημείο αυτό κρύβονται πάρα πολλά μυστικά για τα αίτια της πρόσφατης αναταραχής. Αυτή όμως η αναταραχή στρώνει το δρόμο για την εμπορευματοποίηση της παιδείας. Και η μοναδική απάντηση σε όλα αυτά είναι η αναβάθμιση της δημόσιας παιδείας, του δημόσιου σχολείου.

Τέταρτο σύνθημα. "Με ΜΑΤ και βια δεν γίνεται παιδεία". Σύμφωνα. Θα πρόσθετα για να είναι πιο ολοκληρωμένο το σύνθημα, "ούτε με κλειστά σχολεία". Όσοι κτίζουν δήθεν πολυτεχνεία, πολυτεχνεία μαϊμούδες γνωρίζουν πως παίζουν με τη φωτιά, ανοίγοντας το δρόμο για προβοκάτσιας, για δυσάρεστα, τυχαία γεγονότα. Και θα σημειώσω εδώ διαβάζοντας εκατοντάδες κείμενα αυτούς τους τρεις μήνες πως υπάρχει μεγάλη υποκρισία στην υπεράσπιση της δημόσιας παιδείας απ' όσους εμπλέκονται σ' αυτήν την υπόθεση. Η ακατάσχετη εμπορευματοποίηση οδηγεί στην απαξίωση της δημόσιας παιδείας, απειλεί τον πυρήνα της δημοκρατίας. Και θα έλεγα πως οφείλουν όλοι να καταθέσουν το προσωπικό τους ενδιαφέρον για τη δημόσια παιδεία με το δικό τους προσωπικό παράδειγμα: Στηρίζουν ή όχι το δημόσιο σχολείο;

Όλα αυτά που συμβαίνουν σήμερα στη χώρα μας δεν αφορούν τα παιδιά των άλλων, αφορούν τη δική μας νέα γενιά, δηλαδή το παρόν και το μέλλον της χώρας. Τα κλειστά σχολεία δίνουν τη χαριστική βολή στη δημόσια παιδεία. Όσοι διαδηλώνουν, όσοι διαμαρτύρονται είτε εκπαιδευτικοί είτε μαθητές είτε γονείς, θα έπρεπε στη κορυφή των αιτημάτων τους, στο πρώτο πανώ να βάλουν το αίτημα του ανοικτού δημόσιου σχολείου. Τα κλειστά σχολεία, οι κλειστοί δρόμοι, αναδεικνύουν ένα μείζον θέμα δημοκρατίας.

Αυτήν τη στιγμή που συζητάμε, αυτές τις μέρες που προηγήθηκαν, παραβιάζονται βασικά ανθρώπινα δικαιώματα. Όπως αναζητούμε εμείς ως Κυβέρνηση τρόπους διακυβέρνησης περισσότερο δημοκρατικούς που βασίζονται στον κοινωνικό διάλογο, έτσι θα πρέπει να επινοηθούν και νέοι τρόποι κοινωνικής διαμαρτυρίας που δεν θίγουν, που σέβονται τα δικαιώματα των άλλων. Και δεν εννοώ βέβαια επιστολές μέσω internet όπως είπε η κ. Παπαρήγα. Κάθε άλλο. Όμως, πιστεύω πως δέκα χιλιάδες μαθητές, που σήμερα στο συλλαλητήριο κατέβηκαν στους δρόμους της Αθήνας ή στις άλλες πόλεις της χώρας, μπορούν να βρουν άλλους τρόπους πρωτότυπους να κάνουν αισθητή την παρουσία τους από το να κλείνουν τους δρόμους ή και να προκαλούν σε ορισμένες περιπτώσεις καρδιακά εμφράγματα σε αθώους οδηγούς αυτοκινήτων που θέλουν να πάνε στη δουλειά τους.

Στο όνομα ποιας λογικής παρεμποδίζονται εργαζόμενοι που θέλουν να πάνε στη δουλειά τους και βιάζονται γι' αυτό, ή μαθητές που θέλουν να παρακολουθήσουν μαθήματα;

Η πλειοψηφία λοιπόν θέλει τα σχολεία ανοικτά, τους δρόμους ανοικτούς. Και θα έλεγα προς όλους τους επιμένουν, για πόσο καιρό μπορεί να μείνει κλειστό ένα σχολείο, που απευθύνεται σε πολύ περισσότερους μαθητές από τους πέντε, δέκα, είκοσι που είναι μια άτυπη επιτροπή κατάληψης;

Πιστεύω πως τα κόμματα της Αντιπολίτευσης αυτούς τους μήνες κρύφτηκαν και εξακολουθούν να κρύβονται πίσω από τα παιδιά. Δεν καταθέτουν θετικές εναλλακτικές προτάσεις. Μιλάνε αορίστως για αναβολή, ακύρωση της μεταρρύθμισης, αγνοώντας το

σημαντικό κόστος αυτής της οπισθοχώρησης. Μπορεί να πάει πίσω σήμερα η μεταρρύθμιση, όταν το σύνολο των σχολείων της χώρας, όπως είπα, ήδη τη διδάσκει;

Υπάρχει τέλος και ένα μείζον θέμα επικοινωνίας ανάμεσά μας. Αν συμφωνούμε όπως έδειξε η συζήτηση της Δευτέρας και όπως δείχνει και η σημερινή συζήτηση και η χθεσινή και η αυριανή στους βασικούς στόχους της ποιοτικής αναβάθμισης της δημόσιας παιδείας, είναι τόσο δύσκολο να συμφωνήσουμε και στις λεπτομέρειες εφαρμογής αυτής της μεταρρύθμισης; Άρα, πιστεύω πως το πρόβλημα δεν είναι εκεί. Δεν είναι τελικά η κεντρική ιδέα της αναταραχής η μεταρρύθμιση.

Πιστεύω ότι είναι ένα τυφλό αντικυβερνητικό μέτωπο πάνω στον ευαίσθητο κρίκο, στο ευαίσθητο υπέδαφος της ελληνικής νεολαίας.

Θεωρώ λοιπόν πως θα πρέπει να σταθούν όλες οι πολιτικές δυνάμεις στο ύψος των περιστάσεων, να πούμε όλοι μαζί "το πάρτι τελείωσε" και Δευτέρα πρωί να γυρίσουμε στη δουλειά μας, τα παιδιά στα σχολεία και όλοι οι άλλοι στα προγράμματα και στις άλλες προσπάθειες να δώσουν το πολιτικό τους παρόν με ένα διαφορετικό τρόπο.

Κλείνω κύριε Πρόεδρε, λέγοντας πως μόνο μέσα από τα ανοικτά δημόσια σχολεία μπορούμε να υπηρετήσουμε την υπόθεση, την οποία σε διαφορετικούς τόνους, αλλά σε μια γενική συμφωνία, όλοι στηρίζουμε. Αυτό επιχειρούμε με τη μεταρρύθμιση, από το νηπιαγωγείο μέχρι το πανεπιστήμιο μέχρι την δια βίου εκπαίδευση.

Η μεταρρύθμιση χρειάζεται και συναίνεση, που ζητείται, αλλά και γενναιότητα. Ούτε μόνο το ένα ούτε μόνο το άλλο. Η μεταρρύθμιση χρειάζεται πρωταγωνιστές που δεν μπορεί να είναι άλλοι από τους καθηγητές και τους μαθητές.

Άνοιξε ένα μεγάλο θέμα με τον άλφα ή βήτα τρόπο. Πιστεύω πως το ζήτημα της παιδείας μπορεί να οδηγήσει σε κάτι καλό όλη τη χώρα, όμως με τα σχολεία ανοικτά, αλλά και τα μυαλά ανοικτά, τα μυαλά όλων μας.

Με πρωτοβουλία και κοινωνική ευθύνη η μεταρρύθμιση δείχνει ακριβώς αυτό το δρόμο.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από τη πτέρυγα του ΠΑ.ΣΟ.Κ.)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Λουκάς Αποστολίδης): Ο κ. Γεωργόπουλος έχει το λόγο.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΓΕΩΡΓΟΠΟΥΛΟΣ: Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η πρόταση δυσπιστίας που κατέθεσε η Νέα Δημοκρατία και συζητείται στην Εθνική μας Αντιπροσωπεία, αποτελεί αναμφίβολα συνταγματικό της δικαίωμα και αναφέρεται ρητά σε συγκεκριμένες διατάξεις. Πλην όμως το δικαίωμα αυτό, λόγω της σοβαρότητας της πρότασης δυσπιστίας, προβλέπεται ως γνωστόν, ότι μπορεί να ασκείται όχι καθημερινά, αλλά μετά πάροδο έξι μηνών, αν είχε ασκηθεί προηγουμένα.

Στην προκειμένη περίπτωση δεν έχει ασκηθεί και συνεπώς δεν υπάρχει κανένα πρόβλημα. Αυτή η αυτονόητη και αυταπόδεικτη σοβαρότητα θεωρώ ότι επιβάλλει ολοκληρωμένη τεκμηρίωση της υποβληθείσας και συζητούμενης πρότασης δυσπιστίας και μάλιστα όταν έχει ως αντικείμενο θέμα εθνικό και ιδιαίτερα ευαίσθητο, όπως είναι το θέμα της παιδείας.

Με αυτήν τη διαπίστωση θεωρώ, ότι η συζητούμενη πρόταση δυσπιστίας περιλαμβάνει αντικειμενικά δύο τουλάχιστον μεγέθη. Το ένα μέγεθος είναι το μέγεθος της ουσίας, της εφαρμοζόμενης εκπαιδευτικής μεταρρύθμισης. Το δεύτερο μέγεθος είναι το μέγεθος του τρόπου, της διαδικασίας της εφαρμογής της.

Σε ό,τι αφορά την ουσία και το περιεχόμενο είναι σαφές, ότι η εφαρμοζόμενη μεταρρύθμιση μεταξύ των άλλων περιλαμβάνει - συνοπτικά το τονίζω - την αναβάθμιση της ποιότητας των σπουδών στο λύκειο, την ελεύθερη πρόσβαση στην τριτοβάθμια εκπαίδευση, την αξιολόγηση του μαθητή, του εκπαιδευτικού και του εκπαιδευτικού έργου κ.λπ.

Σε ό,τι αφορά τη διαδικασία, τον τρόπο εφαρμογής της, είναι καθόλα νόμιμος, καθόσον αποτελεί πιστή εφαρμογή του ν. 2525/1997 που ψηφίστηκε από τη Βουλή. Και ασφαλώς η

εφαρμογή του νόμου από τον αρμόδιο Υπουργό δεν παρέχει ίχνο στοιχείου, προκειμένου να θεμελιωθεί η οποιαδήποτε επίκριση εναντίον του. Και τούτο διότι, αν θέλουμε να μας διακρίνει αίσθημα ευθύνης, πρέπει να γίνει κατανοητό προς κάθε κατεύθυνση και ιδιαίτερα προς τους νέους ότι η νέα κοινωνία της πληροφορίας, του σκληρού ανταγωνισμού, της παγκοσμιοποίησης, απαιτεί πολλά εφόδια, πολλές γνώσεις, βαθιά και πολύπλευρη μόρφωση προκειμένου να αντέξουμε ως κοινωνία και ως Έθνος στις προκλήσεις των καιρών.

Άλλωστε, οι νόμοι, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ρυθμίζουν περιστάσεις και όταν οι περιστάσεις αλλάζουν, οι νόμοι αλλάζουν, διότι είναι αδύνατον να αλλάζουν οι περιστάσεις. Το αντίθετο θα έμοιαζε με λύση κλίνης Προκρούστη.

Πλέον τούτου, το προηγούμενο σύστημα, όπως εύστοχα τονίστηκε, έχει πλέον ξεπεραστεί. Δεν μπορεί να αντέξει τις απαιτήσεις των ερχόμενων δεκαετιών και άλλος χρόνος για χάσιμο δεν υπάρχει, γεγονός άλλωστε πανθομολογούμενο.

Και ασφαλώς οφείλουμε με αίσθημα ευθύνης να παραδεχθούμε ότι το φαινόμενο των καταλήψεων των σχολείων κάθε χρόνο είναι ανάγκη να σταματήσει, διότι αντί να προσεγγίζει το κρίσιμο και σοβαρό θέμα της παιδείας με νηφαλιότητα και κατά τρόπο ολοκληρωμένο, αποπροσανατολίζει και συμβάλλει αρνητικά στην ορθή αντιμετώπισή του. Αυτό θεωρώ με κάθε δυνατή συντομία ότι είναι το ουσιαστικό πλαίσιο του συζητούμενου θέματος.

Και αυτό το μεγάλο εθνικό και ιδιαίτερα ευαίσθητο θέμα της παιδείας, κύριοι συνάδελφοι της Νέας Δημοκρατίας, όχι μόνο δεν το προσεγγίζετε με την πρόταση δυσπιστίας που καταθέσατε και συζητούμε, αλλά καταφεύγετε και σε αόριστες και γενικόλογες αναφορές και μιλάτε, πρώτον, για εξοργιστική προχειρότητα, δεύτερον, για άρνηση διαλόγου και τρίτον για πεισματική υποβάθμιση του συνομιλητή, όπως ετόνισε η κ. Μπενάκη.

Ειδικότερα σε ό,τι αφορά το χαρακτηρισμό της προχειρότητας, κανένα στοιχείο δεν προσκομίσατε που να θεμελιώνει τον ισχυρισμό σας.

Σε ό,τι αφορά την άρνηση διαλόγου, το ακριβώς αντίθετο έχει συμβεί από την πλευρά σας και χωρίς υπερβολή τολμάτε με τον ισχυρισμό σας να προκαλείτε τη στοιχειώδη νοημοσύνη του μέσου ακροατή.

Τέλος, σε ό,τι αφορά τον αβάσιμο ισχυρισμό της δήθεν πεισματικής υποβάθμισης του συνομιλητή, απλά τονίζω ότι τόσο ο Πρωθυπουργός Κώστας Σημίτης, όσο και ο Υπουργός Παιδείας Γεράσιμος Αρσένης έχουν επανειλημμένα τονίσει, ότι στην πορεία εφαρμογής της κάθε μεταρρύθμισης επιδέχεται διορθώσεις, ώστε να ξεπερνιούνται οι δυσκολίες.

Τέλος, σε ό,τι αφορά τον ισχυρισμό του δεύτερου εισηγητή της Νέας Δημοκρατίας, ότι νύχτα θα εγκαταλείψει ο Πρωθυπουργός και το ΠΑ.ΣΟ.Κ. το Μέγαρο Μαξίμου, κακότεχνα ταυτίζει ανόμοια μεγέθη: Την επιθυμία του με την πραγματικότητα. Άλλο μέγεθος, όμως το ένα και εντελώς διαφορετικό το άλλο.

Και ακόμη θεωρώ αναγκαίο, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, να τονίσω, για την ουσιαστική προσέγγιση του θέματος, ότι ο νεανικός ενθουσιασμός των μαθητών δεν είναι επιτρεπτό να γίνεται αντικείμενο πολιτικής εκμετάλλευσης, ούτε μέσο συντεχνιακών επιδιώξεων και αντιπαράθεσεων.

Εμείς πιστεύουμε ότι μία καινούρια αρχή γίνεται μέσα από τις δυσκολίες και τελικά το καινούριο θα προχωρήσει. Και ασφαλώς οι μαθητές, οι σύλλογοι γονέων και η ΟΛΜΕ, πιστεύω και εύχομαι ότι θα σταθούν επιτέλους, στο ύψος των περιστάσεων. Ειδικότερα η ΟΛΜΕ ως ανώτερο συνδικαλιστικό όργανο, θέλω να ελπίζω ότι, επιτέλους, θα συμβάλει ουσιαστικά στη σωστή προσέγγιση, συναισθανόμενη την ιστορία της σε μεγάλους αγώνες για την παιδεία και τη μεταρρύθμιση για δημόσιο δημοκρατικό σχολείο και δεν θα επηρεαστεί από τα παραπλανητικά κηρύγματα της Νέας Δημοκρατίας, η οποία από τη μία μεριά κόπτεται για δημόσιο δημοκρατικό σχολείο και από την άλλη υποβάλλει πρόταση στην Επιτροπή Αναθεώρησης του Συντάγματος για ίδρυση ιδιωτικών πανεπιστημίων.

Τέλος, θέλω να επισημάνω ότι το καινούριο πάντα φοβίζει, γεννά ανησυχίες, ίσως και πανικό και τίθεται αντιμέτωπο με το εκάστοτε κατεστημένο. Αυτό άλλωστε έχει διαπιστωθεί από την απελευθέρωση του Ελληνικού κράτους μέχρι σήμερα. Αδαμάντιος Κοραής, Νεόφυτος Βάμβας, Ιωάννης Καποδίστριας, κατηγορήθηκαν, απειλήθηκαν. Δελμούζος, Σαράντης, βρέθηκαν κατηγορούμενοι το 1914 στη δίκη του Ναυπλίου για το Παρθενάγιο του Βόλου. Οι μεγάλοι παιδαγωγοί Γληνός, Δελμούζος, Τριανταφυλλίδης κλπ., δραστηριοποιούνται στον εκπαιδευτικό όμιλο και επιχειρούν ριζοσπαστική εκπαιδευτική μεταρρύθμιση, η οποία ανακόπτεται από την επάνοδο του Κωνσταντίνου. Ο καθηγητής Κακριδής φιλοξενείται ως κατηγορούμενος στην περίφημη "δίκη των τόνων". Η κινητοποίηση του 15% σηματοδοτεί τη μεγάλη προσπάθεια του Γεωργίου Παπανδρέου και των εγκρίτων συνεργατών του, Ακρίτα, Παπανούτσου για τη δωρεάν παιδεία και την εκπαιδευτική μεταρρύθμιση. Λυσσαλέα η αντίδραση, τότε, της ΕΡΕ, όπως και τώρα της Νέας Δημοκρατίας. Η απριλιανή χούντα θέτει σε εφαρμογή σχέδιο για την εκμηδένιση των μέτρων ως κομμουνιστικής έμπνευσης. Και βεβαίως ισχυρίσθηκε από αυτό το Βήμα, το Βήμα της Βουλής, ο Πρόεδρος της Νέας Δημοκρατίας, ότι το ΠΑ.ΣΟ.Κ. δίδασκε συμπεριφορές στο παρελθόν.

Καλείται να απαντήσει σε ένα και μοναδικό ερώτημα, το οποίο είχαμε θέσει στη συζήτηση του προϋπολογισμού, τόσο ο υποφαινόμενος, όσο και ο Υπουργός ΠΕΧΩΔΕ κ. Κωνσταντίνος Λαλιώτης, επ' ευκαιρία της συζήτησης του θέματος της παιδείας.

Η Νέα Δημοκρατία αισθάνθηκε ποτέ την ανάγκη να ζητήσει συγγνώμη από την οικογένεια Τεμπονέρα για τη σιγή της δολοφονία του καθηγητή από επίλεκτο στέλεχός της, το οποίο καταδικάστηκε πρωτόδικα, τελεσίδικα και αμετάκλητα και τον οποίο στήριξε ανοιχτά στη μακρόχρονη διαδικασία ενώπιον των ποινικών δικαστηρίων; Ουδέποτε αποδοκιμάσατε αυτήν τη συγερή δολοφονία πολιτικά, ηθικά σαν αξιόποινη πράξη.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή).

Τελειώνω, κύριε Πρόεδρε.

Βεβαίως, η αναφορά μου σ' αυτό το γεγονός δεν γίνεται μόνο με την ιδιότητα του Βουλευτή. Γίνεται και με την ιδιότητα του συνηγόρου πολιτικής αγωγής της οικογένειας Τεμπονέρα.

Έτσι ισχυρίζεσθε ότι εκπροσωπείτε το αύριο; Αυτές οι στάσεις, αυτές οι συμπεριφορές αποδεικνύουν ότι δεν εκπροσωπείτε, όχι μόνο το αύριο, αλλά ούτε το σήμερα. Εκπροσωπείτε το χθες.

Βεβαίως, πριν τελειώσω, κύριε Πρόεδρε, θα ήθελα να θυμηθώ ένα επίγραμμα γραμμένο σε νομικό περιοδικό. Λέει ότι υπάρχουν δύο τρόποι αδύνατης περιγραφής. Ο ένας τρόπος είναι ότι αδύνατα να δω το αντικείμενο και να το περιγράψω, γιατί είναι το αντικείμενο αυτό που είναι. Ο δεύτερος τρόπος αδύνατης περιγραφής είναι ότι αδύνατα να δω και να περιγράψω το αντικείμενο, γιατί είμαι αυτός που είμαι.

Βεβαίως, από τη δεύτερη διάσταση εμφορείται το πνεύμα, το νόημα, το γράμμα της συζητούμενης πρότασης δυσπιστίας της Νέας Δημοκρατίας. Σας ευχαριστώ πάρα πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Λουκάς Αποστολίδης): Είναι αυτό που λέμε, κύριε συνάδελφε, για το μισογεμάτο και το μισοάδειο ποτήρι.

Ο κ. Σκρέκας έχει το λόγο.

ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΣΚΡΕΚΑΣ: Κύριε Πρόεδρε, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ακούγοντας το συνάδελφο που προηγήθηκε στο Βήμα, μου θύμισε τα παιδιά μου που πολλές φορές, όταν κάθονται και μας ακούν να μιλάμε στη Βουλή αναρωτούνται, όσον αφορά τα επιχειρήματα που επικαλούνται κάποιοι, από ποιο πλανήτη έχουν έρθει.

Πέρασε η εποχή, κύριε συνάδελφε, που οι πολιτικοί για να ισχυροποιήσουν τον πολιτικό τους λόγο γυρίζουν στο παρελθόν. Το παρελθόν είναι μία περίοδος που ιστορικά πλέον πρέπει να την βλέπουμε και μέσα από την ιστορία μας να διδασκόμαστε.

Σας τα λέει ένας άνθρωπος που είναι θύμα αυτής της περιόδου, στην οποία εσείς αναφέρασθε.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΓΕΩΡΓΟΠΟΥΛΟΣ: Σας ζητώ να καταδικάσετε. Αυτό ζητάω.

ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΣΚΡΕΚΑΣ: Κλείνω την παρέμβασή μου αυτή, που την έκανα για την τάξη.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η Νέα Δημοκρατία βλέποντας την τραγικότητα του τοπίου στην εκπαίδευση, αποφάσισε να καταθέσει πρόταση μομφής κατά του Υπουργού Παιδείας, με στόχο να πείσει την Κυβέρνηση να προχωρήσει στην απομάκρυνση του Υπουργού, για να εκτονωθεί η ένταση και να ανοίξει ο αναγκαίος εθνικός διάλογος για μια σωστή μεταρρύθμιση και όχι για πειράματα.

Με έκπληξη όμως και απογοήτευση μαζί είδα τον Υπουργό Εσωτερικών, Δημόσιας Διοίκησης και Αποκέντρωσης, τον κ. Παπαδόπουλο, Εκπρόσωπο της Κυβέρνησης να κάνει πρωτόγνωρη επίθεση και ανεξήγητη προς τον Πρόεδρό μας κ. Κωνσταντίνο Καραμανλή, γιατί αποφάσισε να καταθέσει πρόταση μομφής κατά του Υπουργού Παιδείας κ. Αρσένη.

Αναρωτήθηκα τι συμβαίνει με τη συμπεριφορά του Υπουργού, γιατί αυτή η αντίδραση και η ανεξέλεγκτη επίθεση.

Μήπως ο Πρόεδρός μας με την ενέργεια αυτή, παραβίασε τον Κανονισμό λειτουργίας της Βουλής; Μήπως παραβίασε τους δημοκρατικούς θεσμούς της χώρας και το Σύνταγμα; Μήπως, κύριοι συνάδελφοι, η πρόταση αυτή, κατά τον Υπουργό, βλάπτει περισσότερο την κακή εκπαιδευτική μεταρρύθμιση που επιχειρείται; Μήπως η Αξιωματική Αντιπολίτευση και τα άλλα κόμματα έχουν στερηθεί το δικαίωμα να ελέγχουν και να παρατηρούν την Κυβέρνηση, για λάθη και παραλείψεις; Μήπως οι συμπατριώτες μου και οι άλλοι πολίτες αυτής της χώρας έχουν χάσει το δικαίωμα, να κάνουν γνωστά τα προβλήματά τους στους εκπροσώπους τους;

Όλα αυτά και μια σειρά άλλα πέρασαν από τη σκέψη μου, μέχρι την ώρα που ο Πρόεδρος της Βουλής, ανέγνωσε το κείμενο της πρότασης μομφής και στη συνέχεια προσδιόρισε το χρόνο και τον τρόπο διεξαγωγής της συζήτησης.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, μετά από αυτό και όταν ολοκληρώθηκαν οι πρώτες αγορεύσεις των συναδέλφων, οι οποίες κινήθηκαν αυστηρά, εντός του περιορισμένου του προβλήματος της εκπαίδευσης και στη συνέχεια έλαβε το λόγο ο Υπουργός κ. Αρσένης, διεπίστωσα, ότι από την αγόρευσή του, το 80% του χρόνου του, το αφιέρωσε στη Νέα Δημοκρατία με το γνωστό περιεχόμενο περί Αβραμόπουλου και όλα τα άλλα, αλλά και στα άλλα κόμματα της Αντιπολίτευσης. Μας κατηγόρησε δηλαδή όλους, ως υποκινητές των καταλήψεων και των αποκλεισμών των δρόμων, ως λαϊκιστές, ως ανεύθυνους και ανίκανους να αντιληφθούμε την εκπαιδευτική μεταρρύθμιση που επιχειρείται.

Καλά, όλα αυτά που συμβαίνουν, τα κάνουν τα κόμματα της Αντιπολίτευσης και η κοινωνία δεν το έχει αντιληφθεί και παρασύρεται σε έκνομες πράξεις; Δεν το έχουν δηλαδή αντιληφθεί οι γονείς, τα παιδιά, οι καθηγητές, η πνευματική ηγεσία του τόπου, οι δημοσιογράφοι, τα Μέσα Μαζικής Ενημέρωσης, όλοι αυτοί, ότι η εξέγερση είναι υποκινούμενη;

Σας ερωτώ, κύριε Υπουργέ, γιατί καθημερινά, με παίρνουν από την πατρίδα μου και με ερωτούν γονείς, εκπαιδευτικοί, παιδιά για να μάθουν τι πρόκειται να κάνετε; Όλοι αυτοί είναι υποκινούμενοι και σαμποτάρουν την μεταρρύθμισή σας; Φαντάζομαι ότι το ίδιο συμβαίνει και με τους άλλους συναδέλφους.

Με ρωτούν επίσης οι συμπατριώτες μου και άλλοι πολίτες, τι κάνουμε εμείς εδώ κάτω, δεν βλέπουμε τα προβλήματα, γιατί δεν ασχολούμεθα με αυτά;

Δεν ακούμε και δεν βλέπουμε καθημερινά τα ραδιόφωνα, τα κανάλια, τις εφημερίδες που καταγράφουν σκληρές μοναδικές για το πρόβλημα; Και αυτοί όλοι που σχολιάζουν και αναλύουν αυτό που ζει όλος ο ελληνικός λαός αυτήν την περίοδο, είναι αντίθετοι με τη μεταρρύθμισή σας;

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, επειδή όλα αυτά συμβαίνουν στο χώρο της παιδείας από την έναρξη του νέου σχολικού έτους, στο χρόνο που μου μένει, θα προσπαθήσω να αναδείξω και να

σχολιάσω ορισμένα από τα προβλήματα που μας οδήγησαν στην σημερινή κατάσταση.

Δεν είναι, όπως μας είπε ο κύριος Υπουργός, έργο ενός Υπουργού η προγραμματική δέσμευση του ΠΑΣΟΚ από το 1993. Αργήσατε κύριε Υπουργέ και κύριοι της Κυβέρνησης και αργήσατε πολύ, να υλοποιήσετε την προγραμματική σας δέσμευση για εκπαιδευτική μεταρρύθμιση. Την εφαρμόσατε πρόχειρά, αποσπασματικά και απότομα.

Η μεταρρύθμιση δεν είναι διακόπτης να τον γυρίσετε και να έχετε αμέσως φως. Θέλει μελέτη, θέλει ειδικές γνώσεις ικανών ανθρώπων, θέλει καλό σχεδιασμό, θέλει προετοιμασία και θέλει προσεκτική εφαρμογή, γιατί απευθύνεται σε ζωντανούς οργανισμούς. Αυτό, λυπούμεθα, αλλά δεν υπάρχει σε αυτό που εσείς επιχειρήσατε με τα δύο νομοσχέδια.

Αντί αυτών, εσείς με τα δύο νομοσχέδια που φέρατε στα θερινά τμήματα οδήγησατε την εκπαίδευση και το χώρο της παιδείας σε ναυάγιο.

Στέλνετε τους νέους, κύριε Υπουργέ, απροετοίμαστους στο δύσκολο και ανταγωνιστικό κόσμο που έχει διαμορφωθεί. Οι νέοι μας έχουν μείνει πολύ πίσω όλα αυτά τα χρόνια στο χώρο της γνώσης και έχετε μεγάλη ευθύνη γι' αυτό.

Σας καλούμε να ακούσετε, έστω και τώρα και να κάνετε αυτό που έμεινε πλέον, να αναστείλετε την εφαρμογή αυτού του νόμου για τη φετινή χρονιά, ώστε να δοθεί ο χρόνος να οργανωθεί η διαδικασία ενός εθνικού διαλόγου, βάσει του οποίου θα καταστεί δυνατό να δρομολογηθούν τα βήματα που απαιτούνται, ώστε να μελετηθεί το σύστημα, να οργανωθεί η διαδικασία, να εξασφαλιστούν τα μέσα, να προετοιμαστούν οι εκπαιδευτικοί, οι μαθητές, οι γονείς, η κοινωνία.

Αρκετά θύματα προκάλεσε ο νόμος του 1997 στο χώρο των εκπαιδευτών. Μην αυξάνετε τα θύματα και με παιδιά, με μαθητές.

Η καθυστέρηση, η προχειρότητα, οι πειραματισμοί στον τομέα της παιδείας, κύριοι συνάδελφοι, είναι θανάσιμος κίνδυνος για την πορεία μας ως έθνους, ιδιαίτερα για την περίοδο που διερχόμαστε, αλλά και για τα χρόνια που έχουμε μπροστά μας, όπου η γνώση θα αποτελέσει την κυρίαρχη δύναμη στη θέση που θα διεκδικούμε στον ανταγωνιστικό κόσμο που ζούμε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, το θέμα της παιδείας είναι το σημαντικότερο κομμάτι του έθνους μας, της ύπαρξής μας. Είναι ο εαυτός μας. Είναι το ακριβότερο που έχουμε στη ζωή. Είναι τα παιδιά μας. Ας μην τα θυσιάσουμε στο βωμό της προχειρότητας, της αποσπασματικότητας, της προσωρινότητας, του πείσματος και της επιμονής σ' αυτό το πείσμα.

Αφήσατε πολλά χρόνια να πάνε χαμένα. Αν τώρα προχωρήσετε πρόχειρα, όπως το κάνατε, η ζημιά θα είναι ανεπανόρθωτη. Ανησυχούμε βαθύτατα γι' αυτό, ιδιαίτερα να βλέπουμε παιδιά δώδεκα έως δεκαεπτά ετών να έχουν στραφεί εναντίον των γονιών, εναντίον των δασκάλων τους, δασκάλων εναντίον των μαθητών, γονιών εναντίον των γονιών και μαθητών εναντίον των μαθητών.

Το πρόβλημα σήμερα δεν είναι αυτή καθεαυτή η εκπαιδευτική μεταρρύθμιση. Είναι το κύμα της βίας που κατακλύζει σήμερα την Ελλάδα και τα παραδείγματα, τα οποία παίρνουν οι νέοι άνθρωποι, οι οποίοι οδηγούνται σ' αυτές τις βίαιες πράξεις.

Τι κοινωνία προετοιμάζετε, κύριε Υπουργέ και κύριοι της Κυβέρνησης; Πώς θα προχωρήσει η χώρα μας στο μέλλον μ' αυτόν τον τρόπο; Σας καλούμε να αντιστρέψουμε την πολιτική αυτή, να υπηρετήσουμε και να προσπαθήσουμε να υποταχθούμε σε μια άλλη λογική. Στην καθιέρωση αξιών και αρχών, γιατί απ' αυτά έχει ανάγκη ο τόπος.

Κλείνοντας θέλω να αναφέρω ένα παράδειγμα, για να υποστηρίξω την άποψη που επικαλέστηκα για την προχειρότητα.

Καλέσατε έναν αριθμό εκπαιδευτικών για να τους επιμορφώσετε, ώστε να προωθήσουν τη μεταρρύθμιση. Ξέρετε τι επιμορφωση δέχτηκαν; Τους εδόθη ένα νομοσχέδιο και τους είπαν να το διαβάσουν. Και τις απορίες που είχαν τους απαντούσαν οι αρμόδιοι να ρωτήσουν τον Υπουργό.

Σας ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Λουκάς Αποστολίδης): Ο κ. Αλαμπάνος έχει το λόγο.

ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ΣΩΤΗΡΟΠΟΥΛΟΣ: Δεν σας κάλυψαν οι συνάδελφοι;

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΑΛΑΜΠΑΝΟΣ: Εσείς δεν καλυφθήκατε από τόσα που ακούσατε να πάρετε την αίτηση πίσω, να πάνε και τα παιδιά σχολείο, να λυθεί και το πρόβλημα; Τι θα κερδίσετε; Έχετε ξεθωριάσει, τόσα χρόνια στο χρονοντούλαπο της ιστορίας. Έχει δίκιο ο κ. Γιαννόπουλος. Τότε το 1981 σας έβαλε ο ελληνικός λαός για τα κατορθώματά σας. Τώρα, όμως παραμένετε στο χρονοντούλαπο, γιατί έχετε μπαγιατίσει στην αντιπολίτευση, έχετε αραχνιάσει στην αντιπολίτευση, έχετε σκουριάσει. Τι θέλετε πλέον; Γιατί ταλαιπωρείτε την ελληνική κοινωνία; Κινδυνεύετε πλέον και σαν παράταξη.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Λουκάς Αποστολίδης): Πάντως, μπροστά δεν πάμε, κύριε συνάδελφε, βλέποντας προς τα πίσω.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΑΛΑΜΠΑΝΟΣ: Μπορεί να πάμε, κύριε Πρόεδρε μπροστά αν πάμε με την όπισθεν. Δεν μπορεί να πάμε όμως με ταχύτητα. Και δεν μπορεί να πάμε με ταχύτητα καίτοι αυτήν την απαιτούν οι περιστάσεις.

Και είναι αυτό ακριβώς που θα ήθελα να πω, κύριοι συνάδελφοι, ότι πρέπει να αλλάξουμε λίγο αυτόν τον τόνο της καθημερινότητας και να δώσουμε μιαν άλλη διάσταση και να συσχετίσουμε το θέμα αυτό με τις εξελίξεις. Διότι οι εξελίξεις είναι αυτές που προσδιορίζουν πολιτικά τη δράση μας. Και οι εξελίξεις αυτές δεν είναι μόνο οι πολιτικές ή οι οικονομικές και οι κοινωνικές, αλλά είναι κύρια οι τεχνολογικές που έχουν διαμορφώσει ένα περιβάλλον, το παγκόσμιο περιβάλλον, το ευρωπαϊκό περιβάλλον που απαιτούν αλλαγή και στον ελληνικό χώρο, στο ελληνικό περιβάλλον, ένα περιβάλλον που διαμόρφωσε νέα δεδομένα. Άλλα είναι σήμερα τα δεδομένα για την οικονομία, για τη διοίκηση, για τη διαχείριση, για την επικοινωνία, για την εκπαίδευση, για όλους τους τομείς της δράσης μας. Είναι ένα περιβάλλον το οποίο επιβάλλει νέους τρόπους σκέψης, σύγχρονους ρυθμούς λειτουργίας, αποτελεσματικότερους και ταχύτερους, αφού πλέον όλος ο κόσμος κινείται στα πλαίσια ενός καθεστώτος, το οποίο πολλοί χαρακτηρίζουν ως καθεστώς αδυσώπητης επικοινωνίας.

Δεν γλιτώνει κανείς από αυτό το καθεστώς. Είναι ένα καθεστώς που δεν επιτρέπει σε κανέναν μας να παρατηρεί τα γεγονότα ως θεατής ή και παρατηρητής, αφού όλοι κρινόμαστε και όλα κρίνονται στο δευτερόλεπτο, ούτε καν στο λεπτό.

Αυτή λοιπόν η εποχή της ταχύτητας έφερε ένα σύγχρονο περιβάλλον το οποίο μας φέρνει σε ένα δίλημμα, μας φέρνει μπροστά σε δύο δρόμους. Ο ένας δρόμος είναι ο δρόμος του αδιέξοδου. Είναι ο δρόμος του περιθωρίου. Είναι αυτός του ωχαδερφισμού, "δε βαριέσαι, η Ελλάδα ποτέ δεν πεθαίνει, έχει ο Θεός". Ο άλλος δρόμος είναι ένας δρόμος αφιλόξενος μιν, αλλά είναι ο δρόμος της καθημερινής εγρήγορσης, της καθημερινής ενέργειας και δράσης. Και συνεπώς, όταν βρεθούμε μπροστά σε αυτό το δρόμο πρέπει να επιλέξουμε, ότι το αδιέξοδο, όχι το δρόμο που μας οδηγεί στο περιθώριο, αλλά το λιγότερο φιλόξενο δρόμο, αυτόν της δράσης, των μεγάλων προσαρμογών, των μεγάλων μεταρρυθμίσεων.

Τέτοιες μεταρρυθμίσεις που έπρεπε να γίνουν και στη χώρα μας έχουν ξεκινήσει εδώ και πολλά χρόνια σε όλο τον κόσμο αλλά και στην Ευρώπη. Εγώ θα προσέθετα ακόμα και σχηματικά ότι αυτές οι μεταρρυθμίσεις σε πολλές χώρες έχουν γίνει και κατά βίαιο τρόπο.

Έτσι λοιπόν, πρέπει να βρεθούμε και εμείς σαν χώρα, σα λαός και ιδιαίτερα η νεολαία μας το ταχύτερο δυνατό μέσα στο παιχνίδι της μεγαλύτερης επανάστασης που γνώρισε ποτέ η παγκόσμια κοινωνία. Η επανάσταση αυτή έχει τρεις παραμέτρους, τη γνώση, την ενημέρωση και την πληροφορία.

Πρέπει λοιπόν να κινηθούμε με μεγάλους και γρήγορους ρυθμούς.

Δεν δικαιολογείται σε καμία περίπτωση εμείς εδώ οι Βουλευτές, που είμαστε προβεβλημένα στελέχη της κοινωνίας μας, του έθνους μας,

να μην είμαστε κήρυκες, να μην είμαστε μπροστάρηδες, να μην είμαστε πρώτοι στην προσπάθεια των μεγάλων αυτών αλλαγών, των μεγάλων προσπαθειών, των μεγάλων μεταρρυθμίσεων όπως είναι η εκπαιδευτική μεταρρύθμιση, η οποία μπορεί μιν να μην οδηγήει τη νεολαία μας, το νέο κόσμο στον παράδεισο, όμως σίγουρα τον δείχνει το δρόμο, ότι δηλαδή με την προσπάθεια και τη συμμετοχή μπορεί να φθάσει στην επιτυχία.

Αντί λοιπόν να είμαστε μπροστάρηδες στεκόμαστε κριτικοί ή και αρνητικοί στην πρώτη και μοναδική όπως ειπώθηκε μεταρρύθμιση, την πρώτη μετά τη Μεταπολίτευση. Και αυτό από λόγους σκοπιμότητας και σε πολλές περιπτώσεις και από λόγους άγνοιας.

Η προσπάθεια όμως αυτή της μεταρρύθμισης μπορεί να μην είναι τέλεια, είναι όμως μια προσπάθεια που επιχειρήθηκε εδώ και πολλά χρόνια σε ολόκληρη την Ευρώπη.

Πρόσφατα, στη Σουηδία που βρέθηκα ρώτησα τους ομογενείς μας, των ελληνικών κοινοτήτων, πώς είναι εκεί η εκπαίδευση και μου απάντησαν ότι εδώ και δεκαπέντε χρόνια έχει εφαρμοσθεί και εκεί ανάλογη μεταρρύθμιση.

Δεν ήταν εκείνοι πιο κουτοί. Φαντάζομαι ότι ήταν πιο έξυπνοι, πιο κοντά στα πράγματα και κέρδισαν τη μάχη της μεταρρύθμισης. Γι' αυτό λέω ότι αυτή η μεταρρύθμιση είναι αναγκαία και δεν πρέπει σε καμία περίπτωση να ακυρωθεί, παρά τα όποια λάθη μπορεί να έχει και παρά, θα έλεγα, το ότι και τόσο καλό επικοινωνιακό ύψος και τρόπο με τον οποίο επεξείρησε να τη περάσει η Κυβέρνηση. Επαναλαμβάνω ότι η μεταρρύθμιση είναι αναγκαία και πρέπει να προχωρήσει, γιατί το παγκοσμιοποιημένο περιβάλλον στο οποίο ζούμε επιβάλλει σ' όλους τους τομείς δράσεις μας τα στελέχη, που θα υπηρετήσουν αυτήν την παγκοσμιοποίηση να έχουν τον ίδιο βαθμό και την ίδια ποιότητα εκπαίδευσης. Άρα λοιπόν, έχει ανάγκη η χώρα μας να κάνει αυτήν την εκπαιδευτική προσαρμογή. Μια προσαρμογή όμως που δεν αφορά την Παιδεία ή τη μόρφωση, παρά μόνο την εκπαίδευση. Συνεπώς, η μεταρρύθμιση είναι μεταρρύθμιση εκπαίδευσης διότι μόνο με εκπαιδευμένους πολίτες και στην ουσία με επαγγελματική κατάρτιση και εξειδίκευση μπορούμε να προχωρήσουμε.

Το υποστηρίζω αυτό, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, διότι απαραίτητο στοιχείο είναι η γνώση. Η γνώση έρχεται και φεύγει ταχύτατα. Από έρευνες που έχουν γίνει στην Αμερική όπου υπάρχει και λειτουργεί το καλύτερο πανεπιστήμιο του κόσμου που είναι το πανεπιστήμιο του Χάρβαρντ οι γνώσεις που παρέχει αυτό το Πανεπιστήμιο έχουν χρονική διάρκεια μόνον δυο χρόνων. Εάν δηλαδή τελειώσει κάποιος σήμερα το πανεπιστήμιο και παίρνει το πτυχίο του, οι γνώσεις τις οποίες θα πάρει, αρκούν μόνο για δυο χρόνια. Εάν ο πτυχιούχος δεν ασχοληθεί, δεν καταρτισθεί, δεν παρακολουθεί μόνος του, δεν, δεν, δεν... τότε βγαίνει αυτόματα έξω από το παιχνίδι της γνώσης. Είναι μεγάλη η ταχύτητα της γνώσης. Η γνώση πρέπει να υπάρχει στους εκπαιδευτικούς όλων των βαθμίδων και της κατώτερης και της μεσαίας βαθμίδας και των ΑΕΙ. Αυτή όμως, δεν υπάρχει σήμερα στην εκπαιδευτική κοινότητα όλων των βαθμίδων. Και έτσι υπάρχει το πρόβλημα. Και το πρόβλημα είναι η προπαρασκευή των. Αυτό το πρόβλημα δημιούργησε αγωνίες, φόβους, δυσκολίες, το οποίο όμως δεν το κράτησαν οι εκπαιδευτικοί για τον εαυτό τους, αλλά το μετέφεραν στα παιδιά, τους φοιτητές και στους σπουδαστές, με αποτέλεσμα να έχουμε σήμερα τις καταλήψεις, τις αποχές και γενικότερα να διαταράσσεται η κοινωνική συνοχή μας.

Έτσι, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, οι σφοδρές κοινοβουλευτικές αντιπαραθέσεις σήμερα δεν έχουν πλέον νόημα στη χώρα μας, ούτε οι σκοπιμότητες, γνωστές και άγνωστες, ηθελήμενες και αθελήτες. Σήμερα έχει νόημα να θέσουμε στον εαυτό μας το ερώτημα και να βάλουμε το στοίχημα, πώς θα λύσουμε το πρόβλημα, τι θα κάνουμε να πάνε τα παιδιά μας σχολείο. Διότι, διαφορετικά, δεν έχει νόημα να κουβεντιάζουμε εδώ και ερωτώ αν έλθει η Νέα Δημοκρατία στην εξουσία και δεν θα κάνει μεταρρύθμιση; Είναι δυνατόν; Γι' αυτό θέτω ορισμένες ερωτήσεις στη Νέα Δημοκρατία. Θέλουμε να ζήσουμε σ' αυτό το άχαρο, αλλά παγκόσμιο περιβάλλον, ή όχι

και με ποιες προϋποθέσεις; Μπορούμε να ζήσουμε χωρίς προσπάθεια και προσαρμογές; Υπάρχει άλλος δρόμος να κρατηθούμε όρθιοι σ' αυτό το ανταγωνιστικό περιβάλλον; Υπάρχουν άλλες χώρες στον κόσμο χωρίς προσαρμογές ή μεταρρυθμίσεις; Η απάντηση ασφαλώς είναι όχι.

Γι' αυτό εγώ πιστεύω, ύστερα κι απ' αυτά που είδαν τα μάτια μας σήμερα, αλλά και του ελληνικού λαού, για όλα αυτά που συνέβησαν στον τόπο μας, αλλά και για το καλό της νέας μας γενιάς, πρέπει να βγούμε έξω από τις σκοπιμότητες, να κοιτάξουμε τον εαυτό μας με ειλικρίνεια στον καθρέφτη, να σταθούμε όρθιοι μπροστά στο αληθινό και πατριωτικό χρέος μας να λύσουμε αυτό το πολιτικό πρόβλημα και να πάνε τα παιδιά μας σχολείο. Τότε θα έχουμε κάνει το καθήκον μας στο ακέραιο. Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Λουκάς Αποστολίδης): Ο κ. Σπύρου έχει το λόγο.

ΣΠΥΡΙΔΩΝ ΣΠΥΡΟΥ: Κύριε Πρόεδρε και κύριοι συνάδελφοι, επειδή η ώρα πράγματι είναι περασμένη και συζητάμε σε οικογενειακό περιβάλλον, μας ακούει όμως και ο ελληνικός λαός, όσοι μπορούν μέχρι τώρα να είναι ζύπνιοι, με εντυπωσιάζει ότι άνθρωποι πεπειραμένοι στην Αίθουσα αυτή με πλούσια κοινοβουλευτική πείρα και χρόνια, καταφεύγουν σε εμφολιοπολεμικές ιστορίες και εδράζονται σε τραυματικές εμπειρίες του παρελθόντος για να αρθρώσουν σύγχρονο ας θεωρηθεί πολιτικό λόγο, που εκτιμώ ότι κανείς σήμερα δεν τον παρακολουθεί.

Δεν είναι δυνατόν, στηριζόμενοι σ' αυτήν την αντίληψη, να βαδίσουμε μπροστά.

Έχω όμως ορισμένα ερωτήματα να θέσω στον κύριο Υπουργό, μια και ο στόχος μας πράγματι είναι η παιδεία σαν προοπτική για τον τόπο.

Πιστεύετε, κύριε Υπουργέ, ότι τελειώνοντας αυτή η διαδικασία μομφής, που προσωπικά δεν έχει κανείς τίποτε απέναντί σας αλλά πιστεύουμε ότι μπορούμε να διευκολύνουμε να ξεπεραστεί αυτή η κρίση που υπάρχει στην κοινωνία μας και στην παιδεία, θα ανοίξουν τα σχολεία; Θα προχωρήσει η εφαρμογή αυτού του νόμου, τον οποίο απορώ και γιατί το λέτε μεταρρύθμιση;

Η εκτίμηση που έχω και η διαπίστωση αυτές τις ημέρες τόσο από την προ ημερησίας διατάξεως σε επίπεδο Αρχηγών, συζήτηση για την παιδεία όσο και η συζήτηση που γίνεται σήμερα πάνω σ' αυτήν την πρόταση μομφής, ότι δεν ιδρώνει το αυτί σας. Δεν ιδρώνει η Κυβέρνηση, δεν την απασχολεί. Και με εντυπωσιάζει ότι σ' αυτήν την προσπάθεια δεν είναι μόνο η Νέα Δημοκρατία που ας θεωρηθεί ότι σας αντιπαλεύεται ή κάνει πολιτικό παιχνίδι. Αλλά και οι άλλες πολιτικές δυνάμεις, οι προοδευτικές, έπαψαν να είναι προοδευτικές; Τελικά, ποιοι είναι προοδευτικοί σ' αυτόν τον τόπο; Ή όταν τους χρειάζεστε είναι προοδευτικοί, όταν δεν τους χρειάζεστε δεν είναι προοδευτικοί;

Εκτιμώ ότι οι καταλήψεις είναι η κορυφή του παγόβουνου, μιας σύγκρουσης μεταξύ της πραγματικότητας και της προπαγάνδας εκ μέρους της κυβέρνησης για δήθεν κατάργηση των φροντιστηρίων - και δεν καταργείται αλλά αυξάνεται η παραπαιδεία- κατάργηση των εξετάσεων στα ΑΕΙ, αναβάθμιση του λυκείου και της εκπαίδευσης ενώ είναι όλα μια υποκρισία και τίποτε περισσότερο.

Και ρώτησα προηγουμένως, πώς σκοπεύετε να ανοίξετε τα σχολεία μετά και από τις σημερινές διαδηλώσεις; Με τον εισαγγελέα; Με την αστυνομία;

Δεν έχω τίποτε με τον κύριο Υπουργό ούτε με τον Υπουργό Δικαιοσύνης. Αλλά φαίνεται ότι η μνήμη σας έχει εξασθενήσει, και παρουσιάζετε φαινόμενα κραυγαλέας ανευθυνότητας.

Εσείς πιστεύω -και το ζήσαμε και πρέπει να το παραδεχθούμε- εσείς διδάξατε αυτά τα παιδιά να κλείνουν τα σχολεία. Εσείς τα εξωθήσατε να συνδικαλιζονται από μικρή ηλικία. Εσείς φτιάξατε τα δεκαπενταμελή. Εσείς είπατε στους συνδικαλιστές, ότι οποιαδήποτε απόφαση και νόμο φέρνει η κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας, να τον ανατρέψετε γιατί θα σας κάνουμε αργότερα Βουλευτές. Και σήμερα θερίζετε αυτά που σπείρατε. Επομένως μην παραξενεύεστε

εάν υπάρχει μια αντίρρηση εκ μέρους μας γιατί ήμουν στην συζήτηση του νομοσχεδίου το καλοκαίρι του 1997 ως μέλος της κοινοβουλευτικής επιτροπής και δεν σας κρύβω ότι δεν τον κατανόησα. Γιατί δεν έγινε συζήτηση για να καταλάβουμε τι μεταρρύθμιση γίνεται, τι νόμοι είναι αυτός. Έγινε προσπάθεια για να αντιληφθούμε ποια βήματα θετικά θα γίνουν. Και έτσι σήμερα που έρχεται να εφαρμοστεί ο νόμος συναντώνται χίλιες δυο δυσκολίες.

Και δικαίως η κ. Παπαρήγα έθεσε ένα σοβαρό θέμα. Πού το πάει το ΠΑ.ΣΟ.Κ. με τον αυταρχισμό;

Έχουμε δίκιο, λοιπόν, όταν λέμε ότι έχετε ξεφύγει από την ιδεολογία σας, έχετε αποκοπεί από τον ίδιο το λαό.

Είναι τραγικό και επικίνδυνο κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, σ' ένα τόσο σοβαρό θέμα, όπως η παιδεία και το μέλλον της, η Κυβέρνηση και ο Υπουργός Παιδείας να μην αντιλαμβάνονται το μέγεθος του προβλήματος και το αδιέξοδο στο οποίο οδηγείται η νεολαία μας.

Και αρνείστε να αναγνώσετε τη λαϊκή δυσφορία και εμμένετε στη λανθασμένη αντίληψη για υποκινητές και παραπληροφόρηση.

Και όμως, κύριοι του ΠΑ.ΣΟ.Κ., οι αρχαίοι μας πρόγονοι που τους διέκρινε η σοφία, πράγματι θυσίασαν την Ιφιγένεια για να φυσηξει ούριος άνεμος. Αλλά εσείς σήμερα συνηθίσατε σε θύελλες και έτσι δεν ανησυχείτε. Γιατί εσείς σπείρατε ανέμους και θερίζετε σήμερα θύελλες. Εσείς καλλιεργήσατε αυτές τις νοοτροπίες και αυτές τις αντιλήψεις. Επομένως δεν σας ζητάμε, όπως είπε ο προηγούμενος ομιλητής, να θυσιάσετε την Ιφιγένεια, αλλά ζητάμε στοιχειώδη ανάληψη ευθυνών, στοιχειώδη ευαισθησία.

Κύριε Πρόεδρε, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, πριν από είκοσι πέντε ημέρες είχα επισημάνει στην Αίθουσα αυτή κατά τη συζήτηση του προϋπολογισμού, ότι ο κύριος υπεύθυνος για τις λαϊκές κινητοποιήσεις, τις καταλήψεις των σχολείων και την κοινωνική ένταση, είναι ο ίδιος ο Πρωθυπουργός, που με την πολιτική του οδηγεί σε αδιέξοδο την κοινωνία και την πορεία της χώρας.

Ιδιαίτερα εκρηκτική είναι η κατάσταση στον τομέα της παιδείας, που επιβεβαιώνει κάθε μέρα όλο και περισσότερο την προχειρότητα με την οποία νομοθετεί η σημερινή Κυβέρνηση και την αδυναμία της να πείσει ακόμα και τους οπαδούς της για την ορθότητα ή μη των επιλογών της.

Αναδεικνύεται όμως και κάτι ακόμη, κύριοι της Κυβέρνησης. Η νοοτροπία και η αλαζονεία των σημερινών κυβερνώντων που επέλεξαν σε έναν τομέα ευαίσθητο που αφορά τα ίδια τα παιδιά μας, να επιδείξουν τσαμπουκά όταν σε άλλους εξίσου ευαίσθητους τομείς επιδεικνύεται ενδοτικότητα, υποχωρητικότητα, παλινωδία μέχρι και ταπείνωση. Το φιάσκο με τους S-300 δεν έχει τελειώσει.

Επίσης, θελήσατε να καρπωθείτε όλη τη δόξα της ψευδομεταρρύθμισης και δεν αρπάξατε, δεν δράξατε την ευκαιρία, δεν εκμεταλλευτήκατε αυτήν την ευκαιρία που σας έδωσε ο Πρόεδρος της Νέας Δημοκρατίας κ. Καραμανλής και τα άλλα κόμματα της Βουλής, να αποσύρετε το νομοσχέδιο και να προχωρήσουμε σε έναν εθνικό διάλογο με αναλογική εκπροσώπηση και με συμμετοχή των φορέων και των αντιπροσώπων της μαθητικής κοινότητας.

Αντ' αυτού, τι κάνατε; Κινητοποιήσατε όλο τον κομματικό σας μηχανισμό, τους εισαγγελείς, την Αστυνομία, για να τρομοκρατήσετε τους νέους. Μα, οι νέοι μας δεν τρομοκρατούνται. Η ιστορία έδειξε ότι οι νέοι όταν αγωνίζονται πάντα κερδίζουν.

Σας ευχαριστώ, κύριε Γιαννόπουλε, για την παραμονή σας.

ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΓΙΑΝΝΟΠΟΥΛΟΣ (Υπουργός Δικαιοσύνης): Επειδή λέτε τα ίδια πάλι...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Λουκάς Αποστολίδης): Εξαντλήθηκε ο κύριος Υπουργός. Όλη την ημέρα εδώ μέσα είναι, κύριοι συνάδελφοι.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΑΡΑΣΜΑΝΗΣ: Είναι ακούραστος.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Λουκάς Αποστολίδης): Είναι ανεξάντλητος ο κ. Γιαννόπουλος.

ΣΠΥΡΙΔΩΝ ΣΠΥΡΟΥ: Έχουμε τονίσει, κύριε Υπουργέ, κατ' επανάληψη, ότι η παιδεία είναι εθνικής προτεραιότητας θέμα, γιατί αποτελεί τον ισχυρό βραχίονα και την κινητήρια δύναμη της χώρας μας στη μάχη για την ανάπτυξη σε μία ελεύθερη, αλλά σκληρά ανταγωνιστική κοινωνία. Εκτιμούμε, όμως, ότι η παιδεία δεν είναι υπόθεση ενός κόμματος, ούτε ενός ανθρώπου. Είναι εθνική υπόθεση και οφείλατε ως τέτοια να την είχατε αντιμετωπίσει.

Παρακάμπτω το κείμενο για να μπορέσω να σας εκθέσω αυτές τις απόψεις που πιστεύω ότι βασανίζουν τον κάθε συνάδελφο ή και τη σημερινή κοινωνία.

(Στο σημείο αυτό, την Προεδρική Έδρα καταλαμβάνει ο Β' Αντιπρόεδρος της Βουλής κ. **ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΣΓΟΥΡΙΔΗΣ**)

Για να ξεφύγουμε από τα δεδομένα του νόμου, θα πάω στην ιδιαίτερη πατρίδα μου την Κέρκυρα. Γνωρίζετε την ιστορία της στην παιδεία, στην τέχνη, στον πολιτισμό. Είχε το πρώτο ελληνικό πανεπιστήμιο και δεκάδες σχολών. Όλα έχουν κλείσει.

Πριν από δεκατέσσερα χρόνια επανιδρύθηκε το Ιόνιο Πανεπιστήμιο, το οποίο παραμένει σε εμβρυακή κατάσταση. Ούτε πρυτανικές αρχές ούτε κτίρια, ούτε βιβλιοθήκη, ούτε πανεπιστημιούπολη.

Η εικόνα στα λύκεια της υπαίθρου, αλλά και της πόλης, είναι τραγική. Θυμίζει τη γειτονική μας χώρα την Αλβανία. Τριτοκοσμική χώρα. Δεν υπάρχει -και το έχω τονίσει και με ερωτήσεις- καθαρίστρια τις ώρες λειτουργίας του σχολείου με αποτέλεσμα να ρυπαίνονται οι κοινόχρηστοι χώροι με κίνδυνο την υγεία των μαθητών. Έρχονται οι καθαρίστριες μετά το πέρας των μαθημάτων. Όλο το πρωινό, όμως, που γίνονται τα μαθήματα δεν υπάρχει ούτε μία καθαρίστρια. Δεν υπάρχει κλητήρας, δεν υπάρχει γραμματέας, δεν υπάρχει υλικοτεχνική υποδομή, στις αίθουσες τρέχουν τα απόβλητα από άλλους ορόφους.

Αυτή είναι δυστυχώς, η εικόνα της παιδείας και είναι περίεργο πώς τους ευρωπαϊκούς πόρους, οι οποίοι θα έπρεπε να έχουν απορροφηθεί και να έχουν επενδυθεί στην παιδεία, δεν μπορέσατε να τους απορροφήσετε.

Δείχνετε, λοιπόν, μία αδιαφορία στο θέμα μισθοδοσίας των δασκάλων και των καθηγητών. Στα θέματα της υποδομής έχουμε τεράστια προβλήματα. Έχουμε εστιάσει τώρα την προσοχή μας στις καταλήψεις που όπως είπα, είναι η κορυφή του παγόβουνου και δεν εξετάζουμε το μεγάλο πρόβλημα της μόρφωσης και της προοπτικής, το όραμα της παιδείας.

Αυτό θα έπρεπε, έστω και αν το είχατε υπόψη σας, να το αναδείξετε για να συμπλεύσει και ολόκληρη η Εθνική Αντιπροσωπεία, αλλά και οι εκπρόσωποι και οι φορείς της μαθητικής κοινότητας, ώστε σήμερα να μην είχαμε προβλήματα. Και είμαι περίεργος πώς ένα θέμα που είναι εύκολο να συμπλεύσουμε και να συμφωνήσουμε, το παρακάμψατε, αμφιδιάσατε και σήμερα η κοινωνία αντιμετωπίζει το πρόβλημα αυτό.

Ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουρίδης): Ο κ. Μιχελογιαννής έχει το λόγο.

ΙΩΣΗΦ ΜΙΧΕΛΟΓΙΑΝΝΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, κύριοι συνάδελφοι, όπως ασφαλώς συνιστά έλλειψη αισθητικής ένας αρχηγός κόμματος να μην χαιρετά τον Έλληνα Πρωθυπουργό και να μην τον προσαγορεύει με τον τίτλο του, αλλά με το ονοματεπώνυμό του, ασφαλώς συνιστά έλλειψη αισθητικής και έλλειψη σεβασμού στους θεσμούς, ο ίδιος αρχηγός με έναν τρόπο αυθαίρετο να καθιστά κατηγορούμενο τον Υπουργό Παιδείας και να ζητάει την αποπομπή του. Και την ώρα που αυτός ο Υπουργός απολογείται, να αποχωρεί από την Αίθουσα και να μην τον ακούει.

Όμως, σε αυτόν τον κόσμο, όλα είναι θέμα σχέσεως αιτίας-αιτιατού ή, για να το πούμε στην απλή γλώσσα, σε αυτόν τον κόσμο πληρώνονται όλα. Και έτσι, κατά τον ίδιο αυθαίρετο τρόπο, μπορεί ένας άλλος πολιτικός να καταστήσει αυτόν τον αρχηγό κατηγορούμενο ενώπιον της παράταξής του και να ζητήσει την αποπομπή του.

Εγνώριζα, κύριοι συνάδελφοι, ότι μέσα στην Καραμανλική θεωρία

και πρακτική υπάρχει το ότι πολλά πράγματα γίνονται και δεν λέγονται. Και καταλαβαίνω ότι ήρθαμε σε αυτήν την Αίθουσα και αντιμετωπίζουμε αυτή την πρόταση μομφής, εξαιτίας του κ. Αβραμόπουλου και ας μην είναι πουθενά γραμμένο το όνομά του σε αυτήν την πρόταση μομφής.

Δεν ενώνω όμως, ότι στην ίδια πρακτική και θεωρία, υπάρχει η έλλειψη στρατηγικής, η έλλειψη τακτικής και η έλλειψη λογικής. Γιατί, όταν οι δύο πρώτοι συνάδελφοι της Νέας Δημοκρατίας ανέπτυξαν την πρόταση μομφής, η μεν πρώτη ομιλήτρια η κ. Μπενάκη κατηγόρησε τον Υπουργό Παιδείας ότι δίδει μικρά δώρα και κάνει εκπτώσεις και καταρρακώνει την παιδεία, για να επηρεάσει τα παιδιά να γυρίσουν στα σχολεία, ο δε δεύτερος ομιλητής κ. Καλός εξήτησε περισσότερες εκπτώσεις, περισσότερα δώρα. Νομίζω ότι τουλάχιστον έπρεπε να μιλήσουν πρώτα μεταξύ τους. Πρόταση μομφής είναι αυτή.

Όμως, κύριοι συνάδελφοι, όταν η πρόταση μομφής περιέχει σαν αίτημα την απόσυρση αυτού του νομοσχεδίου και την επάνοδο στο παλαιό παπαγαλικό σύστημα δεν υπάρχει πλέον σαν αίτημα η αποπομπή του Υπουργού Παιδείας, αλλά ο εχθρός είναι η ίδια η παιδεία και η πρόταση μομφής στρέφεται κατά της παιδείας.

Όσον αφορά το Κ.Κ.Ε., ενώνω τη συνεργασία και την ταύτιση μεταξύ Κ.Κ.Ε. και Νέας Δημοκρατίας στις δημοτικές εκλογές. Το είχα ζηήσει αυτό στο δήμο από όπου κατάγομαι, στην Κρήτη. Δεν ενώνω όμως ότι μπορεί να υπάρξει μία ταύτιση τέτοια στα θέματα της παιδείας και το Κ.Κ.Ε. να στηρίζει τον αντιδραστικό, παλαιότερο και παπαγαλικό νόμο που υπήρχε. Τι έγινε αυτό το περίφημο σύνθημα "πρώτοι στα μαθήματα και πρώτοι στον αγώνα";

Όταν σε έναν κομμουνιστή στην Ελλάδα λες "κέρδιες αρκετά χρήματα σε αυτό το καθεστώς και σε αυτήν την πατρίδα", σου απαντάει: "Τί να κάνω; Ζω μέσα στο σύστημα και κερδίζω αυτά τα χρήματα. Άλλωστε, μπορώ να τα χρησιμοποιήσω και υπέρ του κόμματος και κατά του συστήματος." Ερωτώ: Δεν ισχύει αυτό για την παιδεία;

Είναι επιχείρημα, όταν λέει το Κ.Κ.Ε. την εποχή της αποθέωσης της πληροφορίας και της γνώσης, ότι είμαστε κατά του νέου συστήματος, λόγω της ανεργίας που θα υπάρχει για τους περισσότερους πτυχιούχους, ενώ γνωρίζουμε ότι αυτά τα θέματα αντιμετωπίζονται με την οικονομική ανάπτυξη, με ειδικά προγράμματα για την απασχόληση και όταν γνωρίζουμε, ότι σε όλο τον κόσμο έχουν αποσυρθεί οι σπουδές από το επάγγελμα και το νέο σύστημα δίδει περισσότερες εναλλακτικές λύσεις στους φοιτητές και τους μαθητές;

Και γίνεται το προκλητικό, να υπάρχουν φοιτητές καθοδηγητές των σημερινών μαθητών στις καταλήψεις και να τους λένε, ενώ οι ίδιοι σπουδάζουν: Μην γίνετε φοιτητές. Μην μπειτε στα Πανεπιστήμια. Το σύστημα θα σας κάνει δυστυχισμένους".

Πάντως, αυτήν την ταύτιση με τη Νέα Δημοκρατία το Κ.Κ.Ε. θα την πληρώσει. Γιατί μη νομίζετε πως, όταν ο Αρχηγός της Νέας Δημοκρατίας λέει ότι έχουν καταργηθεί οι διαχωριστικές γραμμές, το λέει αυτό από κάποια ιδεολογική θέση ή αντίληψη. Από τα γκάλοπ το λέει. Από τα προγνωστικά το βγάζει. Τις ψήφους της δημοκρατικής παράταξης και του Κ.Κ.Ε. ακόμη, ονειρεύεται. Αυτή είναι η αλήθεια.

Σωστά ο κύριος Υπουργός Παιδείας είπε ότι υπάρχει αυθορμητισμός σε αυτές τις αντιδράσεις. Όμως, πάνω σε αυτόν τον αυθορμητισμό των νέων, επενδύουν τα κόμματα και φέρνουν την αντιπαράθεση, ενώ δεν θα έπρεπε στο χώρο της παιδείας να υπάρχουν αυτές οι αντιπαράθεσεις. Εκεί επενδύουν αυτήν τη στιγμή και η Νέα Δημοκρατία και το Κ.Κ.Ε.

Άλλωστε, κύριοι συνάδελφοι, μέσα στις τάξεις, την ώρα του μαθήματος υπάρχουν κάποιοι ελάχιστοι μόνον καθηγητές που υβρίζουν και κυβέρνηση και υπουργό και την πολιτική και τους πολιτικούς γενικότερα. Όλοι ξέρουμε, ο καθένας το ξέρει από το νομό του, ότι αυτοί οι καθηγητές ανήκουν μόνο στο Κ.Κ.Ε. και στη Νέα Δημοκρατία. Αυτός ο φανατισμός μεταφέρεται από αυτά τα κόμματα στο χώρο της παιδείας.

Είναι ασφαλώς παράλογο, αντί να ζητάμε να διορθωθεί στην πράξη και στην εφαρμογή του αυτός ο νόμος, να ζητάμε την απόσυρσή του και την ματαίωση της μεταρρύθμισης την ώρα που εφαρμόζονται από το 1997 ο 2525 και από το 1998 ο 2640 και έχουν εν τω μεταξύ παραχθεί τόσα έννομα αποτελέσματα από την εφαρμογή τους σε ένα μεγάλο χρονικό διάστημα.

Που οφείλεται όμως αυτό το "όχι στη μεταρρύθμιση"; Είναι το εθνικό σπόρ της γκρίνιας; Θα έλεγα ότι είναι κάτι βαθύτερο. Μου θυμίζει αυτό που είπε ο οικονομολόγος ο Κέϋνς "δεν είναι τόσο δύσκολο να δεχθούμε τις νέες ιδέες, όσο δύσκολο είναι να αποβάλουμε τις παλιές που είναι βαθιά ριζωμένες μέσα μας."

Κύριοι συνάδελφοι, ασφαλώς είναι απογοητευτικό χάρη στο λαϊκισμό κάποιοι να γίνονται πανίσχυροι πολιτικά και πολύ δημοφιλείς. Και αυτο το έχουν καλά οι συνάδελφοι της Νέας Δημοκρατίας. Είναι όμως εξίσου αποθαρρυντικό εάν αυτός ο λαϊκισμός και αυτές οι μέθοδοι μεταφέρονται στο χώρο της παιδείας.

Είναι απογοητευτικό εάν πάνω στη νεολαία μας μεταφέρουμε το λαϊκισμό και απλώς τη χαϊδεύουμε και την κολακεύουμε την ώρα που το μέλλον όλων μας είναι στηριγμένο πάνω σε αυτήν. Εάν επικρατήσει αυτό, τότε θα έχουμε σαν συμπέρασμα ότι δεν μας ενδιαφέρει η αντιμετώπιση των προβλημάτων, αλλά μας ενδιαφέρει απλώς η περιγραφή τους.

Το πρόβλημα στη σωστή του αντιμετώπιση στον χώρο της ανωτάτης παιδείας υπάρχει στα Χανιά, στο Πολυτεχνείο Κρήτης και το ξέρει ο κύριος Υπουργός. Εκεί εμείς μαζί με τους φοιτητές αγωνιζόμαστε για την σωστότερη εφαρμογή του νέου νόμου με το θέμα των προγραμμάτων σπουδών επιλογής στα πανεπιστήμια. Εμείς έχουμε συνταυτιστεί πολλές φορές με τους φοιτητές και έχουμε στενοχωρήσει και εγώ ίσως προσωπικά τον κύριο Υπουργό. Αγωνιζόμαστε όμως για να βελτιώσουμε αυτό το νόμο πάνω στην εφαρμογή του.

Έχει λοιπόν και το νέο ενιαίο Λύκειο το δικαίωμα να έχει μία ευκαιρία εφαρμογής αυτής της μεταρρύθμισης και πάνω στην εφαρμογή με κλίμα συναίνεσης να κάνουμε τις όποιες διορθώσεις.

Με το νέο τύπο λυκείου ξέρουμε ότι θα έχουμε περισσότερη δουλειά και περισσότερη υπευθυνότητα. Θα μπορούμε στον παγκόσμιο ανταγωνισμό, θα έχουμε καλύτερη και σύγχρονη εκπαίδευση, νέους τρόπους διδασκαλίας και αξιολόγησης, μία πολυπολιτισμική παιδεία, ανάπτυξη της κριτικής σκέψης, πρόσβαση στην ανώτατη παιδεία και ένα απολυτήριο με αξία και χρησιμότητα. Θα έχουμε βελτίωση της υλικοτεχνικής υποδομής, ένα στεγαστικό πενταετές πρόγραμμα, ανοικτές σχολικές βιβλιοθήκες και αίθουσες μαθημάτων που θα είναι και εργαστήρια.

Όπως ξέρετε αυξήθηκαν οι μισθοί των καθηγητών. Έχουμε το θαύμα των νέων βιβλίων. Έγιναν περισσότεροι διορισμοί, καταργήθηκε η επετηρίδα, έχουμε ένα νέο τρόπο αξιολόγησης των καθηγητών.

Κύριοι συνάδελφοι, ας αφήσουμε ανοικτό αυτό το καινούριο παράθυρο να μπει ήλιος και φως για το λύκειο. Ας το κάνουμε μία μεγάλη θύρα από την οποία θα μπει περισσότερο φως για την παιδεία μας και για το λύκειο. Ας προχωρήσουμε όλοι μαζί, χωρίς νικητές και ηττημένους.

Ο Γκαίτε, αυτός ο πραγματικός άνθρωπος, όπως τον ονόμασε ο Ναπολέων, όταν τον γνώρισε, ζήτησε πεθαίνοντας ένα πράγμα μόνο, "φως, περισσότερο φως". Αλλά και σε εμάς όπως ξέρετε, ο Κοραΐς και ο Ρήγας ο Βελεστινλής ονειρευτήκανε το φωτισμό αυτού του Έθνους.

Μόνο με τη συνεχή μεταρρύθμιση, την αύξηση των δαπανών για την παιδεία, με την συνεχώς παρεχόμενη καλύτερη παιδεία θα μπορέσει ο Έλληνας να κάνει με ασφάλεια και σιγουριά το ταξίδι για την Ιθάκη. Η εκπαιδευτική μεταρρύθμιση δεν είναι ασφαλώς θέμα του ΠΑΣΟΚ, δεν είναι ασφαλώς θέμα του Πρωθυπουργού, δεν είναι ασφαλώς θέμα του Υπουργού Παιδείας. Είναι θέμα όλων των Ελλήνων. Μόνο έτσι θα αξιοποιήσουμε τη μοναδική, την πιο σπουδαία πρώτη ύλη που έχουμε, την πρώτη ύλη του πνεύματος, στην εποχή της αποθώωσης της πληροφορίας και της γνώσης. Μόνο έτσι οι κοινότητες των Ελλήνων θα λάμπουν απανταχού της

γης και θα κάνουν το ταξίδι προς το μέλλον.

Κύριοι συνάδελφοι της Νέας Δημοκρατίας, πιστεύω ότι πρέπει να εγκαταλείψετε τώρα την πρόταση μομφής. Η θέση σας είναι μαζί με εμάς. Ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από τη πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουριδής): Η κ. Βασιλική Αράπη-Καραγιάννη έχει το λόγο.

ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ΣΩΤΗΡΟΠΟΥΛΟΣ: Τί ώρα θα τελειώσουμε, κύριε Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουριδής): Στις 02.00'.

Ορίστε, κυρία Καραγιάννη.

ΒΑΣΙΛΙΚΗ ΑΡΑΠΗ-ΚΑΡΑΓΙΑΝΝΗ: Κύριε Πρόεδρε, κύριοι συνάδελφοι, κύριε Υπουργέ, μέσα στο γενικότερο κλίμα του πολιτικού εκφυλισμού που ξεκινά από την κυβερνητική παράταξη, βλέπουμε τον τελευταίο καιρό όλο και πιο έντονα στο πρόσωπο του Υπουργού Παιδείας να συσσωρεύονται τα προβλήματα στο μέγιστο βαθμό και φυσικά, αυτό φάνηκε και με την πρόταση μομφής της Νέας Δημοκρατίας.

Παρ' όλη όμως την κριτική που έγινε στην προ ημερησίας διάταξης συζήτηση, ο κύριος Υπουργός και η Κυβέρνηση δεν ευαισθητοποιήθηκαν, δεν κατανόησαν, αλλά και δεν μετάνιωσαν για τίποτα, για όλα όσα συμβαίνουν σήμερα στην παιδεία.

Παραμένει όμως ο κύριος Υπουργός άκαμπτos στη γραμμή αδιαλλαξίας, ενισχύοντας την έκρηξη των μαθητών, οδηγώντας τους στη μετωπική σύγκρουση.

Εγώ σαν εκπαιδευτικός με είκοσι δύο χρόνια υπηρεσίας στο Υπουργείο Παιδείας, μπορώ να πω μία κατηγορία εναντίον του Υπουργού. Φταίει το Υπουργείο Παιδείας και η ηγεσία του για την ανικανότητα στη συγκρότηση στρατηγικής για την παιδεία και για την έλλειψη ουσιαστικού διαλόγου με όλους τους εμπλεκόμενους φορείς, καθηγητές, μαθητές και γονείς.

Κύριε Υπουργέ, αφού μιλάμε για διάλογο, θα ήθελα να πω ότι από τη μία πλευρά η Κυβέρνηση λέει ότι έγινε διάλογος και από την άλλη πλευρά όλοι οι άλλοι φορείς λένε ότι δεν έγινε διάλογος. Διάλογος έγινε για την αξιοκρατία, για την επιμόρφωση των καθηγητών, για την επετηρίδα, για το περιεχόμενο σπουδών επιλογής. Τελικά, για ποιο θέμα, κύριε Υπουργέ, έγινε διάλογος, τότε έγινε, κρατήθηκαν Πρακτικά; Αν υπάρχουν οι θέσεις αυτών που συμμετείχαν στο διάλογο, να τις ακούσουμε και εμείς.

Θα συνεχίσω τώρα με τα θέματα στα οποία το Υπουργείο Παιδείας δεν έδωσε πολύ μεγάλη σημασία και εξακολουθεί να μην δίνει.

Δεύτερον, κατηγορούμε την Κυβέρνηση για τον αυταρχισμό στις μεθοδεύσεις και τα κατασταλτικά μέτρα που χρησιμοποιεί η διοίκηση. Φυσικά γνωρίζετε, κύριε Υπουργέ, με τι κριτήρια μπαίνουν οι διευθυντές των σχολείων και οι προϊστάμενοι και τι μέτρα χρησιμοποιούν για να καταστείλουν τις κινητοποιήσεις των μαθητών. Φυσικά δεν είναι μόνο η καταστολή των κινητοποιήσεων, είναι να επιτύχουν το δικό σας στόχο, τον κυβερνητικό, διότι οι περισσότεροι είναι κομματικά σας στελέχη.

Τρίτον, υπάρχει αδυναμία να παρακολουθήσει από κοντά τις δυσκολίες που θα προέκυπταν από το νέο νόμο και να κατανοήσει την ψυχική εξόντωση των νέων. Δεν στάθηκε στο ύψος των περιστάσεων και δεν έδωσε μία δυνατότητα συμβιβασμού, προκειμένου να εκτονωθεί η κρίση. Έτσι, φθάσαμε σήμερα σε μία κρίση χωρίς διέξοδο και προκαλέσαμε τα παιδιά, τα οποία δείχνουν μία άρνηση γι' αυτό το θεσμό και ειδικά για τα σχολεία.

Τέταρτον, κατηγορούμε την Κυβέρνηση για σοβαρά λάθη με τις απειλές που εξαπέλυσε δίχως νομική και θεσμική κατοχύρωση, ότι δηλαδή θα χαθεί η σχολική χρονιά, κάτι που αποδεικνύει την αναληγσία της Κυβέρνησης, φυσικά, έτσι που μάνιασαν περισσότερο τα παιδιά.

Ο νυν Πρωθυπουργός ζητούσε το 1991 από την κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας και τον τότε Υπουργό κ. Σουφλιά να εκτονωθεί η κρίση που είχαν προκαλέσει οι καταλήψεις των μαθητών, λέγοντας ότι κάνει λάθος η Νέα Δημοκρατία. Σήμερα

όμως δείχνει ότι δεν τον ενδιαφέρει μία τέτοια εκτόνωση, παρά μόνο η εφαρμογή του νόμου, λέγοντας "παραμένουμε σταθεροί στο νόμο".

Σας διαβάζω το οικείο απόσπασμα από την εφημερίδα της συνεδρίασης της Βουλής, της 12.10.91. Απευθυνόμενος στον κ. Σουφλιά λέει: "Είμαστε εμείς υποκινητές των καταλήψεων; Καλούμε εμείς σε καταλήψεις; Είναι οι μαθητές οι οποίοι κάνουν τις καταλήψεις εξαρτημένοι από τα όργανά μας; Εσείς, κύριε Υπουργέ, με την πολιτική που έχει ακολουθήσει η Κυβέρνησή σας επί ενάμιση χρόνο έχει οδηγήσει σε αυτήν την κατάσταση, με την κακή πολιτική σας, την προχειρότητά σας και τα αποσπασματικά σας μέτρα".

Συνεχίζει ο κ. Σημίτης: "Μας ρωτάτε "ναι" ή "όχι" στις καταλήψεις ως φαινόμενο; Το ερώτημα, κύριε Υπουργέ, δεν πρέπει να το απευθύνετε σε μας. Εάν είσαστε υπέρ των καταλήψεων, κάντε επιτέλους κάτι να σταματήσει αυτό το φαινόμενο. Ποιος μετέτρεψε το σχολείο σε κέντρο αναταραχής;

Δεν το μετέτρεψε η πολιτική που ακολουθείτε εδώ και δέκα οκτώ μήνες;"

Έχω και το απόσπασμα της εφημερίδας, το οποίο είναι πληρέστερο. Εγώ απλώς διάβασα αποσπάσματα.

(Στο σημείο αυτό η Βουλευτής κ. Βασιλική Αράπη-Καραγιάννη καταθέτει για τα Πρακτικά το προαναφερθέν έγγραφο, το οποίο βρίσκεται στο αρχείο του Τμήματος Γραμματείας της Διεύθυνσης Στενογραφίας και Πρακτικών της Βουλής).

Ο καθένας μας μέσα στη Βουλή, λέει ο κ. Σημίτης, αλλά και ο κάθε πολίτης που μας παρακολουθεί, ας αναρωτηθεί αν είναι υπέρ ή κατά των καταλήψεων και κυρίως η Κυβέρνηση. Αυτό είναι ακριβώς το ερώτημα που θέτει όλο αυτόν τον καιρό τόσο ο Υπουργός Παιδείας κ. Αρσένης όσο και ο Πρωθυπουργός.

Επανέρχομαι στο κατηγορητήριο κατά του Υπουργείου Παιδείας.

Πέμπτον, θα αναφερθώ στη θητεία που δεν έγινε, που δεν είχε συγκεκριμένο προγραμματισμό, σπαταλώντας τα ελάχιστα χρήματα, κύριε Υπουργέ, που απορροφήσατε από τα κονδύλια της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Μόνο 33% αυτών απορροφήσατε. Φυσικά και αυτό οφείλεται στην ανικανότητα του Υπουργείου σας αλλά και της Κυβέρνησης γενικότερα να τα απορροφήσει από την Ευρωπαϊκή Ένωση. Και αυτή η απορροφητικότητα που υπήρξε, έγινε χωρίς έλεγχο και διαφάνεια.

Έστειλα κάποιο έγγραφο στον Υπουργείο όσον αφορά τις επιτροπές και μου έχουν έρθει τα σχετικά χαρτιά. Είδα συγκεκριμένα ονόματα σε όλες τις επιτροπές σε ό,τι αφορά τα κονδύλια της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

Έκτον, συντήρησε η Κυβέρνηση και το Υπουργείο Παιδείας στους κόλπους της διοίκησης το κλίμα της αναξιοκρατίας μέσα από διάτρητα προεδρικά διατάγματα, για την αξιολόγηση και την επιλογή προϊσταμένων και σχολικών συμβούλων. Φτάσαμε δε στο σημείο μέσα από δικά σας κριτήρια που εξυπηρετούσαν στενή κομματική λογική, να επιλεγούν στελέχη διοίκησης με μειωμένα προσόντα: Προϊστάμενοι γραφείων χωρίς να κατέχουν πτυχίο ανώτατης σχολής. Προϊστάμενοι διεύθυνσης με μηδενική επιστημονική και παιδαγωγική κατάρτιση με μοναδικό προσόν τη συνδικαλιστική δράση στο κόμμα που βρίσκεσθε. Σχολικοί σύμβουλοι χωρίς μεταπτυχιακές σπουδές και χωρίς συγγραφικό έργο γύρω από τη διδακτική πράξη, ώστε να μπορούν να καθοδηγούν τους καθηγητές. Ασφυκτικός κομματικός έλεγχος στη λειτουργία των ΠΙΣΔΕ, με αποτέλεσμα να διορίζονται διευθυντές εκπαιδευτικοί με μειωμένα τυπικά και ουσιαστικά προσόντα.

Εδώ θα κάνω μια παρένθεση, κύριε Υπουργέ. Λέτε ότι πάμε στον 21ο αιώνα και ότι είναι η εποχή της τεχνολογίας, της εξέλιξης και πρέπει να ακολουθήσουμε τα ευρωπαϊκά μοντέλα κλπ. Γνωρίζετε πολύ καλά ότι υπάρχουν σχολεία που έχουν τις σχετικές υποδομές και δεν έχουν ακόμη ηλεκτρονικούς υπολογιστές. Υπάρχουν σχολεία που δεν έχουν καμία υλικοτεχνική υποδομή.

Και το σπουδαιότερο είναι ότι, ενώ μιλάτε για αξιοκρατία, δύο χιλιάδες πτυχιούχοι της πληροφορικής είναι αδιόριστοι, έχουν εξωστρακιστεί. Δεν τους αφήσατε το καλοκαίρι να συμμετάσχουν με αίτηση τους στο διαγωνισμό του ΑΣΕΠ.

Όσον αφορά την κάλυψη των θέσεων τους, είχα κάνει μια επίκαιρη ερώτηση στον Υφυπουργό κ. Ανθόπουλο στην οποία μου απάντησε

ότι αυτός που θα διδάξει πληροφορική στα σχολεία, δεν χρειάζεται να είναι της πληροφορικής και ότι μπορεί να είναι από άλλες σχολές, όπως της Θεολογίας, της Φυσικής Αγωγής κλπ.

Έχω εδώ μια καταγγελία αυτών των φοιτητών. Και κάποια άλλα στοιχεία που θα τα δείτε, κύριε Υπουργέ -δεν ξέρω αν τα γνωρίζετε- τα καταγγέλλουν αυτοί οι καθηγητές. Και όχι μόνον τα καταγγέλλουν αλλά ήδη έχουν πάει στα δικαστήρια από τα οποία έχουν πάρει αποφάσεις ότι πρέπει να διοριστούν. Ακόμη το Υπουργείο δεν τους έχει διορίσει.

Τα καταθέτω και αυτά για να τα δείτε, κύριε Υπουργέ.

(Στο σημείο αυτό η Βουλευτής κ. Βασιλική Αράπη-Καραγιάννη καταθέτει για τα Πρακτικά τα προαναφερθέντα στοιχεία, τα οποία βρίσκονται στο αρχείο του Τμήματος Γραμματείας της Διεύθυνσης Στενογραφίας και Πρακτικών της Βουλής).

Κατόπιν όλων αυτών, κύριε Υπουργέ, σας μένει μόνο μια διέξοδος, η παραίτησή σας, διότι είναι αίτημα όλου του μαθητικού κόσμου. Και όχι μόνο του μαθητικού κόσμου, αλλά και των γονέων. Αυτό είναι το αίτημα που διαχέεται από άκρη σε άκρη και υποκρίνεσθε ότι δεν το ακούτε.

Παραιτηθείτε για να διευκολύνετε τη δημοκρατία, για να ξαναδώσετε στους μαθητές τη διάθεση να επανασυνδεθούν ψυχικά με το σχολείο, για να αποκαταστήσετε την τραυματισμένη αξιοπρέπειά τους.

Να ανασταλεί ο νόμος, να συζητηθεί να γίνει ο πραγματικός διάλογος. Φυσικά μετά να επαναφέρετε το νόμο.

Διότι, κύριε Υπουργέ, γνωρίζετε πολύ καλά, ότι και για την αξιολόγηση και για το ολοήμερο σχολείο και για όλα τα άλλα μας βρίσκετε σαν Δημοκρατικό Κοινωνικό Κίνημα σύμφωνους.

Ευχαριστώ πολύ

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουρίδης): Ο κ. Σαατσόγλου έχει το λόγο.

ΑΝΕΣΤΗΣ ΣΑΑΤΣΟΓΛΟΥ: Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, το τελευταίο διάστημα πυροβολείται ή ρίπτεται στην πυρά τελείως υποκριτικά και δημαγωγικά από τα κόμματα της Αντιπολίτευσης, μέϊζονος και ελάσσονος, ο εκσυγχρονιστικός νόμος του ΠΑ.ΣΟ.Κ. για την εκπαιδευτική μεταρρύθμιση.

Η εκπαιδευτική μεταρρύθμιση είναι απαίτηση των καιρών. Η εκπαιδευτική μεταρρύθμιση πρέπει να προχωρήσει. Η Ελλάδα μας δεν πρέπει να μείνει πίσω στη γνώση έναντι των ευρωπαϊκών κρατών, των κρατών-μελών της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Οι ευρωπαίοι εταίροι μας, οι Γερμανοί, οι Άγγλοι, οι Γάλλοι, έκαναν την εκπαιδευτική τους μεταρρύθμιση πριν από είκοσι χρόνια και πλέον. Εμείς καθυστερήσαμε αρκετά βέβαια και τώρα που ήρθε η ώρα βάλλεται αυτή από σύσσωμη την Αντιπολίτευση. Δεν είναι σοβαρά πράγματα αυτά! Θέλει δηλαδή η Αντιπολίτευση να πάμε την πατρίδα μας μισό αιώνα πίσω και όχι μπροστά στο λυκαυγές του 21ου αιώνα;

Η Κυβέρνηση και εγώ προσωπικά δέχομαι ότι οι μαθητές πρέπει και μπορούν να αμφισβητούν. Θέλω τη νεολαία μας να είναι ζωντανή και ζωηρή, να παίρνει πρωτοβουλίες, να δοκιμάζει την εξουσία και την Κυβέρνηση, να συνδικαλιζεται, γιατί όχι; Να αγωνίζεται και να διεκδικεί.

Αλλά η κατάληψη των σχολείων δεν καταστρέφει μόνο τη δημόσια περιουσία, δεν πάει πίσω τα προγράμματα σπουδών σε βάρος των μαθητών, αλλά δημιουργεί και σοβαρότατα προβλήματα στους ίδιους τους μαθητές.

Η Κυβέρνηση του ΠΑ.ΣΟ.Κ. ζητά από τους μαθητές, τώρα που έχει γίνει κατανοητό τι κρύβεται πίσω από τις καταλήψεις, να πάνε στα σχολεία, να συνεχίσουν τα μαθήματά τους μαζί με τους καθηγητές τους και όλοι μαζί, Κυβέρνηση, μαθητές, καθηγητές, να προχωρήσουν σε ένα ανοιχτό διάλογο για τα πολλά προβλήματα που είναι συσσωρευμένα, εδώ και πολλά χρόνια, στο χώρο της παιδείας. Πρόκειται για προβλήματα που μπορούν να λυθούν με πραγματικό διάλογο.

Θεωρώ δεδομένο ότι οι μαθητές θα προχωρήσουν προς αυτήν την κατεύθυνση, στην κατεύθυνση της αναβάθμισης των

σπουδών τους, που είναι και η σωστή κατεύθυνση.

Ας δούμε, όμως, μαζί, εδώ και τώρα, τι προτείνουν για την Παιδεία η ΟΛΜΕ, η Νέα Δημοκρατία και το Κ.Κ.Ε.:

Η ΟΛΜΕ μιλάει για το εξεταστικό σύστημα. Στο όγδοο συνέδριό της πρότεινε Ενιαίο Λύκειο. Αυτό κάνει και η Κυβέρνηση. Πρότεινε η ΟΛΜΕ για πρόσβαση στην τριτοβάθμια εκπαίδευση, εξετάσεις στην Γ' λυκείου μέσα στο λύκειο και η βαθμολογία στην Β' και Γ' λυκείου να συνυπολογίζεται για τα κριτήρια πρόσβασης στην τριτοβάθμια εκπαίδευση.

Συγκρίνεται, λοιπόν, το εξεταστικό σύστημα που προτείνει το Συνέδριο της ΟΛΜΕ, εξετάσεις στην Γ' λυκείου για εισαγωγή στην τριτοβάθμια εκπαίδευση, εξετάσεις στην Γ' λυκείου για απολυτήριο και εξετάσεις στη Β' λυκείου για προαγωγή, με το σύστημα της Κυβέρνησης.

Ο Υπουργός της Παιδείας κατέθεσε κείμενο με τις θέσεις της ΟΛΜΕ για τα Πρακτικά της Βουλής.

Η Νέα Δημοκρατία και ο κ. Καραμανλής μίλησαν και υποστηρίζουν και αυτοί εξεταστικό σύστημα. Το πρόγραμμα της Νέας Δημοκρατίας λέει ότι πρέπει να διευρυνθεί ο κύκλος των γενικών εξετάσεων και να έχουμε περισσότερα από τέσσερα μαθήματα. Περισσότερες εξετάσεις λοιπόν και εκεί. Πρέπει, λέει, επιτέλους να παγιωθεί ένα σύστημα επιλογής, που να στηρίζεται στην εκπαιδευτική διαδικασία μέσα στο λύκειο, τουλάχιστον στις δύο τελευταίες τάξεις του, όπως συμβαίνει σε όλες τις χώρες του κόσμου. Εξετάσεις, λοιπόν, στη Β' λυκείου, εξετάσεις στην Γ' λυκείου και γενικές εξετάσεις διευρυμένες για εισαγωγή στην τριτοβάθμια εκπαίδευση.

Κατέθεσε ο Υπουργός Παιδείας κείμενο με το πρόγραμμα για την Παιδεία της Νέας Δημοκρατίας για τα Πρακτικά της Βουλής.

Τι λέει τώρα το Κομμουνιστικό Κόμμα για όλα αυτά: Το Κ.Κ.Ε. αναφέρεται επίμονα στο ενιαίο δωδεκάχρονο σχολείο.

Τι ακριβώς εννοεί; Όχι αορίστως, αλλά συγκεκριμένα, ποιο είναι το πρόγραμμα σπουδών, πώς γίνεται η προαγωγή των μαθητών, πώς παίρνουν απολυτήριο και πώς μέσα στο αταξικό Ενιαίο δωδεκάχρονο λύκειο κατατάσσονται οι μαθητές;

Η Κυβέρνηση ζήτησε διάλογο για την παιδεία από τα κόμματα της Βουλής, όπως είπε και ο κύριος Πρωθυπουργός, για την κατάθεση του σχετικού νομοσχεδίου, και αυτά αρνήθηκαν. Γιατί λοιπόν τόσο υποκρισία από τα κόμματα της Αντιπολίτευσης; Γιατί δεν βγαίνουν να πουν την αλήθεια στον ελληνικό λαό παρά μόνο καθοδηγούν τις καταλήψεις των σχολείων από τους μαθητές;

Πυροβολούν τα κόμματα της Αντιπολίτευσης, πυροβολούν οι επιρροές τους έξω από τη Βουλή. Πυροβολούν τι; Την εκπαιδευτική μεταρρύθμιση. Ποιο είναι το περιεχόμενο το οποίο πυροβολείται αυτό το καιρό; Το περιεχόμενο, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, επιγραμματικά είναι: ολοήμερο σχολείο, δημοτικό και νηπιαγωγείο, μέσα στο οποίο διδάσκονται ξένες γλώσσες και καλλιτεχνικά μαθήματα. Να το καταργήσουμε αυτοί;

Δύο νέοι τύποι πανεπιστημίου -μιλάμε για το ανοιχτό πανεπιστήμιο και για τα προγράμματα επιλογής σπουδών- προσφορά προς τη νεολαία μας. Να τα καταργήσουμε και αυτά; Αυτή είναι η πρότασή σας;

Αύξηση του αριθμού θέσεων στα πανεπιστήμια. Μετά το έτος 2000 όσοι αποφοιτούν από τα λύκεια θα εισάγονται στην τριτοβάθμια εκπαίδευση. Όρεξη να υπάρχει μόνο για μάθηση. Δηλαδή, θα εισάγονται ένας προς έναν, όταν σήμερα είναι ένας προς δύο και όταν στην εποχή μου ήταν ένας προς οκτώ.

Παρέχουμε μόρφωση στον ελληνικό λαό, χωρίς περιορισμούς μέσα από δημόσια ιδρύματα και όχι όπως η Νέα Δημοκρατία που μέχρι πρόσφατα μιλούσε και μιλά για ιδιωτικά πανεπιστήμια. Μέχρι πρότινος κατά χιλιάδες απόφοιτοι λυκείων προσέτρεχαν σε πανεπιστήμια του εξωτερικού, που είναι αμφιβόλου δυνατότητας να παρέχουν σπουδές. Υπάρχει εκροή συναλλάγματος και είναι παιδιά συνήθως εύρωστων οικονομικά οικογενειών. Να συνεχίσουμε να τους στέλνουμε στο εξωτερικό; Να καταργήσουμε την εκπαιδευτική μεταρρύθμιση;

Ενισχυτική διδασκαλία δημόσια και δωρεάν σε όλη τη δευτεροβάθμια εκπαίδευση, στα γυμνάσια και στα λύκεια, για να ετοιμάζεται η ελεύθερη είσοδος των μαθητών στα πανεπιστήμια. Να

την καταργήσουμε και αυτή προς όφελος των επιχειρηματιών φροντιστών;

Ανέφερα νωρίτερα τα προγράμματα επιλογής σπουδών. Πολλά νέα τμήματα στα πανεπιστήμια, νέα μεταπτυχιακά τμήματα. Να τα καταργήσουμε όλα αυτά; Αυτή είναι η πρόταση της Αντιπολίτευσης; Περιορισμός στη μόρφωση του ελληνικού λαού;

Κάποια κόμματα εδώ μέσα κάνουν αγώνα να παραμείνουν κλειστά τα σχολεία. Εμείς τα παιδιά τα θέλουμε στα σχολεία. Τα θέλουμε με το δάσκαλο, τα θέλουμε με τον άνθρωπο που θα τους μεταφέρει τη γνώση, θα τους κάνει αγωγή, θα τους συμπεριφερθεί σαν δικά του παιδιά. Γι' αυτό εμείς προσδοκούμε στους εκπαιδευτικούς, πιστεύουμε σ' αυτούς και δίνουμε μάχη μαζί με αυτούς και μαζί με τους μαθητές.

Μέχρι σήμερα οι υποψήφιοι για την τριτοβάθμια εκπαίδευση εξετάζονταν σε τέσσερα ή πέντε μαθήματα μόνο. Εξαρτιώταν η εισαγωγή τους από αστάθμητους παράγοντες, συγκυρίας, τύχης κλπ. με ολιγώρες εισαγωγικές εξετάσεις και υπήρχε περιορισμένος αριθμός εισακτέων σε ΑΕΙ και ΤΕΙ. Υπήρχε φραγμός στη μόρφωση. Σήμερα διευρύνθηκε το γνωστικό πεδίο των υποψηφίων για ΑΕΙ και ΤΕΙ και η μάθησή τους. Δεν υπάρχουν αστάθμητοι παράγοντες πλέον, συγκυρίας, τύχης κλπ. για την εισαγωγή τους στα πανεπιστήμια και εισάγονται όλοι σ' αυτά από το έτος 2000 και έπειτα, μετά από μαθησιακές συνεχείς κρίσεις και δοκιμασίες επί διετία τουλάχιστον, ώστε να μπορούν να ανταποκριθούν στις απαιτήσεις των καιρών.

Η Νέα Δημοκρατία ισχυρίζεται ότι σήμερα επί ΠΑΣΟΚ το κράτος είναι αυταρχικό στην αντιμετώπιση των μαθητικών κινητοποιήσεων, ψευδόμενη ασύστολα και καταδημαγωγώντας ανεύθυνα. "Αιδώς Αργεία", κύριοι της Νέας Δημοκρατίας! Τι υποκρισία αλήθεια και ασέβεια της μνήμης και της ιστορίας! Στο στίπτι του κρεμασμένου δεν μιλάνε για σκοινί.

Το Γενάρη του 1991 επί κυβερνήσεως Νέας Δημοκρατίας έπεφτε νεκρός στην Πάτρα ο καθηγητής Τεμπονέρας χτυπημένος από το λοστάρι του επικεφαλής της νεολαίας της Νέας Δημοκρατίας του Νομού Αχαΐας του Καλαμπόκα, επίλεκτου στελέχους της, θυμίζοντας άλλες εποχές, εποχές Κοτζαμάνη επί ΕΡΕ του Καραμανλή. Αναφέρομαι στη δολοφονία του Λαμπράκη.

ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ΣΩΤΗΡΟΠΟΥΛΟΣ: Είστε πολύ εκσυγχρονιστές!

ΑΝΕΣΤΗΣ ΣΑΑΤΣΟΓΛΟΥ: Η ιστορία τα έχει καταγράψει αυτά. Είναι γεγονότα.

ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ΣΩΤΗΡΟΠΟΥΛΟΣ: Είσατε οι ηθικοί αυτουργοί για τον Τεμπονέρα. Εσείς τον σκοτώσατε.

ΑΝΕΣΤΗΣ ΣΑΑΤΣΟΓΛΟΥ: Κύριε συνάδελφε, μην εκτίθεστε περαιτέρω. Είναι ντοκουμέντα ιστορικά καταγεγραμμένα στη νεότερη ιστορία. Και ο Γκοτζαμάνης και ο Καλαμπόκας και πολλοί άλλοι που ανήκουν στο δεξιό χώρο.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουριδής): Σας παρακαλώ, κύριοι συνάδελφοι.

ΑΝΕΣΤΗΣ ΣΑΑΤΣΟΓΛΟΥ: Έτσι, αντιμετώπιζε η Νέα Δημοκρατία τις κινητοποιήσεις του λαού και το λαϊκό κίνημα όταν ήταν κυβέρνηση.

Κύριοι της Αντιπολίτευσης, η παιδεία είναι εθνικό κεφάλαιο μείζονος σημασίας και θέλει προσοχή, θέλει ευαισθησία και υπευθυνότητα όταν το προσεγγίζει κανείς. Δεν είναι θέμα που προσφέρεται για λαϊκισμούς και δημαγωγία. Δεν είναι θέμα πάνω στο οποίο μπορεί να οικοδομήσεις αντιπολίτευση για να εισπράξεις κομματικά οφέλη. Κύριοι της Αντιπολίτευσης, μείζονος και ελάσσονος, αποτύχατε οικτρά!

Ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουριδής): Ο κ. Λαμπρόπουλος έχει το λόγο.

Τελευταίος ομιλητής θα είναι ο κ. Βούλγαρης, ο οποίος θα κλείσει και τη σημερινή μας συνεδρίαση.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΛΑΜΠΡΟΠΟΥΛΟΣ: Κύριε Πρόεδρε, κύριοι συνάδελφοι, ακούσαμε τους συναδέλφους του ΠΑΣΟΚ απόψε να ασχολούνται πολύ με την ιστορία. Η ιστορία είναι μία και αυτό δεν πρέπει να το ξεχνούν και δεν πρέπει να το ξεχνάει

κανέναν στον τόπο μας. Αν απ' αυτήν την παράταξη, τη μεγάλη δημοκρατική παράταξη δεν υπήρχαν παλικάρια να δώσουν το αίμα τους, σήμερα ο τόπος μας και η Ελλάδα θα ήταν Αλβανία, θα ήταν Βουλγαρία, θα ήταν Ρωσία, θα ήταν Ρουμανία. Αυτό, λοιπόν, μην το ξεχνάτε, κύριοι συνάδελφοι, ποτέ. Αυτή είναι η ιστορία του τόπου μας!

(Θόρυβος-διαμαρτυρίες στην Αίθουσα)

ΚΥΡΙΑΚΟΣ ΣΠΥΡΙΟΥΝΗΣ: Όχι, μόνο απ' αυτήν την παράταξη!

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουριδής): Διαμαρτυρόσασταν, κύριοι, για τις διακοπές προηγουμένως που γινόνταν από την απέναντι πτέρυγα. Τώρα θα πρέπει να διαμαρτύρονται και αυτοί. Σας παρακαλώ!

ΙΩΑΝΝΗΣ ΛΑΜΠΡΟΠΟΥΛΟΣ: Συζητάμε σήμερα την πρόταση δυσπιστίας που εμείς καταθέσαμε κατά του Υπουργού Παιδείας. Μερικοί ενδεχομένως να αναρωτηθούν, γιατί, τι χρειαζόταν η πρόταση κατά του Υπουργού. Η απάντηση είναι απλή: Εδώ και πολλές βδομάδες η νεολαία μας βρίσκεται στους δρόμους, απέχει από τα μαθήματά της και η κατάσταση αντί να οδεύει προς εκτόνωση, δυστυχώς χειροτερεύει. Βλέπουμε και ακούμε από τα Μέσα Μαζικής Ενημέρωσης μαθητές να διαπληκτίζονται μεταξύ τους, γονείς να διαπληκτίζονται με άλλους γονείς, μαθητές να διαπληκτίζονται με γονείς, καθηγητές και οδηγούς αυτοκινήτων στους δρόμους, κομματικούς απεσταλμένους να παριστάνουν τους γονείς, με ψαλίδια να κόβουν αλυσίδες. Βλέπουμε στα σχολεία αστυνομίες και περιπολικά. Αλήθεια, πώς άλλαξαν οι καιροί με το ΠΑΣΟΚ στην εξουσία!

Ακόμη είδαμε τραυματισμούς και εδώ που έχουμε φθάσει μη δούμε και χειρότερα.

Σε όλη, λοιπόν, αυτήν την αναταραχή ο Υπουργός Παιδείας όχι μόνο δεν συμβάλλει στην εκτόνωση, αλλά με καθημερινές απειλές και εγωιστικές και ακατανόητες εμφανίσεις ρίχνει λάδι στη φωτιά για το κακό.

Δεν έχει, λοιπόν, αυτός ο Υπουργός ευθύνες; Δεν αποδεικνύεται η ανικανότητά του και όχι μόνο, αλλά και η επικινδυνότητά του; Δεν πρέπει να φύγει το ταχύτερο από τη θέση του, ώστε να ξεκινήσει κάποιος σοβαρός διάλογος που θα φέρει και την εκτόνωση, ώστε να γίνουν κάποια βήματα συνδιαλλαγής και να υπάρξουν κάποιες αλλαγές που έχουν επισημανθεί από μαθητές, από καθηγητές, από τον Τύπο, από τα κόμματα; Με αυτόν τον Υπουργό δεν περιμένουμε πλέον τίποτα και γι' αυτό πρέπει να φύγει από το Υπουργείο. Πρέπει γρήγορα να ξαναλειουργήσουν τα σχολεία και η παραμονή του δεν βοηθάει προς αυτήν την κατεύθυνση. Έχετε φθάσει σε αδιέξοδο, πρέπει να το συνειδητοποιήσετε. Τι θα κάνετε την άλλη εβδομάδα;

Πώς ξεκίνησε όμως αυτή η διαβόητη μεταρρύθμιση, που πιστεύω πως στην πορεία την ονόμασαν μεταρρύθμιση; Αλλιώς ξεκίνησαν, αλλού κατέληξαν. Άλλωστε μην ξεχνάμε ότι ο προηγούμενος Υπουργός Παιδείας της Κυβέρνησης Σημίτη, ο κ. Γεώργιος Παπανδρέου, άλλα είχε ξεκινήσει, που σημαίνουν όλα αυτά έλλειψη προγράμματος και σχεδιασμού σε έναν τόσο κρίσιμον τομέα, όπως είναι η παιδεία.

Ξεκίνησαν λοιπόν χωρίς συζήτηση, χωρίς διάλογο, που έπρεπε να διεξαχθεί με άνεση χρόνου μεταξύ ειδικών επιστημόνων, καθηγητών, κομμάτων, μαθητών και γονιών. Βιαστικά και πρόχειρα ήρθε το νομοσχέδιο στη Βουλή και ψηφίστηκε στο θερινό τμήμα. Αυτό και μόνο, ότι ψηφίστηκε στο θερινό τμήμα, δείχνει την υποβάθμιση του όλου εγχειρήματος. Έτσι, οδηγηθήκαμε σε αιφνιδιασμό όλων των ενδιαφερομένων, στην έλλειψη κάθε προετοιμασίας των μελών της εκπαιδευτικής κοινότητας, σε καθυστερήσεις στα βιβλία, καθυστερήσεις στην κάλυψη των κενών από καθηγητές και γενικά σε άγνοια γύρω από το καινούριο εκπαιδευτικό σύστημα.

Σήμερα το λύκειο μετατρέπεται σε συνεχές εξεταστικό κέντρο, ειδικά για τους μαθητές της Β' λυκείου. Οι εξετάσεις ήταν σε τέσσερα μαθήματα των δεσμών. Τώρα αντικαθίστανται από είκοσι έξι εξετάσεις επί δύο χρόνια. Αυξάνεται υπερβολικά η ύλη, αφού ενσωματώνεται στην ύλη της Β' λυκείου και η μισή ύλη των πρώην δεσμών δηλαδή της Γ' λυκείου. Δημιουργούνται προϋποθέσεις

αθέμιτης συναλλαγής λόγω της μεγάλης συμμετοχής του προφορικού βαθμού.

Όλα αυτά έχουν δημιουργήσει άγχος σε μαθητές και γονείς, έλλειψη χρόνου και υπέρογκα έξοδα. Αν θέλει κάποιος μαθητής να πάει Νομική, αναγκάζεται τώρα να κάνει φροντιστήριο μέχρι και μαθηματικά. Αγνοείτε κύριε Υπουργέ, αυτήν την πραγματικότητα; Θησαυρίζουν τα φροντιστήρια σήμερα, ναι ή όχι; Υποφέρουν οι γονείς; Δεν θα σπουδάζουν οι φτωχοί;

Ακόμη καταργείτε τα ΤΕΕ, τα Ενιαία Πολυτεχνικά Λύκεια και τις τεχνικές επαγγελματικές σχολές. Εξαγγείλατε τα ΤΕΕ. Νομοθετήσατε το καλοκαίρι του 1998 για να λειτουργήσουν το Σεπτέμβριο του 1998. Αν είναι δυνατό να μιλάμε για σοβαρότητα!

Τα προβλήματα στην παιδεία είναι μεγάλα και για να αντιμετωπισθούν χρειάζεται σωστός σχεδιασμός, διάλογος, συναίνεση, υπευθυνότητα, υποδομή και οικονομική στήριξη.

Κύριοι συνάδελφοι, το μεγαλύτερο ίσως πρόβλημα της λεγόμενης μεταρρύθμισης είναι ο αποκλεισμός από την εισαγωγή στην ανώτατη εκπαίδευση των μαθητών, που δεν θα μπορέσουν με τη μιάμιση ευκαιρία που τους δίδεται να πετύχουν ικανοποιητική βαθμολογία στο απολυτήριο του λυκείου, που η Κυβέρνηση είχε υποσχεθεί ότι θα είναι ανοικτή για όλους από το 2000. Πού συμβαίνει αυτό και ποιος μαθητής θα δεχθεί τον αποκλεισμό του από τη μεταλυκειακή εκπαίδευση στα δεκαεννιά του χρόνια; Παντού οι ευκαιρίες για πανεπιστημιακή μόρφωση είναι απεριόριστες και πρέπει να είναι. Εδώ, γιατί μιάμιση ευκαιρία μόνο και μετά αποκλεισμός, κύριε Υπουργέ; Είναι δικαίωμα σύστημα αυτό -σας το γράφουν οι εφημερίδες καθημερινώς- η μιάμιση ευκαιρία;

ΓΕΡΑΣΙΜΟΣ ΑΡΣΕΝΗΣ (Υπουργός Εθνικής Παιδείας και Θρησκευμάτων): Επειδή εγώ δεν το καταλαβαίνω...

ΙΩΑΝΝΗΣ ΛΑΜΠΡΟΠΟΥΛΟΣ: Ακούστε, κύριε Υπουργέ, να καταλάβετε καλύτερα, από ό,τι να διακόπτετε.

ΓΕΡΑΣΙΜΟΣ ΑΡΣΕΝΗΣ (Υπουργός Εθνικής Παιδείας και Θρησκευμάτων): Να μου εξηγήσετε πως υπολογίζετε το "μιάμιση ευκαιρία".

ΙΩΑΝΝΗΣ ΛΑΜΠΡΟΠΟΥΛΟΣ: Προτιμώ, κύριε Υπουργέ, να ακούσετε, παρά να διακόπτετε.

Η αποσύνδεση του απολυτηρίου του λυκείου από την εισαγωγή στη μεταλυκειακή εκπαίδευση είναι μία λύση τώρα για να λυθούν τα προβλήματα. Μία άλλη λύση είναι αυτή που δεν θα υπολογίζεται η βαθμολογία της Β' τάξεως στο απολυτήριο. Σας προτείνουμε, επιλέξτε, αποφασίστε. Σας το ζητάμε. Σας το ζήτησαν κόμματα, σας το ζήτησαν εφημερίδες, σας το ζητάνε οι μαθητές.

Μπροστά σε αυτήν την εκρηκτική κατάσταση, που η Κυβέρνηση με την πεισματική πολιτική της έχει δημιουργήσει, εμείς, όπως και όλος ο ελληνικός λαός στεκόμαστε με ανησυχία και λύπη. Προτείνουμε διάλογο και αναγκαίες υποχωρήσεις για έναν καλύτερο νόμο και ένα καλύτερο σύστημα.

Η μεγάλη μας δημοκρατική παράταξη για λόγους αρχής δεν συμφωνεί με καταλήψεις σχολείων και δρόμων. Είμαστε ξεκάθαροι. Εσείς, κύριοι του ΠΑΣΟΚ, τα διδάξατε αυτά όμως. Εσείς πρωτοστατούσατε, οι Βουλευτές του ΠΑΣΟΚ ήταν μπροστά σε κάθε έξαλλη κινητοποίηση. Εσείς καίγατε νομαρχίες. Πληρώσατε τώρα. Αλλά ο λαός τι φταίει; Η πατρίδα, που κατρακυλάει, τι χρωστάει; Το σημερινό χάος στην Αθήνα ποιος το πλήρωσε; Ο κοσμάκης ο απλός.

Εμείς δεν υποκινούμε. Πιστεύουμε στην ομαλότητα, στην τάξη, στη συνύπαρξη, στο δημιουργικό διάλογο, στη λειτουργία των σχολείων.

Ο κ. Τσουζίας ο πρόεδρος της ΟΛΜΕ, που τον καταγγείλατε ότι υποκινεί τις καταλήψεις, είναι στέλεχος του ΠΑ.ΣΟ.Κ., κύριε Υπουργέ.

Πάντως, εδώ που φθάσαμε, δεν υπάρχει άλλη λύση. Το αδιέξοδο είναι πλήρες. Σήμερα πρέπει να φύγει, κύριοι συνάδελφοι του ΠΑ.ΣΟ.Κ., ο Υπουργός σας και όπου να 'ναι και η κουρασμένη και ανήμπορη Κυβέρνησή σας. Φτάνει πια. Τέσσερις τετραετίες κυβερνάτε. Σας βαρέθηκε ο λαός. Φύγετε μία ώρα γρηγορότερα.

Ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουριδής): Κύριε Υπουργέ, μήπως θέλετε να δώσετε κάποια εξήγηση στα μαθηματικά του κ. Λαμπρόπουλου;

ΓΕΡΑΣΙΜΟΣ ΑΡΣΕΝΗΣ (Υπουργός Εθνικής Παιδείας και Θρησκευμάτων): Ναι, κύριε Πρόεδρε.

Ο κύριος συνάδελφος με παρέπεμψε σε μία εφημερίδα. Θα τον παραπέμψω εγώ να ξανακάνει πάλι την αριθμητική του και ίσως χρειάζεται φροντιστήριο. Τα φροντιστήρια κάπου-κάπου χρειάζονται. Ο κύριος συνάδελφος έχει οπωσδήποτε ανάγκη φροντιστηρίου.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΛΑΜΠΡΟΠΟΥΛΟΣ: Πλούτισαν τα φροντιστήρια, κύριε Υπουργέ!

ΓΕΡΑΣΙΜΟΣ ΑΡΣΕΝΗΣ (Υπουργός Εθνικής Παιδείας και Θρησκευμάτων): Αν θέλετε, μπορώ να σας κάνω φροντιστήριο κατ'ιδίαν.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουριδής): Ο κ. Βούλγαρης έχει το λόγο.

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΒΟΥΛΓΑΡΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, τις ημέρες αυτές ζούμε με μεγάλη οδύνη τις σκηνές που διαδραματίζονται στα σχολεία και στους δρόμους της Αθήνας και των άλλων μεγάλων αστικών κέντρων της χώρας μας. Σκηνές όμως οι οποίες δεν τιμούν όχι την Κυβέρνηση, όπως θέλουν κάποιοι να ρίξουν το ανάθεμα, αλλά ολόκληρη την κοινωνία μας και το δημοκρατικό μας πολίτευμα. Δεν τιμούν τους αγώνες του λαού μας και κυρίως της νεολαίας μας που έχυσε ακόμα και το αίμα της στην εξέγερση του Πολυτεχνείου ενάντια στη χούντα, για την αποκατάσταση της δημοκρατίας στη χώρα μας και με κυρίαρχο σύνθημα το "ψωμί, παιδεία, ελευθερία".

Οι σκηνές αυτές, κύριοι συνάδελφοι, που ζούμε σήμερα είναι σκηνές καταστροφής και όχι δημιουργίας. Αποσύνθεσης των κοινωνικών κινημάτων και όχι σύνθεσης πολιτικών και αρχών. Τρομοκρατίας και όχι δημοκρατίας. Είναι σκηνές που οδηγούν σε ανεξέλεγκτες καταστάσεις για τις οποίες η κοινωνία συνολικά φέρει αμέριστη την ευθύνη.

Πρέπει να μας προβληματίσει και το ανησυχητικό κοινωνικό φαινόμενο της από κοινού διαδήλωσης στους δρόμους καθηγητών και μαθητών, δηλαδή διδασκόντων και διδασκόμενων. Αυτό είναι ένα πρωτοφανές, θα έλεγα, φαινόμενο.

Σήμερα τα κινήματα των μαθητών αναπτύσσονται, διαμορφώνονται και εξαπλώνονται με συνθήκες και όρους ζωής και όχι μόνο με όρους εκπαίδευσης. Αυτό το μήνυμα ήρθε πριν από λίγους μήνες με την εξέγερση των Γάλλων μαθητών.

Οι μαθητές, με την επαναστατικότητα της νεανικής τους ψυχής - όπως είχε πει και ο Ελευθέριος Βενιζέλος για την επαναστατικότητα των νέων - δεν κρίνουν το περιεχόμενο της εκπαιδευτικής μεταρρύθμισης, αλλά ανησυχούν για το μέλλον, αναζητώντας μέσα από την εξέγερση το βίωμά τους, τα ίχνη τους, το πρόσωπό τους και την προοπτική επιβίωσης. Αυτό το εκμεταλλεύονται κάποιοι για να αποδείξουν ότι η νεολαία είναι ενάντια στην κοινωνική μεταρρύθμιση.

Αυτές οι γενιές που βιώνουν τις κοσμογονικές αλλαγές, τη ραγδαία εξέλιξη της τεχνολογίας, που είναι ένα δεδομένο σήμερα, τους γρήγορους ρυθμούς κοινωνικών αλλαγών, που η διεθνοποίηση της οικονομίας έχει επιβάλει στους λαούς, τις αντιφάσεις, τους φόβους για το άγνωστο αύριο, τις αγωνίες και τις ελπίδες, μπαίνοντας -γιατί βρισκόμαστε ήδη στο κατώφλι- στον 21ο αιώνα, είναι διαφορετικές.

Στην τελευταία συνεδρίαση της Βουλής των Εφήβων, τη μεγαλύτερη εντύπωση, κύριοι συνάδελφοι, μου έκανε η τοποθέτηση ενός μαθητή του Λυκείου Καρπεντησιού, ο οποίος αναφέρθηκε στη δυστυχία της έλλειψης ελεύθερου χρόνου, γιατί οι καθημερινές υποχρεώσεις στη μαθητική του ζωή υποθηκεύουν την εφηβεία του ανάμεσα στο σπίτι, στο σχολείο και το φροντιστήριο.

Πρέπει, λοιπόν, να πείσουμε τους νέους, τους μαθητές ότι η εκπαιδευτική μεταρρύθμιση δεν τους στερεί τη ζωή, τη χαρά, τα

όνειρα, τα αισθήματά τους, αλλά και τους έρωτες που έχουν οι νέοι σε αυτήν την ηλικία. Δεν τους κλέβει τον ελεύθερο χρόνο της εφηβείας τους που είναι, θα έλεγα, οι ώρες του φροντιστηρίου. Πρέπει να πείσουμε τους νέους ότι η εκπαιδευτική μεταρρύθμιση, όπως στο παρελθόν έτσι και τώρα, είναι μια απαραίτητη θετική και σύγχρονη απάντηση στις προκλήσεις της εποχής μας, όπου η γνώση και η τεχνολογία συμβολίζουν μια ακαταμάχητη δύναμη και τη μεγαλύτερη, θα έλεγα, επένδυση και δυνατότητα ανάπτυξης για κάθε έθνος και κάθε λαό.

Σήμερα όλες οι πολιτικές και κοινωνικές δυνάμεις, όλοι οι πολίτες - το γνωρίζετε πολύ καλά αυτό, ανεξάρτητα το τι λέμε - στη μεγάλη τους πλειοψηφία συμφωνούν στην αναγκαιότητα της εκπαιδευτικής μεταρρύθμισης. Να δώσουμε με πειθώ και κατανόηση τις μάχες μιας επιθετικής, θα έλεγα, ενημέρωσης γιατί, όπως φαίνεται βασιλεύει η άγνοια, η ημιμάθεια και η παραπληροφόρηση. Πρέπει να είμαστε αντίθετοι σε τυφλές διαδικασίες σύγκρουσης που οδηγούν σε αδιέξοδα χωρίς αποτέλεσμα βέβαια, αλλά που έχουν όμως στόχο την εξυπηρέτηση πολιτικών ή και άλλων σκοπιμοτήτων -ανάλυθηκαν ορισμένες απ' αυτές σ' αυτήν την Αίθουσα σήμερα- και την καττήλεια της φωνής των νέων ανθρώπων.

Είναι βέβαιο, κύριοι συνάδελφοι, ότι στις κινητοποιήσεις των μαθητών και των φοιτητών καθώς και την κλιμάκωσή τους, όπως αυτές εξελίσσονται, υπάρχει όπως πάντα και πολιτική και κομματική παρέμβαση. Οι κομματικοί όμως ινστρούχτορες των όποιων κομμάτων είναι μια μειοψηφία που δεν μπορούν βέβαια να καθοδηγήσουν και να κλιμακώσουν τα κινήματα, όπως αποδείχθηκε και στο Πολυτεχνείο αλλά και στις κινητοποιήσεις του 1992.

Σήμερα, όπως και παλαιότερα, αποδεικνύεται ότι οι πολιτικές διαχωριστικές γραμμές και υπάρχουν και συγκρούονται. Από τη μια υπάρχει η προοδευτική άποψη και θέση που επιθυμεί ένα εκπαιδευτικό σύστημα ανοικτό με εξασφάλιση του δικαιώματος όλων των πολιτών για πρόσβαση σε αυτό, με διασφάλιση ίσων ευκαιριών για όλους τους εκπαιδευτικούς, μορφωμένους και ικανούς με αξιοκρατία, διαφάνεια και έλεγχο βέβαια της δημιουργικότητας των εκπαιδευτικών ιδρυμάτων, με συνοχή των εκπαιδευτικών βαθμίδων και παροχή πολύπλευρων γνώσεων, με λειτουργίες όμως που θα έχουν σαν επίκεντρο τον άνθρωπο και τις ανάγκες του με ενίσχυση και των συλλογικών και των δημοκρατικών διαδικασιών και του δημόσιου και δωρεάν χαρακτήρα. Αυτήν την αντίληψη υπηρετεί το ΠΑΣΟΚ.

Από την άλλη, υπάρχει η συντηρητική άποψη που προτείνει τη διατήρηση της σημερινής συνεχιζόμενης κατάστασης, τη διαιώνιση των προσωπικών και μικροκομματικών σκοπιμοτήτων, τη διατήρηση ομάδων διαχείρισης κονδυλίων και εξουσιών, την αποδυνάμωση των συλλογικών και δημοκρατικών διαδικασιών, την εξάρτηση της εκπαίδευσης από την αγορά και τη λειτουργία της με ιδιωτικοοικονομικά κριτήρια. Αυτή κύριοι συνάδελφοι, είναι κατά την άποψή μου η άποψη της Νέας Δημοκρατίας για την Παιδεία, όσο και να προσπαθούν να μας πείσουν για το αντίθετο.

Δυστυχώς, με κάποιες απ' αυτές τις απόψεις πολλές φορές ταυτίζονται και οι χώροι που θέλουν να δηλώνουν ότι διαθέτουν αριστερό και ψευτοεπαναστατικό προσώπιο.

Το ΠΑΣΟΚ, κύριοι συνάδελφοι, σε ολόκληρη την πολιτική του ιστορία και τη σταδιοδρομία των στελεχών του, υπηρέτησε πάντα και με συνέπεια την προοδευτική αντίληψη για την κοινωνία. Και για την Παιδεία είχε πάγια θέση και άποψη στη βασική αρχή της ενίσχυσης και της διεύρυνσης του δημόσιου και δωρεάν χαρακτήρα της εκπαίδευσης σε όλες τις βαθμίδες της. Δεν πρέπει να ξεχνάμε ότι το όνειρο του λαού μας από το 1910 και πάγιο αίτημα της προοδευτικής παράταξης, για το άνοιγμα της τριτοβάθμιας εκπαίδευσης με ίσες ευκαιρίες, έγινε πλέον πραγματικότητα και θα έλεγα συμβατό με τις ανάγκες πια της σύγχρονης σημερινής ζωής.

Η κοινωνία της γνώσης που βιώνουμε σήμερα, η διεθνοποίηση της οικονομικής, κοινωνικής και της πολιτιστικής ζωής των ανθρώπων, η ραγδαία εξέλιξη της τεχνολογίας, το σύγχρονο ανταγωνιστικό περιβάλλον έφεραν το όνειρο αυτό του λαού μας σε επίπεδο λαϊκής και κοινωνικής επιταγής.

Θεσμοί, κύριοι συνάδελφοι, όπως το Ενιαίο Λύκειο, το

ολοήμερο νηπιαγωγείο, το ολοήμερο δημοτικό, οι τάξεις υποδοχής των παλιννοστώντων, το πολυπολιτισμικό σχολείο, η ενισχυτική διδασκαλία για την υποβοήθηση των μαθητών, τα κέντρα συμβουλευτικής και προσανατολισμού και τα σχολεία δεύτερης ευκαιρίας έχουν και την εκπαιδευτική και την κοινωνική διάσταση και ανταποκρίνονται στην πολιτική του ΠΑ.ΣΟ.Κ. που θέλει την πρόοδο και την ανάπτυξη, αλλά και την κοινωνική ευαισθησία.

Η επιστροφή της γνώσης στο φυσικό της χώρο, το σχολείο, η ανάπτυξη της κριτικής σκέψης, η συνεργασία εκπαιδευτικού και μαθητή και η προώθηση του δημοκρατικού δημιουργικού σχολείου, ανοικτού στην κοινωνία, είναι στόχοι και επιδιώξεις της Κυβέρνησης του ΠΑ.ΣΟ.Κ.

Θα πρέπει να υπάρχει όμως περισσότερος ελεύθερος χρόνος δημιουργικής ψυχαγωγίας του εφήβου και ενασχόλησης με τον πολιτισμό και τον αθλητισμό μέσα και έξω από το σχολείο.

Αυτές είναι επίσης οι βασικές αρχές και οι θέσεις της εκπαιδευτικής μεταρρύθμισης, για την οποία συζητούμε σήμερα. Όποιος διαφωνεί με τις αρχές αυτές, να το πει καθαρά και χωρίς μισόλογα, για να γνωρίζουμε ποιοί και με ποιούς θα πορευθούμε, για να αγωνιστούμε γι' αυτήν την εκπαιδευτική μεταρρύθμιση και ποιούς θα έχουμε απέναντι.

Αυτό που πρέπει να κάνουμε είναι να προχωρήσουμε. Για να προχωρήσουμε μπροστά χρειάζεται η ζεύξη του μαθητικού κινήματος με τις αρχές και τους στόχους της εκπαιδευτικής μεταρρύθμισης.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Τελειώνω, κύριε Πρόεδρε.

Πρέπει όμως να κάνουμε και κάτι άλλο. Πρώτον, επειδή το ζήτημα της παιδείας είναι εθνικό ζήτημα, θα πρέπει να εγγυηθούμε και εμείς οι Βουλευτές, η Βουλή των Ελλήνων αλλά και η Κυβέρνηση το διάλογο -με ανοικτά βέβαια σχολεία- με βάση το ισχύον θεσμικό πλαίσιο.

Κύριοι συνάδελφοι, το ξέρετε πολύ καλά ότι, όταν κάνουμε διάλογο,

έχουμε μια βάση. Αυτό το ισχύον θεσμικό πλαίσιο είναι μια καλή βάση για να μπορούμε να κάνουμε διάλογο.

Δεύτερον, πρέπει όλοι να βοηθήσουμε, να συνδράμουμε και να στηρίξουμε την αύξηση των δαπανών για την παιδεία, εξαντλώντας όλες τις δυνατότητες των εθνικών και κοινοτικών πόρων, για να συνεχίσουμε την προσπάθεια βελτίωσης των υποδομών με νέα σχολεία, εκπαιδευτήρια και σύγχρονο εξοπλισμό.

Αν διαβάσετε στο βιβλίο της Εθνικής Στατιστικής Υπηρεσίας Ελλάδος τον αριθμό των αιθουσών από το ακαδημαϊκό έτος 1996-1997 μέχρι το ακαδημαϊκό έτος 1996-1997, θα δείτε, κύριοι συνάδελφοι, ο αριθμός των αιθουσών των διδακτηρίων, ο αριθμός των καθηγητών και το ποσοστό της παιδείας στο Ακαθάριστο Εθνικό Προϊόν, σε ποιες χρονικές περιόδους αυξήθηκε.

Σας λέω, για να μην κάνετε τον κόπο να το κοιτάξετε, ότι είναι οι χρονικές εκείνες περίοδοι που ήταν κυβέρνηση το ΠΑ.ΣΟ.Κ.

Κύριοι συνάδελφοι της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης, η πρόταση δυσπιστίας που υποβάλλατε πέφτει στο κενό, γιατί συσπειρώσατε ακόμη περισσότερο το ΠΑ.ΣΟ.Κ. και θωρακίσατε ακόμη περισσότερο την προσπάθεια της Κυβέρνησης, για μια νέα ισχυρή κοινωνικά και οικονομικά Ελλάδα. Γιατί το ΠΑ.ΣΟ.Κ. γεννήθηκε και βρίσκεται πάντα μέσα στα κοινωνικά κινήματα ακόμη και σήμερα. Όσοι δεν το έχουν καταλάβει αυτό, την απάντηση την παίρνουν κάθε φορά από το λαό. Ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑ.ΣΟ.Κ.)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουρίδης): Κύριοι συνάδελφοι, δέχεστε στο σημείο αυτό να λύσουμε τη συνεδρίαση;

ΠΟΛΛΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Μάλιστα, μάλιστα.

Με τη συναίνεση του Σώματος και ώρα 02.06' λύεται η συνεδρίαση για σήμερα, ημέρα Σάββατο 16 Ιανουαρίου 1999 και ώρα 18.00' με αντικείμενο εργασιών του Σώματος: συνέχιση της συζήτησης επί της προτάσεως δυσπιστίας που υπέβαλαν Βουλευτές της Νέας Δημοκρατίας σύμφωνα με το άρθρο 84, παράγραφοι 2-7 του Συντάγματος και 142 του Κανονισμού της Βουλής.

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ

ΟΙ ΓΡΑΜΜΑΤΕΙΣ